

กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง
ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จำลองตำรวจหญิง วราภรณ์ แซ่ลือ

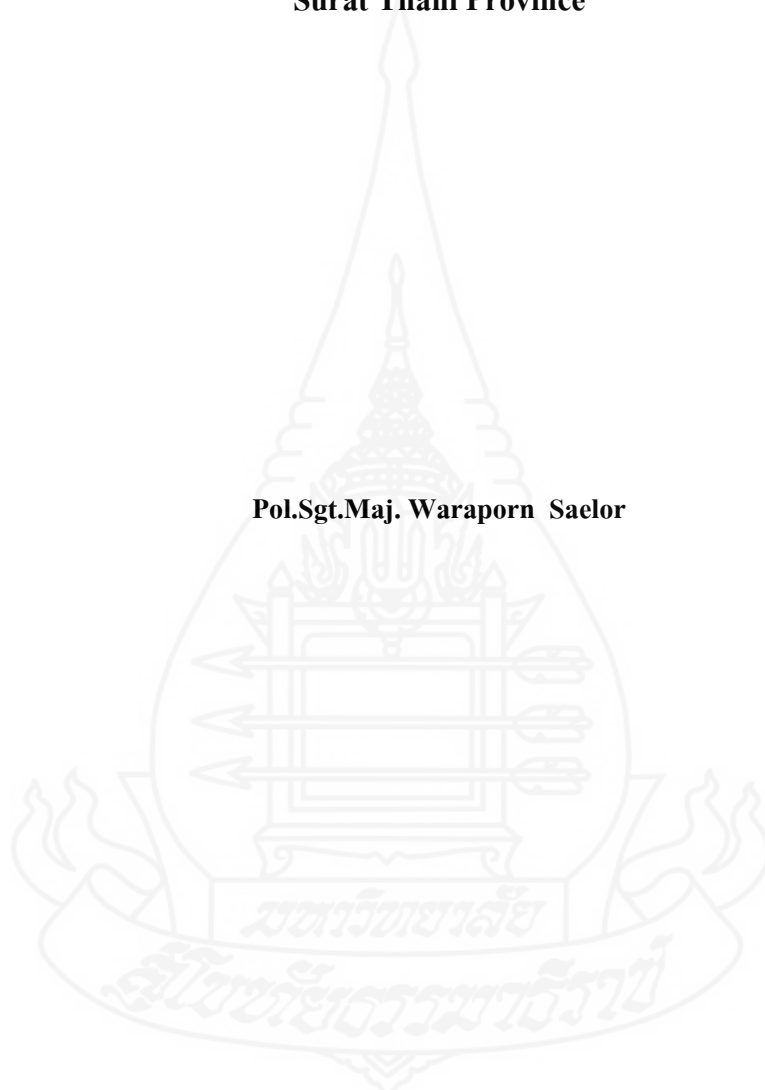


การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2561

**Local Politics Groups and Political Development of Phunphin District,
Surat Thani Province**

Pol.Sgt.Maj. Waraporn Saelor



An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Politics and Government

School of Political Science

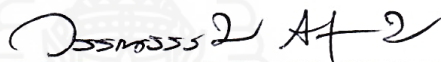
Sukhothai Thammathirat Open University

2018

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อและนามสกุล จำสืบทำรวจหญิงวารกรณ์ แซ่สื้อ
วิชาเอก การเมืองการปกครอง
สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ

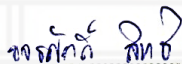
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ



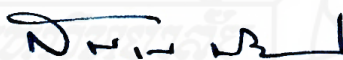
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ)



กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ขจรศักดิ์ สิทธี)



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมปฤณ นิยมไทย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้ศึกษา จำสิปตำรวจหญิง วราภรณ์ แซ่ลือ **รหัสนักศึกษา** 2558000523 **ปริญญา** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. วรณธรรม กาญจนสุวรรณ **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง มีประชากรวิจัย 5 กลุ่มประกอบด้วย 1) กลุ่มข้าราชการประจำองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น 2) ข้าราชการทั่วไป 3) ผู้ใหญ่บ้าน 4) ผู้นำชุมชน 5) ประชาชนทั่วไป รวมทั้งสิ้น จำนวน 12 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัย ได้แก่ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่มีอำนาจทางการเมืองในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวน 5 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) กลุ่มพัฒนาท่าข้าม 2) กลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ 3) กลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด 4) กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองในด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง และด้านความสามารถของระบบการเมือง ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกัน 2) การส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยกลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบการทำงาน หรือร้องเรียนได้อย่างเท่าเทียมกัน ด้านความสามารถของระบบการเมือง จะเห็นว่าการที่ประชาชนมีการตรวจสอบการทำงานเป็นการผลักดันให้หน่วยงานของรัฐบาลออกนโยบายมาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีขึ้น ส่วนกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีบทบาททางการเมืองที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ทำเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มเท่านั้น แต่ในด้านความสามารถของระบบการเมือง เมื่อสมาชิกขาดผลประโยชน์ ก็จะออกมารวมตัวกันเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลออกนโยบายมาเพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การเรียกร้องให้ยางพารามีราคาสูงขึ้น (2) ปัญหาและอุปสรรคของ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ สมาชิกกลุ่มไม่สามารถสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ เนื่องจากสมาชิกกลุ่มขาดความใส่ใจในการแก้ปัญหา ขาดความรู้ความเข้าใจในการทำงาน ยังมีระบบอุปถัมภ์เอื้อต่อพรรคพวกของตน ส่วนกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา ยังไม่มีปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาททางการเมืองเท่าที่ควร เนื่องจากเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่ทำเพื่อสมาชิกกลุ่มของตนเท่านั้น (3) ข้อเสนอแนะ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น สร้างความรู้ความเข้าใจ รับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน สมาชิกควรมีอุดมการณ์ร่วมกัน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำงาน และไม่ควรมีระบบอุปถัมภ์

คำสำคัญ กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ความเท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วม ความสามารถของระบบการเมือง อำเภอพุนพิน

Independent Study title: Local Politics Groups and Political Development of Phunphin District, Surat Thani Province

Author: Pol.Sgt.Maj. Waraporn Saelor; **ID:** 2558000523;

Degree: Master of Political Science;

Independent Study advisor: (1) Dr. Varnadharma Kanchanasuvarna, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this research were 1) to study roles of local political groups and the political development in Phunphin District, Surat Thani Province, 2) to investigate problems and obstacles of a performance of the roles of local political groups and political development in Phunphin District, Surat Thani Province and 3) to suggest a guideline for promoting roles of local political groups and political development in Phunphin District, Surat Thani Province

The qualitative approach was applied in this research. The purposive sampling method was used and there were 5 samples consisting of 1) government officers groups in local administrative organizations, 2) general government officers groups, 3) village headman, 4) community leaders and 5) people (12 samples in total). The research tools included a structured interview and a descriptive analysis.

This research found that 1) there were 5 local political groups with political power in Phunphin District, Surat Thani Province consisting of (1) PattanaTha Kham group, (2) Tha Kham Kaona group, (3) Surat Thani Cooperative Limited group, (4) Rubber Farmers of Central Rubber Market group and (5) Local Administrative Organization. The roles of local political groups in political development of a promotion of political equality aspect and a capability of a political system aspect included 1) an establishing policies to promote equality and 2) promoting of participation in community development. The Pattana Tha Kham group, Tha Kham Kaona group and Local Administrative Organization provided opportunity for public to share opinions, to recheck work and to make complaints equally. For the capability of a political system aspect, the performance monitoring by people could push government agencies to issue policies to meet requirements of the people for a better life. On the other hand, a political role of the Surat Thani Cooperative Limited group and Rubber Farmers of Central Rubber Market group was unclear because they made the benefit for their groups only. For the capability of a political system aspect, if members lack benefits, they will call on the government to issue a policy to meet the requirements such as calling for the best price of rubber. 2) With regards to problems and obstacles of Pattana Tha Kham group, Tha Kham Kaona group and Local Administrative Organization were unable to create public participation by group members due to lackof attention to solve problems and lack of knowledge and understanding in work as well as a patronage system to support their members. The political role of the Surat Thani Cooperative Limited group and Rubber Farmers of Central Rubber Market group had no problem and obstacle because they made the benefits for their groups only. 3) It is recommended that the Pattana Tha Kham group, Tha Kham Kaona group and Local Administrative Organization should create more public participation, provide knowledge and understanding and receive problems and requirements of the people. Members should have a common ideology and ability to work. Moreover, a patronage system should be avoided.

Keywords: Local Political Groups, Equality, Participation, Capability of a Political System and Phunphin District

กิตติกรรมประกาศ

การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ (IS) ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีทุกท่าน ที่ได้กรุณาเสียสละเวลา และให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลจนทำให้การศึกษาครั้งนี้เกิดผลสำเร็จ

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจเสมอมา

วราภรณ์ แซ่ลือ

ตุลาคม 2562



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	7
ขอบเขตของการศึกษา	7
กรอบแนวคิดการศึกษา	8
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมือง	13
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	25
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มอิทธิพล	37
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
สภาพทั่วไปและข้อมูลทั่วไปของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
การวิเคราะห์ข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	64
บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	66
ปัญหาและอุปสรรค ของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น กับการพัฒนาทางการเมือง	110
ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น กับการพัฒนาทางการเมือง	115
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	120
สรุปผลการศึกษา	120
อภิปรายผล	130
ข้อเสนอแนะ	145
บรรณานุกรม	147
ภาคผนวก	151
ก รายชื่อและตำแหน่งผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	152
ข แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง	154
ค กลุ่มการเมืองท้องถิ่น	161
ประวัติผู้ศึกษา	200

ณ

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรในเขตปกครองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 55



ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง	9
ภาพที่ 2.1 ระบบการศึกษา	21
ภาพที่ 2.2 ชนชั้นในประเทศที่ด้อยพัฒนา และชนชั้นในประเทศที่พัฒนาแล้ว	23
ภาพที่ 2.3 ลำดับขั้นของการเกี่ยวพันทางการเมือง	29
ภาพที่ 2.4 ระบบแห่งความสัมพันธ์ของคนไทยระบบแห่งความสัมพันธ์ของคนไทย	46



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2475 ได้มีการใช้หลักในการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินเป็น 3 รูปแบบ ตามกฎหมายจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กล่าวคือ ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ระเบียบบริหารส่วนภูมิภาค และระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นไปตามหลักการใช้อำนาจปกครองประเทศ 3 ประการ ได้แก่ หลักการรวมอำนาจ (Centralization) หลักการแบ่งอำนาจ (Decentralization) และหลักการกระจายอำนาจปกครอง (Decentralization) ประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย หลักการที่สำคัญประการหนึ่งในการจัดระเบียบการปกครอง ก็คือหลักการกระจายอำนาจการปกครอง โดยการที่ประชาชนปกครองตนเอง ประชาชนทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตยจะยึดเสียงข้างมาก ในการตัดสินใจปัญหา หรือลงมติในเรื่องต่างๆ แต่ก็ต้องรับฟังเสียงส่วนน้อย หรือมีลักษณะที่สำคัญ คือเป็นอำนาจของปวงชนประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศการปกครองต้องถือเสียงข้างมากประชาชนต้องมีสิทธิเสรีภาพและหลักความเสมอภาคซึ่งรัฐบาลจะต้องจัดให้มีและส่งเสริมรูปแบบการปกครองตามแบบของราษฎรขึ้นในท้องถิ่นต่างๆ ให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการที่รัฐบาลมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางให้จัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมืองและการบริหาร เป็นเรื่องที่ท้องถิ่นมีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายท้องถิ่นของตนเองได้ เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันการเมืองระดับพื้นฐานที่จะฝึกฝนให้พลเมืองเกิดความรู้ความเข้าใจในกลไกและกระบวนการทางการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

กลุ่มการเมืองท้องถิ่นเป็นกลุ่มมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ อาชีพ สาธารณสุข และการเมือง เพราะกลุ่มการเมืองท้องถิ่น มีผู้นำท้องถิ่นซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชน มีความเกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับประชาชน จึงสามารถเข้าใจสภาพชุมชนได้อย่างแท้จริง มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องโดยกลุ่มคนที่

เข้ามาสู่การเมืองท้องถิ่น ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญ คือ เป็นพื้นที่ที่คนกลุ่มต่างๆ สามารถเข้ามาใช้เพื่อขับเคลื่อน “วาระส่วนตัว” และ “วาระสาธารณะ” ได้อย่างกว้างขวาง ปัจจุบันพบว่าคนกลุ่มใหม่ ได้แก่ นายทุนน้อยในท้องถิ่น ผู้ประกอบการขนาดเล็ก หรือชนชั้นกลางระดับต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทใน “สนามการเมืองใหม่” เป็นการสะท้อนให้เห็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีความหลากหลาย เพราะการเมือง หรืออำนาจท้องถิ่นในอดีตมักผูกขาดอยู่ในกลุ่มผลประโยชน์แคบๆ เช่น ตระกูลใหญ่ในพื้นที่ นักเลง พ่อค้าคนกลาง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พระ ครู ฯลฯ ที่เป็นกลุ่มอำนาจในท้องถิ่นเดิม ผูกขาดการเข้าถึงทรัพยากรในท้องถิ่น โดยผูกโยงกับข้าราชการและนักการเมืองระดับชาติ ทำให้เกิด “ระบบอุปถัมภ์ที่ทุจริต” แต่ในปัจจุบันเกิดความเปลี่ยนแปลงคือมีการเข้ามาของ “ผู้ประกอบการขนาดเล็ก” ที่ต่างเป็นคนใหม่ที่เข้ามาสู่สนามการเมืองท้องถิ่นด้วยวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน และสร้างสายสัมพันธ์หลากหลายเป็นรูปแบบของความเปลี่ยนแปลงในการเมืองท้องถิ่นในระดับที่น่าสนใจเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรขนาดเล็ก และตัวสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล้วนเป็นคนในพื้นที่ หรือไม่มีมีความผูกพันกับคนในพื้นที่อย่างแน่นแฟ้น หรือมีความสัมพันธ์โดยทำงานต้องรับผิดชอบต่อคนในพื้นที่ทั้งวิถีชีวิต และกฎหมายได้กำหนดให้สมาชิก และผู้บริหารต้องมาจากการเลือกตั้ง ถ้าผู้บริหาร หรือสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ตอบสนองต่อปัญหา หรือความต้องการของประชาชนในสมัยต่อไปก็ไม่ได้รับการเลือกตั้งกลับเข้ามาในกลุ่มที่อดีตนายกฯ ให้การสนับสนุนไม่สามารถชนะเลือกตั้งกลับเข้ามาบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก่า ได้รับเลือกตั้งกลับเข้ามาน้อยซึ่งชี้ให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่ขนาดเล็กสามารถกำหนดตัวผู้เล่นการเมืองได้

จากสภาพปัญหาต่างๆ ทำให้ทราบว่า การพัฒนาของท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งจะนำไปสู่การผูกขาด อำนาจทางการเมืองอันเป็นการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองให้เกิดขึ้น การเข้ามามีอำนาจของกลุ่มการเมืองมีลักษณะเป็นการเปิดโอกาสให้กลุ่มชั้นนำเข้ามามีอำนาจในท้องถิ่น และใช้อิทธิพลในลักษณะการเมืองแบบ Money politics (สังคีต พิริยะรังสรรค์ และผาสุก พงษ์ไพจิตร, อังในเดชะ สิทธิสุทธิ, 2541, น. 4) ผู้มีอำนาจในกลุ่มการเมืองใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและแนวนโยบาย เอื้ออำนวยให้ความอุปถัมภ์ต่อท้องถิ่นผ่านนักการเมืองโดยอิงหลักนิติรัฐ กระบวนการนี้ทำให้กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นมองว่า ในกระบวนการเลือกตั้งระดับการปกครองท้องถิ่นจะทำให้ตนสามารถได้เปรียบในการที่จะให้กลุ่มการเมืองของตนเข้ามามีอำนาจในการปกครอง ซึ่งในระยะยาวจะเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างอำนาจที่มีมาจากประชาชนได้ และถือว่าเป็นการสร้างความชอบธรรมในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองอีกด้วย

กลุ่มการเมืองในลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่มีการควบคุมอำนาจรัฐ แต่ขณะเดียวกันก็จะพยายามแก้ปัญหาความทุกข์ยากของ

ประชาชนในท้องถิ่นของตนเช่นกัน และจากสภาพการเมืองการปกครองท้องถิ่นในสองทศวรรษที่ผ่านมา ยังคงมีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากระตือรือร้นต่อการสร้างอำนาจการเมืองของกลุ่มธุรกิจการเมือง โดยมีแนวโน้มเป็นสองทศนะ กล่าวคือ ในทศนะแรก ได้มองว่าเป็นการทำให้สังคมชนบทมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องขึ้น และเป็นการสร้างความเจริญ แต่อีกทศนะหนึ่งมองว่าเป็นการพัฒนาธุรกิจการเมืองให้เกิดขึ้น โดยพยายามในการให้เงินทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการพัฒนามากขึ้น และเป็นตัวสร้างปัญหาทางการเมืองต่อไป

การพัฒนาทางการเมือง คือ การกระทำขององค์กรทางการเมืองซึ่งการกระทำนั้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากความคิดเก่าๆ ไปสู่ความคิดใหม่ๆ และความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ต้องดีกว่าเก่า องค์กรประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาการเมือง คือ จิตใต้สำนึกของประชาชน และกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่ง มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางการเมืองที่สุด ทั้งนี้เพราะประชาชนภายในรัฐจะเป็นตัวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกฎ กติกาทางการเมืองหรือรัฐธรรมนูญได้ ดังนั้น ในการพัฒนาทางการเมืองจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อประชาชนที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองขึ้นมา ความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ ความเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) การจะสร้างจิตสำนึกให้เกิดความเห็นต่อประโยชน์ส่วนรวมจะทำให้การหล่อหลอมทางสังคม (Socialization) ให้เกิดความเข้มแข็งในสังคมมีเสถียรภาพในทางการเมืองการพัฒนาทางการเมืองของไทยที่ควรจะดำเนินเป็นเบื้องแรกคือ การสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยให้กับประชาชน เช่น การเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง ตรวจสอบการบริหารราชการและแสดงความเป็นเจ้าอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน ต้องจัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ มีกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและมาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ

กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมืองการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครอง

การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในประเทศไทยถือเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเองอันเป็นจุดสำคัญของการที่จะช่วยให้ประชาชนได้รู้จักวิธีการปกครองและบริหารกิจกรรมในท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม การเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองระดับท้องถิ่นก็ไม่ได้มีความราบรื่น และต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันการเมืองท้องถิ่นมีการแข่งขันกันสูงมาก มีการจัดตั้งกลุ่มการเมืองขึ้นมาหลายกลุ่ม เพื่อแข่งขันกันเข้าไปบริหารงาน ซึ่งกลุ่มการเมืองเหล่านี้ส่วนมากเกิดจากการรวมตัวของกลุ่มชนชั้นนำในท้องถิ่น และนอกจากนี้ชนชั้นนำในแต่ละหมู่บ้านของตำบลที่ได้รับ การยอมรับหรือได้รับความไว้วางใจให้เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจต่อประเด็นปัญหาที่สำคัญในชุมชน ได้แก่ บุคคลที่ให้ความสนใจและทุ่มเทการทำงานเพื่อส่วนรวม บุคคลที่มีตำแหน่งที่สำคัญในหมู่บ้าน สำหรับบุคคลที่ได้รับการไว้วางใจมากที่สุดคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และกระบวนการเลือกตั้งก็กลายเป็นช่องทางที่ชนชั้นนำในท้องถิ่นสามารถพัฒนาศักยภาพทางอำนาจให้ตนได้สูงสุด เนื่องจากการเลือกตั้งจะเน้นความสำคัญของทุนทรัพย์ในการหาเสียงเลือกตั้งซึ่งทำให้ผู้มีอิทธิพลในด้านการเงินในท้องถิ่นใช้สร้างฐานอำนาจทางการเมือง และพยายามขยายฐานอำนาจทางการเมืองออกไปให้กว้างมากที่สุด กลุ่มการเมืองใดมีฐานอำนาจที่เข้มแข็ง กลุ่มการเมืองนั้นก็จะชนะการเลือกตั้งเพื่อเข้ามาบริหารงานในท้องถิ่น นอกจากนั้นอาจจะนำมาซึ่งการผูกขาดอำนาจทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นหน้าใหม่ๆ ไม่มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนนักการเมืองท้องถิ่นหน้าเดิมๆ ซึ่งจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ในระยะเวลาที่ยาวนาน จะส่งผลให้ความคิดในเรื่องต่างๆ ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนารวมทั้งเกิดการยึดติดด้วย

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่า กลุ่มการเมืองท้องถิ่นในอำเภอพุนพินที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประกอบด้วยกลุ่มการเมือง 5 กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัดกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. กลุ่มพัฒนาท่าข้าม เริ่มก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ ปี 2531 โดยมีนายทองศักดิ์ ทวีทอง เป็นหัวหน้าซึ่งเป็นอดีตนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม มาถึง 3 สมัย อดีตสมาชิกสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานีเขตอำเภอพุนพิน 2 สมัย ซึ่งมีสมาชิกในทีมงานเป็นสมาชิกสภาเทศบาลครอบคลุมคะแนนเสียงข้างมากเอาไว้ได้อย่างเหนียวแน่น ต่อมาได้มีการผลักดันให้นายอนุวัฒน์ รจิตานนท์ เป็นผู้นำกลุ่มแทนโดย

ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาล 2 สมัย และเป็นประธานสภาเทศบาล เมื่อ พ.ศ.2551-2552 ส่วนสมัยที่ 3 กลุ่มพัฒนาท่าข้ามไม่ได้รับเลือก แต่ยังทำงานการเมืองท้องถิ่นอยู่ตลอดเวลา ทำกิจกรรมสังคมเพื่อส่วนรวมในทุกชุมชนในทุกเรื่อง และในสมัยที่ 4 กลุ่มพัฒนาท่าข้ามก็ได้รับเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง และนายอนุวัตรร์จิตานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกเทศบาลเมืองท่าข้าม ตั้งแต่วันที่ 2 มิ.ย.2556 โดยเน้นนโยบายในการทำงานคือ การทำงานต้องตรงกับความต้องการของประชาชน ตรงกับปัญหาของประชาชนที่จำเป็นเร่งด่วน

2. กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า นำโดยนายทศพล งานไพโรจน์ เคยเป็นนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม เมื่อปี พ.ศ. 2552 -2556 มีวิสัยทัศน์ คือ “มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านการศึกษา เรียนรู้ การกีฬา และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร” มีการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองให้เอื้อต่อการศึกษา โดยมีการจัดตั้งโรงเรียนสังกัดเทศบาล สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมการอ่านจัดกิจกรรมพัฒนาการศึกษาเพื่อท้องถิ่น เช่น กิจกรรมนิทานในสวนและนิทานเคลื่อนที่กิจกรรมติดตั้งตู้อ่านหนังสือบริเวณศาลาพักผ่อนผู้โดยสาร จัดตั้งห้องสมุดเด็กและครอบครัว จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติฯ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ป้ายรถเมล์ มีการร่วมมือกับโรงพยาบาลสวนสราญรมย์เริ่มต้นพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อันในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองท่าข้ามภายใต้โครงการ “สุขภาพจิตในโรงเรียน”เช่น ปัญหาการเรียนของเด็กประถมศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ โดยดำเนินการจัดสร้างแหล่งเรียนรู้แห่งใหม่ของเมืองท่าข้าม แหล่งนันทนาการแห่งใหม่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งเป็นศูนย์กลางของการถ่ายทอด และการแลกเปลี่ยนด้านการศึกษาแก่เยาวชนเช่น โครงการจัดสร้างอุทยานการเรียนรู้ “ห้องสมุดมีชีวิต” จัดทำโครงการจัดตั้งอาคารพิพิธภัณฑ์ ซากดึกดำบรรพ์ และธรรมชาติวิทยา

3. กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี นำโดยประธานกลุ่มและกรรมการกลุ่ม โดยมีการทำงานการเมืองแบบลับๆ มีบทบาทในการเสนอแนะความคิดต่อผู้บริหารเทศบาลในวาระต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองท่าข้ามให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น นับว่ามีอิทธิพลอยู่พอสมควรเนื่องจากมีนักการเมืองท้องถิ่นคอยสนับสนุนหรือคอยเป็นที่ปรึกษาให้เบื้องหลังสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ซึ่งเกิดขึ้นจากในปี2539 สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการชะลอตัวและเกิดภาวะตกต่ำเรื่อยๆ ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ เช่นการว่างงานและรายได้ตกต่ำเกือบทุกสาขาอาชีพ ทางจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงได้ร่วมกันประชุมหาแนวทางแก้ไข และจากผลการสรุปสัมมนาทุกหน่วยงานได้ลงมติเห็นชอบให้นำระบบสหกรณ์เข้ามาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวเพื่อที่จะสร้างให้เกิดเป็น สหกรณ์ ของประชาชนที่ทันสมัยและครบวงจร ดังนั้นจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้จัดทำ "โครงการส่งเสริมอาชีพ และยกระดับรายได้ของประชาชนใน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี" โดยการจัดรูปแบบการบริหาร และการจัดการในรูปแบบของ สหกรณ์ ภายใต้ชื่อ "สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด" เป็นสหกรณ์ ประเภท สหกรณ์บริการ จัดทะเบียนตามความ ในพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ.2511 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2539 สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ตั้งอยู่ บนเนื้อที่ 104 ไร่ 21 ตารางวา หมู่ที่ 3 ตำบลหนองไทรอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เปิดทำ การเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2542 และทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2542 สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี ได้เปิดดำเนินธุรกิจ 4 ศูนย์ธุรกิจ คือ 1) สำนักงานใหญ่ ประกอบกิจการเกี่ยวกับ รัับจัด งานเลี้ยง งานแต่งงาน งานประชุมสัมมนา งานแสดงสินค้า และงานอื่นๆ และเป็นส่วนงาน สนับสนุนศูนย์ธุรกิจต่างๆ 2) ร้านค้าสหกรณ์ ประกอบกิจการเกี่ยวกับ จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ของ ผักของที่ระลึกจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคทั้งขายส่งและขายปลีก รวมถึงมีหน่วยรถส่งสินค้า ให้กับสมาชิกที่อยู่ต่างอำเภอ 3) สถานีบริการน้ำมัน เป็นสถานีบริการน้ำมันเช่าจาก ปตท. โดย จำหน่ายน้ำมันไฮ น้ำมันหล่อลื่นและอุปกรณ์ของ ปตท 4) โครงการเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบกิจการ ฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวโดยเพาะพันธุ์กุ้งเพื่อเลี้ยงและเพื่อขาย

4. กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา ตั้งอยู่ที่บ้านหนองขรี หมู่ที่ 3 ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก เพราะ ประชาชนในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ทำอาชีพสวนยางพารา และปาล์มน้ำมัน ประชาชนจึงเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา เพื่อจะได้นำยางพาราของตนมาขาย ในราคายุติธรรม การที่สมาชิกของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารามีเป็นจำนวนมาก จะเป็น ผลดี จะมีพลังในการต่อสู้เรียกร้องค่อนข้างมาก หรือการที่จะรวมกลุ่มทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะมีพลังค่อนข้างมาก นำมาซึ่งผลสำเร็จได้

5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นำโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพุนพิน จำนวน 16 แห่ง ได้แก่ที่ 1) ตำบลท่าข้าม 2) ตำบลท่าสะท้อน 3) ตำบลลิเล็ด 4) ตำบลบางมะเคือ 5) ตำบลบางเคือน 6) ตำบลท่าโรงช้าง 7) ตำบลกรูด 8) ตำบลพุนพิน 9) ตำบลบางอน 10) ตำบลศรีวิชัย 11) ตำบลน้ำรอบ 12) ตำบล มะลวน 13) ตำบลหัวเตย 14) ตำบลหนองไทร 15) ตำบลเขาหัวควาย 16) ตำบลตะปาน รวมถึง นายกเทศมนตรีเมืองท่าข้ามด้วย และผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ซึ่งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น นับว่ามีอิทธิพลค่อนข้างมาก เพราะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีใกล้ชิดกับประชาชนทำให้รับรู้ รับทราบปัญหาของประชาชนได้มากกว่า จึงมีส่วนช่วยในแก้ปัญหาหรือพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง

จะเห็นว่า การต่อสู้แข่งขันกันทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นดังกล่าวนี้ มีการ แข่งขันกันมาเป็นเวลาหลายปี และกลุ่มการเมืองท้องถิ่นทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม และกลุ่ม ท่าข้ามก้าวหน้า นั้น เป็นที่รู้จักของประชาชน เวลาที่มีการเลือกตั้งท้องถิ่น ส่วนใหญ่ก็จะได้รับการรับ

เลือกให้เข้ามาบริหารงาน แต่ผู้รับเลือกตั้งอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้แทนอิสระไม่ได้จัดตั้งเป็นกลุ่ม เมื่อมีการเลือกตั้งแล้วไม่ได้รับเลือกให้เข้ามาบริหารงานกลุ่มที่ถูกจัดตั้งขึ้นก็จะสลายตัวไปซึ่งการได้ผู้บริหารงานในท้องถิ่นเป็นกลุ่มเดิมๆ คนเดิมๆและการรวมกลุ่มของประชาชนเป็นกลุ่มสมาคมต่างๆ เพื่อการต่อรองในการเรียกร้องเพื่อประโยชน์ที่จะได้รับของกลุ่มนั้นเมื่อมีคนมารวมตัวมากขึ้นย่อมมีแรงผลักดัน และแรงต่อต้านมากขึ้น เพื่อผลักดันไปสู่ความต้องการของกลุ่มให้บรรลุผลที่ต้องการได้มากขึ้นซึ่งทำให้ส่งผลต่อการพัฒนาทางการเมืองของท้องถิ่นว่ามีความต่อเนื่องหรือมีการคุมอำนาจในพื้นที่หรือไม่อย่างไรผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นใน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งประกอบไปด้วย 5 กลุ่มดังกล่าวว่าแต่ละกลุ่มมีบทบาทในการดำเนินงานอย่างไรและส่งผลให้มีการพัฒนาการเมืองอย่างไรปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนอยากทราบว่ามีข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาการเมืองในอำเภอพุนพินอย่างไรบ้าง

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษา บทบาทการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 เพื่อศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.3 เพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ขอบเขตการศึกษา

เนื้อหาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองของกลุ่มท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะกลุ่มการเมืองท้องถิ่นและการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีในประเด็นที่ทำการศึกษา ดังนี้

3.1 บทบาททางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนา
ทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง
ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ศึกษาเฉพาะกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในอำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี” โดยมีกรอบแนวความคิดการพัฒนาทางการเมือง ดังนี้

4.1 **ตัวแปรต้น** คือ บทบาทกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่ม
พัฒนาท่าข้าม 2) กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า 3) กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด 4) กลุ่มชาวสวนยางตลาด
กลางยางพารา 5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาท ดังนี้

- 1) นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง
- 2) การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน

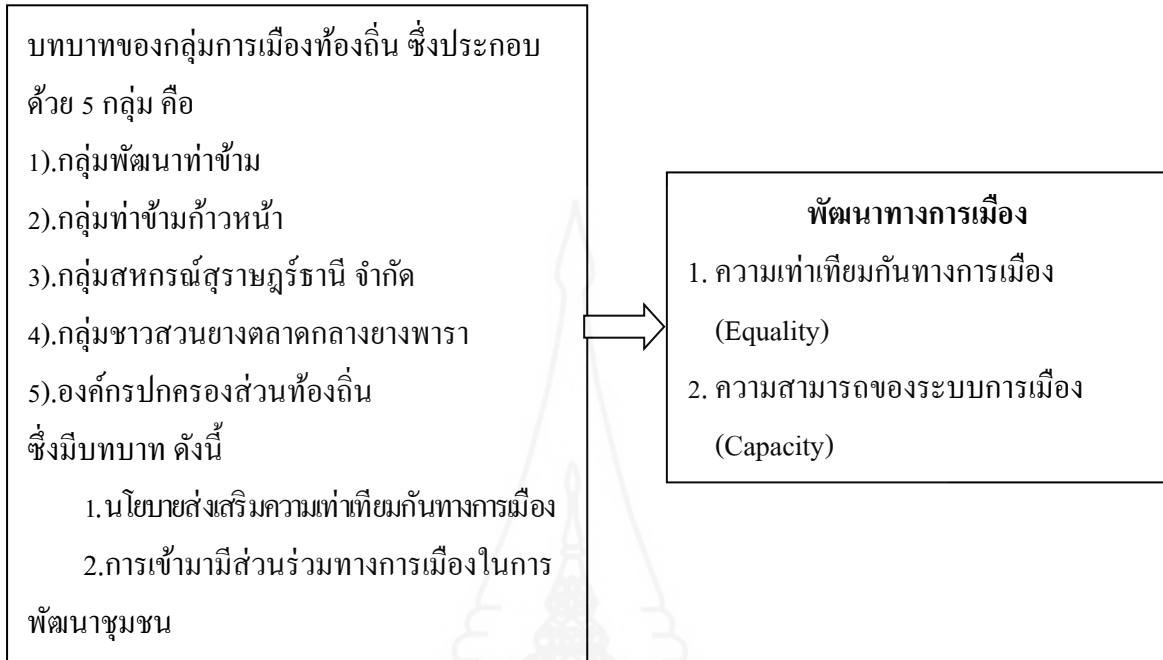
4.2 **ตัวแปรตาม** คือ การพัฒนาทางการเมืองตามกรอบแนวคิดของลูเซียน พาย (Lucian W.
Pye) ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา 2 ประการ คือ

- 1) ความเท่าเทียมกันทางการเมืองภายใต้กฎหมายเดียวกัน
- 2) ความสามารถของระบบการเมืองในการปฏิบัติตามนโยบายที่มีประสิทธิภาพ
ดังปรากฏตามภาพ ต่อไปนี้



ตัวแปรต้น (X)

ตัวแปรตาม (Y)



ภาพที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

จากกรอบแนวคิดดังกล่าว สามารถอธิบายให้เห็นถึงบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งกลุ่มที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ประกอบด้วย 5 กลุ่มคือ 1) กลุ่มพัฒนาท่าข้าม 2) กลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ 3) กลุ่มสมาชิกสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด 4) กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาททางการเมืองใน 2 ด้าน คือ 1) นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง 2) การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งส่งผลในการพัฒนาทางการเมืองตามแนวคิดการพัฒนาทางการเมือง ของลูเซียน พาย (Lucian W. Pye) ซึ่งผู้วิจัยได้มานำมาศึกษา 2 ประการ คือ 1) ความเท่าเทียมกันทางการเมืองภายใต้กฎหมายเดียวกัน 2) ความสามารถของระบบการเมืองในการปฏิบัติตามนโยบายที่มีประสิทธิภาพ

5. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **กลุ่มการเมืองท้องถิ่น** หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ ในทางการเมืองที่สอดคล้องกัน และได้รวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมือง กลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งในที่นี้ หมายถึง กลุ่มการเมืองท้องถิ่นในอำเภอพุนพิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีการทำงานประสานกับหน่วยงานของทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชน เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและคนทุกคนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน กลุ่มการเมืองท้องถิ่นในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ผู้วิจัยทำการศึกษามีอยู่ด้วยกัน 5 กลุ่ม ดังนี้

5.1.1 กลุ่มพัฒนาท่าข้าม นำโดยนายทงศักดิ์ ทวีทอง ต่อมาได้มีการผลักดันให้นายอนุวัตรจิตานนท์ เป็นหัวหน้ากลุ่มแทนตน ตามลำดับ นโยบายที่สำคัญของกลุ่ม คือ การทำงานต้องตรงไปตรงมาและตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และจะต้องสอดคล้องกับปัญหาของประชาชน มีการประสานกับหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนแบบสอดคล้องประสานอาศัยการมีส่วนร่วม เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลต่อการพัฒนาทางการเมืองในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างเป็นรูปธรรม

5.1.2 กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า นำโดยนายทศพล งานไพโรจน์ มีวิสัยทัศน์ คือ “มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านการศึกษา เรียนรู้ การกีฬา และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร” มีการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองให้เอื้อต่อการศึกษาจัดตั้งโรงเรียนสังกัดเทศบาล สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมการอ่าน จัดกิจกรรมพัฒนาการศึกษาเพื่อท้องถิ่น เช่น กิจกรรมนิทานในสวน และนิทานเคลื่อนที่กิจกรรม ดัดตั้งตู้อ่านหนังสือบริเวณศาลาพักผ่อนผู้โดยสาร จัดตั้งห้องสมุดเด็กและครอบครัว จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติฯ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ป้ายรถเมล์ มีการร่วมมือกับโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ เริ่มต้นพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองท่าข้าม จัดตั้งอาคารพิพิธภัณฑฯ ชากคึกคักบรรพ์ และธรรมชาติวิทยา มีการทำงานประสานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนอย่างใกล้ชิด เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.1.3 สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด นำโดยประธานกลุ่มและกรรมการกลุ่มโดยมีการทำงานการเมืองแบบไม่ค่อยเป็นข่าวหรือเป็นสื่อมากนัก มีบทบาทในการเสนอแนะความคิดต่อผู้บริหารเทศบาลในวาระต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเมืองท่าข้ามให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น นับว่ามีอิทธิพลอยู่พอสมควร เนื่องจากมีนักการเมืองท้องถิ่นคอยสนับสนุนหรือคอยเป็นที่ปรึกษา นักการเมืองท้องถิ่น

5.1.4 กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา นำโดยประธานกลุ่มและกรรมการกลุ่ม โดยมีการทำงานอยู่ในแนวหลังไม่ค่อยแสดงตัว ส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องการของนำเสนอข้อเรียกร้อง ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองท่าข้าม มีการทำงานประสานกับหน่วยงานของรัฐกับสมาชิกกลุ่มและประชาชนมาโดยตลอด เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 16 ตำบลในเขตอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 1) ตำบลท่าข้าม 2) ตำบลท่าสะท้อน 3) ตำบลลิเล็ด 4) ตำบลบางมะเดื่อ 5) ตำบลบางเดือน 6) ตำบลท่าโรงช้าง 7) ตำบลกรูด 8) ตำบลพุนพิน 9) ตำบลบางอน 10) ตำบลศรีวิชัย 11) ตำบลน้ำรอบ 12) ตำบลมะลวน 13) ตำบลหัวเตย 14) ตำบลหนองไทร 15) ตำบลเขาหัวควาย 16) ตำบลตะปาน รวมถึงนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้ามด้วย และผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ซึ่งมีอิทธิพลค่อนข้างมาก เพราะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชน จึงทำให้มีอิทธิพลต่อการพัฒนาชุมชนค่อนข้างมาก

5.2 บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการส่งเสริมการพัฒนาทางการเมือง

5.3 ปัญหา อุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ขัดขวางกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ไม่สามารถหรือไม่บรรลุการส่งเสริมการพัฒนาทางการเมือง

5.4 การพัฒนาทางการเมือง หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและสร้างประชาธิปไตย ส่งผลให้ประชาชนมีความเข้มแข็งทางการเมือง มีการทำกิจกรรมต่างๆ ที่อาศัยความร่วมมือร่วมใจในการคิด รับฟังคำแนะนำซึ่งกันและกัน โดยมีการประชุมปรึกษาหารือกันในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมในที่นี้หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ได้แก่ กลุ่มพัฒนาท่าข้ามกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมคิด ร่วมรับฟังคำแนะนำจากทุกภาคส่วนในท้องถิ่น จนมีความคิดเห็นและทำข้อตกลงร่วมกันถึงแนวทางในการจัดทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.5 การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง กิจกรรมของประชาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกดดันหรือโน้มน้าวให้รัฐบาล ผู้นำ ผู้กำหนดนโยบาย ผู้มีอำนาจหรือผู้มีอิทธิพลต่อทุกกระบวนการทางการเมืองการปกครอง มีความเห็นหรือตัดสินใจ รวมถึงการเลือกผู้นำ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

5.6 ความเท่าเทียมกัน (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกันแยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความเสมอภาคในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สามคือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องของ

ความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำหรืออาจกล่าวได้ว่า ราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง

5.7 ความสามารถของระบบ (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมืองในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่ขาดสายด้วยระบบต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป และความสามารถของระบบในการที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมบางอย่างเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของระบบเอง ความสามารถในการสร้างสิ่งใหม่ๆ ปรับปรุงแก้ไขและสามารถดำเนินการให้การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ นี้เอื้ออำนวยต่อเป้าหมายใหม่ๆ ของระบบการเมืองที่เป็นปัจจุบัน โดยยึดหลักการของความ เป็นเหตุเป็นผล

5.8 ท้องถิ่น หมายถึง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อให้ทราบถึงบทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี

6.2 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6.3 เพื่อให้ทราบถึงแนวทางแก้ไขในการดำเนินงานตามบทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎี

ในการศึกษาเรื่อง กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎี และแนวคิดต่อไปนี้ มาเป็นแนวทางและกรอบในการศึกษาวิจัย

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมือง
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มอิทธิพล
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. สภาพทั่วไปและข้อมูลทั่วไปของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมือง

1.1 ความหมายและนิยามของการพัฒนาทางการเมือง

นิยามคำว่าพัฒนาการเมืองอย่างกว้างๆ คือการเปลี่ยนแปลงชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคม โดยมีเป้าหมายที่แน่นอน จุดประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้อำนาจในการแจกจ่ายสิ่งที่มีคุณค่าให้กับสมาชิกในสังคมอย่างเป็นธรรมมากกว่าเดิม ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าในการเปลี่ยนแปลงนี้ย่อมต้องส่งผลกระทบต่อส่วนต่างๆ ของสังคม เช่น โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะในสังคมหนึ่งๆ นั้นย่อมไม่อาจสร้างเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หรือแยกไปพิจารณาแต่ละส่วนโดยไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหรือแยกไปพิจารณา (ภัทรชมน รัตนางกูร, 2552, น. 25)

การพัฒนาการเมืองนั้นมิใช่ให้ความหมายไว้มากมาย (กรรณิการ์ กาญจนวัฏศรี, 2539, น. 105-106)

ออร์แกนส์ก็ มองการพัฒนาทางการเมืองว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของรัฐบาล ในอันที่จะใช้ทรัพยากรมนุษย์ และวัตถุ เพื่อวัตถุประสงค์ของชาติ นอกจากนี้ยังเห็นว่าการพัฒนาทางการเมืองนั้นจะดำเนินการไปตามขั้นตอน คือ การเมืองของการสร้างชาติ การเมืองของการทำให้เป็นอุตสาหกรรม การเมืองของการสวัสดิการ และการเมืองของการมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์

พายและเวอร์บา ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทางการเมืองไว้เป็น 3 ส่วน คือ

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับประชาชน การพัฒนาทางการเมือง หมายถึง การเปลี่ยนจากสถานภาพไพร่ฟ้า มาเป็นประชาชนที่มีส่วนร่วมในการกำหนดชะตากรรมของตนเองและประเทศชาติ มีความเสมอภาคและอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่มีลักษณะที่เป็นสากล มิใช่กฎเกณฑ์ที่มีลักษณะที่เป็นการเฉพาะราย

2. ในส่วนที่เกี่ยวกับผลงานของรัฐบาล การพัฒนาทางการเมืองเป็นการเพิ่มสมรรถนะของระบบการเมืองในการให้บริการสาธารณะ การควบคุมความขัดแย้งและสนองความต้องการของประชาชน

3. ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์กรของหน่วยการปกครองการบริหาร การพัฒนาทางการเมือง หมายถึง การแบ่งแยกหน้าที่ในการปฏิบัติภารกิจทางการเมือง มีภารกิจที่เฉพาะเจาะจง และมีบูรณาการขององค์กรและสถาบันที่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

นฤมล รัตนากิบาล (2540, น. 10) ได้อธิบายว่า การพัฒนา เป็นการเปลี่ยนแปลงฐานะของสังคมจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ฐานะที่ดีกว่าจึงต้องการพัฒนาด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน เพราะทุกด้านมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและมีทั้งอิทธิพลหรือเป็นผลกระทบต่อกันอีกด้วย

แนวคิดที่จะมีการพัฒนาทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องยุ่งยากและสลับซับซ้อน จะมีความขัดแย้งกันอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องของปรัชญา ความหมาย แนวความคิด และทฤษฎี เสนอผลงานวิจัยและผลการศึกษา รวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ในหนังสือและในข้อเขียน ความหมายของการพัฒนาการเมือง จึงก่อให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลายกันไป

ฮันติงตัน และ โดมินเกรส (Huntington & Dominguez อ้างใน บันลือ สุขใส, 2549, น. 16) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทางการเมืองรวม 4 ลักษณะดังนี้

1. การให้ความหมายของการพัฒนาทางการเมืองโดยให้คำนิยามถึงปัจจัยทางภูมิภาคเป็นหลักหมายความว่า เป็นการให้พัฒนาทางการเมืองในความหมายของการเมืองในประเทศที่กำลังพัฒนาที่อยู่ในเอเชียแอฟริการวมไปถึงลาตินอเมริกา

2. พัฒนาการทางการเมืองเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงให้เป็นสมัยใหม่ในแง่ของการเมืองตลอดจนผลทางการเมืองอันเกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงให้เป็นสมัยใหม่หรืออีกนัย

หนึ่งการพัฒนาทางการเมืองเป็นเรื่องเปลี่ยนแปลงทางการเมืองให้เป็นสมัยใหม่ (Political Modernization)

3. การใช้คำว่าพัฒนาการเมืองในความหมายของกระบวนการที่จะพาผู้จุดหมายปลายทางอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้เช่นเรื่องของการพัฒนาประชาธิปไตยเรื่องของการเมืองหรือเรื่องของการให้เสรีภาพทางการเมืองหรือจุดหมายปลายทางหลายอย่างของระบบการเมือง เช่นคำนึงถึงความมั่นคงทางการเมืองพร้อมกับการให้เสรีภาพทางการเมืองแก่ประชาชน เป็นต้น

4. พัฒนาการทางการเมืองเป็นเรื่องของกระบวนการที่ไปสู่ลักษณะการเมืองของสังคมแบบอุตสาหกรรมกล่าวได้ว่าสังคมอุตสาหกรรมมีลักษณะของกระบวนการทางการเมืองสถาบันค่านิยมวัฒนธรรมทางการเมืองรวมไปถึงภาวะของผู้นำที่แตกต่างไปจากสังคมแบบเกษตรกรรมหรือสังคมในรูปแบบอื่นที่ต่างกันออกไปโดยพิจารณาไปที่สังคมอุตสาหกรรมเพราะส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการจัดตั้งพรรคการเมืองแต่ลักษณะเช่นนี้อาจไม่ปรากฏในสังคมอื่นก็ได้

ลูเซียน พาย (Lucian W. Pye) (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2539, น. 33-34) ได้พยายามศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับพัฒนาการเมืองออกเป็นประเด็นต่างๆ สามารถสรุปเอาไว้ 10 ประการดังนี้ คือ

ประการที่ 1 การพัฒนาการเมือง เป็นพื้นฐานทางการเมืองของการพัฒนาเศรษฐกิจ ในแง่การเมืองที่พัฒนาแล้วจะเปรียบเสมือนปัจจัยที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า หากระบบการเมืองมีการพัฒนาสูง จะส่งเสริมให้เกิดความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมืองของแต่ละสังคม

ประการที่ 2 การพัฒนาการเมือง เป็นการเมืองของสังคมอุตสาหกรรม นั่นคือมีการมองกันว่าการเมืองในประเทศอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยหรือเผด็จการจะมีแบบแผนของพฤติกรรมของสมาชิกของสังคมในลักษณะที่มีเหตุผล รัฐบาลมีความยอมรับผิดชอบต่อความสงบสุขและมีความกินดีอยู่ดีของประชาชน ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับว่าการเมืองเป็นเพียงเครื่องมือในการแก้ปัญหา หากได้เป็นเป้าหมายในตัวเองไม่ การเมืองของสังคมอุตสาหกรรมจึงนับได้ว่าเป็นแบบอย่างที่ดีซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในการแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี โดยเฉพาะในปัญหาหลักคือ การแจกแจงความกินดีอยู่ดีให้กับสมาชิกอย่างเป็นธรรมกว่าในสังคมอื่นๆ

ประการที่ 3 การพัฒนาการเมือง เป็นความทันสมัยทางการเมือง เนื่องจากแนวความคิดที่พยายามโยงการพัฒนาการเมืองกับการเมืองของสังคม อุตสาหกรรมได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นแนวความคิดที่ลำเอียง ไม่ให้ความสำคัญกับประเพณีและปทัสถานของสังคม

อื่นๆ มาตรฐานของสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมตะวันตกนั้น ไม่สามารถใช้วัดได้ในทุกระบบสังคม ซึ่งจากข้อแย้งเหล่านี้ก็เนื่องมาจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลจากความเจริญทางวิทยาการเหล่านี้เองจะช่วยสนับสนุนให้มนุษย์ได้มองเห็นแง่มุมต่างๆ ของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเรียกร้องให้มีกฎหมายที่เป็นสากล สามารถให้ความยุติธรรมกับสมาชิกของสังคมโดยทั่วหน้ากัน มีกลุ่มต่างๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เช่น พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพล แต่ละกลุ่มต่าง ก็พยายามเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมุ่งหวังที่จะใช้อิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายนั้นๆ ออกมาในรูปของการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มตนให้มากที่สุด

แนวคิดนี้เชื่อมั่นว่า การพัฒนาการเมืองจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองให้มีความทันสมัย (Political Modernization) กล่าวคือ จะต้องมีการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างซับซ้อนจะต้องสร้างสรรค์ให้เกิดเอกภาพในอำนาจทางการเมือง และจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง

ประการที่ 4 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องการค้าเนื้องานของชาติความคิดนี้เกิดจากความเห็นว่าแนวปฏิบัติทางการเมืองที่เกิดขึ้นอันถือได้ว่ามีลักษณะที่พัฒนาแล้วนั้นจะคล่องจองกับมาตรฐานของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกล่าวคือ รัฐจะสามารถปรับตัวและดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคมได้ และยังสามารถสร้างลัทธิชาตินิยมอันถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเมือง ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ อีกนัยหนึ่งการพัฒนาการเมืองในแง่นี้ก็คือการสร้างชาติ (Nation-Building) การทำให้รัฐบาลมีอำนาจครอบคลุมทั่วประเทศ ประชาชนมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยใช้นโยบายชาตินิยมเห็นเครื่องมือสำคัญเพื่อให้เกิดความเป็นชาติอย่างแท้จริง

ประการที่ 5 การพัฒนาการเมือง หมายถึงเรื่องราวของการพัฒนาระบบบริหารและกฎหมายแนวความคิดต่อเนื่องมาจากความเห็นดีว่าการพัฒนาการเมืองเป็นเรื่องการสร้างชาติ โดยแบ่งรูปแบบของการสร้างชาติออกเป็น 2 รูปแบบคือ การสร้างสถาบัน และการพัฒนาพลเมืองซึ่งทั้ง 2 รูปแบบนี้จะคล่องจองกันในลักษณะเพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยและประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม แนวทางนี้ชี้ให้เห็นว่า ระบบบริหารเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจะมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมือง ระบบการเมืองที่มีระดับการพัฒนาสูงจะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหาร ตลอดจนชี้ให้เห็นว่า ระบบกฎหมายจะได้รับการพัฒนาเพื่อดำรงความยุติธรรมของสังคมและตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่

ประการที่ 6 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการระดมพลและการมีส่วนร่วมทางการเมือง แนวความคิดนี้อ้างว่าการฝึกฝนและการให้ความสำคัญกับสมาชิกของสังคมในฐานะเป็นราษฎร ตลอดจนการส่งเสริมให้พวกเขาเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อรัฐบาลและถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการเมืองและประเด็นที่สำคัญ ลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองกับสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยอำนาจทางการเมืองเป็นของประชาชน ดังนั้นประชาชนจะต้องแสดงบทบาทในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบระบบการเมือง เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการเมืองที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าว คือระบบการเมืองที่พัฒนานั่นเอง

ประการที่ 7 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการพัฒนาประชาธิปไตย แนวความคิดนี้ค่อนข้างจะแคบ คือ มองว่าการพัฒนาการเมืองมีอยู่รูปแบบเดียว คือ การสร้างประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้จึงมีนักวิชาการหลายท่านวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นคำนิยามที่ลำเอียง มุ่งที่จะขัดเหยียดคำนิยามทางการเมืองแบบตะวันตกให้กับประเทศด้อยพัฒนาซึ่งควรจะสนใจว่า “พัฒนา” ให้การเมืองของชาติก้าวหน้าได้อย่างไร มากกว่าที่จะสนใจว่าจะสร้างประชาธิปไตยอย่างตะวันตกได้แนวคิดนี้สรุปอย่างชัดเจนว่า การพัฒนาทางการเมืองคือ การพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย

ประการที่ 8 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของความมีเสถียรภาพและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระเบียบ แนวทฤษฎีนี้มีความลำเอียงในแง่ของคำนิยามแบบประชาธิปไตยน้อยลง คือมองว่าลักษณะการเมืองที่พัฒนาแล้วจะเกิดขึ้นในระบอบการเมืองใดก็ได้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ นอกจากนี้ยังมองว่าประชาธิปไตยนั้นไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และไม่อาจก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองได้ การพัฒนาการเมืองในแง่นี้จึงเป็นลักษณะของการดำเนินชีวิตทางการเมืองที่ไม่วุ่นวายและเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนนั่นเอง แนวคิดนี้สรุปได้ว่า ลักษณะของระบบการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกฎเกณฑ์กติกา จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง ประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น ต่อเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศ

ประการที่ 9 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการระดมพลและอำนาจ แนวความคิดนี้พัฒนามาจากความเห็นเก่าๆ ทั้งในเรื่องของสถาบันและเสถียรภาพทางการเมืองโดยมองว่าเหตุสำคัญที่จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองและทำให้สถาบันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของระบบการเมือง ถ้าระบบการเมืองใดสามารถที่จะระดมพลและอำนาจเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถทำให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนของระบบ และระบบเองก็สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากประชาชนแล้ว

ประการที่ 10 การพัฒนาการเมือง เป็นแง่หนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การพัฒนาการเมืองนั้น จะผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม การที่ด้านใดด้านหนึ่งของสังคมแปรเปลี่ยนไปจนกระทบถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆ ด้วย ฉะนั้นในการศึกษาการพัฒนาการเมืองจึงจำเป็นต้องศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมพร้อมกันไปด้วย

Lucian W. Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) ได้เสนอแนะการมองพัฒนาการทางการเมืองในอีกลักษณะหนึ่ง คือให้พิจารณาถึงองค์ประกอบของการพัฒนาทางการเมือง สมาชิกคณะกรรมการศึกษาการเมืองเปรียบเทียบ (Committee on Comparative Politics) ได้สรุปแนวความคิดของสำนักงานต่างๆและสร้างลักษณะร่วมหรือสาระสำคัญของความหมายของการพัฒนาการเมือง โดยเรียกรวมกันว่า “โรคติดต่อนของการพัฒนา” (Development Syndrome) จำแนกออกได้เป็น 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 ความเท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกันแยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความเสมอภาคในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สามคือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำหรืออาจกล่าวได้ว่า ราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง

ประการที่ 2 ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้งแก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงยังไม่ขาดสายด้วย จึงเห็นได้ว่าคำว่าความสามารถของระบบในแง่นี้หาได้มีความหมายเฉพาะในเรื่องของความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป แต่ยังหมายถึงความสามารถของระบบในการที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมบางอย่างเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของระบบเอง ความสามารถในการสร้างสิ่งใหม่ๆปรับปรุงแก้ไขและสามารถดำเนินการให้การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆนี้เอื้ออำนวยต่อเป้าหมายใหม่ๆ ของระบบอีกด้วย รัฐบาลของประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นจะมีประสิทธิภาพในการสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในด้านต่างๆ ได้ดี สามารถที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพโดยยึดหลักการของความเป็นเหตุเป็นผล และหลักการทางโลกในการบริหารงานด้วย

ประการที่ 3 การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ (Differentiation) หมายถึง การที่องค์กรหรือหน่วยงานใดๆ มีโครงสร้างที่แตกต่างกันไป มีหน้าที่จำกัดและมีความชำนาญงานเฉพาะด้าน โคลแมน (Coleman) กล่าวไว้ว่า Differentiation หมายถึง “กระบวนการซึ่งบทบาท ส่วนต่างๆ ของสถาบันและสมาคมที่มีการแยกแยะและมีความชำนาญงานเฉพาะด้านเพิ่มมากขึ้นในสังคมที่ดำเนินการสู่ความเป็นทันสมัย” นั่นคือ สังคมใดที่มีการพัฒนาการเมืองมาก จะยังมีโครงสร้างทางการเมืองที่สลับซับซ้อน ทำหน้าที่อันจำกัดตามความชำนาญเฉพาะด้าน แต่ลักษณะของการแยกแยะ โครงสร้างย่อยๆ ออกเป็นหน่วยเล็กๆ จำนวนมากนี้ ไม่ใช่เป็นการก่อให้เกิดความแตกแยกหรือแต่ละหน่วยเล็กๆ จะดำเนินการเป็นอิสระเอกเทศแต่ประการใด หน่วยเล็กๆ เหล่านี้ยังคงต้องประสานงานกับหน่วยใหญ่ของโครงสร้าง เพื่อร่วมมือการดำเนินงานให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่องค์กรนั้นๆ วางไว้ เราจึงพบว่าในสังคมดั้งเดิมจะมีความชำนาญงานเฉพาะด้านและระดับของความซับซ้อนขององค์กรน้อยกว่าสังคมสมัยใหม่ที่พัฒนาแล้วมาก ผู้ปกครองของสังคมดั้งเดิมจะทำหน้าที่ทั้งนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ คือเป็นทั้งผู้ออกกฎหมาย นำกฎหมายมาบังคับใช้ และตัดสินใจไม่มีองค์กรที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะ หรือถ้าเราจะนำโครงสร้างของสังคมศักดินามาเปรียบเทียบกับสังคมสมัยใหม่ นั้นจะพบว่าในสังคมศักดินาจะมีระดับของความซับซ้อนขององค์กรข้อย่อยน้อยมาก ในสมัยก่อนรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ของไทยนั้น เรามีองค์กรทางการเมืองซึ่งเทียบเท่ากระทรวงในปัจจุบันเพียง 4 องค์กร คือ เวียง วัง คลัง และนา เท่านั้น แต่ปัจจุบันสังคมเราได้วิวัฒนาการมีการแจกแจงหน้าที่ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นให้กับองค์กรซึ่งตั้งขึ้นมาใหม่เพื่อที่จะสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยเหตุนี้เราจึงมีกระทรวงต่างๆ มากมาย และแต่ละกระทรวงยังแยกหน่วยงานย่อยออกไปอีกมาก จึงนับได้ว่าสังคมปัจจุบันพัฒนาการมากกว่าสังคมในอดีตมาก

1.2 องค์ประกอบของการพัฒนาทางการเมือง

สมบัติ ชำรงชัญญะ (2539, น. 35-36) ได้สรุปองค์ประกอบอันเป็นสาระสำคัญของการพัฒนาทางการเมือง จากแนวคิดข้างต้นออกเป็น 5 ประการ ดังนี้

1.2.1 ความเท่าเทียมกัน (Equality) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนที่ได้รับจากการให้บริการของรัฐ ทั้งทางบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2 ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน

1.2.3 การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ

ในประการนี้ สอดคล้องกับทัศนะของอัลมอนด์และเพาเวลล์ (Almond and Powell, 1966, pp. 299-300) ที่เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญด้านหนึ่งของการพัฒนาการเมืองก็คือ การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ (Differentiation and Specialization) เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงเฉพาะทาง ส่วนการจัดแบ่งโครงสร้างทางการเมืองออกเป็นฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ เป็นต้นนั้น เป็นไปเพื่อให้แต่ละฝ่ายสามารถจัดหาบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.4 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีเหตุผล (Secularization of Political Culture)

โดยทั่วไปนั้น สังคมแบบดั้งเดิมที่ปกครองแบบอำนาจนิยมมักจะปลูกฝังให้ประชาชนเห็นว่า ผู้ปกครองเป็นผู้มีบุญญาบารมี การพัฒนาทางการเมืองจึงเป็นไปในทางมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนให้เหตุผลในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะความเป็นเหตุเป็นผลที่ประชาชนจะต้องควบคุมกำกับและตรวจสอบการเมืองอย่างใกล้ชิด อัลมอนด์และเพาเวลล์ (Almond and Powell, 1966, pp. 299-300) กล่าวไว้ว่า ลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเป็นเหตุเป็นผลนี้ มักจะพบได้ทั่วไปในสังคมอุตสาหกรรม

1.2.5 ความเป็นอิสระของระบบย่อย (Subsystem Autonomy) คือ ผลผลิตของการ

กระจายอำนาจทางการเมือง เพื่อให้ระบบย่อย มีอำนาจในการพิจารณาปัญหา สาเหตุความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน รวมไปถึงการกำหนดแนวทางในการที่จะแก้ไขปัญหา หรือเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 แนวทางในการพัฒนาทางการเมืองของไทยให้เป็นประชาธิปไตย

การพัฒนาทางการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ในเรื่องระบอบประชาธิปไตยวัฒนธรรมทางการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง ซึ่งจะต้องบูรณาการให้สอดคล้องประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1.3.1 การปฏิรูปทางการเมือง ได้แก่ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญให้เป็น

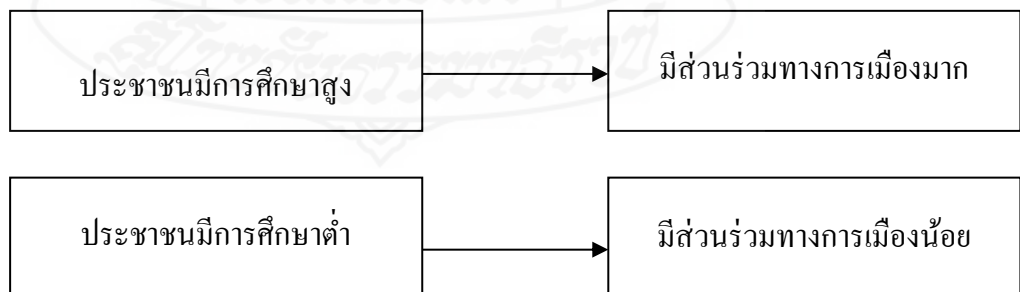
ประชาธิปไตยการพัฒนากระบวนการพัฒนาการเมือง การพัฒนาระบบการเลือกตั้ง การพัฒนาระบบการตรวจสอบทางการเมือง การป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ฯลฯ

1.3.2 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ประเด็นนี้สำคัญ

มาก ถือว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาทางการเมือง ให้เป็นประชาธิปไตย นั่นคือต้องปลูกฝังให้

ประชาชนมีจิตสำนึก มีความรู้ ความเข้าใจคุณค่าของระบบประชาธิปไตย และห่วงแหนระบอบประชาธิปไตย ต่อต้านระบอบเผด็จการ แต่การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้นเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพ และมีความตั้งใจจริงจากผู้นำทางการเมือง และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญ ความอดทน ความจริงใจ และความจริงจัง

1.3.3 การพัฒนาระบบการศึกษา ทั้งนี้เพราะเรามีความเชื่อว่าระบบการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความเข้าใจและกล่อมเกลາทางการเมือง (Political Socialization) แก่คนได้ดีที่สุดวิธีหนึ่ง ทั้งการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ในทางทฤษฎี และในทางปฏิบัติ ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน การศึกษาในระบบโรงเรียนในทางทฤษฎีนั้นเป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน เรียนรู้เรื่องปรัชญา หลักการ รูปแบบของประชาธิปไตย ฯลฯ ในขณะเดียวกันในทางการเมืองไทย (Thai Politics) ปฏิบัติต้องมีการฝึกปฏิบัติวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน เสริมหลักสูตรต่างๆ เพื่อหล่อหลอมให้นักเรียน นักศึกษาได้ซึมซับคุณค่าของประชาธิปไตยโดยตรง ส่วนการศึกษานอกระบบโรงเรียนสามารถให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนครอบครัวก็สามารถให้การเรียนรู้ประชาธิปไตยที่เป็นวิถีชีวิตกับสมาชิกในครอบครัวได้ เช่น การเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น การประชุมปรึกษาหารือการรับฟังความคิดเห็น การฟังเสียงข้างมากที่มีเหตุผล ฯลฯ ถึงแม้การพัฒนาระบบการศึกษาจะเห็นผลช้ากว่าการพัฒนาในด้านอื่นๆก็ตาม แต่ในปัจจุบันถือว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะให้บรรลุผลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้นั้น เราต้องหันมาพัฒนาระบบการศึกษากันอย่างจริงจัง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา (ภาคบังคับ 12 ปี) มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา พยายามยกระดับการศึกษาของคนในสังคมให้สูงขึ้น ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว



ภาพที่ 2.1 ระบบการศึกษา

ที่มา: สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539)

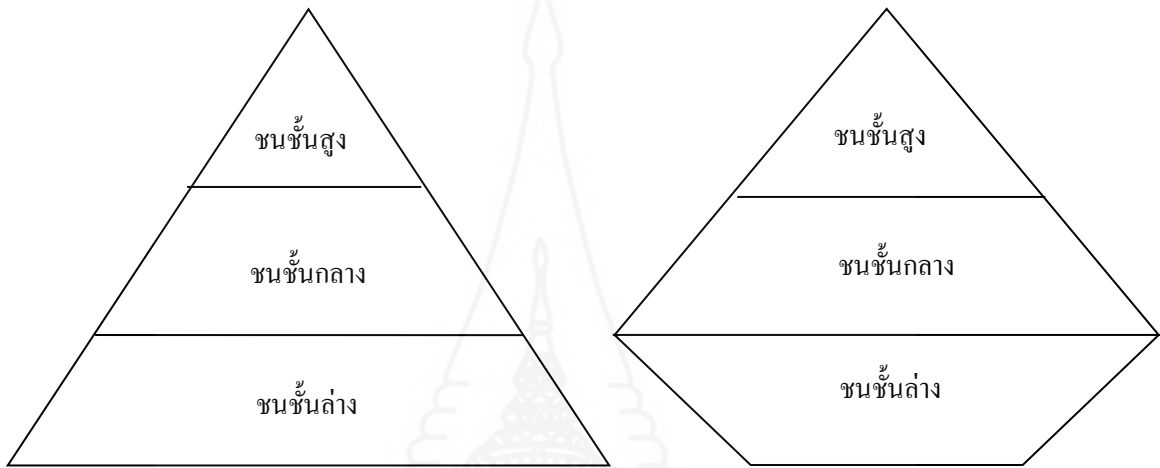
1.3.4 การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาทางการเมืองจะบรรลุผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้นนักวิชาการบางท่านกล่าวว่าขึ้นอยู่กับตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจด้วย นั่นคือถ้าประชาชนมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจปานกลาง พอกินพอใช้ ไม่เป็นหนี้เป็นสิน (ปากท้องอิ่ม) ประชาชนจะสนใจการเมือง และจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจะต้องมีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจทั้งชนบทและเมืองให้มีความแตกต่างกันน้อยลง ลดช่องว่างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งกระทำได้ ดังนี้

- 1) การส่งเสริมอาชีพ และรายได้แก่ประชาชนในชุมชน และเกษตรกรให้เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะเกษตรแบบพึ่งตนเอง หรือเกษตรแบบใหม่หรือ เศรษฐกิจพอเพียง
- 2) การกระจายความเจริญไปสู่ชนบทและภูมิภาคต่างๆ ให้ทั่วถึง
- 3) การกระจายรายได้ด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค โดยเฉพาะแก่ชนบทที่ยากจน อย่าให้มีลักษณะ “รวยกระจุก จนกระจาย” เช่น นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
- 4) การพัฒนาปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ในชนบทให้ทั่วถึง เพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพของเกษตรกร เช่น ที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ ไฟฟ้า ถนน ฯลฯ
- 5) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคพาณิชยกรรม และการบริการ โดยเน้นการมีวินัยทางการเงินการคลังและการตรวจสอบได้
- 6) การสร้างงานในชนบท เพื่อสกัดกั้นปัญหาการอพยพไปขายแรงงานในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ และปัญหาการอพยพย้ายถิ่น อันทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่

1.3.5 การพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะลดขนาดของระบบราชการให้เล็กลง (Down Size) แต่ทำงานให้มีประสิทธิภาพในลักษณะที่เรียกว่า “จิวแต่แจ้ว” (Small is Beautiful) หน่วยงานใดมีลักษณะงานที่ซ้ำซ้อนควรยุบรวมกันควรปฏิรูประบบราชการเสียใหม่ให้มีโครงสร้างหรือสายการบังคับบัญชาที่สั้น กะทัดรัด บริหาร และบริการสะดวก รวดเร็วที่เรียกว่า Reengineering หรือ Reinventing Government คือ การออกแบบระบบราชการเสียใหม่ หรือ การปฏิรูประบบราชการ ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันได้มีการปฏิรูป โครงสร้างกระทรวงใหม่ ระบบบริหารจัดการ ระบบงบประมาณตลอดจนระบบการบริหารงานบุคคลและอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาของระบบราชการไทยที่มีมาแต่อดีต

1.3.6 การพัฒนาด้านสังคม โดยพยายามยกระดับคนในสังคมให้เป็นชนชั้นกลางมากขึ้น เพราะในอดีตประเทศไทยยังมีชนชั้นกลางน้อย แต่มีชนชั้นล่างมาก ดังภาพที่ 2.2 ประชาชน

ไม่สนใจการมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่าที่ควร ส่วนประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีชนชั้นกลางมากกว่าชนชั้นล่าง ดังภาพที่ 2.2 ประชาชนจึงสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น ดังนั้น การจะยกระดับชนชั้นในสังคมให้เป็นชนชั้นกลาง (Middle Class) มากขึ้นนั้น ก็ต้องยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาตรี และยกฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนให้สูงขึ้น พอกินพอใช้ (พอเพียง)กว่าเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้



ภาพที่ 2.2 ชนชั้นในประเทศที่ด้อยพัฒนา และชนชั้นในประเทศที่พัฒนาแล้ว

ที่มา: สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539)

นพพร อัจฉริยวนิช (2527, น. 32-36) ได้เสนอความคิดเห็นการพัฒนาทางการเมืองเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงทั้งในรูปแบบและเนื้อหาของระบบการเมือง มิใช่เป็นสถานการณ์ของความเป็นประชาธิปไตย แม้ว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะเป็นระบบการเมืองอันพึงปรารถนาและเป็นจุดหมายของการพัฒนาทางการเมืองก็ตาม แต่การที่ประเทศๆ หนึ่ง ยังไม่มีการปกครองแบบประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้น มิได้หมายความว่า ประเทศนั้นจะไม่มีการพัฒนาทางการเมืองเลย ในทำนองเดียวกัน การที่ประเทศๆ หนึ่งมีการพัฒนาทางการเมืองก็มิได้เป็นเครื่องยืนยันว่าประเทศนั้นจะมีความเป็นประชาธิปไตย ดังนั้นการที่จะเอาแนวความคิดของตะวันตกมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ระบบการเมืองไทย โดยไม่มีการดัดแปลงให้เข้ากับสภาพของสังคมไทยนั้นจึงเป็นเรื่องที่ควรระวังอย่างยิ่ง และสำหรับการวิเคราะห์ระบบการเมืองไทยแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่

1. สถาบันทางการเมือง
 - 1) สถาบันกษัตริย์

- 2) สถาบันข้าราชการ
 - 3) สถาบันศาสนา
 - 4) สถาบันศักดินา
2. วัฒนธรรมทางการเมือง
- 1) ความเชื่อแบบศักดินา การเคารพผู้อาวุโสยอมรับอำนาจ
 - 2) ความรักอิสระแบบไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
 - 3) การออมชอมประนีประนอมกัน
 - 4) การใช้ระบบอุปถัมภ์
3. กระบวนการทางการเมือง
- 1) ปัญหาการสืบทอดอำนาจ
 - 2) การรวมศูนย์อำนาจ
 - 3) การยึดถือตัวบุคคลเป็นกลุ่ม
 - 4) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อค้า นักธุรกิจกับข้าราชการ
4. การพัฒนาที่ไม่สมดุล คือ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ในขณะที่สภาพทางการเมืองย่ำแย่อยู่กับที่ ซึ่งการพัฒนาที่ไม่สมดุลนี้จะนำมาซึ่งความขัดแย้งและวิกฤตการณ์เป็นช่วงๆ

ดังนั้น การพัฒนาทางการเมืองสำหรับสังคมไทย นพพร จึงหมายถึง ความสามารถของระบบในการตอบสนองความต้องการจำเป็น (Basic Needs) ของประชาชนในสังคม ซึ่งผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงก็คือผู้นำทางการเมืองและสถาบันกษัตริย์ หรือทั้ง 2 สถาบัน อาจร่วมมือกันสรรหาผู้นำทางการเมือง โดยมีสถาบันทางการเมือง และอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นส่วนสนับสนุน และมีระบบราชการเป็นผู้นำเอานโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผล ในขณะเดียวกันก็มีการปลูกฝังความคิด ความเชื่อทางการเมือง (Political Socialization) ให้แก่ประชาชน ด้วยการใช้อุดมการณ์ที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม (Concrete Ideology) อันได้แก่ ความกินดีอยู่ดีที่ระบบเป็นผู้จัดหาให้ เพื่อเสริมสร้างความสำนึกทางการเมือง ให้แก่ประชาชน อันจะเป็นช่องทางนำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง หลังจากที่มีความต้องการจำเป็นของเขาได้รับการตอบสนองแล้ว นอกจากนี้ อุดมการณ์ ยังมีส่วนช่วยสร้างความชอบธรรมและการยอมรับจากประชาชน ให้แก่ผู้นำทางการเมืองอีกด้วย และเมื่อประชาชนก้าวเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองแล้ว สิ่งที่เป็นและป้องกันไม่ให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมนำไปสู่ความวุ่นวายทางการเมืองหรือการล่มสลายของระบบก็คือ การปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันทางการเมือง โดยเริ่มจากกลุ่มผลประโยชน์พรรคการเมืองซึ่งจะทำหน้าที่เป็นองค์การรวบรวมและกลั่นกรองข้อเรียกร้องความต้องการที่จะเข้าสู่ระบบ (Gate Keeper) แล้ว

ป้อนข้อมูลเข้าสู่รัฐสภา และรัฐบาลเพื่อกำหนดเป็นนโยบายโดยผู้นำทางการเมืองจะเป็นผู้จัดลำดับความสำคัญของข้อเรียกร้องและความต้องการในระดับที่เหนือกว่าได้ตามสภาพ สังคม เศรษฐกิจ ที่เปลี่ยนแปลงไป ระบบที่เป็นอยู่ก็จะสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.1 ทฤษฎีการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) เป็นกิจกรรมของประชาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกดดันหรือโน้มน้าวให้รัฐบาล ผู้นำ ผู้กำหนดนโยบาย ผู้มีอำนาจหรือผู้มีอิทธิพลต่อทุกกระบวนการทางการเมืองการปกครอง มีความเห็นหรือตัดสินใจ รวมถึงการเลือกผู้นำ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

Myron Weiner (อ้างถึงใน วัชรวิทย์ ชาญชัย, 2545, น. 47-48) ได้ให้ความหมาย “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” (Political Participation) หมายถึง การกระทำใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม ซึ่ง Weiner ได้รวบรวมความหมายของ “การมีส่วนร่วม” ซึ่งเป็นกิจกรรมหรือการกระทำทางการเมืองในกรณีต่างๆ ไว้ 10 กรณีดังนี้

1. การกระทำเพื่อสนับสนุนหรือเรียกร้องกับผู้นำของรัฐบาล ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและเผด็จการได้ เช่น การชุมนุมคัดค้านหรือสนับสนุนการกระทำของรัฐบาล การออกเสียงประชามติ หรือการทำโพล (pole) ที่แสดงให้เห็นว่าเป็นความเห็นของมหาชนอันจะมีผลต่อการคัดค้านหรือสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล และสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐบาล

2. ความพยายามที่จะสร้างผลกระทบต่อการดำเนินการของรัฐบาลหรือการเลือกผู้นำรัฐบาล เช่น การที่สื่อและประชาชนแสดงความเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลหรือปรับคณะรัฐมนตรี

3. การกระทำของพลเมืองของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย การร่วมชุมนุม และการยื่นข้อเรียกร้องในเรื่องต่างๆ โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

4. การมีส่วนร่วมโดยการมีตัวแทน (Representation) ซึ่งประชาชนต้องออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนต้องทำหน้าที่แทนตน ตามระบอบประชาธิปไตยแบบมีตัวแทนเห็นว่า เป็นการมีส่วนร่วมกรณีหนึ่ง แต่ระบอบประชาธิปไตยโดยตรงเห็นว่า การมีตัวแทนไม่ใช่การมีส่วนร่วม

5. การกระทำอันแสดงถึงความรู้สึกแปลกปลอม (Alienation) ที่ทำให้ขาดความสนใจและขาดการกระทำใด ซึ่งการไม่กระทำที่มาจากความรู้สึกแปลกปลอมนั้น อาจก่อให้เกิดผลทางการเมืองตามมา แต่ต้องพิจารณาให้ได้ว่า การไม่กระทำอันใดเกิดจากความรู้สึกแปลกปลอมเป็นการมีส่วนร่วมและการไม่กระทำในกรณีอื่นๆ ไม่เป็นการมีส่วนร่วม

6. การกระทำที่แสดงถึงการตื่นตัวทางการเมือง ทั้งที่ตื่นตัวทางการเมืองมาก และตื่นตัวทางการเมืองน้อยด้วย เช่น ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ผู้ที่ไม่ได้ไปลงคะแนนเสียง แต่ก็ชอบวิพากษ์วิจารณ์หรือถกเถียงเรื่องการบริหารเมืองกับเพื่อนบ้าน หรือผู้ที่แสดงความคิดเห็นทางการเมือง หือผู้ที่สนใจข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อต่างๆ

7. การมีส่วนร่วมในทางการเมืองเป็นการกระทำทางการเมืองทั้งที่มีความต่อเนื่องและเป็นครั้งคราว ซึ่งรวมถึงการกระทำทางการเมืองที่ใช้ความรุนแรงทางการเมืองด้วย เช่น การรับสมัครรับเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การก่อจลาจลวุ่นวาย หรือการก่ออาชญากรรมทางการเมือง เป็นต้น

8. การกระทำที่ประสงค์จะมีอิทธิพลต่อผู้นำทางการเมือง และการมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการและดำเนินการของข้าราชการได้ด้วย

9. การมีส่วนร่วมมิใช่การดำเนินการที่มีผลกระทบต่อการเมืองในระดับชาติเท่านั้น แต่เป็นกิจกรรมทางการเมืองที่มีผลกระทบต่อการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

10. การปฏิบัติทางการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องนี้อาจแตกต่างกันได้ตามกาล เวลา และสถานที่ เช่น วันหนึ่งอาจนับว่าเป็นการมีส่วนร่วมในทางการเมือง แต่อีกวันเวลาหนึ่งอาจจะไม่เป็นหรือในพื้นที่หนึ่งอาจถือว่าการมีส่วนร่วมในทางการเมือง แต่ในอีกพื้นที่หนึ่งอาจถือว่าไม่เป็นก็ได้

Norman H. Nie and Sidney Verba (อ้างถึงใน วัชรวิทย์ ไชยสาร, 2545, น. 48) ได้ให้ความหมาย “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” หมายถึงกิจกรรมทางกฎหมายของพลเมืองที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลในการเลือกกำหนดบุคคลในวงการรัฐบาลหรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นต้องการ”

จันทนา สุทธิจาริ ได้ให้ความหมาย “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้องเกิดขึ้นจากความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการ

กำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ” (อมร รักษาสัตย์, บรรณาธิการ, 2544, น. 410)

จากความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น มีลักษณะที่รวมกันสองประการคือ ต้องเป็นไปตามความสมัครใจและมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ และมีลักษณะที่ต่างกันประการหนึ่งคือ Weiner เห็นว่า กิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้ แต่ขณะที่นักวิชาการอีกสองท่านเห็นว่า ต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้

2.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองตามทัศนะของ Myron Weiner มีลักษณะ ดังนี้ (วัชร ไซยสาร, 2545, น. 50)

1. การกระทำที่เกิดขึ้นด้วยความเต็มใจ มิใช่เกิดจากการถูกบังคับ
2. การกระทำที่เกิดขึ้น โดยไม่แน่ใจว่าจะต้องการประสบความสำเร็จหรือไม่
3. การกระทำที่จัดขึ้นอย่างมีระบบหรือไม่มีระบบก็ได้
4. การกระทำที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกันก็ได้
5. การกระทำที่จะใช้วิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ได้
6. การกระทำที่หวังผลเพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐบาล หรือต้องการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมือง
7. การกระทำที่หวังผลทั้งในเรื่องนโยบายหรือตัวบุคคล ของการเมืองระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ได้

สรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองหมายถึง การที่ประชาชนเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ หรือผู้นำรัฐบาล รวมทั้งกดดันให้รัฐบาลกระทำตามความประสงค์ของตนหรือกลุ่มของตน และโดยที่การมีส่วนร่วมในทางการเมืองเป็นเครื่องชี้วัดพัฒนาการทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ

2.3 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

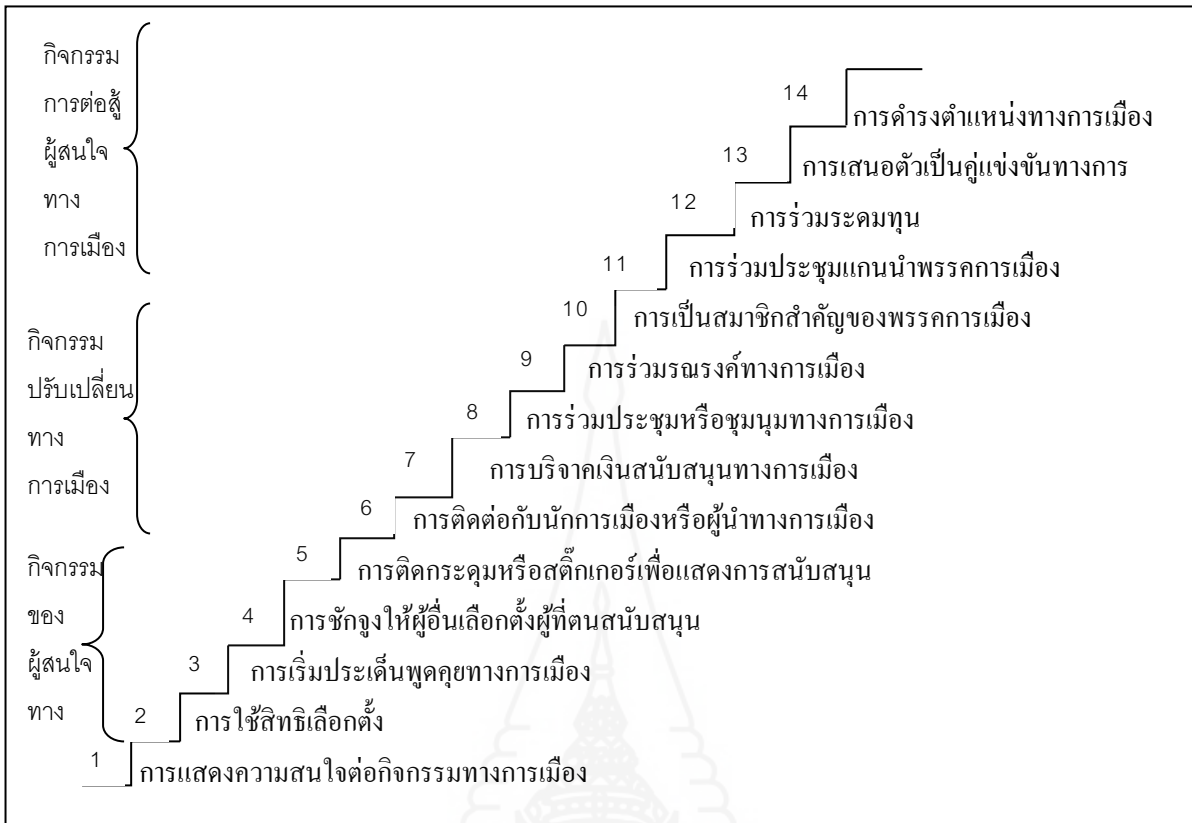
การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกลไกสำคัญเสมือนหัวใจในระบบประชาธิปไตย โดยเป็นการกระทำที่มีผลต่อการได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง หรืออำนาจปกครอง การพ้นจากอำนาจนั้น รวมทั้งมีผลต่อนโยบายและการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ ดังนั้นผู้ปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งความชอบธรรมแห่งอำนาจปกครอง (Legitimacy) อันมีที่มาจากเหตุผลและหลักนิติธรรม จะอ้างอำนาจอันชอบธรรมแห่งอำนาจปกครองนี้ก็ได้ต่อเมื่อผู้ถูกปกครองเชื่อว่าการใช้อำนาจของผู้ปกครองนั้นถูกต้องตามกฎหมายและมีเหตุผลเพียงพอ ผู้ปกครองจึงต้องไม่ละเมิด

กฎหมายและใช้อำนาจปกครองอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของแต่ละประเทศยังเป็นเครื่องชี้วัด อันจะแสดงให้เห็นถึงอุดมการณ์ทางการเมือง เจตคติทางการเมืองและพัฒนาทางการเมืองของประเทศนั้น อาทิ ประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยในยุโรป รัฐจะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในทางการเมืองสูงและประชาชนก็มีความกระตือรือร้นและมีความพร้อมที่จะเข้ามีส่วนร่วมในทางการเมืองทั้งในด้านองค์ความรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลางานทางการเมืองและวัฒนธรรมทางการเมือง เป็นต้น

2.4 ลำดับชั้นของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

จากการศึกษาของ มิลเบรธ (Milbrate) พบว่าเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยทั่วไปสมาชิกในสังคมจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2545, น. 383 – 385) คือ กลุ่มที่ไม่สนใจการเมืองแต่อย่างใด กับกลุ่มที่สนใจการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยกลุ่มที่สนใจการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง อาจจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ พวกแรกเป็นกลุ่มผู้สนใจติดตามทางการเมือง (Spectators) พวกที่สอง เป็นกลุ่มที่อยู่ในระหว่างกลุ่มที่สนใจติดตามทางการเมือง และกลุ่มที่ต้องการเข้าไปมีบทบาททางการเมือง (Transitional Activists) พวกที่สาม คือกลุ่มที่ต้องการไปต่อสู้ทางการเมืองโดยตรง (Gladiators) ซึ่งลักษณะเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งอยู่กับปัจจัยกระตุ้นที่แต่ละบุคคลได้รับ โดยเฉพาะปัจจัยกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม เช่น ผู้สนใจอาจเปลี่ยนไปเป็นผู้ไม่สนใจ และ ผู้ไม่สนใจอาจเปลี่ยนเป็นผู้ที่สนใจทางการเมืองก็ได้ หรือในกลุ่มผู้สนใจเองก็อาจเปลี่ยนแปลงจากผู้ที่สนใจจะเข้าไปต่อสู้ทางการเมืองมาเป็นเพียงผู้สนใจติดตามทางการเมืองก็ได้ ผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง จากผลงานวิจัยต่างๆ ของมิลเบรธ พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองประกอบด้วย ฐานคติ (Assumption) สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่ง มีแนวโน้มที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอื่นๆ ทางการเมืองด้วย ประการที่สอง ความเกี่ยวพันทางการเมือง (Political Involvement) มีลักษณะเป็นลำดับชั้นของการเกี่ยวพันทางการเมืองเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะมีกิจกรรมทางการเมืองเหมือนกัน ผู้ที่มีลำดับชั้นของการเกี่ยวพันทางการเมืองในลำดับสูงจะครอบคลุมกิจกรรมทางการเมืองในระดับที่ต่ำกว่าด้วย

จากฐานคติดังกล่าว มิลเบรธ จึงเสนอความคิดเกี่ยวกับลำดับชั้นของการเกี่ยวพันทางการเมือง ตั้งแต่ลำดับต่ำไปสู่ลำดับสูงสุด ดังแผนภาพที่ 2.3



ภาพที่ 2.3 แสดงลำดับขั้นของการเกี่ยวพันทางการเมือง

ที่มา: Milbrath, 1965, p. 18

จากลำดับขั้นของการเกี่ยวพันทางการเมืองดังกล่าวมาแล้ว อาจพิจารณาคุณลักษณะของการกระทำทางการเมือง (Characteristics of Specific Political Acts) จากพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้ (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2545, น. 387 -389) ดังนี้

1. การแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง การที่บุคคลจะแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง ย่อมแสดงว่า บุคคลนั้นได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมือง (Political Stimuli) จากสิ่งแวดล้อมมาพอสมควร จนกระทั่งเกิดความสนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยตนเอง บุคคลที่คาดหวังว่าจะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอุทิศความพยายามเพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางการเมืองของตน กิจกรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นรากฐานเบื้องต้นที่จำเป็นในการร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ โดยทั่วไป การที่บุคคลได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมืองอย่างมาก จะยิ่งทำให้บุคคลนั้นมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

2. การใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยทั่วไปการที่ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการเลือกตั้ง เพื่อแสดงออกถึงการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ทำให้คู่แข่งทางการเมือง ต้องแสดงความรู้ความสามารถและการเป็นคนมีคุณธรรม เพื่อขอรับความไว้วางใจจากประชาชนให้เข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง การใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนจึงเป็นการแสดงบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สำคัญมาก

3. การริเริ่มประเด็นพูดคุยทางการเมือง โดยธรรมชาติมนุษย์จะให้ความสนใจเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตน ดังนั้น บุคคลที่คิดว่าตนจะไม่ได้รับประโยชน์อย่างใดจากการเมือง ก็จะไม่สนใจการเมือง แม้กระทั่งการพูดคุยทางการเมือง แต่บุคคลที่รู้และเข้าใจว่าระบบการเมืองมีประโยชน์ต่อตนอย่างไร จะให้ความสนใจการเมืองมาก โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง ดังนั้นระดับความสนใจเกี่ยวกับการเริ่มพูดคุยทางการเมืองจึงแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล บางคนสนใจมาก บางคนไม่สนใจ บางคนเป็นผู้รับฟัง บางคนเป็นผู้นำในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง และผู้ที่เป็ผู้นำในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองจะมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการต่อสู้ทางการเมืองโดยตรงมากกว่าเป็นผู้รับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น

4. การชักจูงให้ผู้อื่นเลือกตั้งผู้ที่ตนสนับสนุน การชักจูงให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ที่ตนสนับสนุน นับเป็นความก้าวหน้าอีกขั้นหนึ่งของผู้ที่สนใจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการเมือง ลักษณะการแสดงออกเช่นนี้คล้ายกับการเป็น “หัวคะแนน” ของคู่แข่งทางการเมือง เป็นการแสดงออกถึงความผูกพันทางการเมืองที่ชัดเจนกว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการพูดคุยทางการเมือง ทั้งนี้เพราะได้แสดงความคิดเห็นด้วย และเชื่อว่าคนที่ตนสนับสนุนเป็นผู้นำทางการเมืองที่ดี สามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การติดกระดุมหรือติดสติ๊กเกอร์ เป็นการแสดงออกอย่างเปิดเผยให้บุคคลทั่วไปรู้ว่าตนสนับสนุนพรรคการเมืองใด หรือคู่แข่งทางการเมืองคนใด ทั้งนี้เพราะการติดกระดุมที่เป็นสัญลักษณ์ของพรรคหรือของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ปกเลื้อ ย่อมเป็นการประกาศตนในฐานะผู้สนับสนุนอย่างชัดเจน หรือการติดสติ๊กเกอร์ที่รถยนต์ ย่อมเป็นการแสดงเจตนาของเจ้าของรถยนต์ว่าสนับสนุนผู้ใด และมีลักษณะเป็นการโฆษณาเผยแพร่อีกทางหนึ่งด้วย การกระทำเช่นนี้จะมีผลโน้มน้าวผู้ใกล้ชิดที่ยังไม่ตัดสินใจให้ร่วมสนับสนุนเช่นเดียวกับตนได้

6. การติดต่อกับนักการเมืองหรือผู้นำทางการเมือง การกระทำทางการเมืองระดับนี้แสดงว่าบุคคลเพิ่มระดับความสนใจทางการเมืองขึ้น จนถึงกับอยากจะสัมผัสพูดคุย หรือสื่อความหมายโดยตรงกับผู้นำทางการเมือง โดยอาจจะเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมหรือขอให้กำลังใจนักการเมืองให้มีขวัญกำลังใจในการต่อสู้ต่อไป การติดต่อกับผู้นำทางการเมืองอาจกระทำได้โดย

การ ส่งจดหมาย โทรเลข โทรศัพท์ หรือการพูดคุยโดยตรง การติดต่อหรือพูดคุยกับผู้นำทางการเมืองโดยตรง อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจทางการเมืองมากขึ้น จนเปลี่ยนฐานะจากผู้สนใจให้การสนับสนุนไปสู่การเข้าร่วมต่อสู้ทางการเมืองโดยตรง

7. การบริจาคเงิน เป็นการแสดงออกถึงการสนับสนุนทางการเมืองที่สำคัญ ทั้งนี้ เพราะในระบอบประชาธิปไตย การเคลื่อนไหวทางการเมือง โดยเฉพาะกิจกรรมรณรงค์และการแข่งขันเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่มีค่าใช้จ่ายมาก ดังนั้นการที่บุคคลร่วมกันบริจาคเงิน ย่อมแสดงถึงความมุ่งมั่นในการสนับสนุนอย่างจริงจัง และอาจพัฒนาไปสู่การเป็นผู้เข้าร่วมต่อสู้ทางการเมืองโดยตรง ในฐานะสมาชิกที่สำคัญของพรรค

8. การเข้าร่วมประชุมหรือชุมนุมทางการเมือง เป็นการแสดงออกถึงการสนับสนุนทางการเมืองที่สำคัญมากยิ่งขึ้น เป็นการแสดงออกถึงความเห็นพ้องและความผูกพันมากยิ่งขึ้น การเข้าร่วมประชุมหรือชุมนุมเป็นการแสดงออกซึ่งการสนับสนุนทั้งทางกายและทางจิตใจ เป็นการร่วมให้กำลังใจแก่ผู้ที่มีความคิดเห็นทางการเมืองตรงกัน เป็นการแสดงออกซึ่งสังกัดกลุ่มอย่างชัดเจน โดยเฉพาะผู้ที่เข้าร่วมประชุมบ่อยๆ แสดงว่ามีความผูกพันทางการเมืองสูง โดยทั่วไปจะเข้าร่วมทั้งประชุมแกนนำ และการประชุมกลยุทธ์ การแสดงออกเช่นนี้เป็นพลังสำคัญในการต่อสู้ทางการเมือง และเป็นสิ่งที่ผู้แข่งขันทางการเมืองมีความประสงค์จะได้รับการสนับสนุนมาก

9. การร่วมรณรงค์ทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการขยายความสนับสนุนจากประชาชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง การร่วมรณรงค์ทางการเมืองเป็นการแสดงออกซึ่งภารกิจร่วมกันของผู้สนใจทางการเมือง และจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความมั่นใจและมีความรู้สึกที่ดีต่อพรรคการเมืองและคู่แข่งทางการเมือง ต้องแสดงให้เห็นว่าตนเองมีส่วนร่วมในความสำเร็จในการต่อสู้ทางการเมืองด้วย ซึ่งการร่วมรณรงค์ทางการเมือง อาจทำไหลายกรณี เช่น การพิมพ์จดหมาย การส่งจดหมาย การติดโปสเตอร์ การเคาะประตูบ้าน การร่วมโฆษณาชักจูงประชาชนด้วยการให้ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ประชาชนสนใจสนับสนุน เป็นต้น

10. การเป็นสมาชิกสำคัญ of พรรคการเมือง เป็นการแสดงออกทางการเมืองอย่างชัดเจนว่าตนเองสังกัดพรรคการเมืองใด และเป็นการยอมรับภารกิจของสมาชิกพรรคที่ต้องร่วมสร้างความแข็งแกร่ง และขยายความศรัทธาให้แพร่หลายในหมู่ประชาชน และร่วมผลักดันเพื่อให้พรรคหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคได้รับการเลือกตั้ง ลักษณะสำคัญของการเป็นสมาชิกพรรคที่มีบทบาทในพรรคคือ การแสดงออกว่าเป็นพรรคใด สังกัดพรรคใด การจ่ายเงินบำรุงพรรค การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพรรค

11. การร่วมประชุมแกนนำของพรรค เป็นการแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรมของพรรค ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับสูง บุคคลที่จะเข้าร่วมแกน

นำพรรคหรือร่วมประชุมการวางแผนกลยุทธ์ของพรรค โดยทั่วไปจะต้องผ่านการเป็นสมาชิกที่มีบทบาทสำคัญของพรรค จนพรรคเกิดความไว้วางใจและมีความเชื่อมั่นว่าจะช่วยเสริมสร้างกิจกรรมของพรรคให้มีความแข็งแกร่ง สามารถที่จะเอาชนะคู่แข่งชั้นทางการเมืองได้ ผู้ที่จะมีบทบาทในการเข้าร่วมประชุมพรรค ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีตำแหน่งสำคัญในพรรค ถือเป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ของพรรค ซึ่งจะมีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้น

12. การระดมทุน เป็นกิจกรรมสำคัญของสมาชิกพรรคระดับสูง ผู้ที่จะอยู่ในฐานะที่จะระดมทุนให้แก่พรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ นอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถแล้วยังจะต้องเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย เพื่อให้สามารถติดต่อกับบุคคลชั้นสูงในสังคมที่มีฐานะดี และอยู่ในวิสัยที่จะบริจาคทรัพย์เพื่อร่วมสนับสนุนการแข่งขันทางการเมืองได้ ผู้ระดมเงินทุนจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญทางการเมือง ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักการเมือง ซึ่งสามารถจะตอบสนองความต้องการของผู้บริจาคเงินได้

13. การเสนอตัวเป็นคู่แข่งชั้นทางการเมือง เป็นการแสดงออกทางการเมืองที่สำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะการเสนอตัวเป็นคู่แข่งชั้นทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนพิจารณาให้ความไว้วางใจ บุคคลที่จะมีบทบาทในระดับนี้ได้ต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ เป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง สามารถสร้างความนิยมศรัทธาให้เกิดแก่ประชาชนได้ ส่วนระดับของความสามารถของผู้เสนอตัวเขาแข่งขันจะแตกต่างกันไปตามระดับของตำแหน่งหน้าที่ที่จะเข้าไปรับผิดชอบ เช่น นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการหรือผู้นำประเทศ

14. การดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นการแสดงออกทางการเมืองในระดับสูงสุด เป็นผลมาจากการได้รับชัยชนะจากการเสนอตัวเข้าแข่งขันทางการเมือง การแสดงบทบาทในฐานะที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนับว่ามีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะจะมีผลกระทบต่อความศรัทธาเชื่อมั่นของประชาชนในระยะยาว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความสนใจในการพัฒนาประเทศทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีและมีความสุข จะทำให้พรรคได้รับความไว้วางใจจากประชาชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลถึงโอกาสได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งต่อไปด้วย ในทางตรงข้ามหากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่สามารถบริหารประเทศให้เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชน ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อพรรคการเมืองที่สังกัดด้วย และจะทำให้โอกาสที่จะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งต่อไปเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ดังนั้นการแสดงออกด้วยการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงมีบทบาทสำคัญสูงสุดของประชาชนที่มีต่อระบบการเมือง

2.5 เครื่องมือของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สำหรับเครื่องมือของการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมและดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้หลายวิธี (ประณต นันทิยะกุล, 2540, น. 115 – 116)

1. การเลือกตั้ง (Election) เป็นการที่ประชาชนเลือกผู้แทนไปทำหน้าที่แทนตนในรัฐสภาและในคณะรัฐบาล
2. การลงประชามติ (Referendum) เป็นการแสดงความคิดเห็นหรือความต้องการของประชาชนด้วยการหย่อนบัตรจะรับหรือไม่รับเรื่องสำคัญๆ เช่น การลงประชามติจะรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่
3. การแสดงประชานิธิ (Plebiscite) เป็นการวินิจฉัยหรือถามความต้องการของประชาชนในเขตชุมชนหนึ่งว่าต้องการสิ่งนั้นๆ หรือไม่
4. การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นการที่รัฐจะทำโครงการใหญ่ที่มีผลกระทบได้เสียถึงสาธารณะ ชุมชน หรือประชาชนเป็นจำนวนมาก จะต้องให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสแสดงความคิดเห็น โดยวิธีประชาพิจารณ์เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจดำเนินการตามโครงการของรัฐ
5. การเสนอร่างกฎหมาย (Initiative) คือประชาชนจำนวนหนึ่ง (บางประเทศประมาณ 50,000 คน) มีสิทธิเข้าชื่อเสนอร่างกฎหมายตามที่ประชาชนต้องการได้
6. การระงับยับยั้งการออกกฎหมายหรือโครงการของรัฐ (Veto) คือกฎหมายหรือโครงการของรัฐที่ออกมาแล้วมีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก ประชาชนมีสิทธิที่จะระงับยับยั้งการออกกฎหมายหรือโครงการของรัฐ
7. การถอดถอน (Recall) คือประชาชนจำนวน 50,000 คน มีสิทธิเสนอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ระดับสูงได้ หากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ทูจริต คอร์รัปชั่น หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นต้น
8. การแสดงมติมหาชน (Public Opinion) เป็นการแสดงอาการพอใจหรือไม่พอใจของประชาชน เช่น การเดินขบวน แสดงอาการเห็นชอบ ไซโยโห้ฮิ้วด้วยความพอใจ หรือแสดงอาการคัดค้านต่อต้านการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความไม่พอใจ
9. การประชุมสาธารณะ (Public Meeting) เป็นการที่ประชาชนรวมตัวกัน มาประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของประชาชนเพื่อประชาชนเองหรือสาธารณะ

ซึ่งในบรรดาการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนทั้ง 9 ประการนี้ การเลือกตั้งเป็นการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด เพราะประชาชนต้องการใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด หากไม่ได้ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ก็เกรงว่าตนคัดสิทธิพิเศษบางประการ ส่วนการลงประชามติ การประชาพิจารณ์ และการถอดถอนนั้น ประชาชนยังมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจว่าตนมีสิทธิดังกล่าว และยังไม่กล้าแสดงออกอย่างจริงจัง

2.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระบวนทางการเมืองจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ซึ่งการศึกษาของชิงซ์ตัน (Creighton) (วันชัย วัฒนศัพท์, 2543, น. 156 – 161) และการศึกษาของมิลเบธ และ โกล์ (Milbrath & Goal) (อำพร สุคนธรัตนสุข, 2547, น. 9 - 12) สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้แก่

2.6.1 สิ่งรื้อทางการเมือง ก่อนที่การกระทำทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้นั้นบุคคลจะต้องค่อยๆ ได้รับสิ่งรื้อจากสิ่งแวดล้อม สิ่งรื้อทางการเมืองนี้ เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับการเมือง การได้รับข่าวสารข้อมูล ได้ง่าย หรืออยู่ในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองในหลายรูปแบบ เป็นต้น ซึ่ง มิลเบธ และ โกล์ ได้รวบรวมผลการศึกษานักวิชาการหลายคนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งรื้อทางการเมืองไว้ดังนี้

- 1) ยิ่งบุคคลได้รับสิ่งรื้อทางการเมืองมากเท่าใด ยิ่งมีแนวโน้มว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง และจะเข้าร่วมในลักษณะที่ลึกมากขึ้นเท่านั้น
- 2) บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วม ในการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองอย่างไม่เป็นทางการ จะมีแนวโน้มว่าจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆ มากกว่าพวกที่ไม่มีการพูดคุยเรื่องการเมือง
- 3) คนชั้นกลางมักจะได้รับสิ่งรื้อทางการเมืองมากกว่าชนชั้นกรรมกร
- 4) โดยเหตุผลที่บุคคลมีแนวโน้มที่จะติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ที่มีระดับการศึกษาเท่าเทียมกัน และโดยเหตุที่บุคคลที่มีการศึกษาสูง จึงมักจะพบกับสิ่งรื้อเกี่ยวกับการเมืองมากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาค่ำ
- 5) บุคคลที่ยังพอใจในพรรคการเมืองหรือผู้สมัครใดๆ มักจะมีสิ่งรื้อทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่ไม่รู้จะเลือกพรรคใดหรือผู้สมัครคนใด

2.6.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติ ความเชื่อ ลักษณะทางบุคลิกภาพ การสืบลักษณะนิสัยจากบิด มารดา และความต้องการเชิงจิตวิทยา ซึ่งมิลเบธ และ โกล์ ได้รวบรวมผลการศึกษานักวิชาการหลายคนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลไว้ ดังนี้

- 1) บุคคลที่มีความสนใจและห่วงใยเรื่องการเมืองย่อมมีแนวโน้มจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น
- 2) บุคคลที่รู้สึกในความสามารถของตนมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่ไม่รู้สึกเช่นนี้
- 3) บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง โดยเฉพาะมีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มว่าจะกระตือรือร้นที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทางการเมืองมาก
- 4) บุคคลที่มีความผูกพันหรือพึงพอใจในพรรคการเมือง หรือกลุ่มทางการเมืองใดๆ มีแนวโน้มว่าจะกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองมาก
- 5) บุคคลที่มีความรู้สึกตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง จะมีแนวโน้มที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่ไม่รู้สึกเช่นนั้น
- 6) บุคคลที่มีบุคลิกภาพชอบออกสังคม จะมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่การเมืองมากกว่าบุคคลที่ไม่มีบุคลิกภาพชอบออกสังคม

2.6.3 **สิ่งแวดล้อมทางการเมือง** สิ่งแวดล้อมทางการเมือง ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

- 1) กฎระเบียบทางการเมือง เช่น ความถี่ของการเลือกตั้ง สิทธิในการเลือกตั้ง ตามกฎหมาย การเสียสิทธิการเมืองดังกรณีที่บุคคลใดมีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมาย ที่บัญญัติไว้แล้ว มิได้ไปเลือกตั้งแล้วไม่แจ้งเหตุ หรือเหตุนั้นไม่ใช่เหตุอันควรจะเสียสิทธิทางการเมือง ดังนี้
 - (1) สิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น
 - (2) สิทธิร้องคัดค้านการเลือกกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น
 - (3) สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น
 - (4) สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น
 - (5) สิทธิเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
 - (6) สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายบัญญัติท้องถิ่น

(7) สิทธิเข้าซื้อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคล ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(8) สิทธิเข้าซื้อร้องขอให้ถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียง เพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และอีกกรณี คือ ถ้าไม่ได้เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นแล้วไม่แจ้งเหตุ หรือเหตุนั้นไม่ใช่เหตุอันสมควร ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะเสียสิทธิทางการเมือง ดังนี้

ก) สิทธิยื่นคำร้องคัดค้านด้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือนายกเทศมนตรี

ข) สิทธิร้องคัดค้านการเลือกกำนันผู้ใหญ่บ้าน

ค) สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือนายกเทศมนตรี

ง) สิทธิรับเลือกเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

จ) สิทธิการเข้าซื้อร้องขอให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

ฉ) สิทธิเข้าซื้อร้องขอให้ถอดถอน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือนายกเทศมนตรี ให้พ้นจากตำแหน่ง

2) **สถาบันทางการเมือง** โดยเฉพาะระบบพรรคการเมือง กล่าวคือ ระบบพรรคการเมืองจะมีผลกระทบต่อแบบแผนและอัตราของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ยิ่งพรรคการเมืองมีการแข่งขันกันมาก อัตราของการมีส่วนร่วมก็จะยิ่งสูงขึ้น กล่าวคือ การแข่งขันขอพรรคการเมืองน่าจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วม โดยการกระตุ้นความสนใจในการรณรงค์หาเสียง และทำให้ประชาชนรู้สึกถึงความพยายามของปัจเจกบุคคลในการมีผลกระทบต่อผลที่ออกมา ซึ่งถ้าการแข่งขันของพรรคการเมืองไม่ทำให้ประชาชนเกิดความสนใจและไม่เกิดความรู้สึกถึงความมีประสิทธิภาพ การแข่งขันนั้นก็อาจมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3) **ลักษณะของการรณรงค์หาเสียง** เช่น ระบบวิธีการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคน แต่ละพรรค ความเข้มข้นหรือความรุนแรงในการแข่งขันทางการเมือง การเข้าถึงประชาชนเพื่อหาเสียง การใช้งบประมาณในการหาเสียง รวมถึงการใช้สื่อต่างๆ ในการรณรงค์หาเสียง

4) **ตำแหน่งทางสังคม** ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย เพศ อายุ ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ ปัจจัยต่างๆ นี้ เป็นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างไรก็ตามตำแหน่งทางสังคมไม่ได้ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง แต่จะเป็น ตัวแปรที่สนับสนุนตัวแปรทางด้านทัศนคติ และบุคลิกภาพ มิถุนและโกล์ ได้รวบรวมข้อค้นพบจากการวิจัยหลายผลงาน พบว่า

- (1) บุคคลที่อยู่ใกล้ศูนย์กลางของสังคมมีแนวโน้มว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่อยู่ห่างไกล
- (2) บุคคลที่อยู่ในชนชั้นสูง จะมีแนวโน้มว่าจะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่อยู่ในชนชั้นต่ำกว่า
- (3) บุคคลยิ่งมีการศึกษาสูงมีแนวโน้มว่าจะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาต่ำ
- (4) บุคคลที่มีฐานะดีมีแนวโน้มว่าจะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่มีฐานะด้อยกว่า
- (5) ชาวชนบทมักจะมีคามตื่นตัวทางการเมืองมากกว่าชาวเมือง

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มอิทธิพล

3.1 ความหมายของอิทธิพล

ไวดังนี้
 สุนัย จุลพงศธร (2542, น. 7) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มอิทธิพลทางการเมือง

ไวดังนี้
 กลุ่มอิทธิพล ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 ให้คำนิยาม

กลุ่ม หมายถึง คน สัตว์ หรือสิ่งต่างๆ ที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ๆ หรือเป็นกลุ่มก้อน
 อิทธิพล หมายถึง กำลังที่ยังผลให้สำเร็จ อำนาจซึ่งแฝงอยู่ในบุคคลหรือรัฐ ซึ่งสามารถบันดาลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ อำนาจที่สามารถบันดาลให้ผู้อื่นต้องคล้อยตามหรือทำตามอำนาจที่สามารถบันดาลให้เป็นไปได้ต่างๆ เช่น อิทธิพลของดวงดาว อำหนำนอกเหนือหน้าที่ เช่น ใช้อิทธิพลบังคับให้ยอม

กลุ่มอิทธิพลทางการเมือง ในความหมายของคำจำกัดความตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน สามารถที่จะเข้าใจได้ว่า หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ใช้อำนาจทางการเมืองบันดาลให้

ผู้อื่นในสังคมต้องคล้อยตามไม่ว่าจะโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจก็ตาม เพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มตน

ความหมายของกลุ่มอิทธิพลทางการเมืองนั้น นักรัฐศาสตร์ทั้งไทยและต่างประเทศมักมีชื่อแตกต่างกันไป บ้างเรียกว่า “กลุ่มชั้นนำ” บ้างก็เรียกว่า “กลุ่มที่เป็นผู้นำของสังคม” หรือเรียกว่า “กลุ่มชนชั้นปกครอง” หรือ Elite” ก็มีนักวิชาการบางท่านกล่าวถึงกลุ่มอิทธิพลทางการเมืองโดยเริ่มต้นจากการกล่าวถึง “กลุ่มผลประโยชน์” “กลุ่มผลักดัน” (pressure Group) แล้ว อธิบายถึงบทบาทที่พัฒนาไปสู่การเป็นกลุ่มอิทธิพลแต่ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม เมื่อกลุ่มนั้นมีบทบาทเข้าครอบงำการใช้อำนาจทางการเมืองแล้วสร้างนโยบาย หรือหันเหทิศทางการนโยบายของรัฐนั้นเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มของตน เราก็สามารถจะเรียกกลุ่มเหล่านั้นได้ว่าเป็น “กลุ่มอิทธิพลทางการเมือง” ซึ่งนักวิชาการต่างๆ เหล่านี้ให้คำนิยาม ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมส่วนที่เป็นสาระสำคัญของนักวิชาการต่างๆ ดังนี้

ชยอนันต์ สมุทรวณิช (2527, น. 93) ให้คำจำกัดความคำว่า Elite ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจ ฉะนั้นตามความหมายของเขาจึงหมายถึงกลุ่มบุคคลในวงการเมือง

Elite ในความหมายของชนชั้นปกครอง (Governing Elite) ซึ่งมีบทบาทโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปกครองประเทศ เขาเชื่อว่าทุกๆ สังคมจะต้องมีชนชั้นนำอยู่เสมอ แต่ชนชั้นนำนี้ นานๆ ไปก็จะสลายไป และจะมีชนชั้นนำผู้นำใหม่ขึ้นมาแทนที่ ทฤษฎีนี้เรียกว่า “การหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงของชนชั้นนำ (Circulation of Elite)” การเปลี่ยนแปลงนี้ย่อมขึ้นอยู่กับระบบสังคม (Social System) ของประเทศหนึ่งๆ เป็นสำคัญ นอกจากนี้แล้วยังมีปราชญ์อีกหลายคนที่ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับ “Elite” ไว้เช่น Mosca, Karl Mannheim และ Lasswell แต่สำหรับ C.Wright Mills ซึ่งเป็นปรมาจารย์ทางสังคมวิทยาการเมืองที่มีชื่อผู้หนึ่งได้แบ่ง Elite เป็น 3 พวกใหญ่ๆ คือ ชนชั้นนำทางการเมือง (Political Elite) ชนชั้นนำทางเศรษฐกิจ (Economic Elite) และชนชั้นนำทางทหาร (Military Elite) โดย Mill เชื่อว่ากลุ่มชนชั้นนำทางทหาร ได้ประสบความสำเร็จในการรักษาอำนาจของกลุ่มไว้ได้มากที่สุด และในปัจจุบันนี้ชนชั้น Elite ไม่เพียงแต่อยู่เหนือชนชั้นอื่นๆ ในสังคมเดียวกันเท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งต่อชนชั้นอื่นๆ ในสังคมโดยผ่านทาง Sub-Elite อีกด้วย Sub-Elite ที่ว่านี้ประกอบไปด้วยบุคคลที่มีจำนวนมากกว่า Elite เอง เช่น ชนชั้นกลางที่ประกอบด้วย ข้าราชการ นักธุรกิจ นักวิทยาศาสตร์ วิศวกร และปัญญาชน

ชยอนันต์ สมุทรวณิช (2535, น. 9) ได้ให้ความเห็นว่า “Elite” มีรากฐานมาจากคำลาตินว่า Eligere ซึ่งมีความหมายว่า “เลือก” ต่อมาในสมัยหลังๆ ความหมายของ Elite ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะในทางสังคมศาสตร์ Elite หมายถึง กลุ่มบุคคลใดๆ ก็ตามในสังคมหนึ่งๆ ที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญและมีชื่อเสียง ฉะนั้น Elite จึงอาจรวมกลุ่มบุคคลที่มีตำแหน่งสูงสุด

มีอำนาจหน้าที่ราชการ อาจจะเรียกว่าเป็น Power Elite ส่วนผู้ที่ร่ำรวยในทางการค้าและธุรกิจต่างๆก็อาจเรียกได้เป็น Elite ได้เช่นกัน

นอกจากนี้แล้ว ก็ได้ให้ความหมายว่า กลุ่มที่เป็นผู้นำของสังคมหรือกลุ่มที่เป็นฝ่ายได้เปรียบในสังคมนั้นจะได้แก่กลุ่มที่เป็นผู้กุมอำนาจทางการเมือง กลุ่มที่กุมอำนาจทางเศรษฐกิจ และกลุ่มที่เป็นปัญญาชนของสังคม บุคคลในกลุ่มต่างๆ ดังกล่าวนั้น จะมีการคบค้าสมาคมกันอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะว่าแต่ละฝ่ายต่างต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันลักษณะของการมีสถานภาพทางสังคมที่ทัดเทียมกัน และการมีผลประโยชน์ที่ร่วมกันนั้นจะทำให้บุคคลในกลุ่มดังกล่าวมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและแน่นแฟ้นกัน

ศูนย์ จุลพงศธร (2542, น. 9) Graham Wootton ได้ให้ความเห็นของความหมายของคำว่า “กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดัน หรือกลุ่มอิทธิพล” (Pressure Group) ไว้ดังนี้

กลุ่มผลประโยชน์ คือ ทุกกลุ่ม หรือองค์การทุกองค์การที่แสวงหาอิทธิพลเหนือนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ตามวิถีทางที่กำหนด ในขณะที่เดียวกันก็ปฏิเสธที่จะรับผิดชอบโดยตรงที่จะปกครองประเทศ และเมื่อใดที่กลุ่มผลประโยชน์กระทำการเรียกร้องของเสนอของตนโดยผ่านสถาบันใดๆ ของรัฐบาลก็ตาม กลุ่มผลประโยชน์นี้จะกลายเป็นกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง (Political Interest Group) และเมื่อใดที่กลุ่มผลประโยชน์ ปฏิบัติการในระดับการเมือง กลุ่มนี้จะถูกเรียกว่ากลุ่มผลักดัน

“กลุ่มผลักดัน” หรือ “กลุ่มอิทธิพล” (pressure Group) เป็นกลุ่มที่มีเจตนาจะแสวงหาอิทธิพล หรือมีอำนาจเหนือบรรดาบุคคลต่างๆ ที่อยู่ในอำนาจแต่ไม่ได้หมายความว่าส่งคนของกลุ่มเข้าไปใช้อำนาจเสียเอง หากจะมีก็จะเป็นการเข้าไปอย่างไม่เป็นทางการในทางปฏิบัติเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในสังคมตะวันตก กลุ่มที่มีพลังเข้มแข็งหลายกลุ่มต่างก็มีตัวแทนของตนอยู่ในหน่วยงานของรัฐบาล และหน่วยงานของรัฐสภา แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนกับกลุ่มนี้เป็นไปในลักษณะปกปิด และแยกประเภทของกลุ่มผลักดันนี้กระทำได้ยากกว่าการแยกประเภทพรรคการเมือง เนื่องจากพรรคการเมืองเป็นองค์การที่เกี่ยวข้องเฉพาะปฏิบัติการทางการเมือง ส่วนกลุ่มผลักดันนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นองค์การที่ไม่เกี่ยวกับการเมือง (Non Political Organization)

สุรพล ราชภัณฑารักษ์ (2540, น. 190) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ ระหว่างคำว่า “กลุ่มผลประโยชน์” กับ “กลุ่มอิทธิพล” อย่างชัดเจนว่า

“กลุ่มผลประโยชน์” ได้ก่อตั้งขึ้นมาและจัดการองค์การของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่ากลุ่มนั้นจะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก กลุ่มผลประโยชน์ก็จะมีอำนาจมีพลังบีบบังคับในทางการเมือง ซึ่งมักเรียกว่า เป็นกลุ่มอิทธิพล และคำว่าอิทธิพลนี้หมายถึง อิทธิพลที่มีต่อ

ผู้ปกครอง ผู้บริหารประเทศ ซึ่งได้แก่ องค์การนิติบัญญัติ คือ รัฐสภาและองค์การบริหารซึ่งได้แก่ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาล

สมบุรณ์ สุขสำราญ (2537, น. 86-95) ได้กล่าวถึงข้อเขียนของ S.E.Finer นัก รัฐศาสตร์ชาวอังกฤษที่แสดงให้เห็นถึงการมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายรัฐของกลุ่ม อิทธิพล โดยเฉพาะในระบบการเมืองประชาธิปไตยแบบอังกฤษเป็นอย่างมากว่า

“กลุ่มอิทธิพล หมายถึง กลุ่มของบุคคลหรือสถาบันมารวมกันจัดตั้งเป็นองค์การ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ที่จะแสดงให้เห็นให้รัฐบาลหรือคณะบุคคลซึ่งกุมอำนาจรัฐได้รับรู้ถึงความ ต้องการของกลุ่ม พยายามที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ เพื่อให้นโยบายการตัดสินใจ และการปฏิบัติตามนโยบายสอดคล้อง หรือตอบสนองความประสงค์ หรืออุดมการณ์ของกลุ่ม กลุ่มอิทธิพลจะไม่พยายามหาอำนาจ เพื่อให้กลุ่มเป็นผู้กำหนดนโยบาย หรือเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตัวเอง กล่าวคือ จะไม่กระทำหน้าที่เป็นพรรคการเมืองที่จะทำหน้าที่เป็น ตัวแทนหรือเป็นปากเสียงแทนตน ปกป้องหรือแสวงหาผลประโยชน์ของกลุ่ม”

คำว่ากลุ่มผลักดัน (Pressure Groups) เป็นองค์การผลประโยชน์ของกลุ่มชนซึ่ง สมาชิกได้มีส่วนร่วมในทักษะมีเป้าหมายและกิจการตาม โครงการของกลุ่มในอันที่จะมีอิทธิพล เหนือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือรัฐบาลและมีอิทธิพลต่อนโยบายของรัฐบาลกลุ่มผลักดันหรือกลุ่ม อิทธิพลนี้มีได้มีเป้าหมายเหมือนกันกับพรรคการเมืองที่ว่าพรรคการเมืองต้องการชัยชนะเพื่อจัดตั้ง รัฐบาลปกครองประเทศแต่กลุ่มผลักดันนั้นมีเป้าหมายใหญ่คือผลประโยชน์ในการเป็นเจ้าของหรือ มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่จะมีผลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อสมาชิกของกลุ่มตน

ความแตกต่างระหว่างกลุ่มผลักดันจะอยู่ที่ขนาดที่ใหญ่หรือเล็ก ความมั่งคั่งในทาง การเงินอำนาจต่อรองเป้าหมายแต่วิธีการดำเนินงานนั้นเกือบจะเหมือนหรือคล้ายกันคือวิธีการที่จะมี อิทธิพลเหนือมติมหาชน (Public Opinion) นอกจากนี้แล้วกลุ่มผลักดันยังมีเป้าหมายที่จะมีอิทธิพล เหนือการตัดสินใจของฝ่ายนิติบัญญัติฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการตัวอย่างของกลุ่มผลักดันเหล่านี้คือ ลอบบี้ (Lobbies) องค์การทางด้านธุรกิจต่างๆ องค์การเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนองค์การทาง เกษตรกรรมสหภาพแรงงานต่างๆ ไปองค์การทางศีลธรรมองค์การทางกลุ่มผลักดันตามความหมาย ราชบัณฑิตยสถานหมายถึง “กลุ่มกดดันคือกลุ่มสังคมที่รวมกันขึ้น โดยมีเป้าประสงค์และทัศนคติ ร่วมกันเพื่อพยายามให้มีอิทธิพลเหนือหรือบังคับกลุ่มอื่นๆ ในการเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือ พฤติกรรมให้เป็นไปตามที่ต้องการ” คำว่าสังคมศาสตร์อเมริกันใช้กันมาแต่เดิมคือกลุ่ม ผลประโยชน์ (Interest Groups) ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองได้นำคำใหม่ใช้ว่ากลุ่มกดดัน (Pressure Groups) อย่างไรก็ดีในบางสถานการณ์คำว่ากลุ่มผลประโยชน์ก็ยังนิยมใช้กันมากกว่า (ราชบัณฑิต, 2524, น. 196-197)

กลุ่มผลักดันตามความหมายของ โบน และ แรนนี่ (Bone and Ranney, 1976, p. 101) นั่นคือ เมื่อใดที่กลุ่มผลประโยชน์ตัดสินใจที่จะนำปัญหาของเขาไปสู่รัฐบาลกลุ่มผลประโยชน์จะกลายเป็นกลุ่มผลักดันหรือกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลประโยชน์ในทางการเมือง

ไซเลอร์ (Zeigler, 1964, p. 30) ได้ให้ความหมายของกลุ่มผลักดันว่าหมายถึงกลุ่มในรูปขององค์การที่แสวงหาอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของรัฐบาลโดยปราศจากเจตนาที่จะนำเอาสมาชิกของกลุ่มไปทำหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐบาล

กลุ่มผลักดันในความหมายของ วิตตัน (Graham Wootton, 1970, p. 1-2) คือ องค์การใดๆ ที่แสวงหาอิทธิพลเหนือนโยบายของรัฐบาลในขณะเดียวกันก็ปฏิเสธความต้องการที่จะยอมรับความรับผิดชอบในองค์การของรัฐเมื่อการกระทำของกลุ่มผลประโยชน์หรือการปฏิบัติการเรียกร้องของกลุ่มผลประโยชน์ไปถึงระดับการเมืองคือระดับนโยบายกลุ่มจะถูกเรียกว่าเป็นกลุ่มผลักดันมักใช้สลับหรือแทนกันได้

กลุ่มผลักดันในความหมายของ มอริส ดูแวร์เซ่ (Maurice Duverger, 1972, pp. 101-102) แห่งมหาวิทยาลัยปารีส ฝรั่งเศส ได้กล่าวถึงพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ว่าพรรคการเมืองนั้นมีความมุ่งหมายที่จะเป็นเจ้าของอำนาจรัฐและใช้อำนาจนั้นในการบริหารอำนาจนี้หมายถึงอำนาจที่ได้มาโดยการเข้ารับเลือกตั้งในตำแหน่งต่างๆ เช่นสมาชิกสภาเทศบาลเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นนายกเทศมนตรีวุฒิสมาชิกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนอกจากนี้ยังหมายถึงตำแหน่งที่จะถูกเลือกตั้งให้ทำหน้าที่รัฐบาลคือรัฐมนตรีและตำแหน่งประมุขของรัฐคือประธานาธิบดีแต่ศาสตราจารย์ ดูแวร์เซ่ ได้อธิบายว่ากลุ่มผลประโยชน์นั้นเป็นไปในทางตรงกันข้ามคือมิได้เข้าร่วมโดยตรงในการแสวงหาอำนาจหรือในการใช้อำนาจรัฐกลุ่มผลประโยชน์ จะปฏิบัติการเพื่อมีอิทธิพลเหนืออำนาจรัฐ ในขณะที่องค์การของกลุ่มแยกอยู่ต่างหากหมายความว่ากลุ่มผลประโยชน์ใช้อิทธิพลบีบบังคับผู้บริหารประเทศคำว่า Pressure Groups จึงเป็นเสมือนกลุ่มบีบบังคับในทางการเมืองต่อผู้บริหารประเทศ

กลุ่มผลักดัน หรือกลุ่มบีบบังคับนี้มีเจตนาที่จะแสวงหาอิทธิพลหรือมีอำนาจเหนือบรรดาบุคคลต่างๆ ที่อยู่ในอำนาจ และไม่ได้หมายความว่าส่งคนของกลุ่มเข้าไปใช้อำนาจเสียเองคือการเข้าไปอย่างไม่เป็นทางการตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันเท่าที่เป็นอยู่ในสังคมตะวันตก กลุ่มพลังที่เข้มแข็งหลายกลุ่มต่างก็มีตัวแทนของตนอยู่ในหน่วยงานของรัฐบาลและในหน่วยงานของรัฐบาล โดยที่มีการปกปิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนของกลุ่มและหน่วยงานของรัฐในการจัดแยกประเภทของกลุ่มผลักดันนี้กระทำได้ยากกว่าการแยกประเภทพรรคการเมือง เนื่องจากพรรคการเมืองเป็นองค์การที่เกี่ยวข้องเฉพาะปฏิบัติการทางการเมืองส่วนกลุ่มผลักดันนั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นองค์การที่ไม่เกี่ยวกับการเมือง (Non Political Organizations) และที่สำคัญการบีบบังคับทาง

การเมืองหาใช้กิจกรรมหลักเบื้องต้นของกลุ่มไม่กลุ่มต่างๆ เท่าที่ปรากฏอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นกลุ่มสมาคมองค์การที่ไม่มีจุดประสงค์ในทางการเมือง ต่างก็มีโอกาสที่จะปฏิบัติในฐานะกลุ่มผลักดันได้ในบางกรณีเท่าที่สภาพแวดล้อมทางการเมืองทางเศรษฐกิจและทางสังคมจะเอื้ออำนวยให้

สรุปได้ว่า กลุ่มผลักดันคือองค์การที่ก่อตั้งเพื่อปกป้องผลประโยชน์ที่ไปเกี่ยวข้องกับอำนาจรัฐบังคับให้มีการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจในนโยบายของรัฐให้เป็นประโยชน์แก่กลุ่มของตน ตรงกันข้ามกับพรรคการเมืองซึ่งมีเป้าหมายที่จะเข้าไปบริหารนโยบายคือการใช้อำนาจรัฐ กลุ่มผลักดันนี้ต้องการแต่เพียงเพื่อการมีอิทธิพลเหนือองค์การที่มีอำนาจตัดสินใจการใช้อิทธิพลเพื่อบีบบังคับนั้นอาจกระทำได้โดยวิธีการต่างๆ เช่นการขอมติขอความร่วมมือจากพลเมืองการใช้อิทธิพลบีบบังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรง เป็นต้น

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์

4.1 ความหมายของระบบอุปถัมภ์

หุบ กาญจนประกร (2514, น. 111-114) ได้อธิบายถึงความหมายของระบบอุปถัมภ์ หรือ patronage system นั้น ก็ยังเป็นเรื่องของระบบพรรคพวก หรือเส้นสายอยู่บ้างในชั้นหลังๆ นี้ ความหมายกลายรูปเป็นการใช้ระบบนี้เพื่อประโยชน์ในทางการเมืองโดยเฉพาะในระบอบการปกครองที่มีพรรคการเมืองใหญ่ๆ 2 พรรค เช่นในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ในกรณีนี้ ระบบอุปถัมภ์หมายถึง ปฏิบัติการในประการต่างๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทั้งในทางการเมืองและทางการเมืองการปกครองที่กำความมีชัยในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อให้ลูกพรรคหรือผู้ที่ช่วยสนับสนุน วึ่งเต็มช่วยเหลือในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งได้รับผลตอบแทนเป็นสินน้ำใจ ปฏิบัติการต่างๆซึ่งใช้อยู่ในระบบอุปถัมภ์นี้อาจจะมีหลายรูปหลายลักษณะ เช่น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอยู่เดิมแต่บังเอิญเป็นฝ่ายของพรรคที่แพ้การเลือกตั้งต้องถูกอับเปหิไปตำแหน่งต่างๆ รวมทั้งสัญญาจ้างของทางราชการอันจะมีผลประโยชน์ตอบแทน ก็จะถูกจำแนกแจกจ่ายไปยังบุคคลที่ช่วยเหลือพรรคโดยมิได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถว่า บรรดาบุคคลเหล่านั้นจะคู่ควรแก่ตำแหน่งนั้นๆ หรือไม่ ขอเพียงแต่ว่า “ให้เป็นพวกฉันก็แล้วกัน”

ปรีชา สุวินทร์พันธุ์ (2539, น. 34) เครือข่ายของระบบอุปถัมภ์ได้กลายมาเป็นวิธีการที่พรรคการเมืองใช้ในการหาคะแนนเสียงในชนบท ผู้รับอุปถัมภ์ในทางการเมืองมักจะถูกพรรคการเมืองใช้เป็นหัวคะแนน โดยอาจให้ผลตอบแทนแก่ผู้รับอุปถัมภ์ เช่น ในการให้สัญญาในการปฏิรูปที่ดินเพื่อแลกเปลี่ยนกับคะแนนเสียง ดังตัวอย่างในการแข่งขันระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์

กับพรรคคริสเตียนเดโมแครตในอิตาลี และใน เวเนซุเอลา เป็นต้น ทั้งหมดเป็นกระบวนการทางการเมืองของมวลชนที่ได้รับการจัดตั้งจากเบื้องบนเชื่อมโยงลงมาจนถึงท้องถิ่น กลุ่มการเมืองท้องถิ่นถูกผนวกเข้าไปภายในระบบอุปถัมภ์และต้องสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง

ปรีชา กุวินทร์พันธุ์ (2543) ระบบอุปถัมภ์ ตามแนวคิดของ แม็กเวเบอร์ (Max Weber, 1964, p. 401) คือ ผู้มีฐานะสูงมีทรัพย์สินมากเป็นผู้อุปถัมภ์จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีฐานะต่ำกว่าหรือที่ยากจน ซึ่งว่าเป็นผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ เพื่อต้องการได้รับการยอมรับ หรือเมื่อมีความจำเป็นที่เรียกใช้ก็ได้รับการสนองตอบรวมถึงความจงรักภักดีด้วย โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งเคยมีไพร่ มีทาสมาก่อนทำให้สภาพของคนที่มิฐานะยากจนและด้อยโอกาสมักแสวงหาที่พึ่งจากผู้มีฐานะร่ำรวย ส่วนหนึ่งคือ นักการเมืองที่สมัคร ส.ส. จึงใช้วิธีการให้การอุปการะในด้านต่างๆ เช่น เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยหรือตาย ญาติก็จะไปขอความช่วยเหลือจากผู้ที่มีฐานะดีกว่าตน เมื่อได้รับการช่วยเหลือหรือที่เรียกว่าอยู่ในความอุปถัมภ์ก็จะไปลงคะแนนเสียงให้ เป็นการตอบแทนบุญคุณที่ตนเคยได้รับการอุปถัมภ์มาแต่เก่าก่อน

พิชาย รัตนดิถก ณ ภูเก็ต (2533, น. 34-38) ได้สรุปความสัมพันธ์ของระบบอุปถัมภ์ที่ดำรงอยู่ในชนบทมี 3 รูปแบบ คือ

1. เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ระหว่างผู้นำชุมชนในตำแหน่งกับลูกบ้าน เนื้อหาความสัมพันธ์แบบนี้ คือ กลุ่มผู้นำเป็นลูกพี่ที่เจดิงเอาผลประโยชน์จากภายนอกมาแบ่งปันกลุ่มตน โดยแลกเปลี่ยนกับความจงรักภักดีและการรับใช้ลูกน้อง ส่วนชาวบ้านทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ภายในกลุ่มจะได้รับผลประโยชน์น้อย หรืออาจจะไม่ได้รับกลับ

2. เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ระหว่างนายทุนเจ้าของที่ดินกับชาวนาในอัตราที่ถูกความสัมพันธ์ให้เห็นลักษณะการขูดรีดทางชนชั้นอย่างชัดเจนจากชาวบ้านที่ยากจนเนื้อหาคือนายทุนในฐานะลูกพี่จะให้เขาที่นา ให้กู้เงิน หรือว่าจ้างงาน ส่วนลูกน้องจะให้ความจงรักภักดีหรือสนับสนุนเมื่อเกิดกรณีพิพาท และเสียค่าเช่าในอัตราดอกเบี้ยและรับจ้างงาน

3. เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมืองและนายทุนภายนอกกับกลุ่มชนชั้นผู้นำภายในหมู่บ้าน โดยผู้มาจากภายนอกเป็นผู้อุปถัมภ์ให้ผลประโยชน์หรือสนับสนุนเรื่องการเงินและให้ความช่วยเหลือเมื่อมีความเดือดร้อน ส่วนชนชั้นนำในชุมชนก็จะให้การสนับสนุนในผลงาน รับนโยบายมาปฏิบัติเป็นหัวคะแนนให้หรือเป็นตัวแทนผลประโยชน์

ดังนั้น ลักษณะความสัมพันธ์ทั้ง 3 รูปแบบจึงไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และมีปฏิสัมพันธ์กันอยู่ กลุ่มอุปถัมภ์ในแต่ละกลุ่มในหมู่บ้านอาจช่วงชิงการนำ และผลประโยชน์ที่มีอยู่ภายในมาจากภายนอกชุมชน ชนชั้นนำของหมู่บ้านซึ่งเป็นลูกพี่ของแต่ละกลุ่มอาจจะประสานผลประโยชน์กันเอง โดยไม่คำนึงถึงลูกน้องก็ได้ และ/หรือชนชั้นนำในหมู่บ้านอาจมีความสัมพันธ์

แบบเครือข่าย และหมุนเวียนการดำรงตำแหน่งในหมู่บ้าน โดยมีแต่ละกลุ่มรวมตัวกันเป็นฝักฝ่าย เพื่อจะช่วงชิงทรัพยากรหรือตำแหน่งต่างๆ ซึ่งนอกจากมีกลุ่มอุปถัมภ์แล้วอาจเป็นไปได้ว่าในหมู่บ้านก็มีกลุ่มอิสระซึ่งมีฐานะเศรษฐกิจพึ่งตนเองได้เช่นกัน

ลักษณะสังคมไทยมีการรวมกลุ่มและเกิดกลุ่มโดยมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน เป็นส่วนบุคคลในลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (Patron-Client) ซึ่งอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว ความไว้วางใจ ความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นที่ตั้ง ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์มีลักษณะเช่นเดียวกับความสัมพันธ์แบบนายกับไพร่ ซึ่งเป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบศักดินาที่ยังคงมีอิทธิพลอยู่มากในระบบความสัมพันธ์ทางสังคมของไทย กลุ่มอุปถัมภ์ หากมองในเชิงประจักษ์คือกลุ่มที่ผู้อุปถัมภ์ที่มียศ อำนาจ หรือฐานะทางเศรษฐกิจดี กับลูกน้องจำนวนมากที่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อุปถัมภ์ในด้านต่างๆ ส่วนทางสังคมวิทยา James C. Scott (อ้างใน อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุณินทร์พันธ์, 2539, น. 47) ได้ให้คำจำกัดความไว้ ดังนี้

“ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ ก็คือความสัมพันธ์เชิงการแลกเปลี่ยนระหว่างสังคมนที่มีฐานะ บทบาทแตกต่างกันและอาจจะพิจารณาเป็นแบบหนึ่งของความสัมพันธ์แบบ Dyadic (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน) ซึ่งเป็นความผูกพันของมิตรภาพแบบประโยชน์ใช้สอยซึ่งคนมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงกว่า (ผู้อุปถัมภ์) ซึ่งจะต้องตอบแทนด้วยการให้ความจงรักภักดีแบบช่วยเหลือตอบแทน ทั้งนี้รวมทั้งการอุทิศตนรับใช้แก่ผู้อุปถัมภ์” โดยสรุประบบอุปถัมภ์จะมีลักษณะพื้นฐานดังต่อไปนี้ (S.N. Eisenstad and L. Roniger, clients and friends; อ้างในเดชะ สิทธิสุทธิ, 2541, น. 19-20)

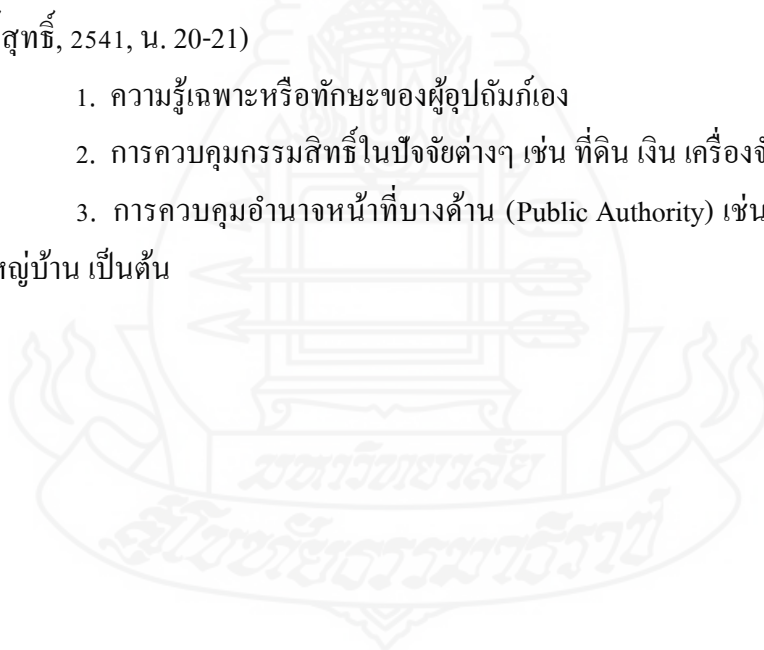
1. ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์โดยทั่วไป ลักษณะเฉพาะและกระจายออกไป
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้ถูกอุปถัมภ์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนที่มีความแตกต่างกันในด้านทรัพยากร เครื่องมือที่ใช้ ฐานะทางเศรษฐกิจและการเมือง
3. การแลกเปลี่ยนทรัพยากรจะมีลักษณะเฉพาะตามความสัมพันธ์และประเภทของทรัพยากร
4. องค์ประกอบที่สำคัญของระบบอุปถัมภ์คือ การไม่มีเงื่อนไขและการสร้างความเชื่อมั่นต่อกันที่ยาวนาน ซึ่งนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
5. ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด จะนำไปสู่การผูกพันระหว่างบุคคล
6. ความผูกพันที่ถูกสร้างขึ้นระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้ถูกอุปถัมภ์จะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ชอบธรรม ขัดกับกฎหมายและมีลักษณะที่ไม่เป็นทางการ
7. ถึงแม้ว่าระบบอุปถัมภ์จะมีลักษณะเป็นความผูกพัน และมีระยะเวลาที่ยาวนาน และคงทนแต่ต้องตั้งอยู่บนหลักของความสมัครใจ

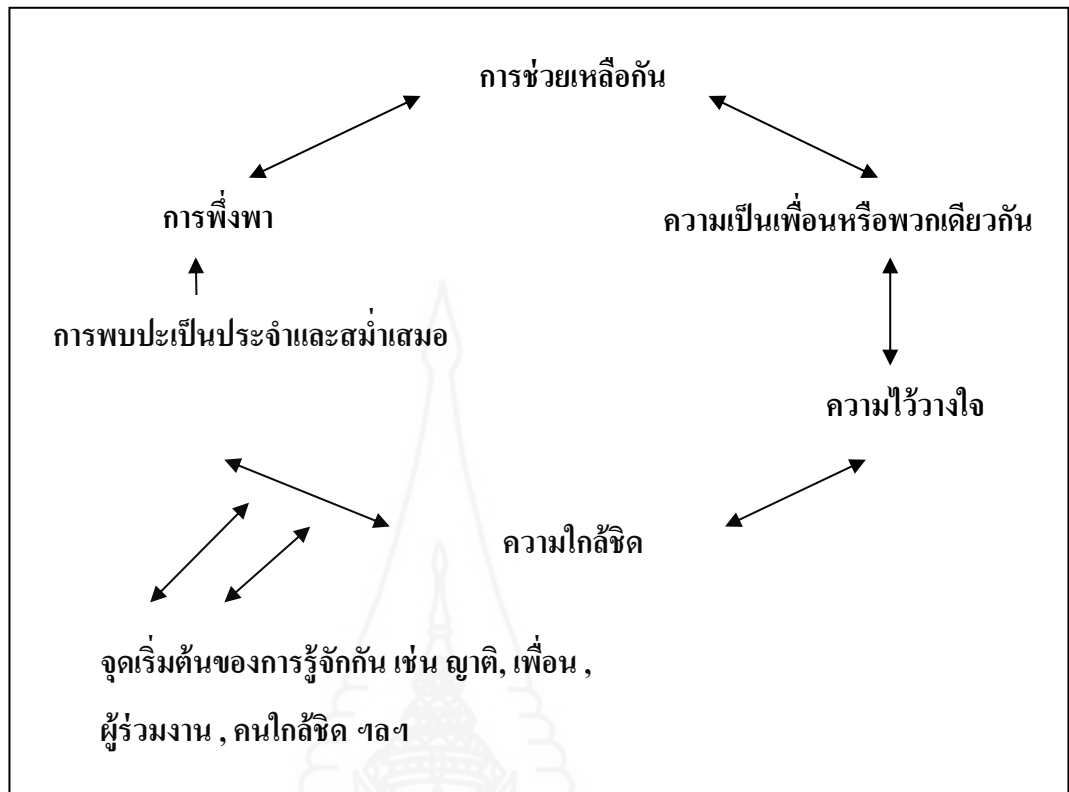
8. ความสัมพันธ์ของผู้อุปถัมภ์และผู้ถูกอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ที่ถูกสร้างขึ้นเป็นการส่วนตัวหรือมีลักษณะเป็นเครือข่ายระหว่างบุคคลในแนวดิ่ง (เน้นความสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า)มากกว่าความสัมพันธ์แบบกลุ่ม

9. ความสัมพันธ์แบบผู้อุปถัมภ์และผู้ถูกอุปถัมภ์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้ถูกอุปถัมภ์

ระบบอุปถัมภ์ผู้อุปถัมภ์จะอยู่ในฐานะที่ทำให้บริการและความช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างสะดวกสบาย ผู้ที่รับบริการและความช่วยเหลือนี้อาจเป็นครอบครัวชาวบ้านที่ยากจน ความช่วยเหลือด้านต่างๆ อาจมีความจำเป็นมากสำหรับความอยู่รอดของตนและครอบครัว การรับบริการและความช่วยเหลือโดยไม่สามารถตอบแทนคืนได้อย่างเต็มที่ที่จะสร้างหนี้ทางใจที่ผูกพันผู้นั้นเข้ากับผู้อุปถัมภ์ ซึ่งเป็นที่เริ่มต้นกระบวนการแลกเปลี่ยนที่ไม่สมดุลขึ้น จนในที่สุดชาวบ้านต้องตกอยู่ในฐานะผู้ถูกอุปถัมภ์ เราจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายจะขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่ต่างฝ่ายต่างก็ต้องการและคาดหวังจะได้รับจากอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่องนี้ ชีรยุทธ บุญมี ชี้ว่าผู้อุปถัมภ์จะมีทรัพยากรอยู่ด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ (ชีรยุทธ บุญมี, “ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย” : น. 205; อ้างใน เศษะ สิทธิสุทธิ, 2541, น. 20-21)

1. ความรู้เฉพาะหรือทักษะของผู้อุปถัมภ์เอง
2. การควบคุมกรรมสิทธิ์ในปัจจัยต่างๆ เช่น ที่ดิน เงิน เครื่องจักร
3. การควบคุมอำนาจหน้าที่บางด้าน (Public Authority) เช่น การอยู่ในตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น





ภาพที่ 2.4 ระบบแห่งความสัมพันธ์ของคนไทยระบบแห่งความสัมพันธ์ของคนไทย

ที่มา: กนก วงษ์ตระหง่าน อังใน เฉชะ สิทธิสุทธิ (2541, น. 22)

ลักษณะความสัมพันธ์ของคนไทยที่พบโดยทั่วไป คือการเริ่มต้นของการรู้จักกัน ซึ่งจะมีจุดเริ่มต้นที่แตกต่างกัน การเป็นญาติ เป็นเพื่อนนักเรียน เพื่อร่วมงาน เป็นต้น เมื่อรู้จักกันแล้ว ประเด็นสำคัญก็คือ การพบปะกันเป็นประจำและสม่ำเสมอหรือไม่ ถ้าไม่ได้พบกันเป็นประจำ ความรู้จักกันก็ไม่ได้พัฒนาต่อไป ตรงกันข้ามเมื่อรู้จักกันแล้วมีการไปมาหาสู่เป็นประจำและสม่ำเสมอ ความใกล้ชิดก็จะเกิดขึ้นตามมาซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้เกิดความไว้วางใจต่อกัน ความไว้วางใจสำหรับคนไทยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ส่วนตัว เป็นสำคัญ ถ้าไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวก็จะไม่เกิดความไว้วางใจในหมู่คนไทยบุคคลที่มีความไว้วางใจต่อกันจะถือว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติของความเป็นเพื่อนหรือพวกเดียวกัน เมื่อมีการถือว่าเป็นเพื่อนหรือพวกเดียวกันแล้วด้วยคุณค่าของคนไทยจึงเกิดพันธะที่จะต้องช่วยเหลือเพื่อหรือพวกของเขา

ข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ การช่วยเหลือเพื่อนมักจะมาก่อนหลักการและความถูกต้อง การช่วยเหลือกันโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวนี้สร้างเงื่อนไขสำคัญหนึ่งให้เกิดขึ้นตามมา คือ การพึ่งพากัน นั่นหมายความว่าคนที่เป็เพื่อนกัน จำเป็นต้องพึ่งพากัน โดยอาศัยความเป็นเพื่อน

เป็นพื้นฐาน ถ้าความเป็นเพื่อนหมดไปในการช่วยเหลือกันก็มักจะหมดตามไปด้วย เพราะฉะนั้นถ้าต้องการพึ่งพาอาศัยกันก็ต้องรักษาการพบปะกันเป็นประจำและสม่ำเสมอ เมื่อถึงจุดนี้วงจรของระบบแห่งความสัมพันธ์ของคนไทยก็จะหมุนตามตรรกะเดิมอีก

จากความเข้าใจวงจรแห่งความสัมพันธ์ของคนไทยเช่น จะเห็นว่าคนไทยในกลุ่มต่างๆจะต้องพยายามชักนำให้วงจรนี้หมุนไปอย่างราบรื่นและมั่นคง ทั้งนี้เพราะความราบรื่นและมั่นคงของวงจรนี้จะเป็นหลักประกันให้แก่คนไทยเหล่านั้นได้พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในขณะที่เพื่อนที่อยู่นอกวงจรนี้จะไม่ได้รับ ถ้ามองในแง่นี้ก็จะเห็นว่าวงจรนี้มีส่วนช่วยให้คนไทยในวงจรนี้สามารถสามารถมีอำนาจมากขึ้นหรือได้รับบริการมากขึ้นเพราะถ้าพึ่งตัวเขาคนเดียวจะไม่สามารถกระทำการบางอย่างได้ เพราะไม่มีเพื่อนคอยช่วยเหลือ ด้วยตรรกะนี้ทำให้เราพอจะมองเห็นได้ว่าผู้กระทำการทางการเมืองของไทยที่จะประสบความสำเร็จในทางการเมืองจะต้องมีความสามารถที่จะมีเพื่อนหรือพวกจำนวนมากและในทำนองเดียวกัน สำหรับผู้ที่มิอำนาจทางการเมือง การรักษาอำนาจนั้นไว้จะต้องมีเพื่อนหรือพวกมากคอยค้ำจุนดังที่เราจะเห็นเสมอว่าการเมืองกับการเล่นพรรคเล่นพวกเป็นสิ่งที่คู่กัน สำหรับการเมืองไทยที่สำคัญที่สุดคือ คนไทยมักจะยอมรับว่าเป็นสิ่งที่แก้ไขไม่ได้ นอกจากจะต้องปรับตัวเองให้อยู่กับทันให้ได้ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงคุณค่าของคนไทย ซึ่งมีส่วนช่วยให้ระบบทางการเมืองแบบพรรคพวกนี้คงอยู่ได้ทางสังคม

นอกจากนั้นการรวมตัวของพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆของไทย มักจะมีความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกของกลุ่มการเมืองนั้นเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อกลุ่มและกิจกรรมของกลุ่มอยู่มาก นับตั้งแต่การเกิดกลุ่มมักจะพบว่า ผู้ก่อตั้งกลุ่มล้วนแต่เป็นที่รู้จักและคุ้นเคยกันมาก่อนและความสัมพันธ์ส่วนตัวจึงเปรียบเสมือนพลวัตที่ผูกหรือยึดคนในกลุ่มให้สามารถอยู่ร่วมกันและทำกิจกรรมร่วมกันได้ เมื่อความสัมพันธ์ส่วนตัวหมดไป พลังที่ทำให้คนเหล่านั้นอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันก็จะหมดตามไปด้วย ผลที่ตามมาก็คือ การแตกแยกสลายของกลุ่มเมืองนั้น นั่นย่อมแสดงว่าความคิด อุดมการณ์และนโยบายทางการเมืองมีบทบาทน้อยมากในความเป็นจริง

จากระบบความสัมพันธ์ของคนไทยดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะพบว่าความสัมพันธ์ส่วนตัวในสังคมไทย สนับสนุนให้เกิดระบบอุปถัมภ์ทางการเมือง โดยมีหัวหน้ากลุ่มการเมืองอยู่ในฐานะผู้อุปถัมภ์และสมาชิกของกลุ่มเป็นผู้ถูกอุปถัมภ์ ผู้นำกลุ่มจะต้องที่ความสามารถและความพร้อมที่จะช่วยสมาชิกกลุ่มของตนในยามที่สมาชิกกลุ่มเดือดร้อน เพราะความอยู่รอดของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับว่า ผู้นำกลุ่มจะสามารถสร้างและรักษาสายใยแห่งความสัมพันธ์ระดับบุคคลได้เพียงใด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มีส่วนกำหนดลักษณะและการเปลี่ยนแปลงของเมืองไทยอยู่มาก

4.2 แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย

นิติ เอี้ยวศรีวงศ์ (2536, น. 94) เสนอให้ผู้ที่มีหน้าที่บริหารประเทศตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของระบบโลกที่จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย โดยให้การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ดังนี้

1. การผลิตในภาคเกษตรกรรมจะเป็นการผลิตที่ใช้ทุนเข้มข้นยิ่งขึ้น และการเตรียมตัวเข้าสู่ระบบใหม่นี้ พวกที่มีทุนเดิมจะปรับตัวได้ง่ายกว่าชาวนารายเล็ก ซึ่งประสบปัญหามากกว่าคนที่ปรับตัวไม่สำเร็จ จะต้องกลายเป็นแรงงานรับจ้างในภาคเกษตรหรือออกจากภาคเกษตรไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อไป

2. การอพยพเข้าสู่เมืองจะมีมากขึ้น โดยลำดับ เนื่องจากความล่มสลายของเกษตร ปัญหาคือเมืองจะสามารถดูดซับผู้อพยพใหม่อย่างมีคุณภาพดีเพียงใด

3. ผลในทางการเมือง คือระบบการเมืองจะใช้พรรคการเมืองเป็นตัวแทน และคนในชนบทที่มีตัวแทนในรูปของระบบอุปถัมภ์ การเมืองในลักษณะเช่นนี้จะไม่มีพลังเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปของระบบได้

สามารถสรุปได้ว่า แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย มีดังนี้

1. ความสัมพันธ์ตามระบบอุปถัมภ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่ถูกคุกคามอย่างรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจากกระบวนการพัฒนา

2. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีลักษณะหลายด้าน การเกิดทรัพยากรใหม่ ๆ ทำให้ผู้นำท้องถิ่นสร้างระบบอุปถัมภ์ของตนขึ้นได้ ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์สมัยใหม่จะมีลักษณะเฉพาะด้านมากขึ้น เช่นผู้อุปถัมภ์แต่ละคนจะมีอิทธิพลเฉพาะด้าน ซึ่งอาจมีอิทธิพลทางการเมืองหรือการฝากเข้าทำงาน อิทธิพลในระบบราชการ ฯลฯ

3. ระบบอุปถัมภ์ใหม่ๆ ไม่ค่อยมีลักษณะถาวร มีลักษณะการคัดดวงการใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ในช่วงสั้นๆ มากขึ้นมีความสัมพันธ์ทางจิตใจน้อยลง

4. ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์แบบใหม่มีลักษณะเชิงเฉพาะด้าน มักจะมาจากภายนอกชุมชน ทำให้ไม่เกิดความผูกพันทางจิตใจ หรืออารมณ์ความรู้สึกมากนักการแลกเปลี่ยนเชิงวัตถุหรือการใช้สอยเป็นหลัก

5. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้น ทำให้มีการขยายตัวของเมือง ของประชาชนทำให้บุคคลประกอบอาชีพโดยอิสระ หรือไม่ค่อยผูกพันกับระบบอุปถัมภ์มากขึ้น การปรากฏตัวของระบบอุปถัมภ์ในสังคมที่พยายามพัฒนาของประชาธิปไตยยังเป็นการซ้ำซ้อนของสองค่านิยมจนอาจ คู่ความขัดแย้งในคู่กรณีได้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ในอำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ศึกษาวิจัยอาศัยจาก บทความ เอกสาร วิชาการ งานวิจัย รวมถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบแล้ว พบว่า มีความใกล้เคียงกับเรื่องที่ได้ทำการศึกษา จึงขอนำเสนอมาเพื่อประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

วสุธร พานทอง (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์กับการพัฒนาทางการเมือง การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ และศึกษาถึงปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาทางการเมือง ตลอดจนศึกษาถึงข้อเสนอแนะในการพัฒนาทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

ผลการศึกษา พบว่า

1) ด้านภาวะผู้นำ มีการให้สิทธิในการออกความคิดเห็น สิทธิในการเรียกร้อง รวมไปถึงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่นด้วยการเป็นประชาธิปไตย

2) ด้านความเท่าเทียมกัน การส่งเสริมความเท่าเทียมกันในทางกฎหมาย สิทธิทางการเมือง จะได้รับจากการให้บริการของภาครัฐ ทั้งทางบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การจัดการประชุมประจำเดือน การจัดเวทีประชาคม และการประชาสัมพันธ์

3) ด้านความสามารถของระบบทางการเมือง มีความสามารถของระบบการเมืองที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง มีการกำกับและตรวจสอบจากประชาชน แต่ไม่ได้เป็นการตรวจสอบทุกงานหรือทุกขั้นตอน มีการให้บริการจัดการให้ประชาชนอยู่ดีกินดีทุกประการ

4) ด้านความชำนาญงาน มีการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงเฉพาะทาง ส่วนการจัดแบ่งโครงสร้างทางการเมืองออกเป็นฝ่ายต่างๆ เช่น การบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล มีการแบ่งโครงสร้างการบริหารงาน อย่างเป็นระบบ

5) ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีเหตุมีผล มีวัฒนธรรมการเมืองประเภทมีส่วนร่วม คือ เมื่อคนในสังคมมีความรู้สึก เกี่ยวกับระบบการเมืองและส่วนต่างๆ จะเป็นทางบวกหรือทางลบก็ได้ และมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีบทบาททางการเมือง

6) ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย มีอำนาจในการพิจารณาปัญหา สาเหตุความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน มีการกำหนดแนวทางในการที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน มีการกำหนดปัญหาและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหา อุปสรรค ได้แก่

- 1) ด้านภาวะผู้นำ (Leaders) การบริหารที่มีความเด็ดขาดในตัวเองถือเรื่องระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ข้อบังคับเป็นหลัก
- 2) ด้านความเท่าเทียมกัน ไม่ปฏิบัติตามตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่ง ขาดการให้ความสำคัญด้านบทบาทของผู้นำหมู่บ้าน
- 3) ด้านความสามารถของระบบการเมือง มีความขัดแย้งกันในองค์การบริหารส่วนตำบล จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้
- 4) ด้านความชำนาญงาน มีปัญหาการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่าง และมีความชำนาญเฉพาะ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน
- 5) ด้านการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีเหตุมีผล องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับระบบการเมืองระดับชาติ
- 6) ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล มีความเป็นอิสระของระบบย่อยน้อยมาก ขึ้นอยู่กับงบประมาณในการพัฒนา

ข้อเสนอแนะ ควรมีการวางรากฐานแก่คนรุ่นหลังยึดถือไว้เป็นแนวทางพัฒนาทางการเมือง เริ่มต้นที่ตัวบุคคล ปลุกจิตสำนึกให้เป็นผู้ที่อุทิศตนเพื่อส่วนรวม พัฒนาด้านภาวะผู้นำ ปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงตามเป้าหมาย กระตือรือร้นในการบริหารจัดการทำงาน โดยกระชับฉับไว ให้ทันเหตุการณ์ ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีส่วนร่วมในทางการเมือง ไม่ควรแบ่งพรรคแบ่งพวก สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้นและสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชน รับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนจากการประชุมหมู่บ้าน แล้วนำปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนมาดำเนินการแก้ไข เร่งด่วนมาดำเนินการแก้ไข เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

บันลือ สุกใส (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น 2) ศึกษาถึงสาเหตุที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น 3) เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อบทบาทของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า

1) กรุงเทพมหานครในฐานะองค์กรปกครองท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ในด้านการให้การเรียนรู้ทางการเมือง การรวบรวมและแสดงออกถึงผลประโยชน์ การสรรหาบุคลากรเข้าสู่ระบบการเมือง และการสื่อสารทางการเมือง โดยปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์ข้าราชการกรุงเทพมหานคร นักการเมืองและประชาชนที่เกี่ยวข้อง

2) ปัญหาอุปสรรคที่มีผลต่อการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ได้แก่ งบประมาณในการพัฒนาทางการเมืองน้อย การให้การเรียนรู้ทางการเมืองน้อย การไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร โดยส่วนใหญ่เป็นการขอความร่วมมือหรือสนับสนุนเท่านั้น ซึ่งความคิดเห็นไม่เป็นเชิงสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนางบประมาณที่ผ่านผู้นำทางการเมืองมีลักษณะเพื่อรักษาฐานเสียง การให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองยังน้อยไม่ต่อเนื่อง รวมถึงการจัดให้มีเวทีประชาคมยังมีไม่มากพอ

ข้อเสนอแนะ กรุงเทพมหานครควรให้ความสนใจกับเยาวชนให้ได้รับความรู้ทางการเมือง โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ มีสถานีวิทยุชุมชน โทรทัศน์ชุมชน ควรจัดสรรงบประมาณใช้ในการพัฒนาทางการเมือง ควรมีนโยบายที่ชัดเจนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและควรให้ประชาชนที่เป็นคนชั้นกลาง และชนชั้นสูงเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

วิริยม ศรีสองเมือง (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาททางการเมืองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับการพัฒนาทางการเมืองระดับท้องถิ่นด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน : กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาททางการเมืองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี 2) ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการแสดงบทบาทขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 3) เสนอแนะแนวทางบทบาททางการเมืองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิจัยพบว่า

1) บทบาททางการเมืองขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดมี 2 ด้านได้แก่การส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีบทบาททั้งสองด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2) ปัญหาอุปสรรคในการแสดงบทบาทขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานีในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ

(1) ข้อจำกัดในการให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารคำชี้แจงจากหน่วยงานของรัฐอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนในการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

(2) การมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของชุมชน

- (3) การเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแสดงความคิดเห็นทางการเมือง
- (4) การร่วมมือเพื่อป้องกันภัยพิบัติต่างๆ
- (5) การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ในการจัดทำแผนพัฒนา
- (6) การร่วมจัดทำประชาพิจารณ์ในด้าน โครงการต่างๆ

3) ข้อเสนอแนะได้แก่การส่งเสริมการจัดเวทีชาวบ้านการยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ขอบข่ายภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

ชาคริตชัย จอมแจ้ง (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาล ต่อการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาบทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการพัฒนาทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น (3) เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า

1) สมาชิกสภาเทศบาลมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการสนับสนุนและส่งเสริมมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านทางกิจกรรมต่างๆ แต่มีบทบาทน้อยมากและส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจต่อการทำหน้าที่ในสภาเทศบาลโดยให้ความสนใจนโยบายโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด

2) สมาชิกสภาเทศบาลขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทการเป็นสมาชิกสภาเทศบาล และปัญหาระบบอุปถัมภ์เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น

3) สมาชิกสภาเทศบาลควรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และได้รับการอบรมด้านการเมืองและการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองมากยิ่งขึ้น

พิรภัทร จันทร์พรหม (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง โครงสร้างอำนาจในชุมชนกับการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลคลองจันทา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) โครงสร้างอำนาจทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ (2) บทบาทของกลุ่มการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจในการกำหนดคน นโยบายสาธารณะและการดำเนินกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจันทา (3) ปัญหาและอุปสรรคทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจันทา

ผลการวิจัย พบว่า

1) โครงสร้างอำนาจในตำบลคลองจินดา มีกลุ่มอำนาจทางการเมือง 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มผู้นำท้องที่ กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มประชาชน โดยกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการใช้อำนาจทางการเมืองมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มผู้นำท้องที่ ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่แสดงบทบาททางการเมืองท้องถิ่นเป็นหลัก ส่วนกลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มประชาชนไม่แสดงออกถึงการใช้อำนาจทางการเมืองโดยตรง โดยรวมลักษณะโครงสร้างอำนาจทางการเมืองเป็นแบบเครือข่าย

2) กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทสำคัญที่สุดในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการดำเนินกิจการสาธารณะ ส่วนกลุ่มผู้นำท้องที่ที่มีบทบาทในการให้คำปรึกษาและจำกัดบทบาทไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกำหนดนโยบายโดยตรง นอกจากนี้การจัดสรรแบ่งปันงบประมาณเป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่นโดยเน้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เปิดโอกาสให้กลุ่มต่างๆ ได้เข้ามาในลักษณะของการประชุมปรึกษาหารือ ให้ความสำคัญเห็นและข้อเสนอแนะ

3) ปัญหาและอุปสรรคทางการเมืองท้องถิ่นตำบลคลองจินดามีลักษณะของการใช้ระบบอุปถัมภ์อันเนื่องจากระบบเครือข่ายที่เข้มแข็งทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการสืบทอดอำนาจทางการเมืองส่งผลให้การเมืองท้องถิ่นไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในเรื่องถ่วงดุลอำนาจ

6. สภาพทั่วไปและข้อมูลทั่วไปของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6.1 ประวัติความเป็นมา

ในอดีตท่าข้ามเป็นท่าเรือริมแม่น้ำตาปีสำหรับข้ามแม่น้ำ เป็นที่ตั้งด่านชายแดนสำหรับตรวจผู้คนและเก็บ ภาษีอากรระหว่างเมืองไชยากับท้องที่ลำพูน ซึ่งเป็นแขวงขึ้นเมืองนครศรีธรรมราช เป็นที่สร้างสะพาน ข้ามแม่น้ำตาปี ปัจจุบันคือ สะพานจุลจอมเกล้า "ท่าข้าม" เป็นชื่อเรียกอำเภอพุนพินเป็นเวลา 31 ปี คือ ระหว่างปี พ.ศ.2473 – 2504

ท่าข้ามเคยมีความสำคัญในฐานะชุมทางและจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ในฐานะชุมทาง นอกจากจะเป็นท่าเรือสำหรับข้ามแม่น้ำตาปีแล้วยังเป็นสถานที่สำคัญในการเดินทางติดต่อผ่านแม่น้ำตาปี ไม่ว่าจะเดินทางไปทางลำน้ำพุมดวงไปยังคีรีรัฐนิคม พนม ตะกั่วป่า พังงา และภูเก็ต หรือไปตามลำน้ำตาปีไม่ว่าตอนสมเด็จ พระเจ้าตากสินมหาราชส่งกองทัพไปตีเมืองนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ.2321 หรือ ตอนที่พม่าตีเมือง นครศรีธรรมราช ปี พ.ศ.2328 ต่างก็ใช้เส้นทางเดินทัพผ่านท่าข้ามทั้งสิ้น จึงเป็นจุดที่ทางฝ่ายเมืองนครศรีธรรมราชตั้งด่านตรวจและตั้งกองทหารไว้กองหนึ่ง

อำเภอพุนพิน เป็นอำเภอที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มาแต่อดีต โดย นักประวัติศาสตร์สันนิษฐานตามจดหมายของพ่อค้าชาวอาหรับ และชาวจีนว่า ชาวอินเดียทางภาคใต้ ได้มาติดต่อค้าขายกับชาวสุวรรณภูมิแห่งนี้ด้วยเรือสำเภา โดยเดินทางไปยังปากน้ำคีรีรัฐ (คลองพุมดวง) และที่นั่นได้กลายเป็นเมืองและสถานที่พักสินค้าขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำตาปีกับแม่น้ำคีรีรัฐ (คลองพุมดวง) มาบรรจบกัน ซึ่งเมืองดังกล่าวนี้ในปัจจุบันคือชุมชน เมืองพุนพิน หลังจากมีการปฏิรูปการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการจัดตั้ง อำเภอพุนพินขึ้น ใน พ.ศ. 2439 ที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ที่ หมู่ 1 ตำบลท่าข้าม แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น "อำเภอท่าข้าม" ในปี พ.ศ. 2473 ทางราชการได้ส่งยุบอำเภอท่าโรงช้างมารวมกับ อำเภอท่าข้าม ด้วย จนถึงปี พ.ศ. 2481 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอท่าข้ามอีกครั้งหนึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาสร้างใหม่ ตั้งอยู่ที่ถนนจุลจอมเกล้า หมู่ที่ 3 ตำบลท่าข้าม (สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2559)

6.2 สภาพทั่วไป

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ประมาณ 645 กิโลเมตรมีเนื้อที่ประมาณ 13,079.61 ตารางกิโลเมตร หรือ 8,174,758.61 ไร่ มีเนื้อที่มากเป็นอันดับ 6 ของประเทศและมีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความยาวประมาณ 156 กิโลเมตร

- 1) ด้านเหนือ ติดกับจังหวัดระนองจังหวัดชุมพร และอ่าวไทย
- 2) ด้านใต้ ติดกับจังหวัดกระบี่และจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) ด้านตะวันออก ติดกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและอ่าวไทย
- 4) ด้านตะวันตก ติดกับจังหวัดพังงา

6.3 สภาพอากาศ

อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพอากาศโดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน และ ฤดูฝน

6.4 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

อาชีพของประชากรในอำเภอพุนพิน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม และประมง ได้แก่การทำสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ รองลงมาได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป เลี้ยงสัตว์

6.5 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อำเภอพุนพิน มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำที่สำคัญ จำนวน 2 สาย คือ แม่น้ำตาปี และแม่น้ำพุมดวงและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ คือบ่อน้ำพุร้อน ป่าชายเลน อ่าวลีเล็ด และสวนป่าของหน่วยจัดการต้นน้ำตาปี

6.6 ด้านการเมืองการปกครอง

อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประชากรรวม 91,508 คน มีจำนวน 34,840 หลังคาเรือน แยกเป็นชาย 45,602 คน หญิง 45,906 คน มีจำนวนตำบลในเขตการปกครองทั้งสิ้น 16 ตำบล และมีจำนวนหมู่บ้านในเขตการปกครองทั้งสิ้น 98 หมู่บ้าน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรในเขตปกครองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่	เทศบาล/ตำบล	จำนวนหมู่	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1	ท่าข้าม	6	2,459	3,256	3,289	6,545
2	พุนพิน	3	1,222	1,147	1,164	2,311
3	ศรีวิชัย	3	701	1,084	1,057	2,141
4	ลิเล็ด	8	1,459	2,002	1,950	3,982
5	หัวเตย	7	1,903	1,965	2,196	4,161
6	มะลาน	9	2,947	4,156	3,200	7,356
7	บางอน	11	1,862	2,602	2,663	5,265
8	น้ำรอบ	7	716	1,086	1,239	2,325
9	หนองไทร	5	1,845	2,070	2,119	4,189
10	ท่าโรงช้าง	5	2,526	2,594	2,714	5,308
11	บางมะเดื่อ	7	1,769	2,326	2,388	4,714
12	บางเดือน	5	1,140	1,530	1,535	3,065
13	กรูด	5	1,714	2,585	2,627	5,212
14	ตะปาน	5	1,933	2,681	2,600	5,281
15	เขาหัวควาย	4	1,787	1,954	2,070	4,024
16	ท่าสะท้อน	7	1,950	2,661	2,660	5,321
17	เทศบาลเมืองท่า	22 ชุมชน	6,907	9,903	10,405	20,308
รวม			34,840	45,602	45,906	91,508

ที่มา: ที่ทำการปกครองอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ข้อมูล พ.ศ.2555-2556)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยได้ใช้วิธีดำเนินการวิจัย คือการวิจัยเชิงคุณภาพ

“การวิจัยเชิงคุณภาพ” ในทางรัฐศาสตร์นั้น หมายถึง การแสวงหาความรู้ โดยพิจารณาปรากฏการณ์ทางการเมือง จาก “สภาพแวดล้อม” หรือ “บริบท” ตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ทางการเมืองในสภาพแวดล้อมหรือบริบท โดยการศึกษาดังกล่าวมุ่งไปที่ปัจจัยด้าน โลกทัศน์หรือความคิดทางการเมืองเป็นสำคัญ

ดังนั้น “การวิจัยเชิงคุณภาพ” จึงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน โลกทัศน์ วัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อทางการเมือง เนื่องจากการศึกษาทางรัฐศาสตร์เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดทางการเมือง สถาบัน ทศนคติและพฤติกรรมทางการเมือง เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ ในการศึกษาวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง เครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงเน้นหนักไปที่การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ประกอบการใช้ข้อมูลจากเอกสาร โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการตีความและนำไปสู่การสร้าง “ข้อสรุปทั่วไป”

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการและประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในระหว่างปี 2552 – 2556 จำนวนทั้งสิ้น 12 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม เลือกแบบเจาะจง ตามรูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี คัดเลือกมาจากผู้ที่มีบทบาทใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชน พร้อมคอย รับฟังปัญหาและแก้ปัญหาให้ประชาชนในชุมชน และสถานที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา จึงเห็น ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนเป็นอย่างดี และเข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน อีกทั้งยังเป็นผู้ที่ ทำงานในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมเข้าใจสภาพปัญหาของชุมชนเป็นอย่างดี โดย เลือกเจาะจง จำนวน 1 คน คือ นางสาว สุพรศรี จรุงรักษ์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการทั่วไป คัดเลือกมาจาก ผู้ที่มีความสนใจในทาง การเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ เป็นบุคคลที่ชอบสนทนาในเรื่องของการเมือง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทางการเมืองเป็นประจำเหมือนสภากาแฟที่คนในชุมชนชอบมารวมตัว กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเมือง และกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นผู้ที่คลุกคลีอยู่กับ ประชาชน ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชน และช่วยกันกับประชาชนในการคอยสอดส่องปัญหาที่ เกิดขึ้น เพื่อเป็นกระบอกเสียงบอกกล่าวปัญหาให้ผู้ นำได้รับรู้ จะได้นำสู่การแก้ปัญหา ร่วมกัน โดย เลือกเจาะจงจำนวน 3 คน คือ นายธีรภัทร พัฒน์ยัง ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้าน ยางงาม นายวินัย บุญช้าง ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านมะละ และนายสุนทร กล่อมเมือง ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน คัดเลือกมาจากผู้ที่มีที่อยู่ใกล้เคียงกับกลุ่ม การเมืองทั้ง 5 กลุ่มที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา คือ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า กลุ่ม สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางพารา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเป็นผู้ที่รู้ถึงปัญหาของหมู่บ้านของตนเป็นอย่างดี ว่าประชาชนในหมู่บ้านต้องการอะไร ต้องการ แก้ไขปัญหาเรื่องใดบ้างเพราะเป็นผู้ที่คอยดูแลชาวบ้านอีกชั้นหนึ่ง เป็นผู้ที่ประชาชนให้ความเคารพ นับถือในหมู่บ้าน ตลอดจนเป็นผู้มีอิทธิพลทางการเมืองอันส่งผลต่อการโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นได้ และ ยังเป็นตัวแทนของชาวบ้านในหมู่บ้านเพื่อนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาบอกแก่ผู้นำให้เข้าไปสู่การแก้ปัญหา โดยเลือกเจาะจงจำนวน 2 คน คือ นายสมศักดิ์ เดชมณี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี นายภิรมย์ พริกไทย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.4 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้นำชุมชน คัดเลือกมาจาก ผู้ที่ประชาชนให้ความ ไว้วางใจที่จะทำงานให้กับชาวชุมชน โดยเห็นการทำงานมาก่อนหน้าแล้ว เป็นผู้ที่ใส่ใจดูแลชาวบ้าน ในชุมชน และเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั่นเอง ซึ่งจะเป็นผู้ที่เห็นได้ชัดว่ากลุ่มการเมืองได้พัฒนา

หรือแก้ปัญหาอะไรให้กับชาวชุมชนของตนบ้าง หรือบางกลุ่มไม่ได้มาช่วยแก้ปัญหาของชุมชนเลย เพราะผู้นำชุมชน เป็นผู้ที่มีความรู้ทางการเมืองค่อนข้างดี สามารถที่จะกระตุ้นชาวบ้านและเป็นผู้ดำเนินการร่วมพลังของคนในชุมชนเพื่อเรียกร้องในการแก้ปัญหาของชุมชนได้ โดยเลือกเจาะจงจำนวน 1 คน คือ นายธีรยุทธ อินทร์โท ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ประธานชุมชนเจริญลาภ ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.5 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชน คัดเลือกมาจาก ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในระยะเวลาที่ผู้วิจัยทำการศึกษา ในช่วงปี พ.ศ.2552-2556 ซึ่งเป็นผู้ที่เห็น รับรู้ การดำเนินการคัดเลือกตั้งหรือกิจกรรมทางการเมือง หรือการเรียกร้องจากพลังของประชาชน ในกรณีต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด โดยเลือกเฉพาะเจาะจงจำนวน 5 คน คือ นายสมบูรณ์ จากถิ่น ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท พี.เอส.อาร์ เซฟตี้การ์ด (2006) จำกัด นางสาวอัจฉรา ชูคง ปัจจุบันเป็นพนักงานเสมียน นายสมเดช มณีวัต ปัจจุบันอาชีพทำสวน และนายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ ปัจจุบันเป็นพนักงานรับจ้างตามภารกิจของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดยผู้วิจัย ทำการศึกษา กลุ่มการเมือง จำนวน 5 กลุ่ม ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 1) กลุ่มพัฒนาท่าข้าม 2) กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า 3) สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด 4) กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา 5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1) **กลุ่มพัฒนาท่าข้าม** เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา กลุ่มพัฒนาท่าข้าม เพราะว่าเป็นกลุ่มที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของประชาชน เป็นกลุ่มที่ประชาชนเลือกให้เข้ามามีโอกาสทำงานให้กับประชาชนในหลายสมัย เป็นกลุ่มที่ก่อตั้งมาเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร ประชาชนจะได้ยินชื่อพรรคจนติดหู และเมื่อมีการลงแข่งขันจะมีชื่อกลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้าร่วมลงสมัครด้วยทุกครั้ง

2) **กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า** เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า เพราะว่าเป็นกลุ่มที่ก่อตั้งมาเป็นระยะเวลายาวนาน ประชาชนรู้จักกันเป็นอย่างดี หัวหน้าพรรคเป็นที่ยอมรับของประชาชน ได้เคยมีโอกาสเข้ามาทำงานให้ประชาชนในหลายสมัย และเป็นคู่แข่งกับกลุ่มพัฒนาท่าข้ามมาโดยตลอด มีการต่อสู้แข่งขันทางการเมืองกับกลุ่มพัฒนาท่าข้ามที่เป็นการต่อสู้ที่สูสีกันมาโดยตลอด

3) **สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด** เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา เพราะเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกลงหุ้นเป็นจำนวนมาก เพราะสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้กับสมาชิกในสหกรณ์ฯ การที่สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ย่อมมีพลังในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องในสิ่งที่ทางกลุ่มต้องการได้

4) กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา เพราะเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก เพราะประชาชนในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ทำอาชีพสวนยางพารา และปาล์มน้ำมัน ประชาชนจึงเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มสวนยางตลาดกลางพารา เพื่อจะได้นำยางพาราของตนมาขายในราคายุติธรรม การที่สมาชิกของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางพารามีเป็นจำนวนมาก จะเป็นผลดี จะมีพลังในการต่อสู้เรียกร้องค่อนข้างมาก หรือการที่จะรวมกลุ่มทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะมีพลังค่อนข้างมาก นำมาซึ่งผลสำเร็จได้

5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับชุมชน และประชาชนในหมู่บ้าน นำโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายกองัดการบริการส่วนตำบลในเขตอำเภอพุนพิน จำนวน 16 แห่ง ได้แก่ 1) ตำบลท่าข้าม 2) ตำบลท่าสะท้อน 3) ตำบลลิเล็ด 4) ตำบลบางมะเดื่อ 5) ตำบลบางเดือน 6) ตำบลท่าโรงช้าง 7) ตำบลกรูด 8) ตำบลพุนพิน 9) ตำบลบางนอน 10) ตำบลศรีวิชัย 11) ตำบลน้ำรอบ 12) ตำบลมะลวน 13) ตำบลหัวเตย 14) ตำบลหนองไทร 15) ตำบลเขาหัวควาย 16) ตำบลตะปาน รวมถึงนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้ามด้วย และผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับว่ามีอิทธิพลค่อนข้างมาก การที่เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีใกล้ชิดกับประชาชนทำให้รับรู้รับทราบปัญหาของประชาชนได้มากกว่า จึงมีส่วนช่วยในแก้ปัญหาหรือพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย นอกเหนือจากผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่างๆ การติดตามความเคลื่อนไหวและการร่วมกิจกรรมเพื่อสังเกตการณ์ ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน และใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยภาคสนาม (Field Research) เน้นไปที่ตัวแทนของกลุ่มประชากรตัวอย่างต่างๆ ที่มีบทบาทสำคัญและสามารถเป็นตัวแทนของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง เพื่อให้สามารถได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยได้อย่างครบถ้วน โดยมีคำถามที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่คำตอบที่ต้องการ คือ

1) บทบาทการเมืองของกลุ่มท้องถิ่นและการพัฒนาทางการเมืองภายในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2) ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3) ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนา
 ทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.1 การสร้างเครื่องมือวิจัย

กำหนดกรอบแนวคิดโดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยและนำเสนอให้
 อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงแก้ไขกรอบแนวคิดตามที่อาจารย์ที่
 ปรึกษาแนะนำ

2.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

สร้างแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ข้อ คือ

2.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์

- 1) ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์
- 2) ที่อยู่
- 3) อายุ
- 4) วุฒิการศึกษา
- 5) ประวัติการทำงาน
- 6) ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

2.2.2 บทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่น ที่มีผลต่อการพัฒนาทางการเมือง

1) บทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่น ในเรื่อง การกำหนดนโยบายส่งเสริม
 ความเท่าเทียมกันทางการเมือง

(1) บทบาทของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมความ
 เท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

(2) บทบาทของกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า มีการกำหนดนโยบายส่งเสริม
 ความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

(3) บทบาทของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการกำหนดนโยบาย
 ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

(4) บทบาทของกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา มีการกำหนดนโยบาย
 ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

(5) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดนโยบาย
 ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

2.2.3 บทบาทของคณะกรรมการเมืองท้องถิ่น ในเรื่อง การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง
 ในการพัฒนาชุมชน

1) บทบาทของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

2) บทบาทของกลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

3) บทบาทของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

4) บทบาทของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชนอย่างไร 5 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

2.2.4 ปัญหาและอุปสรรค ของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

1) การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

2) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) ปัญหาและอุปสรรคของการให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

3) การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(1) ปัญหาและอุปสรรคการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2.2.5 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

1) การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

2) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

3) การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย

(1) แนวทางการแก้ไขปัญหาในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2.2.6 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา

2.2.7 ปรับปรุง แก้ไข ตามความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.8 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการศึกษาตามแผนการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นอันประกอบไปด้วย กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า กลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด กลุ่มชาวสวนยาง ตลาดกลางยางพารา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีผลต่อการพัฒนาทางการเมือง ตลอดจน ปัญหาอุปสรรค ของปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ รวมถึงข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นผู้วิจัยจึงจัดเก็บข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์รายบุคคลอย่างละเอียดและครอบคลุมทุก ประเด็น เพื่อให้สามารถตอบคำถามของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมี รายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) จะใช้การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง อย่างเจาะลึก

3.1.1 การดำเนินการเก็บข้อมูล

1) จัดทำหนังสือขออนุญาตพร้อมทั้งได้แนบบแบบสัมภาษณ์ไปให้ ประชากรที่ทำการศึกษา ทั้ง 12 คน เพื่อขออนุญาตนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะเข้าไปทำการ สัมภาษณ์

2) ทำการสัมภาษณ์ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยการถามตามหัวข้อและประเด็นที่ปรากฏในแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ตอบตามความคิดเห็นที่แท้จริง

3) บันทึกตามถ้อยคำของผู้ถูกสัมภาษณ์ ที่ได้แสดงความคิดเห็น ลงในแบบสัมภาษณ์ บันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมหลักฐานต่างๆ เช่นการสังเกต

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) ใช้วิธีการเก็บและรวบรวมโดยการวิจัยทางเอกสาร โดยเอกสารข้อมูลต่างๆ ที่เป็นผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความ ผลสำรวจ สถิติ และเอกสารทางวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดทำข้อมูล

4.1.1 ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมกับการจัดเก็บข้อมูล โดยเมื่อจัดเก็บข้อมูลได้ในแต่ละครั้งแล้วก็จะนำความคิดเห็นที่ได้ทำการบันทึกไว้ในแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบอย่างละเอียด และโยการสังเกตผู้ถูกสัมภาษณ์ในการตอบแต่ละข้อนั้น เพื่อหาความเชื่อมโยงและนำข้อมูลมาเรียบเรียงเข้าด้วยกัน

4.1.2 การทบทวนข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยจะทำการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ด้วยการจำแนกข้อมูลตามประเด็นหลักแล้วจึงคัดแยกออกเป็นประเด็นย่อยๆ ตามแต่สาระสำคัญสำหรับข้อมูลในส่วนที่เหมือนกันก็จะแยกเก็บไว้ ในส่วนข้อมูลที่ได้รับที่มีความแตกต่างกันไปก็จะเก็บรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อที่จะได้ทำการสรุปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้กรอบวิเคราะห์ที่มาจากแนวคิดทฤษฎี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย และเพื่ออธิบายให้เกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการไขการดำเนินการตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น กับการพัฒนาทางการเมือง ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหากลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง โดยวิธีการอธิบายในรูปแบบพรรณนา (Descriptive Method) เพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้รับมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้สัมภาษณ์มาประกอบกับความคิดเห็นที่ได้จากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษา บทบาทการเมืองของกลุ่มท้องถิ่นและการพัฒนาทางการเมืองภายในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2) ศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินการตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่างประชากรทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย กลุ่มข้าราชการประจำองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อำเภอพุนพิน จำนวน 1 คน คือ นิติกรชำนาญการ องค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มข้าราชการทั่วไป จำนวน 3 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยางงาม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมะเลาะ และข้าราชการบำนาญ กลุ่มผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 2 คน คือ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม และ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 ตำบลท่าข้าม กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 1 คน คือ ประธานชุมชนเจริญลาภ ตำบลท่าข้าม กลุ่มประชาชน จำนวน 5 คนคือ ประชาชนในอำเภอพุนพินรวมทั้งหมด จำนวน 12 คน

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. นางสาวสุพศรี จรุงรักษ์ อยู่บ้านเลขที่ 10/2 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต นิติศาสตรบัณฑิตเคยรับตำแหน่งนิติกร อบต. บางลึก จ.ชุมพรพ.ศ.2548-2551 นิติกร อบต.น้ำพ จ.สุราษฎร์ธานีพ.ศ.2551-2558 ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่ง นิติกร อบต.หนองไทร จ.สุราษฎร์ธานี

2. นายธีรภัทร พัฒน์ยัง อยู่บ้านเลขที่ 6 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านยางงาม

3. นายวินัย บุญช้าง อยู่บ้านเลขที่ 74/7 หมู่ที่ 3 ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมะเลาะ

4. นายสุนทร กล่อมเมือง อยู่บ้านเลขที่ 136 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาปริญญาโท ปัจจุบันอาชีพข้าราชการบำนาญ

5. นายภิรมย์ พริกไทย อยู่บ้านเลขที่ 56 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี

6. นายสมศักดิ์ เดชมณี อยู่บ้านเลขที่ 3/87 หมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (การปกครอง) ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

7. นายธีรยุทธ อินทร์โท อยู่บ้านเลขที่ 52/3 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาปริญญาตรี เคยเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายสินเชื่อสถาบันการเงิน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานชุมชนเจริญลาก

8. นายสมบุญ จากถิ่น อยู่บ้านเลขที่ 187/1 ถนนธราธิบดี ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ

9. ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร อยู่บ้านเลขที่ 4/1 หมู่ที่ ถนน จุลจอมเกล้า ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม สาขารัฐประศาสนศาสตร์ อดีตข้าราชการเป็นตำรวจ ตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ บริษัท พี เอส.อาร์.เซฟตี้การ์ด (2006) จำกัด

10. นางสาวอัจฉรา ชุง อยู่บ้านเลขที่ 70 หมู่ที่ 2 ตำบลน้ำรอบ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาบริหารรัฐกิจ ปัจจุบันอาชีพพนักงานเสมียน

11. นายสมเดช มณีวัต อยู่บ้านเลขที่ 356 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาปริญญาตรีปัจจุบันอาชีพทำสวน

12. นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ อยู่บ้านเลขที่ 46/12 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับ ปวช. ปัจจุบันเป็นพนักงานรับจ้างตามภารกิจ อบจ.สุราษฎร์ธานี

ในชั้นต่อไปผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษา บทบาทการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. เพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มี 2 บทบาท ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง 2) การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน ดังนี้

2.1 บทบาท เรื่องการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง

ความเท่าเทียมกันเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมประชาธิปไตย ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทางการเมือง จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีบทบาทในการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง ดังนี้

“กลุ่มมีนโยบายไม่เลือกปฏิบัติ โดยให้สิทธิอย่างเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสาธารณสุขพื้นฐาน ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาเกี่ยวกับสาธารณูปโภค บริโภคอย่างทั่วถึง โดยไม่เน้นพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งหรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะเจาะจง แต่เน้นให้ความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ทุกชุมชน ประชาชนทุกกลุ่มทุกสาขาอาชีพ ทุกเพศ วัยใดมีสิทธิได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน” (นางสาวสุพรศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มพัฒนาท่าข้ามเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นเข้ามาเป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อทำงานในนามของกลุ่ม เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ด้านสุขภาพอนามัย โดยเน้นการให้บริการและให้ความสำคัญกับคนทุกคนในเมืองท่าข้ามอย่างเสมอเหมือนกัน” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มได้ให้สิทธิทุกคนในพื้นที่ทุกพื้นที่ ไม่เลือกคนที่รักและมักที่ชัง ปฏิบัติต่อทุกกลุ่มหรือประชาชนอย่างเท่าเทียม เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถร้องเรียนการทำงานของกลุ่มที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง รับฟังปัญหาของชาวบ้าน เพื่อที่ทางกลุ่มจะนำไปพัฒนา แก้ไขปรับปรุงให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มมีนโยบายส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับใช้ในการบริหารงานของกลุ่มเช่น มีเว็บไซต์ที่สามารถเผยแพร่ข่าวสาร หรือใช้เพื่อการติดต่อประสานงาน เพื่อความสะดวก

รวดเร็วกว่าในการทำงานและ เพื่อให้ทุกๆ คนได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“นโยบายมีความต่อเนื่อง เนื่องจากสามารถสานต่อกับผู้บริหารคนก่อนทำให้เกิดความต่อเนื่องในการบริหารงาน หรือการจัดทำโครงการต่างๆ ประชาชนไม่ต้องเสนอปัญหาของชุมชนใหม่ ประชาชนก็จะได้รับความช่วยเหลือที่ต่อเนื่องไปเลย” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่งเสริมด้านการเมืองการปกครองในพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชน มีการให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น แสดงออกได้อย่างเต็มที่ เพื่อที่จะได้หาแนวทางในการแก้ปัญหาาร่วมกัน ในการที่มีการจัดกิจกรรมนี้ มันจะทำให้ประชาชนได้รู้ว่าสิทธิของตนเองที่สามารถกระทำได้อะไรบ้าง อย่างเช่น การชุมนุมเรียกร้อง การมีสิทธิที่จะได้รับรู้การทำงานของกลุ่มว่าเป็นไปอย่างไรถึงไหนแล้ว” (นายสมศักดิ์ เดชมนิ, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มมีนโยบายโดยให้ประชาชนใช้สิทธิต่างๆ ตามนโยบายที่กำหนดอย่างเท่าเทียมและชัดเจน เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคน ทุกเพศทุกวัย สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของกลุ่มการเข้ามามีส่วนร่วมกับการทำงาน หรือเฝ้าติดตามการทำงานและทางกลุ่มยอมรับการตรวจสอบจากประชาชน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มได้มีการนำนโยบายไปใช้อย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างแท้จริงเพราะประชาชนเห็นนโยบายตอนที่หาเสียง และคิดว่านโยบายนั้นต้องทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“นโยบายของกลุ่มไม่ค่อยเน้นความสัมพันธ์กับราษฎรมากเท่าที่ควร เพราะนโยบายที่ออกมาไม่ได้แก้ปัญหของประชาชนได้อย่างแท้จริง จึงทำให้ นโยบายไม่ค่อยเอื้อต่อประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“นโยบายมีการเน้นในเรื่องความเท่าเทียมกันทางการเมือง โดยได้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น การเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่นการตรวจสอบการทำงานของกลุ่มการเมือง การร้องเรียน การแสดงความคิดเห็น” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ในส่วนของอาชีพ กลุ่มได้มีนโยบายในเรื่องการให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพอย่างเท่าเทียมกัน” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยให้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่พร้อมกับส่งเสริมความรู้ทางการเมืองการปกครองไปพร้อมๆ กัน เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองให้ประชาชน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกของกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ ทำให้สมาชิกมีบทบาทหน้าที่และความเชี่ยวชาญในการพัฒนาทางการเมืองได้ดี และสามารถที่จะเข้าใจปัญหาของประชาชนในหลากหลายอาชีพได้มากกว่า” (นางสาวสุพรรณศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกมีความหลากหลาย ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายการศึกษา และตัวแทนอาชีพต่างๆ มีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมพอสมควรที่จะคอยแย้งกัน เมื่อมีแนวคิดที่ผิด และคอยส่งเสริมกัน เมื่อแนวคิดนั้น มันเป็นสิ่งที่ดี เพราะการที่กลุ่มมีการรวมตัวจากหลากหลายอาชีพ ทำให้แต่ละคนมีแนวคิดการทำงานที่จะมีความชำนาญในด้านต่างๆ แตกต่างกันตามที่แต่ละคนถนัด” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกของกลุ่มมีหลายสถานะ มาจากคนที่มีฐานะดี หรือมีความสามารถจากหลายกลุ่มในพื้นที่มารวมตัวกัน เพื่อทำงานให้กับประชาชน” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ก่อนข้างจะหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดความเข้มแข็งในการทำงานหรือการจะตัดสินใจในการที่จะทำโครงการใดโครงการหนึ่ง เพื่อให้โครงการที่ได้วางไว้สำเร็จให้ได้” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีความหลากหลายมาก ทำให้เกิดการยอมรับจากทุกกลุ่มที่สนับสนุน สอดคล้องกับการพัฒนาทางการเมืองเข้าใจถึงปัญหาของประชาชนในหลายๆ ด้าน และการที่สมาชิกกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ การเข้าถึงประชาชนหรือการใกล้ชิดกับประชาชน จะมากกว่าการที่มีตัวแทนมาจากคนอาชีพเดียวหรือตัวแทนที่ไม่มีความหลากหลาย” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“หลากหลายอาชีพ ตั้งแต่หัวหน้าผู้รับเหมา ทนายความ ครู แม่ค้า ข้าราชการบำนาญ ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพ และจะสอดคล้องไปตามการเมืองระดับจังหวัด ส่วนใหญ่จังหวัดได้นักการเมืองมา นักการเมืองก็ผลักดันญาติพี่น้องของตนให้เข้ามาเล่นการเมืองไม่ว่าญาติของตนจะทำอาชีพอะไรก็ตาม” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพมาก จึงเกิดความหลากหลายในแนวคิด ความหลากหลายในโครงการต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา ส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่มีความหลากหลายในหลายด้านด้วย” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกของกลุ่มมีบทบาทสอดคล้องกับการพัฒนาทางการเมือง มีความรู้ในการเข้ามาบริหารงาน มีความรู้ในการเข้ามาแก้ปัญหา เป็นการรวมตัวกันของคนที่มีความรู้ในด้านต่างๆ ซึ่งคิดว่ามันดีกว่าเป็นการรวมตัวจากคนอาชีพเดียวกัน เพราะแนวคิดจะเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่าง ไม่มีความหลากหลาย เพราะการแก้ปัญหาแต่ละอย่าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมันมีหลายอย่างที่แตกต่างกัน มันไม่เกิดแบบเดียวกัน” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกของกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ เป็นการคัดเลือกจากคนในชุมชน มีบทบาทหน้าที่และมีความรู้ความเชี่ยวชาญค่อนข้างดี และมีความสามารถที่จะเข้ามาทำงานตรงนี้ได้” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการรวมกลุ่มกันมีความหลากหลายในอาชีพ ได้แก่ ข้าราชการ พ่อค้า เกษตรกร และอื่นๆ ผมว่าคนมาจากหลายอาชีพมันดีนะ จะได้เข้าใจว่าประชาชนในแต่ละอาชีพเค้าต้องการอะไรที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่เค้าจะได้ดีขึ้น ตัวแทนกลุ่มจะได้เข้าใจได้ดี และถ่ายทอดความต้องการของประชาชนให้กับตัวแทนคนอื่นๆ จะได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม เป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มในการเรียกร้องความต้องการหรือปัญหาให้กับประชาชน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มพัฒนาท่าข้าม จัดตั้งขึ้นจากคนที่มีแนวคิด และอุดมการณ์เดียวกันเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม ในการทำงานที่จะช่วยเหลือประชาชนและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โดยมีนโยบายในการทำงานคือ “การทำงานต้องตรงกับความต้องการของประชาชน ตรงกับปัญหาของประชาชนที่จำเป็นเร่งด่วน” โดยทางกลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีบทบาทในเรื่องการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง โดยมีนโยบายไม่เลือกปฏิบัติ ให้สิทธิทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เน้นพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง ในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐาน ทั้งด้านสาธารณสุข การศึกษา ดังคำกล่าวของ นายธีรยุทธ อินทร์โท “กลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีนโยบายโดยให้ประชาชนใช้สิทธิต่างๆ ตามนโยบายที่กำหนดอย่างเท่าเทียมและชัดเจน เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคน ทุกเพศทุกวัย สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของกลุ่ม การเข้ามามีส่วนร่วมกับการทำงานหรือเฝ้าติดตามการทำงาน และทางกลุ่มยอมรับการตรวจสอบจากประชาชน” (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2559) และเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นเข้ามาเป็นสมาชิกของกลุ่ม เพราะคนในท้องถิ่นจะมีความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ย่อมรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ชุมชนต้องการและ

ประชาชนต้องการ รับฟังปัญหาของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถร้องเรียนการทำงานได้ เมื่อเห็นว่ามีสิ่งที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้น ขอมรับการตรวจสอบจากประชาชนเพื่อที่ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้ามจะได้นำไปพัฒนา แก้ไขปรับปรุงให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังคำกล่าวของ นายวินัย บุญช้าง “กลุ่มพัฒนาท่าข้ามได้ให้สิทธิทุกคนในพื้นที่ ไม่เลือกคนที่รักมักที่ชัง ปฏิบัติต่อทุกกลุ่ม หรือประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถร้องเรียนการทำงานได้” (สัมภาษณ์ 13 มกราคม 2559) ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีการจัดเวทีสัมมนาเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและให้แสดงออกได้อย่างเต็มที่ เพื่อต้องการหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และพยายามส่งเสริมให้ส่งเสริมความรู้ทางด้านการเมืองการปกครองไปพร้อมๆ กันนอกจากนั้น กลุ่มพัฒนาท่าข้าม ยังเปิดโอกาสให้ประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ และมีความสนใจที่จะเข้ามาทำงานเพื่อประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการปิดกั้นโอกาส ไม่ว่าจะมีความรู้ทางเศรษฐกิจ หรือฐานะทางสังคมเป็นอย่างไร ทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน ดังคำกล่าวของ นางสาวอัจฉรา ชูคง “คัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่น จากการทำงานที่ผ่านมาเป็นหลักว่าดีหรือไม่อย่างไร โดยดูจากผลงานที่ผ่านมาว่าใครที่พัฒนาชุมชนให้เจริญได้จริงๆ” (สัมภาษณ์ 27 กุมภาพันธ์ 2559) เพราะอย่างไรก็ตามประชาชนเท่านั้นจะเป็นผู้ที่พิจารณา คัดเลือกสมาชิกมาเข้าร่วมกลุ่มพัฒนาท่าข้าม โดยดูจากผลงานที่ผ่านมาว่าใครที่สามารถทำงานเพื่อประชาชนหรือทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนาได้จริงๆ สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยบุคคลหลากหลายอาชีพมารวมตัวกัน เพราะว่าการที่สมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพ สมาชิกก็ย่อมที่จะมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน การพัฒนาชุมชน ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนก็ย่อมมีความหลากหลายเช่นกัน ดังนั้นการที่สมาชิกมีความรู้ที่แตกต่างกันย่อมช่วยกันแก้ปัญหาที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ดังคำกล่าวของ นายธีรภัทร พัฒน์ยัง “สมาชิกกลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีสมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพ ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายการศึกษาและตัวแทนอาชีพต่างๆ มีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมสมควรที่จะคอยแย่งกัน เมื่อมีแนวคิดที่ผิด และคอยส่งเสริมกัน เมื่อแนวคิดนั้นมันเป็นสิ่งที่ดี เพราะการที่กลุ่มมีการรวมตัวจากหลายอาชีพ ทำให้แต่ละคนมีแนวคิดการทำงานที่จะมีความชำนาญในด้านต่างๆ แตกต่างกันตามที่แต่ละคนถนัด” (สัมภาษณ์ 9 มกราคม 2559) ตามที่ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความเท่าเทียมกัน (Equality) มีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนได้รับจากการให้บริการของรัฐ ทั้งบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ”จะเห็นได้ว่า กลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีนโยบายที่ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่โดยไม่มีการปิดกั้น เพื่อที่ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้าม จะได้รับรู้ข้อเท็จจริงปัญหาที่

เกิดขึ้นในชุมชนอย่างแท้จริงว่า ปัจจุบันมีปัญหาอะไรบ้างที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหา ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้าม ก็จะนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาปรึกษากันในกลุ่มเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเป็นการหาแนวทางในการแก้ปัญหาของกลุ่มพัฒนาท่าข้ามเองหรือเป็นการหาแนวทางในการแก้ปัญหาร่วมกันกับชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการนำไปสู่พัฒนาชุมชน ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม ยังส่งเสริมในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา สาธารณสุข ให้ประชาชนได้ใช้สิทธิของตนเองได้อย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม ไม่ว่าจะบุคคลเหล่านั้นจะมีฐานะทางสังคมเป็นอย่างไร ทุกคนต้องมีสิทธิขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมกันทุกคนรวมทั้งสิทธิที่จะได้รับสิ่งที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ต่างๆ ในการดำรงชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้าม ยังเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถร้องเรียนการทำงานของของกลุ่มได้ เมื่อเห็นว่ามีสิ่งที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้น เพื่อที่ทางกลุ่มจะได้นำสิ่งที่ประชาชนร้องเรียนไปแก้ไข ปรับปรุงการทำงาน ในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง ตามที่ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่า การตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน”

จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง ดังนี้

“มีการพบปะประชาชนในโอกาสต่างๆ และรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากประชาชนทุกคนทุกกลุ่มโดยไม่เลือกว่าจะเป็นคนระดับใด แม้จากฝ่ายที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มหรือฝ่ายที่มีความคิดเห็นตรงข้ามกับกลุ่มตนเองก็ตาม” (นางสาวสุพรรณศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้โอกาสทุกคน ได้รับการบริการสาธารณะ ไม่กีดกันโอกาสจากกิจกรรมต่างๆ ของสังคม เช่น โอกาสได้รับการศึกษา การจ้างงาน โอกาสการเข้ารับการรักษาพยาบาล ไม่เลือกปฏิบัติแม้จะมีความแตกต่างของสภาพบุคคล ไม่ว่าจะเป็นถิ่นกำเนิด ศาสนา รายได้ หรือความสมบูรณ์ของร่างกาย และเคารพทุกความคิดเห็นของประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ยอมรับในการแสดงออกทางความคิดเห็นของทุกฝ่ายและทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการทำงานของกลุ่มผ่านทางช่องทางต่างๆ ได้ และประชาชนสามารถร้องเรียนปัญหาเข้ามาได้โดยไม่มีการปิดกั้น” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“อาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยส่งเสริมความเท่าเทียมกัน เช่น การรับฟังความคิดเห็นผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งสามารถกระทำได้ตลอดเวลาและโดยตรงประชาชนส่วนใหญ่เลยจะไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น ถ้าไม่ได้เป็นการติดต่อแบบพูดคุยเห็นหน้ากันโดยตรง จะทำให้ประชาชนกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็นได้มากกว่า” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ที่ผ่านมามีการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้ามามีสิทธิ หรือโอกาสขั้นพื้นฐานในด้านต่างๆ อย่างเสมอภาคกัน ไม่มีการกีดกัน หรือเลือกให้โอกาสเฉพาะบางกลุ่มบางคนเท่านั้น” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดใจยอมรับทุกคำติชม รับฟังปัญหา ไตร่ตรอง และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่ทุกๆ ฝ่ายไม่มีการปิดกั้น โอกาส ให้โอกาสทุกคนเท่าเทียมกัน” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ประชาชนใช้สิทธิต่างๆ ตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกในด้านต่างๆ ทั้งการแสดงความคิดเห็น ร้องเรียน การชุมนุมเรียกร้อง หรือการจัดเวทีสัมมนากันในชุมชน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“กระตุ้นให้ประชาชนได้แสดงออกทางความคิดเห็นในหลายๆ ชุมชน แล้วจึงสรุปเป็นความคิดเห็นของส่วนรวม เพื่อเป็นความคิดเห็นหรือความต้องการของคนโดยส่วนรวม” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ความสำคัญกับทุกความคิดเห็น ตั้งแต่เยาวชนจนถึงวัยชราส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชน ให้กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์กับสังคม” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น การแสดงความคิดเห็นในเรื่องการทำงานของภาคราชการเพราะประชาชนจะได้ช่วยกันดูแลชุมชนได้ ช่วยกันเป็นหูเป็นตาเมื่อเห็นอะไรที่มันไม่ดี ไม่ถูกต้อง” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ดูแล และให้บริการสาธารณะสิทธิขั้นพื้นฐาน อย่างเช่น เรื่องปากท้อง การทำมาหากินหรือการส่งเสริมอาชีพเพื่อให้ทุกคนได้รับตามสิทธิอย่างเท่าเทียมกัน ให้มีโอกาสนในการลืมตาอ้าปากได้” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดกว้าง และพร้อมที่จะรับฟังปัญหา และร่วมกันแก้ปัญหาไปพร้อมๆ กันทั้งหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกของกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ เพราะมีการเปิดรับสมาชิกของกลุ่มมาจากหลายอาชีพ ที่สนใจเข้าเป็นตัวแทนเพื่อสร้างการพัฒนาให้กับชุมชน สมาชิกที่เข้ามาก็มีทั้งนักการเมืองเดิม ตัวแทนเอกชน และตัวแทนของเกษตรกร การที่จะบอกว่ามีบทบาทหน้าที่สอดคล้องหรือไม่ ต้องดูจากการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ว่าตั้งใจทำงานแค่ไหน หรือผลสำเร็จของงานประสบความสำเร็จมากแค่ไหน ถึงจะไม่ได้เรียนมาในสาขาที่ตรงกับงานแต่ถ้ามีความตั้งใจ ยืนยัน ประชาชนก็จะให้การยอมรับ” (นางสาวสุพรรณศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกมีหลายอาชีพ ทั้งฝ่ายการเมืองสถาบันการศึกษา และตัวแทนอาชีพต่างๆ แต่ส่วนใหญ่ก็ยังเห็นเป็นหน้าเดิมๆ เพราะว่าคนหน้าใหม่ๆ ประชาชนยังไม่เห็นความสามารถในการทำงาน และยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชน ผู้สมัครหน้าใหม่จึงไม่ค่อยได้รับเลือกเข้ามา คนทำงานจะเป็นคนเดิมที่ค่อนข้างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายคืออยู่แล้ว” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มทำข้ามก้าวหน้ามีสมาชิกจากหลายอาชีพ ทั้งนักการเมืองหน้าเก่าที่มีคนรู้จักมาก มีอำนาจบารมี หรืออาชีพอื่นๆ ที่เข้ามา ส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้มีอำนาจในชุมชน หรือคนในชุมชนมีความเคารพนับ ตัวแทนจากชาวบ้านจะรู้ความต้องการของชาวบ้านได้เป็นอย่างดี จะได้พัฒนาชุมชนได้ดีกว่าคนนอกที่ไม่เข้าใจพื้นที่มาพัฒนา” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มาจากหลากหลายอาชีพที่มารวมตัวกันส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนๆ กันที่ชักจูงกันเข้ามา หรือเป็นญาติๆ กัน แต่ละคนก็มีความสามารถในแต่ละเรื่องที่แตกต่างกันออกไป ในเมืองก็มีหลายแบบ หลายหน้างาน ใครมีความสามารถด้านไหน ก็ให้คนนั้น ไปทำหน้าที่ในด้านนั้น จะเป็นการทำงานที่ง่ายขึ้นและรวดเร็วกว่า” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีความหลากหลายมาก เนื่องจากมาจากหลายกลุ่มอาชีพ หลายฐานะ คนที่เข้ามาอาจจะไม่มีความสามารถในการพัฒนาชุมชนเท่าที่ควร แต่เข้ามาเพราะอำนาจ บารมี ที่ประชาชนเกรงใจ” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“มากลุ่มฐานเสียงจัดตั้ง เช่น จากผู้ใหญ่ กำนันหรือผู้นำชุมชน ซึ่งเป็นคนที่ชาวบ้านรู้จักกันเป็นอย่างดีอยู่แล้ว เวลาประชาชนต้องการบอกร้องปัญหาอะไร จะได้พูดคุยกันง่าย เป็นกันเองกว่า” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกมีมากจากประชาชน นักการเมือง จากเอกชน มารวมตัวกัน ยิ่งหลายสาขาอาชีพก็จะมีแนวคิดในการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาที่หลากหลาย ยิ่งจะช่วยส่งเสริมการทำงานให้

มีการพัฒนาขึ้น เกิดความคิดใหม่ๆ รูปแบบใหม่ๆ ที่ไม่จำเจ เพื่อเป็นการดึงดูด ความสนใจในการ เข้ามาร่วมทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนได้ด้วย” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพและจากทุกกลุ่มที่มีความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อเข้ามาทำงานให้กับประชาชน ซึ่งมีอุดมการณ์เดียวกัน มาร่วมกันทำเพื่อประชาชน” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ถึงจะมีสมาชิกมาจากอาชีพต่างๆ ก็จริง แต่หลักสำคัญคือ ถ้าต้องเข้ามา และมี จุดมุ่งหมายที่จะทำงานเพื่อประชาชน เมื่อคุณเข้ามาแล้วยังมีสมาชิกที่มีเพียงบางเวลาและบางช่วงที่ สมาชิกบางคนไม่ค่อยเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับกลุ่มเลย” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“การคัดเลือกของกลุ่มมีการเปิดกว้าง มีทั้งสมาชิกที่เป็นผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งตอนนี้ บทบาทของผู้หญิงก็ได้รับการยอมรับมากขึ้น เมื่อก่อนบทบาทสำคัญทางการเมืองส่วนใหญ่จะเป็น หน้าทีของผู้ชาย เพราะการตัดสินใจในเรื่องเรื่องต้องใช้ความเด็ดขาด ส่วนใหญ่หญิงจะมีจิตใจที่ อ่อนโยน ชอบขี้สงสาร การตัดสินใจของผู้หญิงจึงไม่มีความเด็ดขาด แต่เมื่อมีการเปิดกว้างรับ สมาชิกกลุ่มที่เป็นทั้งผู้หญิงและผู้ชายแล้ว การตัดสินใจหรือการแก้ไขปัญหาในแต่ละเรื่องก็จะต้อง ใช้การแก้ปัญหาที่มีทั้งความละเอียดอ่อน การโอนอ่อนผ่อนปรน บวกกับความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวของผู้ชาย ก็จะทำให้การทำงานของกลุ่มของประสิทธิภาพมากขึ้น” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีหลายอาชีพ ได้แก่ ข้าราชการ พ่อค้า เกษตรกร แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นตัวแทนของ ชุมชนที่มีอาชีพและฐานะต่างๆ ที่ชาวบ้านให้การยอมรับนับถือมานานแล้ว” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มาจากหลายอาชีพ มาจากคนหน้าเดิมๆ ที่เห็นๆ กันอยู่ การทำงานจะเป็นไปใน ลักษณะเดิม ยังไม่ค่อยมีอะไรใหม่ๆ ที่นำมาพัฒนาชุมชนเท่าไร การพัฒนาจึงไม่เดินหน้าเท่าที่ควร จะเป็น” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มทำข้ามก้าวหน้า จัดตั้งขึ้นของ บุคคลที่มีแนวความคิดทางการเมืองเดียวกัน มีเจตนารมณ์ร่วมกันในการที่จะเข้ามาบริหารงาน เพื่อ ช่วยเหลือประชาชน พัฒนาชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีความสุข โดยกลุ่มทำ ข้ามก้าวหน้ามีวิสัยทัศน์ในการทำงานคือ “มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านการศึกษา เรียนรู้ การกีฬา และ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร” ซึ่งกลุ่มทำข้ามก้าวหน้ามีนโยบายในการส่งเสริมความเท่า เทียมกันทางการเมือง โดยมีการลงพื้นที่พบปะประชาชนในโอกาสต่างๆ เปิดใจยอมรับทุกคำติชม รับ ฟังปัญหา รับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากประชาชนทุกคนทุกกลุ่มโดยไม่เลือกกว่าจะเป็นคน

ระดับใด ขอมอบในการแสดงออกทางความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ให้ความสำคัญกับ
 ทุกๆ ความคิดเห็น และยังส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
 อย่างเปิดกว้าง เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการทำงานของกลุ่มได้ สามารถร้องเรียนปัญหา ชุมชน
 เรียกร้องได้อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อที่ทางกลุ่มทำข้ามก้าวหน้าจะได้นำข้อร้องเรียนต่างๆ มาเป็น
 แนวทางในการแก้ปัญหาาร่วมกัน นอกจากนี้ทางกลุ่มทำข้ามก้าวหน้า ยังเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้า
 มามีสิทธิได้รับบริการสาธารณะอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติทั้งในด้านโอกาสได้รับ
 การศึกษา การจ้างงาน การรักษาพยาบาล รวมทั้งการเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มทำข้ามก้าวหน้าสมาชิก
 จะมาจากบุคคลหลากหลายอาชีพ ซึ่งแต่ละคนจะมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน โดยการเปิด
 โอกาสให้ประชาชนทั่วไปที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกได้อย่างเท่าเทียมกัน และ
 ประชาชนจะเป็นผู้คัดสรรว่าบุคคลใดควรจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มทำข้ามก้าวหน้า ซึ่งจะเห็นว่า
 กลุ่มทำข้ามก้าวหน้า มีนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมืองในด้านต่างๆ โดยเปิดโอกาส
 ให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกในด้านต่างๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน เปิดรับการ
 ตรวจสอบจากประชาชน โดยไม่มีการปิดกั้นไม่ว่าบุคคลผู้นั้นจะมีฐานะทางสังคมเป็นอย่างไร ดังคำ
 กล่าวของ นายธีรยุทธ อินทร์โท “ให้ประชาชนใช้สิทธิต่างๆ ตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการ
 แสดงออกในด้านต่างๆ ทั้งการแสดงความคิดเห็น ร้องเรียน การชุมนุมเรียกร้อง หรือการจัดเวที
 สัมมนากันในชุมชน” (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2559) รวมทั้งยอมรับทุกคำติชม รับฟังปัญหา
 ขอมอบในการแสดงความคิดเห็นของทุกฝ่าย รวมทั้งให้ประชาชนสามารถร้องเรียนปัญหาเข้ามา
 ทางกลุ่มทำข้ามก้าวหน้าได้โดยไม่มีการปิดกั้น ตามที่ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า
 “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนอง
 ความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้อง
 เปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทาง
 การเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน” เพื่อที่ทางกลุ่มทำข้าม
 ก้าวหน้าจะได้นำความคิดเห็นของประชาชนในด้านต่างๆ มาร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาเพื่อหาแนวทาง
 ในการพัฒนาชุมชนร่วมกันดังคำกล่าวของ นายวินัย บุญช้าง “ขอมอบในการแสดงออกทางความ
 คิดเห็นของทุกฝ่ายและทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการทำงานของ
 กลุ่มผ่านทางช่องทางต่างๆ ได้ และประชาชนสามารถร้องเรียนปัญหาเข้ามาได้โดยไม่มีการปิดกั้น”
 (สัมภาษณ์ 13 มกราคม 2559) ตามที่ Lucian W.Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความ
 เท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก
 เป็นความสามารถในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือ
 รูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอัน

เดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษ ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สาม คือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำ หรืออาจกล่าวได้ว่าราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง” ซึ่งจะเห็นว่า ทางกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า ยังมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า ได้อย่างเท่าเทียมกัน เพราะการที่มีสมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพนั้น สมาชิกย่อมที่จะมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ แตกต่างกัน การแก้ปัญหาในชุมชน สมาชิกกลุ่มย่อมมีความเข้าใจในปัญหาด้านต่างๆ ที่แตกต่างกันด้วย เมื่อมารวมกลุ่มกันย่อมมีแนวคิดหรือแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลายมากกว่า ย่อมจะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากกว่าสมาชิกที่มีความรู้ในด้านเดียวกัน

จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีบทบาทในการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง ดังนี้

“สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ดำเนินการให้บริการแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไป เป็นไปอย่างเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสให้คนสมัครเข้าเป็นสมาชิกด้วยการเข้าซื้อหุ้นของสหกรณ์ฯ” (นางสาวสุพศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้บริการทุกคนความเท่าเทียมกัน ทุกคนสามารถซื้อสินค้าประเภทและชนิดเดียวกันในราคาเท่ากัน โดยไม่ได้เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนใด ศาสนาใด เชื้อชาติใดเป็นพิเศษ” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้บริการเท่าเทียมกัน มีการขายราคาให้สินค้าที่มีราคาถูกกว่าประชาชนทั่วไป นิดหน่อยให้กับสมาชิก และมีการจัดประชุมขึ้นทุกปี มีคณะกรรมการดำเนินงาน เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงาน” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกจะได้รับสินค้าที่มีราคาถูกกว่าการซื้อสินค้าตามร้านค้าทั่วไป การบริการของประชาชนที่เป็นสมาชิก ก็จะได้รับผลประโยชน์ และยังมีบริการในรับเงินปันผลในอัตราที่เท่าเทียมกัน” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้บริการกับสมาชิกยังไม่ค่อยเป็นธรรมเท่าที่ควร สนใจให้บริการแต่คนมีเงิน มีอำนาจก่อน ประชาชนทั่วไปก็รอไปก่อน” (นายภิรมย์ พิทธิไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ถ้าเป็นการซื้อสินค้าทั่วไปของสหกรณ์ การบริการก็จะให้บริการที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกัน” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้บริการไม่ค่อยเท่าเทียมกัน จะสนใจบริการที่เน้นจะเอื้อให้นายทุนได้รับความสะดวกรวดเร็วมากกว่าประชาชนธรรมดา” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกจะได้รับสินค้าที่มีราคาถูกลงกว่าการซื้อสินค้าตามร้านค้าทั่วไป การบริการของประชาชนที่เป็นสมาชิก ก็จะได้รับผลประโยชน์ที่ดีกว่า” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้บริการที่ไม่เท่าเทียมกันในบางเรื่องเท่านั้นเช่น การให้บริการผู้ที่มีเงินเยอะก่อน ผู้ที่ซื้อสินค้าเยอะๆ ก่อน แต่เรื่องอื่น ในเรื่องของบริการ ยังค่อนข้างให้บริการที่ไม่แตกต่างกัน” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้บริการอย่างเท่าเทียมกันกับสมาชิกและบุคคลทั่วไปในการซื้อสินค้าและการเข้ามาใช้บริการ” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“เป็นการให้บริการที่ไม่ค่อยเท่าเทียมเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่จะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับสมาชิกที่มีฐานะธรรมดาเท่าที่ควร” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้สมาชิก บุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตรวจสอบ และเข้ามาร่วมรับฟังชี้แจงผลการดำเนินงานที่ผ่านมามากขึ้น” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“สหกรณ์ฯ มีการเปิดรับสมาชิก จากการเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ ของประชาชน” (นางสาวสุพรรณศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“การบริหารงานเป็นรูปแบบของคณะกรรมการสหกรณ์ซึ่งคัดเลือกมาจากสมาชิก โดยในคณะกรรมการจะมีคณะกรรมการผู้จัดอีกจำนวนหนึ่งและ ผู้จัดการอาจมาจากนักการเมืองหรือผู้มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่น” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“สหกรณ์ฯ ก็ชักชวนคนที่เป็นที่รู้จัก หรือเป็นคนที่น่าเชื่อถือตากันเป็นอย่างดี เข้ามาร่วมสมัครเป็นสมาชิกระดับคณะกรรมการ ส่วนสมาชิกทั่วไปที่ไม่ได้เป็นคนทำงาน ก็แค่เข้ามาสมัครเป็นสมาชิก ธรรมดาเท่านั้น” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาและเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกจากประชาชน” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่คนที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการของสหกรณ์ฯ จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เพราะประชาชนเลือกจากอำนาจบารมีที่เขามี” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการคัดเลือกจากผู้ถือหุ้นให้สมาชิกเลือกผู้ถือหุ้นคัดเลือกเข้ามาเป็นคณะกรรมการ” (นายสมศักดิ์ เดชมนี, สัมภาษณ์ 2559)

“คัดเลือกจากผู้ที่เคยทำงานสหกรณ์มาก่อนและส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้ที่ถือหุ้นสหกรณ์ฯ อยู่แล้ว” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“การบริหารมีคณะกรรมการสหกรณ์คัดเลือกจากประชาชนที่เข้ามาสมัครสมาชิกสหกรณ์ฯ ผู้จัดการสหกรณ์อาจจะมาจากนักการเมืองหรือผู้มีอำนาจในท้องถิ่น” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ผู้บริหารมาจากคณะกรรมการสหกรณ์ มีการเลือกประธานสหกรณ์ และรองประธานฯ จากนั้นก็จะมีการสรรหา ผู้จัดการสหกรณ์ขึ้นมา ตัวประธานนั้นจะเป็นคนของนักการเมือง” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“สรรหาจากผู้มีความรู้ความสามารถให้เข้ามาทำงานเพื่อให้ทำงานได้จริง คนที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการ” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“คัดเลือกจากผู้มีความรู้ความสามารถจากสมาชิกสหกรณ์ที่มีอยู่ทั้งหมด โดยการให้สมาชิกเลือกคณะกรรมการบริหารกันเองจากเสียงส่วนมาก” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“คัดเลือกจากสมาชิกที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถ เพราะทำงานเป็นอยู่แล้วและส่วนใหญ่สมาชิกก็จะเลือกคนทำงานหน้าเดิมให้กลับเข้าสู่ตำแหน่งอีก” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด จัดตั้งขึ้นเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการชะลอตัวและเกิดภาวะตกต่ำขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด จึงจัดตั้งขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งในเรื่องการว่างงาน รายได้ตกต่ำ โดยการจัดทำโครงการส่งเสริมอาชีพ และยกระดับรายได้ของประชาชนในพื้นที่ โดยในส่วนของ การส่งเสริมนโยบายความเท่าเทียมกันทางการเมือง ของกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ยังเห็นไม่เด่นชัดมากนัก เนื่องจากนโยบายด้านความเท่าเทียมกันส่วนใหญ่เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นประโยชน์เฉพาะสมาชิกของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด เท่านั้น โดยจะมุ่งเน้นในด้านการดำเนินการในการให้บริการแก่สมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนสมัครเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์ โดยการซื้อหุ้นของสหกรณ์ อย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนใด ศาสนาใด เชื้อชาติใดเป็นพิเศษ มีความเท่าเทียมกันในการให้บริการแก่สมาชิก ทุกคนสามารถจะซื้อสินค้าที่มีราคาถูกลงกว่าท้องตลาด และมีการจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี เพื่อสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ได้ชี้แจงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในรอบปี พร้อมทั้งชี้แจงผลกำไรขาดทุนให้สมาชิกได้รับทราบ พร้อมทั้งแบ่งปันผลกำไรให้กับสมาชิกในอัตราเดียวกัน และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้คัดเลือกคณะกรรมการของ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด เพื่อเข้ามาบริหารงานดูแลผลประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์ นอกจากนี้สหกรณ์สุราษฎร์ธานี ยังเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้าร่วมตรวจสอบการทำงานของ

สหกรณ์ด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ซึ่งจะเห็นว่าคำกล่าวของ Lucian W.Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความเท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความสามารถในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สาม คือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำ หรืออาจกล่าวได้ว่าราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง” จะเห็นได้ว่า บทบาทของ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ในเรื่องของนโยบายในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมืองยังเห็นไม่เด่นชัดมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นนโยบายที่ส่งเสริมความเท่าเทียมกันในการบริหารงานภายในสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มากกว่า อย่างเช่น มีการให้บริการแก่สมาชิก อย่างเท่าเทียมกัน และเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้ามาซื้อหุ้นของ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ได้อย่างเท่าเทียมกันด้วย ดังคำกล่าวของ นางสาวสุพรศรี จรุงวิทย์ “สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ดำเนินการให้บริการแก่สมาชิกเป็นไปอย่างเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสให้คนสมัครเข้าเป็นสมาชิกด้วยการเข้าซื้อหุ้นของสหกรณ์” (สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2559) พร้อมทั้งให้สมาชิกสหกรณ์มีโอกาสคัดเลือกคณะกรรมการเข้ามาเป็นผู้บริหารงานเพื่อให้สามารถทำงานเพื่อผลประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์มากที่สุด รวมทั้งให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงาน และเข้าร่วมรับฟัง คำชี้แจงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาด้วย ตามที่ สมบัติ ชำรงฉัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน” ซึ่งจะเห็นว่าบทบาทของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ในเรื่องของความสามารถของระบบการเมือง สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ยังไม่เน้นไปในเรื่องของการเมืองเท่าที่ควร แต่จะเน้นความสามารถของระบบในการที่จะบริหารงานให้เป็นที่ไปเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกสหกรณ์ เปิดรับการตรวจสอบจากสมาชิกสหกรณ์ เพื่อหาแนวทางในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ สมาชิกของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ย่อมมีพลังในการต่อสู้หรือเรียกร้อง ผลักดันให้รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐ ทำตามคำเรียกร้องหรือ

ความต้องการของกลุ่ม เมื่อกลุ่มขาดผลประโยชน์หรือไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่การเรียกร้อง เช่นนี้ จะเกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวเฉพาะเวลาที่กลุ่มขาดผลประโยชน์ เมื่อสมาชิกกลุ่มที่ออกมาเรียกร้องได้รับสนองความต้องการแล้ว กลุ่มนี้ก็จะไม่แสดงตัวอีก ก็จะกลับไปอยู่ในสถานะเดิมคือ เป็นสมาชิกของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ตามคำกล่าวของ นายสมศักดิ์ เดชมนี “สมาชิกสหกรณ์รวมตัวกันเฉาะกิจ เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมและประโยชน์ที่ได้รับ” (สัมภาษณ์ 7 กุมภาพันธ์ 2559)

จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีบทบาทในการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง ดังนี้

“ดำเนินงาน โดยเกิดความเป็นธรรมแก่สมาชิกกลุ่มได้ เนื่องจากเป็นตัวแทนของกลุ่ม สามารถตรวจสอบราคาขายและเรียกร้องให้ราคาขายดีขึ้น” (นางสาวสุพรศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกกลุ่ม แต่อำนาจต่อรองมีน้อย ราคาขาย พ่อค้าจะเป็นผู้กำหนดราคา” (นายธีรภัทร พัฒนัยง, สัมภาษณ์ 2559)

“พัฒนาระบบการตลาด และการให้ความรู้ เรื่องการผลิตยางพาราผ่านคุณภาพประชาชนจะได้ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ไม่ถูกกดราคา” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ดำเนินการไม่เป็นธรรมเท่าที่ควร เช่นการให้ความช่วยเหลือเรื่องยางพารา ของรัฐบาลที่ช่วยเหลือเรื่องการประกันราคาขายพารา” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่เป็นธรรมแก่ชาวสวนยางด้านการประกันราคาขายแก่เกษตรกรรายเล็กๆ ที่ไม่ได้ลงทะเบียน” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“เกษตรกรชาวสวนยางไม่ได้รับการประกันราคาขายพาราตามสภาพความเป็นจริง” (นายสมศักดิ์ เดชมนี, สัมภาษณ์ 2559)

“ชาวสวนรายย่อยส่วนใหญ่ไม่ได้นำยางแผ่นมาขายในราคาประกันบางครั้งเกษตรกรที่มียางแผ่นจำนวนน้อยก็จะนำยางแผ่นไปขายในที่รับซื้อใกล้ๆ บ้าน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ช่วยเหลือเรื่องการประกันราคาประกันไม่เป็นธรรม เนื่องจากเกษตรกรบางคนไม่ได้สิทธิ์ตรงนี้” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“การขายยางส่วนใหญ่ผู้ขายรายเล็กๆ ถ้าบ้านอยู่ห่างไกลก็จะไม่ได้นำไปขายที่ตลาดกลางฯ เพราะการเดินทางไม่สะดวก ก็จะขายใกล้ๆ บ้าน ราคาที่ได้จะไม่ดีเท่าที่ไปขายที่ตลาดกลางฯ” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่ค่อยเป็นธรรม เนื่องจากไม่ได้รับสิทธิในการขายภายในราคาประกัน”
(นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่เป็นธรรม เนื่องจากไม่ได้รับการประกันราคาขายทุกคน” (นายสมเดช มณีวัต,
สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่เป็นธรรมแก่ทุกคนที่เป็นสมาชิก เช่นการให้ความช่วยเหลือ เรื่องข่างพารา
ชาวสวนรายย่อยส่วนใหญ่ไม่ได้มาขายราคาประกัน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการเสนอชื่อผู้ที่มีความรู้ความสามารถเพื่อให้ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งเข้ามา
ทำงาน” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาโดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสรรหา เพราะบางคนที่เป็น
คนที่ประชาชนชอบ บางคนประชาชนก็ไม่ชอบ” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาให้ประชาชนเลือกจากคนที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้สามารถ
ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาบุคคลตามระเบียบที่ได้วางแผนไว้ คือต้องเป็นคนที่ประชาชน
ต้องการ เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อจะได้ทำงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ” (นายสุนทร ก่ออมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่ได้คำนึงจากผู้ที่มีจิตใจอาสาเข้ามาทำงานเพราะส่วนใหญ่จะคัดเลือกจากผู้ที่มี
ประสบการณ์ในการทำงาน” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาตามแนวทางที่ได้วางแผนของกลุ่มต้องเลือกจากคนที่มีความตั้งใจ
ทำงาน มีประสบการณ์การทำงานให้ประชาชนเห็นมาก่อนแล้วจนเป็นที่ยอมรับของประชาชน”
(นายสมศักดิ์ เชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหามาเป็นอย่างดีจากการคัดเลือกของประชาชนที่เป็นสมาชิกในตลาด
กลางข่างพารา เพราะสมาชิกจะเห็นในเรื่องของการทำงานอย่ามีการทำงานเป็นยังไง ทำแล้ว
ประชาชนได้รับผลประโยชน์มากน้อยแค่ไหน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ หรือการต่อรอง
หรือหาแหล่งส่งออกสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่าของราคาขาย ถ้าใครมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ สมาชิก
ก็เลือกคนนั้นเข้ามาทำงาน” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาตามขั้นตอนการสรรหาของกลุ่ม ประชาชนจะคัดเลือกคนที่มี
ความสามารถในการทำงาน แต่ยังมีที่ที่มีการฝากลูกหลานเข้ามาทำงาน อาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ธรรมดา
ที่ไม่ได้เป็นตำแหน่งของนักบริหาร บางครั้งไม่ได้มีความตั้งใจที่จะทำงานจริงๆ” (ร.ต.อ.ประเสริฐ
ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาตามระยะเวลาที่กำหนดในช่วงที่มีการคัดเลือกคณะกรรมการในแต่ละรอบปี ส่วนใหญ่ประชาชนก็จะเลือกคนเดิมๆ ที่เคยทำงานอยู่แล้ว และคนเดิมๆ นี้ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนี่ประชาชนให้ความเคารพนับถือกันคืออยู่แล้ว” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“การคัดเลือกคนเข้ามาทำงาน ส่วนใหญ่ก็จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง เพราะคนเหล่านั้นเค้ามีความชำนาญอยู่แล้ว การทำงานจะได้มีความต่อเนื่อง แต่ถ้าเปลี่ยนคนใหม่อยู่เรื่อย พอเข้ามาก็ต้องมาศึกษาทำความเข้าใจกันใหม่ การบริหารงานก็จะไม่ค่อยต่อเองอาจจะติดขัดในการทำงานได้” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการสรรหาตามระบบของตลาดกลางยางพาราโดยมีการคัดเลือกจากสมาชิกในตลาดกลางฯ โดยดูจากความรู้ความสามารถในการทำงานที่ผ่านมา” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา จัดตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นที่ที่ประชาชนสามารถนำยางพารามาขายได้ในราคาที่เป็นธรรม ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางที่เอาเปรียบด้านราคา เพราะประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา จึงทำให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราเป็นจำนวนมาก โดยในส่วนของ การส่งเสริมนโยบายความเท่าเทียมกันทางการเมือง ของกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา ยังเห็นไม่เด่นชัดมากนัก เนื่องจากนโยบายด้านความเท่าเทียมกันส่วนใหญ่เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นประโยชน์เฉพาะสมาชิกของกลุ่มสมาชิกกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพาราเท่านั้น โดยจะมุ่งเน้นในด้านการดำเนินการในด้านการให้บริการแก่สมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน มีการขายยางพาราในราคายุติธรรมสมาชิกสามารถตรวจสอบราคายางพาราและสามารถรวมตัวกันเพื่อเป็นพลังในการต่อสู้เรียกร้องให้ราคายางพารามีราคาสูงขึ้น ทางกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา มีการประกันราคายางพาราให้กับสมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรรายเล็กหรือรายใหญ่ การคัดเลือกคณะกรรมการเข้ามาบริหารงานสมาชิกกลุ่มสวนยางตลาดกลางพาราจะเลือกจากสมาชิกด้วยกันเองที่มีความรู้ความสามารถที่จะบริหารงานให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกมากที่สุดซึ่งจะเห็นว่า คำกล่าวของ Lucian W.Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความเท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความสามารถในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษ ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สาม คือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องความสามารถของบุคคล ไม่ใช่

เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำ หรืออาจกล่าวได้ว่าราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง” จะเห็นได้ว่า บทบาทของ กลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา ในเรื่องของนโยบายในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมืองยังเห็นไม่เด่นชัดมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นนโยบายที่ส่งเสริมความเท่าเทียมกันในการบริหารงานภายในกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา มากกว่า อย่างเช่น มีการขายยางพาราในราคาที่เป็นธรรม มีการประกันราคายางพาราให้กับสมาชิกอย่างเท่าเทียมกันทุกคน ดังคำกล่าวของ นางสาวสุพศรี จรูญรักษ์ “ตลาดกลางยางพาราดำเนินงาน โดยเกิดความเป็นธรรมแก่สมาชิกกลุ่ม เนื่องจากเป็นตัวแทนของกลุ่ม สามารถตรวจสอบราคาและเรียกร้องให้ราคายางดีขึ้น” (สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2559) คณะกรรมการที่เข้ามาบริหารงานเพื่อประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา ก็เป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมาจากสมาชิกกลุ่มด้วยตนเอง ซึ่งสมาชิกกลุ่มทุกคน มีโอกาสเลือกคณะกรรมการเข้ามาบริหารงานได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน ดังคำกล่าวของ นายวินัย บุญช้าง “มีการสรรหาให้ประชาชนเลือกจากคนที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ” (สัมภาษณ์ 13 มกราคม 2559) และดังคำกล่าวของนายสมบูรณ์ จากถื่น “มีการสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ หรือการต่อรอง หรือหาแหล่งส่งออกสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่าของราคาขาย ถ้าใครมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ สมาชิกก็เลือกคนนั้นเข้ามาทำงาน” (สัมภาษณ์ 24 กุมภาพันธ์ 2559) แต่กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีนโยบายในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมืองที่สำคัญประการหนึ่งคือ บทบาทในการเรียกร้องตามแนวทางประชาธิปไตย ในการที่สมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา รวมตัวกันกดดันให้รัฐบาลปฏิบัติตามข้อเรียกร้อง เพื่อสนองต่อความต้องการของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางพารา เพราะวิธีการประท้วง กดดัน หรือการเรียกร้อง เป็นวิธีการทางประชาธิปไตยวิธีการหนึ่ง ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองได้เช่น เมื่อราคายางพาราดกดต่ำมาก สมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราก็จะออกมารวมตัวกัน เพื่อเรียกร้องรัฐบาลกดดันให้รัฐบาลรับซื้อยางพาราในราคาที่สูงขึ้น และต่อรองราคาจนกว่าจะได้ราคาที่ทางสมาชิกกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพาราพอใจ และรัฐบาลพอรับไหว การรวมกลุ่มเรียกร้องเช่นนี้หยุดไป จนกว่าจะมีการเรียกร้องครั้งใหม่ สมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราจึงจะออกมารวมตัวกันเรียกร้องกดดันรัฐบาลอีกครั้ง ดังคำกล่าวของ นางสาวสุพศรี จรูญรักษ์ “...เนื่องจากกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่และมีความเข้มแข็ง มีอำนาจต่อรอง” (สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2559) และดังคำกล่าวของ นายภิรมย์ พริกไทย “สมาชิกจะมารวมกันจำนวนมากเมื่อต้องการต่อรองราคาขายให้มีราคาที่สูงขึ้น” (สัมภาษณ์ 5 มกราคม 2559) จะเห็นได้ว่า ความสามารถของระบบทางการเมือง ของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา ทางกลุ่มสามารถรวมตัวกันเพื่อกดดันรัฐบาลให้ทำตามข้อ

เรียกรื่องของกลุ่มเพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกกลุ่มได้ ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความกินดีอยู่ดีโดยเท่าเทียมกันทุกคน ตามที่ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมืองจะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน”

จากบทสัมภาษณ์พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง ดังนี้

“มีความเสมอภาคและเป็นธรรม เพราะสมาชิกที่เข้ามาได้มาจากการเลือกตั้ง โดยต้องปฏิบัติภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายของรัฐเช่นเดียวกันทุกคนทุกกลุ่ม” (นางสาวสุพรรณิ จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“การเข้ามาของสมาชิก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเสมอภาคและเป็นธรรม เนื่องจากมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“การดำเนินการได้ เข้าทำตามกรอบและนโยบาย และความคิดสร้างสรรค์ การอบรมสัมมนา แต่ก็ขึ้นกับงบประมาณ” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“เป็นธรรมและมีความเสมอภาคกันทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ส่วนมาจากการเลือกตั้ง” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่ค่อยมีความเสมอภาคเท่าที่ควรส่วนใหญ่คนที่เข้ามาจะเป็นผู้มีอำนาจในสังคม ถ้าประชาชนธรรมดา ก็จะเข้ามายากสักหน่อย แต่ถ้าเป็นลูกของผู้มีอำนาจในชุมชน ก็จากฝากให้เข้าทำงานก็จะเข้ามาง่ายหน่อย” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่ค่อยเสมอภาค เนื่องจากกลุ่มที่ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีฐานะดี” (นายสมศักดิ์ เดชมนิ, สัมภาษณ์ 2559)

“เสมอภาคและเท่าเทียมกับบางฝ่ายเท่านั้น มีบางส่วนที่ต้องสอบแข่งขันวัดความรู้ เข้ามาทำงานกันจริงๆ แต่ยังมีบางพวก เช่นพนักงานทั่วไปที่เป็นการรับสมัครธรรมดาไม่ได้มีการสอบแข่งขัน ก็จะเป็นพวกลูกหลานของคนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นที่ฝากกันเข้ามาทำงาน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ค่อนข้างเสมอภาค เพราะเป็นไปตามการคาดการณ์ของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ส่วนใหญ่ก็เป็นคนที่คนในหัวมเคารพนับถือ” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“เสมอภาคบางเรื่องที่เป็นการแข่งขันกันเข้ามาทำงานและบางคนเท่านั้น ส่วนพนักงานทั่วไปก็เป็นการฝากลูกหลานให้เข้าทำงานมากกว่า” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“มีความเสมอภาคกันดี เพราะเป็นการคัดสรรจากการให้ประชาชนมาสอบแข่งขันกัน เพื่อวัดความรู้ความสามารถในการเข้ามาทำงานกันจริงๆ” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่เสมอภาค บางครั้งดูเหมือนเลือกปฏิบัติ บางครั้งรักหรือเอ็นดูใครมาก ก็จะเอนเอียงไปทางฝั่งนั้นมากกว่า” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มีความเสมอภาค ดำเนินการตามหน้าที่ของกฎหมายในการคัดสรร หรือคัดเลือกบุคคลากรเข้ามาทำงาน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจะทำให้หน่วยงานอื่นที่มีความสนใจในการเข้าร่วมศึกษาหาความรู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการให้หลายกลุ่มหลายหน่วยงานมาเข้าร่วม แต่ส่วนใหญ่คนที่มาเข้าร่วมก็จะ เป็นพรรคพวกเดียวกันหมด” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่ในการจัดกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะเชิญให้ หน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันอยู่แล้ว” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสในทุกกลุ่มทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมได้เพราะโครงการหรือกิจกรรม ส่วนใหญ่เป็นที่เปิดเผย และจัดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของชุมชน” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเล็กๆ หน่วยงานต่างๆ จึงขาด ความสนใจในการมาเข้าร่วม” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ดำเนินการให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่ม เช่น การจัดทำเวทีประชาคม การทำ กิจกรรมต่างๆ จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน” (นายสมศักดิ์ เดชมนี, สัมภาษณ์ 2559)

“การทำกิจกรรมต่างๆ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างชัดเจน การจะ ดำเนินการโครงการใดกิจกรรมใด จะรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน จากทุกกลุ่ม ชนในท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมกับองค์กรท้องถิ่นทั้งก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้ง และหลังการเลือกตั้งเสมอ” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการให้หน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมบ้าง ยังยังมีค่อนข้างน้อย เพราะองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่ค่อยได้จัดกิจกรรมอะไรมากนัก ส่งใหญ่ก็จะเป็นการจัดกิจกรรมที่

ส่งเสริมความรู้ในการประชีพอาชีพให้คนในชุมชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่วนใหญ่จะมีแต่ประชาชนในหมู่บ้านให้ความสนใจและเข้าร่วม” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการให้หน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมบ้างเป็นบางครั้งบางคราว ในกิจกรรมที่ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม และต้องได้รับการช่วยเหลือจากหลายหน่วยงาน” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ไม่ค่อยเปิดโอกาสเท่าที่ควร เพราะบางกิจกรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเวลาค่อนข้างน้อย” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีน้อย เนื่องจากแต่ละอาชีพเวลาไม่ค่อยตรงกัน” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนมากก็จะเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมตามโอกาส” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล และเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพราะความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ถ้ารอรับการบริการจากรัฐบาลเพียงอย่างเดียว อาจจะไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและมีความล่าช้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้ ดังนั้น บทบาทในการส่งเสริมนโยบายความเท่าเทียมกันทางการเมือง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายเช่นเดียวกันทุกคน สมาชิกที่เข้ามาทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการสอบแข่งขัน เพื่อวัดความรู้ความสามารถ ในการเข้ามาทำงานอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นพื้นที่ที่ให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นด้วย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดประชุมชี้แจงผลการทำงาน และโครงการที่กำลังดำเนินอยู่ว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไร มีผลกระทบหรือมีประโยชน์กับประชาชนหรือชุมชนอย่างไรบ้าง ก็จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็นอย่างเต็มที่ นอกจากนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าตรวจสอบการทำงานได้ เสนอแนะความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการบริหารได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน ซึ่งจะเห็นว่า บทบาทในการส่งเสริมนโยบายความเท่าเทียมกันทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายเช่นเดียวกันทุกคน ตามที่Lucian W.Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความเท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความสามารถในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษ ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สาม คือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำ หรืออาจกล่าวได้ว่าราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกัน ในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง” สมาชิกที่เข้ามาทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเข้าสอบแข่งขัน เพื่อวัดความรู้ความสามารถตามมาตรฐานได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน ดังคำกล่าวของ นางสาวอัจฉรา ชูคง “มีความเสมอภาคกันดี เพราะเป็นการคัดสรรจากการให้ประชาชนมาสอบแข่งขันกันเพื่อวัดความรู้ความสามารถในการเข้ามาทำงานจริงๆ” (สัมภาษณ์ 27 กุมภาพันธ์ 2559) นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีการจัดประชุมชาวบ้านในชุมชน แจ้งผลการทำงานที่ผ่านมา หรือประชุมชาวบ้านเพื่อขอความคิดเห็นในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้ชาวบ้านที่ได้รับผลประโยชน์ หรือผลกระทบกับประชาชนหรือชุมชน ประชาชนก็สามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างเต็มที่ ดังคำกล่าวของ ร.ต.อ. ประเสริฐ ประกอบพร “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับฟังปัญหาที่ประชาชนแสดงความคิดเห็น หรือร้องเรียนเข้ามาและมีการเปิดโอกาสอยู่ตลอดเวลา” (สัมภาษณ์ 11 มกราคม 2559) นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าตรวจสอบการทำงาน เข้าร่วมฟังการประชุมของสภาท้องถิ่น หรือสามารถติดตามประกาศต่างๆ ของสภาท้องถิ่น ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่นได้อย่างเท่าเทียมกัน ตามคำกล่าวของ นายธีรยุทธ อินทร์โท “เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าตรวจสอบการทำงานได้ เสนอแนะความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการบริหาร เช่นการเข้าร่วมฟังการประชุมของสภาท้องถิ่น หรือสามารถติดตามประกาศต่างๆ ของสภาท้องถิ่น ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น มีส่วนในการติดตามตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้” เพื่อเป็นการผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินนโยบาย หรือดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามที่ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน”

จะเห็นได้ว่า บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในอำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 5 กลุ่ม นั้น คือ 1) กลุ่มพัฒนาท่าข้าม 2) กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า 3) กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด 4) กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีนโยบายในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง คือ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะ มีนโยบายในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมืองที่เหมือนกัน โดยประชาชน จะได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะได้รับบริการทั้งในด้าน สาธารณูปโภค การรักษาพยาบาล การศึกษาที่เท่าเทียมกัน มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีการ แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ให้ประชาชนได้ชี้แนะ ตรวจสอบการทำงาน เมื่อมีสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็สามารถร้องเรียนผ่านช่องทางต่างๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน การเข้ามาเป็นสมาชิกของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม และกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า เข้ามาโดยประชาชนเป็นผู้ที่คัดสรรเข้ามา โดยดูจากประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญของบุคคลผู้นั้น จากการที่ประชาชนได้เห็นผลงานมาในอดีต ส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเข้ามาเป็นสมาชิก ต้องมีการสอบแข่งขันวัดความรู้ความสามารถ ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันเท่าเทียมกันทุกคน ตามที่ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความเท่าเทียมกัน (Equality) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนที่ได้รับการให้บริการของรัฐ ทั้ง การบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ” ส่วนกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี และ กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เป็นกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นโดยเอกชน บทบาทในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง จึงยังเห็นไม่เด่นชัดเท่าที่ควร เพราะทั้งสองกลุ่มนี้ เป็นการทำงานเพื่อผลประโยชน์ของสมาชิกภายในกลุ่ม ความเท่าเทียมกันก็จะเป็นเรื่องของความเท่าเทียมกันในการรับบริการจากกลุ่มสมาชิก แต่ทั้งสองกลุ่มนี้ก็มี ความเท่าเทียมในเรื่องของการแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ หรือตรวจสอบการทำงานของ กลุ่มได้เช่นเดียวกัน แต่เป็นการแดงออกเฉพาะในกลุ่มของสมาชิกด้วยกันเท่านั้น ไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับ การเมืองเท่าที่ควร การเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และ กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา ประชาชนสามารถที่จะเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่จำกัดความรู้ความสามารถ ส่วนใหญ่สมาชิกจะมาจากประชาชนที่ทำอาชีพเดียวกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องเกี่ยวกับอาชีพของตน ส่วนบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ในด้าน ความสามารถของระบบการเมือง จะเห็นได้ว่า กลุ่มการเมืองท้องถิ่น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่เป็นตัวแทนของรัฐบาล ทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น รับฟังปัญหาข้อเสนอแนะของ ประชาชนในท้องถิ่น พร้อมเปิดรับการควบคุมตรวจสอบการทำงานจากประชาชน เพื่อหาแนวทาง

ในการแก้ปัญหาให้กับประชาชน เพื่อสนองตอบต่อข้อเรียกร้องของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเสมอภาคและเท่าเทียมกันในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตามที่ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุมกำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน” แต่จะเห็นว่าในเรื่องของความสามารถของระบบการเมือง ของกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารานั้น มีบทบาทในส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง โดยทั้งสองกลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มผลักดัน ตามที่ สมบูรณ์ สุขสำราญ (2537, น. 86-95) กล่าวว่า “กลุ่มผลักดัน (Pressure Groups) เป็นองค์การผลประโยชน์ของกลุ่มชน ซึ่งสมาชิกได้มีส่วนร่วมในทัศนะ มีเป้าหมายและกิจการตามโครงการของกลุ่มอันที่จะมีอิทธิพลเหนือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือรัฐบาลและมีอิทธิพลต่อนโยบายของรัฐบาล กลุ่มผลักดันหรือกลุ่มอิทธิพลนี้มีได้มีเป้าหมายเหมือนกันกับพรรคการเมืองที่ว่าพรรคการเมืองต้องการชัยชนะเพื่อจัดตั้งรัฐบาลปกครองประเทศ แต่กลุ่มผลักดันนี้มีเป้าหมายใหญ่คือผลประโยชน์ในการเป็นเจ้าของหรือมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่จะมีผลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อสมาชิกของกลุ่มตน” เพราะกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก เพราะประชาชนในท้องถิ่นอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ประชาชนจึงเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกจำนวนมาก การที่มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก สมาชิกมีอาชีพเดียวกัน จึงมีผลประโยชน์และมีความต้องการไปในแนวทางเดียวกัน จึงมีพลังที่จะสามารถที่จะคานอำนาจ หรือยอมมีพลังในการต่อสู้ เรียกร้อง ชุมนุม หรือกดดันรัฐบาล ให้ดำเนินงานเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของกลุ่มให้ประสบความสำเร็จได้ เช่นในการรวมในการเรียกร้องกดดันรัฐบาลให้รับซื้อยางพาราในราคาที่สูงขึ้น โดยการออกมาชุมนุมเรียกร้อง กดดันรัฐบาลให้สนองต่อความต้องการกลุ่มเมื่อสมาชิกได้รับการสนองความต้องการแล้ว สมาชิกกลุ่มนี้ก็จะแยกย้ายกันไป แต่กลุ่มนี้ไม่ได้หายไปไหน เมื่อเกิดปัญหาที่จะมารวมตัวกันเพื่อเรียกร้องกดดันรัฐบาลเพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการของกลุ่มอีก กลุ่มนี้จะเกิดขึ้นเป็นเฉพาะกรณีๆ ไป

2.2 บทบาท เรื่องการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมประชาธิปไตย ซึ่งเป็นกิจกรรมของประชาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกดดันหรือ โน้มน้าวให้รัฐบาล ผู้นำ ผู้กำหนดนโยบาย ผู้มีอำนาจหรือผู้มีอิทธิพลต่อทุกระบวนการทางการเมืองการปกครอง มีความเห็นหรือตัดสินใจ

รวมถึงการเลือกผู้นำให้ตรงกับความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นกระบวนการในการพัฒนาทางการเมืองรูปแบบหนึ่ง จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน ดังนี้

“กลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีบทบาทมาก ในเชิงของการเสนอแนะแนวทางเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่แท้จริงมีการจัดประชุมกลุ่มย่อยๆ เพื่อรับฟังปัญหาของประชาชน และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อจะเป็นการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้จริงๆ” (นางสาวสุพรรณิ จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดยการทำงาน มีการสานต่อนโยบายของผู้บริหารคนเก่า โดยการนำเอามาต่อยอดนโยบายของผู้บริหารคนก่อน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์มากขึ้น” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ทำให้การบริหารมีบรรยากาศของการมีส่วนร่วมมีการให้ตัวแทนของแต่ละชุมชนเข้าร่วมสัมมนามีการจัดทำโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานการรักษายาบาล หรือการศึกษา” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ทางกลุ่มมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน แต่ยังคงปัจจัยหลายๆ ด้าน เช่น การพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมรายได้ ชีวิตความเป็นอยู่ซึ่งมันก็ยังเป็นปัญหาที่จะต้องร่วมกันพัฒนาและแก้ปัญหาไปเรื่อยๆ เพราะจะแก้ให้ปุ๊บปั๊บ รวดเร็ว คงแก้ได้ยาก ต้องให้เวลาในการแก้ปัญหาสักหน่อย” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“การพัฒนามักจะทำตามแบบของกลุ่มหรือผู้บริหารคนก่อนที่ดำเนินการมาแล้วซึ่งจะทำให้เกิดความต่อเนื่องของการทำงาน ไม่ต้องมาตั้งต้นกันใหม่ จะทำให้ไม่เสียเวลาในการทำงานที่จะต้องมาเริ่มนับหนึ่งกันใหม่ ตั้งต้นกันใหม่” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการพัฒนาในการนำเสนอความคิดเห็นจากภาคประชาชน หน่วยงานราชการ เพื่อนำไปพัฒนาให้เป็นรูปธรรมต่อไป” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ทางกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมกับประชาชนค่อนข้างน้อย เพราะยังขาดแคลนปัจจัยในหลายๆ ด้าน เช่น งบประมาณในการเข้ามามีบริหารจัดการในการพัฒนา แก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และการตอบสนองต่อการรับรู้ปัญหาของประชาชนค่อนข้างช้ามากทำให้การพัฒนาชุมชนเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่พัฒนาเท่าที่ควร” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“การพัฒนาชุมชนในระยะหลังกลุ่มจะเข้ามีส่วนร่วมน้อยลง และผู้บริหารไม่ค่อยลงพื้นที่ทำให้ประชาชนเกิดความสงสัยว่าเพราะอะไรการพัฒนาจึงจืดจาง การพัฒนาไม่เข้าไปตามแผนที่ได้วางไว้” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนมีการเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติในส่วนของ การให้ความคิดเห็นผ่านทางผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกๆ กิจกรรมบางกิจกรรมก็ได้รับฟังปัญหาหรือข้อเสนอแนะจากประชาชน แต่บางปัญหาผู้นำก็ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะรับฟัง” (นางสาวอัจฉรา ชุง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน แต่ทางกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมในบางกิจกรรมและเป็นบางครั้งคราวเท่านั้นซึ่งแสดงให้เห็นว่าทางกลุ่ม ไม่ได้สนใจจะแก้ปัญหาให้กับประชาชนจริงๆ” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนเช่น สร้างงาน ส่งเสริมอาชีพต่างๆ ที่สอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ให้กับประชาชนให้ดีขึ้น” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่นด้วยกันเองใช้วิธีการชักชวน ให้เข้ามาร่วมสมัครรับเลือกเข้ากลุ่ม” (นางสาวสุพรศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการคัดเลือกจากกลุ่มเดิมๆ ที่มีความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี อาจจะเป็นญาติพี่น้องหรือพรรคพวกเพื่อนฝูงของตนเอง” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการเลือกสรรและสรรหานักการเมืองโดยไม่ค่อยคำนึงถึงความรู้ความสามารถมากนัก เนื่องจากมีการคัดเลือกจากกลุ่มการเมืองในกลุ่มของตนเองเป็นหลัก” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่คนที่เข้ามาร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มจะเป็นคนที่รู้จักกันแต่เดิมมาแล้ว ไม่ค่อยเป็นผู้สมัครหน้าใหม่เท่าไร ส่วนใหญ่ก็จะอยู่ในวงการการเมืองอยู่แล้ว” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“การสรรหานักการเมืองเข้าสู่ตำแหน่ง คัดเลือกมาจากผู้อาวุโสและคุณวุฒิในชุมชนเป็นหลักเป็นหลัก” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“สรรหามาจากประชาชน ชุมชน โดยผ่านความคิดเห็นจากคนหลายๆ ฝ่าย เพื่อคัดสรรบุคคลมาเป็นตัวแทนของตนไปเข้ากลุ่มการเมือง” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการคัดเลือกจากกลุ่มคนที่มีชื่อเสียง มีอาชีพที่แน่นอน รักการเมือง มีทัศนคติที่ดี เป็นคนที่รักและเข้าใจปัญหาท้องถิ่น” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“สรรหาหรือเลือกนักการเมืองเข้าสู่ตำแหน่ง บางครั้งคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับเลือกไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถเท่าที่ควร” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“บางคนที่มีรับตำแหน่งไม่ตรงกับงานหรือการศึกษาที่ได้เล่าเรียนมา การทำความเข้าใจในการทำงานยังไม่ดี บางครั้งการทำงานจึงออกมาไม่ได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร” (ร.ต.อ. ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“คัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่นจากการทำงานที่ผ่านมาเป็นหลักว่าดีหรือไม่อย่างไร โดยดูจากผลงานที่ผ่านมาว่าใครที่พัฒนาชุมชนให้เจริญได้จริงๆ” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการคัดเลือกตั้งบุคคลที่มีความสามารถในการทำงาน คุณความเหมาะสมด้านคุณวุฒิ และวัยวุฒิ และการยอมรับของชุมชนเป็นหลัก” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“คัดเลือกบุคคลที่มีผู้คนในชุมชนนั้นๆ ที่เป็นที่ยอมรับ และยอมรับ โดยเลือกคนที่ตั้งใจทำงานเข้ามาและพร้อมที่จะช่วยเหลือประชาชนเข้าเป็นสมาชิก” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน โดยกลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีการจัดประชุมกลุ่มย่อยๆ ให้ตัวแทนของแต่ละชุมชนเข้าร่วมสัมมนา มีการลงพื้นที่พบปะพูดคุยกับประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาของประชาชน มีการจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนมีการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ที่สอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนั้น กลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีการทำกิจกรรมทางการเมืองในด้านต่างๆร่วมกับชุมชน เช่น การให้ความรู้ทางการเมืองการปกครองแก่ประชาชนในพื้นที่ ว่าสิทธิทางการเมืองของตนเองมีอะไรบ้าง อะไรที่ทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมร่วมในการแสดงความคิดเห็นในด้านต่างๆ ที่เกิดปัญหา มีการนำเสนอความคิดเห็นจากภาคประชาชน สู่หน่วยงานราชการเพื่อเป็นการผลักดันให้กลุ่มพัฒนาท่าข้ามออกนโยบายมาเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงและเพื่อนำไปพัฒนาให้เป็นรูปธรรมต่อไป ซึ่งจะเห็นว่า กลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ตัวแทนของประชาชนในชุมชนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาในด้านต่างๆ ของชุมชนได้อย่างเท่าเทียมกัน ตามที่ จันทนา สุทธิจารี (อึ้งใน อมร รักษาสัตย์, บรรณาธิการ, 2544, น. 410) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมาย

กำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้องเกิดขึ้นจากความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในทางการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ” ตัวแทนทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระตามกรอบของกฎหมายเดียวกัน ส่งเสริมให้ประชาชนใช้สิทธิของตนและเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้สิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ ทั้งในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐาน สาธารณสุข การศึกษา การประกอบอาชีพ ทุกคนสามารถใช้สิทธิของตนได้อย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมาย ตามที่สมบัตินำรัฐธรรมนูญฯ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความเท่าเทียมกัน (Equality) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนที่ได้รับการให้บริการของรัฐ ทั้งการบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ” ดังคำกล่าวของ นายวินัย บุญช้าง “ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่มโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ทำให้การบริหารมีบรรยากาศของการมีส่วนร่วม มีการให้ตัวแทนของแต่ละชุมชนเข้าร่วมประชุมสัมมนา มีการจัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน” (สัมภาษณ์ 13 มกราคม 2559) นอกจากนี้ มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้กับประชาชน การให้ความรู้ทางการเมืองการปกครองแก่ประชาชนในพื้นที่ ว่าสิทธิทางการเมืองของตนเองมีอะไรบ้าง อะไรที่ทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในด้านต่างๆ ที่เกิดปัญหา มีการนำเสนอความคิดเห็นจากภาคประชาชนสู่หน่วยงานราชการเพื่อเป็นการผลักดันให้กลุ่มพัฒนาท่าข้ามออกนโยบายมาเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ดังคำกล่าวของ นายธีรยุทธ อินทร์โท “กลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีส่วนร่วมในการในการนำเสนอความคิดเห็นจากภาคประชาชนสู่หน่วยงานราชการ เพื่อนำไปพัฒนาเป็นรูปธรรมต่อไป” (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2559) ส่วนในด้านความสามารถของระบบการเมือง กลุ่มพัฒนาท่าข้ามเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมตรวจสอบการทำงานของกลุ่ม การพัฒนาชุมชนของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม มักจะทำตามนโยบายของผู้นำคนก่อน แต่จะเห็นได้ว่าการทำตามนโยบายของผู้นำคนก่อนนั้นมีส่วนดี คือโครงการจะมีความต่อเนื่อง ประหยัดเวลา ประชาชนได้รับการสนองความต้องการที่รวดเร็วขึ้น แต่ผลเสียคือ นโยบายบางนโยบายอาจจะเป็นนโยบายที่ล้าสมัยแล้ว ซึ่งเป็นนโยบายที่ไม่ทันกับความต้องการของประชาชน ถ้าทำไปจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ดังนั้นจึงควรต้องมีการทบทวนนโยบายใหม่ๆ ก่อนนำมาปรับใช้ในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนนอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิ์ได้เลือกคนที่เข้ามาเป็นสมาชิกเพื่อทำงานให้ประชาชนด้วยตนเอง ทำให้สมาชิกกลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีสมาชิกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านหลายๆ ด้าน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจสภาพ

ปัญหาและความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี จะทำให้การทำงานเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ นายธีรภัทร พัฒน์ยัง “สมาชิกกลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีความหลากหลาย ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายการศึกษา และตัวแทนอาชีพต่างๆ มีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมพอสมควรที่จะคอยแย้งกัน เมื่อมีแนวคิดที่ผิด และคอยส่งเสริมกัน เมื่อแนวคิดนั้น มันเป็นเรื่องที่ดี เพราะการที่กลุ่มมีการรวมตัวจากหลากหลายอาชีพ ทำให้แต่ละคนมีแนวความคิดการทำงานที่จะมีความชำนาญในด้านต่างๆ แตกต่างกันตามที่แต่ละคนถนัด” (สัมภาษณ์ 9 มกราคม 2559) การตรวจสอบการทำงานของกลุ่มพัฒนาท่าข้ามจากภาคประชาชน จะเป็นการผลักดันให้กลุ่มพัฒนาท่าข้าม ออกนโยบายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด ตามที่ Lucian W. Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงยังไม่ขาดสายด้วย จึงเห็นได้ว่า คำว่าความสามารถของระบบในแง่นี้หาได้มีความหมายเฉพาะในเรื่องของความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป แต่ยังหมายถึงความสามารถของระบบในการที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมบางอย่างเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของระบบเอง ความสามารถในการสร้างสิ่งใหม่ๆ ปรับปรุงแก้ไขและสามารถดำเนินการและสามารถดำเนินการให้การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ นี้เอื้ออำนวยต่อเป้าหมายใหม่ๆ ของระบบอีกด้วย”

จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน ดังนี้

“เข้าไปดูแลสอบถามความเป็นอยู่กับประชาชนผู้รับผลประโยชน์โดยตรง เข้าไปรับฟังปัญหาของประชาชน จะได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านจริงๆ ว่าเค้ามีความเป็นอยู่ยังงัยต้องการอะไรเพิ่มเติมไหมที่จะเป็นการทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น” (นางสาวสุพศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ผู้นำมีความเข้าใจปัญหาของชุมชนอย่างแท้จริง จึงสามารถนำเสนอและสร้างการมีส่วนร่วมให้กับชุมชนได้เป็นอย่างดี” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นต่อการพัฒนาสังคม และชุมชนต่อหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่โดยตรงผ่านการประชุมหรือนำเสนอผ่านเอกสารถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการพัฒนาชุมชนจัดเวทีให้ชาวบ้านมาประชุมแสดงความคิดเห็นร่วมกัน” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“การมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนแต่ละชุมชนอย่างเปิดเผย และดึงให้ประชาชนเข้ามาส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนร่วมกัน” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการพัฒนามักจะทำตามแบบของกลุ่มหรือผู้บริหารคนเก่า เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ไม่ค่อยเห็นรูปแบบใหม่ๆ ที่มีความแตกต่างจากของเดิมเท่าไร” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นจากภาคประชาชนสู่หน่วยงานราชการเพื่อนำไปพัฒนาให้เป็นรูปธรรมต่อไป” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ทางกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมแต่บางครั้งยังน้อยอยู่นานๆ ครั้งถึงจะลงเยี่ยมเยือนประชาชนสักทีนี้ยังเห็นว่ายังเป็นการพัฒนาชุมชนที่ยังไม่มีความต่อเนื่อง” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มจะเข้ามีส่วนร่วมในบางเรื่อง บางครั้งเมื่อมีการประชุม ประชาชนก็จะแสดงความคิดเห็นว่าตนเองยังต้องการที่จะให้ช่วยเหลือในด้านใด แต่บางครั้งความคิดเห็นที่ชาวบ้านแสดงออกในบางเรื่องกลับไม่ได้รับช่วยเหลือ” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนมากขึ้นรับรู้ รับทราบถึงความสำเร็จและปัญหาของชุมชน เพื่อหาทางแก้ไขปัญหา” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมของชุมชนที่จัดขึ้น อาจจะมีทั้งการร่วมกันพัฒนาชุมชนในแบบต่างๆ อาจจะมีการส่งเสริมการให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นในการวางแผนพัฒนาชุมชนของตนเอง เพราะประชาชนในชุมชนจะรู้ดีที่สุด ว่าคนในชุมชนต้องการอะไร และหาแนวทางสร้างรายได้ให้กับชุมชน ทำให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถจากคนในของท้องถิ่นต่างๆ หรือเป็นคนที่บ้านให้การยอมรับและเคารพนับถือ” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเดิมๆ ที่มีความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เป็นพรรคพวกเดียวกัน เป็นผู้สมัครหน้าเดิมๆ หรือเป็นญาติๆ กัน ที่ชักชวนกันเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกกลุ่ม” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการเลือกสรรและสรรหานักการเมืองโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ มีการเปิดรับสมัครสมาชิกอย่างเปิดเผย” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ในการเลือกบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งไม่ตรงกับงานหรือการศึกษาที่ได้เล่าเรียนมา แต่ถ้าถึงจะมาทำงานไม่ตรงกับสาขาที่เรียนมา ก็ยังสามารถทำงานให้สำเร็จได้ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“การสรรหานักการเมืองเข้าสู่ตำแหน่ง สมาชิกบางรายก็มาจากการคัดเลือกของประชาชน โดย คัดเลือกมาจากผู้อาวุโสและเป็นคนที่ประชาชนเคารพนับถือในหมู่บ้าน” (นายภิรมย์ พิทธิไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“สรรหามาจากประชาชน ชุมชน และข้าราชการบำเหน็จบำนาญ ทนายความ ค้าขาย เกษตรกร โดยการเปิดให้สมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อให้ประชาชนคัดเลือกอีกทีหนึ่ง” (นายสมศักดิ์ เชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มคนที่มีชื่อเสียง มีอาชีพที่แน่นอน รักการเมือง มีทัศนคติที่ดี เป็นคนที่รักและเข้าใจปัญหาท้องที่ เป็นคนที่มีอุดมการณ์ในแนวทางที่เหมือนกันที่จะทำเพื่อประชาชน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“สรรหาหรือเลือกนักการเมืองเข้าสู่ตำแหน่ง คำนึงถึงแต่ชื่อเสียงที่จะได้รับเลือก ใช้เงินซื้อเสียงประชาชน เพื่อให้ตนเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ในการเลือกบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง บางตำแหน่งคนที่เข้ามามีความรู้ไม่ตรงกับงานที่ทำ เพราะกลุ่มไม่ดูจากความสามารถของคนที่จะเข้ามาทำงานจริงๆ” (ร.ต.อ. ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“คัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่นและการทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมจากที่ผ่านมา” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ความสามารถในการทำงาน ด้านสังคมและความเหมาะสมด้านคุณวุฒิและวัยวุฒิ” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“เลือกสรรโดยคัดเลือกบุคคลที่มีผู้คนในชุมชนนั้นๆ เป็นที่รู้จัก และนับหน้าถือตา” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มทำข้ามก้าวหน้า มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน โดยกลุ่มทำข้ามก้าวหน้าลงพื้นที่สอบถามความเป็นอยู่ของประชาชน เข้าไปรับฟังปัญหาของประชาชน ร่วมคิด ร่วมวางแผนในการพัฒนาชุมชนร่วมกับประชาชนในชุมชน เพราะประชาชนจะเป็นผู้รู้และเข้าใจปัญหาชุมชนดีที่สุด จัดเวทีให้ชาวบ้านมาประชุมแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการวางแผนพัฒนาชุมชนของตนเอง เปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นผู้คัดเลือกสมาชิกกลุ่มทำข้ามก้าวหน้าเพื่อมาทำงานให้ประชาชนด้วยตนเองตามที่ Myron Weiner (อ้างถึงใน วัชร

ไชยสาร, 2545, น. 47-48) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง การกระทำใดๆ ที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดการเป็นระเบียบหรือไม่ และ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นในระดับท้องถิ่นหรือในระดับชาติก็ตาม” ซึ่งจะเห็นว่า กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองในหลายๆ ด้าน ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพราะประชาชนจะรู้ดีที่สุดว่าสิ่งที่ตนหรือชุมชนต้องการคืออะไรดังคำกล่าวของ นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ “กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้าเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นในการวางแผนพัฒนาชุมชนของตนเอง เพราะประชาชนในชุมชนจะรู้ดีที่สุด ว่าคนในชุมชนต้องการอะไร และหาแนวทางสร้างรายได้ให้กับชุมชน ทำให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น” (สัมภาษณ์ 5 มีนาคม 2559) การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชน จะทำให้ประชาชนเห็นปัญหาอุปสรรคและมีแนวคิดร่วมกันและช่วยกันในการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิ์ในการคัดเลือกสมาชิกมาร่วมในกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้าเพื่อมาทำงานให้กับประชาชนด้วยตนเอง ดังคำกล่าวของ นางสาวสุพรศรี จรุงรักษ์ “มีการคัดเลือกจากผู้มีความรู้ ความสามารถจากคนในท้องถิ่นต่างๆ หรือเป็นคนที่ชาวบ้านให้การยอมรับและเคารพนับถือ” (สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2559) และ ดังคำกล่าวของ นางสาวอจรรญา ชูคง “คัดเลือกจากผู้มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่นและการทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมจากที่ผ่านมา” (สัมภาษณ์ 27 กุมภาพันธ์ 2559) เพราะประชาชนจะเห็นได้ว่าใครที่ที่มีความรู้ความสามารถและต้องการทำงานเพื่อประชาชนจริงๆ ประชาชนก็จะเลือกบุคคลนั้นเข้ามาทำงานอีก แต่ถ้าคนใดที่ไม่มีความตั้งใจจริงในการที่จะทำงานเพื่อประชาชน บุคคลนั้นก็จะไม่ได้รับการไว้วางใจจากประชาชนอีก จะเห็นว่ากลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อจะได้พัฒนาชุมชนของตนนั้นอย่างเท่าเทียมกันทุกคน ไม่เลือกว่าบุคคลนั้นจะมีฐานะเป็นอย่างไร ยากดีมีเงินอย่างไร ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ได้ตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชนของตนเอง และให้ประชาชนมีสิทธิ์ในการคัดเลือกสมาชิกมาร่วมในกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้าเพื่อมาทำงานให้กับประชาชนด้วยตนเอง ตามที่ Lucian W. Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความเท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความเสมอภาคในฐานะที่เป็นราษฎร ซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากล อัน

เดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษ ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สามคือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำ หรืออาจกล่าวได้ว่า ราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง” ส่วนในด้านความสามารถของระบบการเมืองของกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า จะเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงาน มีส่วนร่วมในการหาแนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้กลุ่มการเมืองท้องถิ่นออกนโยบายต่างๆ มาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พยายามกระตุ้นให้ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นออกนโยบายใหม่ๆ มาเพื่อรองรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ดังคำกล่าวของนายประคิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ “ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นในการวางแผนพัฒนาชุมชนของตนเอง เพราะประชาชนในชุมชนจะรู้ดีที่สุด ว่าคนในชุมชนต้องการอะไร และหาแนวทางสร้างรายได้ให้กับชุมชน ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น” (สัมภาษณ์ 5 มีนาคม 2559) ซึ่งนโยบายที่ทางกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้าออกมานั้นต้องตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน ตามที่ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โคนระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนอยู่ดีกินดีโดยเสมอภาคกัน”

จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน ดังนี้

“สมาชิกส่วนใหญ่จะได้รับการพัฒนาและช่วยเหลือจากสหกรณ์อย่างจริงจัง” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการพัฒนาช่วยเหลือสมาชิกให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากจัดให้มีการจ้างงานในแต่ละหน่วยงานเพื่อที่สมาชิกหรือลูกหลานของสมาชิกได้เข้ามาทำงานและมีรายได้ประจำ มีโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้ของสมาชิกและคนทั่วไป” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ร้านค้าจำหน่ายในราคาถูกเพื่อช่วยเหลือสมาชิกสหกรณ์” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ช่วยเหลือให้สมาชิกซื้อในราคาถูกกว่าท้องตลาดทั่วไป” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ยังไม่เห็นโครงการที่ชัดเจน ในการพัฒนาช่วยเหลือประชาชน ที่เห็นหลักๆ ก็มีแค่การซื้อสินค้าที่มีราคาถูกกว่าในท้องตลาด” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“นำสินค้ามาขายให้กับสมาชิกในราคาถูกกว่าท้องตลาด ทำให้ประชาชนมีเหลือเก็บมากขึ้น” (นายสมศักดิ์ เดชมนี, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ทุกคนซื้อขายสินค้าได้ในราคาถูกกว่าท้องตลาด อาจมีการจัดกิจกรรมที่ทำให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรมเพื่อได้ส่วนลดในการซื้อสินค้าที่มีราคาถูกขึ้นมีการลดแจกแถม” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“พัฒนาช่วยเหลือสมาชิกให้มีความกินดีอยู่ดีขึ้น กำไรที่ได้ของสหกรณ์ฯ ก็นำมาช่วยเหลือประชาชนในโครงการต่างๆ ที่ทางสหกรณ์ฯ จัดขึ้น เพื่อเป็นการคืนกำไรสู่สังคม” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“แนะนำช่วยเหลือบางอย่าง แต่ไม่ใช่ทุกอย่าง ในเรื่องที่ประชาชนยังไม่เข้าใจ ถึงระบบการบริหารจัดการ หรือเรื่องอื่นๆ ที่สมาชิกจำเป็นต้องรู้ เพราะประชาชนที่เข้ามาเป็นสมาชิกคนที่เข้ามามีความหลากหลายทั้งเรื่องของการศึกษา การเรียนรู้ ทำให้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ จึงมีความเข้าใจได้ไม่เท่ากัน” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกินดีอยู่ดีของสมาชิกในท้องถิ่น ทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกดี และรู้สึกการเป็นเจ้าของร่วมกัน” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่งเสริมให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลเกษตรกรเช่นจัดอบรมนิทรรศการการเกษตรทุกปี” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“ดำเนินการตามปกติ ตามแนวทางของสหกรณ์ ไม่ค่อยมีอะไรโดดเด่นเท่าที่ควร” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการนัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกปีเปิดโอกาสให้สมาชิกทั้งหมดเข้ามามีส่วนร่วมรับฟังในผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และแสดงความคิดเห็น หรือสอบถาม พร้อมเงินปันผล หรือผลประโยชน์ที่จะได้รับในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ” (นางสาวสุพรศรี จุฑารักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการจัดกิจกรรมร่วมกันบ้าง อย่างเช่นการนำเงินไปช่วยเหลือสมาชิกที่เดือดร้อนในกรณีต่างๆ ที่ทางสหกรณ์ฯ ได้กำหนดไว้ แต่คนที่เป็สมาชิกของสหกรณ์ฯ ก็ไม่ได้มาร่วมกันทำกิจกรรมทุกคน เพราะสมาชิกสหกรณ์ฯ มีเป็นจำนวนมาก สมาชิกที่เป็นร่วมส่วนใหญ่นั้นจะเป็นสมาชิกที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรง” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“การรวมตัวของสมาชิกสหกรณ์ฯทั้งหมดคงเป็นไปได้ยาก เพราะกลุ่มสหกรณ์ ไม่เหมือนกลุ่มการเมืองอื่นๆ สมาชิกของสหกรณ์มีเป็นจำนวนมาก และสมาชิกทั่วไปไม่รู้จัก สนธิสนมคุ้นเคยกันจะมารวมตัวกันก็เฉพาะตอนมีการประชุมใหญ่” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการนัดรวมตัวเป็นลายลักษณ์อักษร และมีความชัดเจน เรื่องวันและเวลา แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการประชุมใหญ่ ถ้าเป็นการประชุมย่อย จะไม่เป็นการรวมตัวของสมาชิกทั้งหมด” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการรวมตัวกันตามระเบียบ คือ การนัดประชุมเพื่อรวมตัวกันทำงาน” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดให้สมาชิก สมัครและลงหุ้นตามความสมัครใจ” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกสหกรณ์รวมตัวกันเฉพาะกิจ เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมและประโยชน์ที่จะได้รับ” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“การจัดกิจกรรมใหญ่สักครั้งของสหกรณ์ ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกซื้อสินค้าในราคาที่ถูกลงกว่าปกติ ปีหนึ่งจะมีการจัดกิจกรรมแบบนี้สักหนึ่งครั้ง สมาชิกก็จะมารวมตัวกันเพื่อซื้อสินค้าที่มีราคาถูกกว่า” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“การรวมตัวกันของสมาชิกสหกรณ์ฯยังไม่ค่อยเห็นว่ามีกรรวมกันที่ชัดเจนในการทำกิจกรรมหรือรวมตัวกันเพื่อทำอะไรสักอย่างเลย” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่การรวมตัวของสมาชิกไม่ได้เป็นการรวมตัวที่มีความชัดเจน เพราะสมาชิกธรรมดาจะมาเจอกับสมาชิกด้วยกันเองก็เฉพาะเวลามาซื้อสินค้าเท่านั้น” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“นัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกปี สมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นในการบริหารจัดการและมีการประชุมสมาชิกเดือนละครั้ง แต่การประชุมประจำเดือน สมาชิกระดับธรรมดาจะไม่ได้เข้าร่วมประชุม จะมีแต่สมาชิกระดับผู้บริหารที่เข้าร่วมประชุม” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“จะมีการรวมตัวของสมาชิกที่มากที่สุดในรอบปีก็จะเป็นช่วงการนัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี เพราะเป็นช่วงที่มีการพูดถึงเรื่องของผลประโยชน์และเงินส่วนแบ่งที่สมาชิกทั่วไปจะได้รับ” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกสหกรณ์จะมีการรวมตัวกันเฉพาะกิจ เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมและประโยชน์ที่จะได้รับและตนขาดผลประโยชน์หรือเห็นว่าการทุจริตของสมาชิก หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมในการบริหารงาน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองค่อนข้างน้อย เพราะกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด เป็นกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกกลุ่มมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน จึงจะเห็นบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่เด่นชัดมากนัก ตามที่ จันทนา สุทธิจารี (อ้างถึงใน อมร รักษาสัตย์, 2544, น. 410) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้องเกิดขึ้นจากความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ” ซึ่งจะเห็นว่า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีบทบาทการมีส่วนร่วมในทางการเมืองค่อนข้างน้อยมาก แต่ทางกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ก็เน้นการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ โดยทางสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาช่วยเหลือสมาชิกให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการจัดให้มีการจ้างงานให้กับลูกหลานของสมาชิกสหกรณ์ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตามคำกล่าวของนายธีรภัทร พัฒน์ยังกล่าวว่า “สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีส่วนร่วมในการพัฒนาช่วยเหลือให้สมาชิกมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากจัดให้มีการจ้างงานในแต่ละหน่วยงาน เพื่อที่สมาชิกหรือลูกหลานของสมาชิกได้เข้ามาทำงานและมีรายได้ประจำ มีโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้ของสมาชิกและบุคคลทั่วไป” (สัมภาษณ์ 9 มกราคม 2559) นอกจากนี้ทางกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ยังเปิดโอกาสให้สมาชิกสหกรณ์มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะผู้บริหารงานได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน เพื่อเข้ามาทำงานให้กับสมาชิก เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสมาชิกกลุ่มมากที่สุด ดังคำกล่าวของ นายสมศักดิ์ เดชเมณี “มีการคัดเลือกจากสมาชิกผู้ถือหุ้นด้วยตนเองโดยคัดเลือกเข้ามาเป็นคณะทำงาน” (สัมภาษณ์ 7 กุมภาพันธ์ 2559) สมาชิกสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด จะได้รับเงินปันผลในอัตราที่เท่าเทียมกันทุกคน ไม่ว่าจะสมาชิกผู้นั้น จะถือหุ้นเป็นจำนวนมากหรือน้อยก็ตามและสิทธิสวัสดิการสมาชิกทุกคนจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน ตามที่ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความเท่าเทียมกัน (Equality) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนที่ได้รับการให้บริการของรัฐ ทั้งการบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ” จะเห็นว่าบทบาทของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มสหกรณ์

สุราษฎร์ธานี จำกัด ยังเห็นไม่เด่นชัดเท่าที่ควร และยังไม่เห็นชัดทั้งในด้านความสามารถของระบบการเมืองในการที่ทางกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด จะร่วมกันผลักดัน เพื่อให้รัฐบาลออกนโยบายมาเพื่อสนองต่อความต้องการของสมาชิกกลุ่ม ตามที่ Lucian W. Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะตอบสนองต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคม และยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่ขาดสาย จึงเห็นได้ว่า คำว่าความสามารถของระบบในแง่นี้หาได้มีความหมายเฉพาะในเรื่องของความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ยังหมายถึง ความสามารถของระบบในการที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมบางอย่าง เพื่อสนองต่อความต้องการของระบบเอง ความสามารถในการสร้างสิ่งใหม่ๆ ปรับปรุงแก้ไขและสามารถดำเนินการให้การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ นี้เอื้ออำนวยต่อเป้าหมายใหม่ๆ ของระบบอีกด้วย” ซึ่งจะเห็นว่า ส่วนใหญ่นโยบายที่สมาชิกกลุ่มสหกรณ์เรียกร้องจะเป็นนโยบายที่เกี่ยวกับการบริหารงาน และการดำเนินงานของกลุ่มสหกรณ์เท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมืองเท่าที่ควร

จากบทสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน ดังนี้

“มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างโครงสร้างทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากมีการคัดเลือกตัวแทนของกลุ่มเพื่อดำเนินงานในนามของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์, 2559)

“มีส่วนร่วมหากมีการร้องขอจากสหกรณ์ หรือมีอำนาจในการรวมตัวกันเพื่อต่อรองราคาสินค้า” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในการส่งเสริมเรื่องประชาธิปไตยมาก เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ทางกลุ่มตลาดกลางฯ จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีบทบาทเสมอ” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมน้อยในการส่งเสริมเรื่องประชาธิปไตยไม่มากเท่าที่ควร จะมีคนเฉพาะกลุ่มในตลาดกลางๆเท่านั้นที่เข้าไปมีส่วนร่วม แต่ประชาชนผู้ที่มาขายยางในระดับชาวบ้านธรรมดา ก็จะไม่ค่อยเข้าไปมีส่วนร่วมเท่าที่ควร” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมเนื่องจากกลุ่มชาวสวนยางก็จะมีนักการเมืองท้องถิ่นเข้ามาเป็นสมาชิกในตลาดกลางๆ ด้วย ก็ชักพยายามชักจูงกันในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมประชาธิปไตย (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในลักษณะของอำนาจต่อรอง โดยใช้ฐานเสียงของกลุ่มที่มีสมาชิกจำนวนมาก” (นายสมศักดิ์ เชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนค่อนข้างมากในการเข้าร่วมกับกิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย เพราะสมาชิกของตลาดกลางขางพารามีสมาชิกเป็นจำนวนมาก จึงมีอำนาจในการเรียกร้องในสิ่งที่ไม่เป็นธรรม” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมตามลักษณะของกิจกรรมที่ภาครัฐและภาคเอกชนจัดขึ้น แต่การเข้าร่วมในการส่งเสริมประชาธิปไตย สมาชิกทุกคนก็จะไม่ได้เข้าร่วมด้วยทุกๆ ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ทำหน้าที่ในการเป็นตัวแทนของกลุ่มมากกว่า” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมเมื่อได้รับการร้องขอจากตลาดกลางขางฯ ในการต่อรองราคา เพื่อประโยชน์โดยรวมของกลุ่มให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกัน” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“เมื่อได้รับการร้องขอ ก็จะเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น หรือเห็นว่ากิจกรรมนั้นทางตลาดกลางฯ ควรที่จะเข้าร่วมเพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มเอาไว้” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมในเกือบทุกที่ภาครัฐจัดขึ้น เพราะตลาดกลางเป็นหน่วยงานที่มีประชาชนมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นจึงต้องแสวงหาความรู้ หรือต้องเข้าประชุม หรือต้องเข้าร่วมเพื่อให้ได้รู้ว่ากิจกรรมนั้นมีอะไรใหม่ๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้กับตลาดกลางฯ ได้” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มีส่วนร่วมตามแต่กรณีที่เกิดขึ้น และตามความจำเป็น เพราะสมาชิกของตลาดกลางไม่มีเวลาพอที่จะเข้าไปร่วมกับทุกงานที่ทางหน่วยงานอื่นได้จัดขึ้น” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“กลุ่มชาวสวนขางตลาดกลางขางพารามีการนัดประชุมและพบปะพูดคุยกันถึงปัญหาการทำสวนขางและราคาขาง” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“การรวมตัวเป็นสมาชิกค่อนข้างดี อำนาจต่อรองราคาขางแต่มาจากการดำเนินงานหลายปีที่ผ่านมาไม่สามารถสนองตามเจตนารมณ์ได้เลย” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการรวมตัวกัน ในการประชุมประจำเดือน หรือการรวมตัวเมื่อต้องการอำนาจในการต่อราคาขาง หรือมีชุมนุมเรียกร้องจากรัฐบาล” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการรวมตัวก็ตอนมาขายขางที่ตลาดกลางฯ ได้พบปะพูดคุย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“สมาชิกจะมารวมกันจำนวนมากเมื่อต้องการต่อรองราคาขายให้มีราคาที่สูงขึ้น”
(นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“เมื่อมีการจัดกิจกรรมหรือมีการประชุมให้ความรู้กับสมาชิกของตลาดกลางฯ สมาชิกก็จะมารวมตัวกันเพื่อศึกษาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำไปพัฒนาสินค้าทางการค้าให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น” (นายสมศักดิ์ เดชมนิ, สัมภาษณ์ 2559)

“เป็นการรวมตัวจากผู้มีอำนาจในท้องถิ่น เป็นผู้นำในการเรียกร้อง ให้สมาชิกรวมตัวกัน เพื่อเป็นฐานอำนาจต่อรองที่มีความเข้มแข็งขึ้น เพื่อประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่วนใหญ่ไม่เห็นการรวมตัวที่ชัดเจน มีแต่การประชุมแจ้งผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ซึ่งเป็นเรื่องทั่วไปอยู่แล้ว” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“เมื่อมีการประชุมกัน ก็จะมารวมตัวกันที่หนึ่ง หรือเวลาที่มีการมาขายขาย ก็จะพบปะกันที่นี้ การรวมตัวกันของสมาชิกจะไม่ค่อยมีความโดดเด่นมากนัก” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“รวมจากกลุ่มบุคคลที่มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีในกลุ่มตลาดกลาง เพื่อหาแนวทางในการทำงานร่วมกัน” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“การทำกิจกรรมของกลุ่ม ส่วนมากก็เป็นการส่งเสริมการให้ความรู้ในการทำสวนยาง เพิ่มผลผลิต หรือการผลิตยางที่มีคุณภาพ สมาชิกก็จะมารวมกันที่นี้” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“มีการรวมตัวจากคนที่มีความคุ้นเคยกันและเคยทำงานร่วมกันมาก่อน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการบริหารงานปกติของกลุ่ม ยังไม่เห็นชัดเจนเท่าที่ควร แต่ทางกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราก็จะส่งเสริมให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการเพื่อทำงาน ทำหน้าที่บริหาร ว่าสมาชิกคนใดมีความรู้ความสามารถก็จะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกให้เข้ามาทำหน้าที่คณะกรรมการเพื่อบริหารงานให้เกิดประโยชน์แก่กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารามากที่สุด ดังคำกล่าวของนายสมบูรณ์ จากถิ่น “บทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมือง คิดว่าไม่มากเท่าไร เพราะส่วนใหญ่ประชาชนที่เข้ามาขายยางในตลาดกลางยางพารา ก็มุ่งจะมาขายสินค้าแล้วกลับ ไม่ค่อยได้สนใจเรื่องอื่น มุ่งแต่การทำมาหากินหารายได้เลี้ยงปากท้อง” (สัมภาษณ์ 24 กุมภาพันธ์ 2559) แต่การบริหารงานในการที่ทางกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราให้สมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคอยสอดส่องดูแลการบริหารงาน

สามารถตรวจสอบราคาขางพารา และได้ขายขางพาราในราคาที่มีความเท่าเทียมกันทุกคน แต่บทบาทในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางขางพาราที่ความเท่าเทียมกันนั้น ยังต่างจากความเท่าเทียมกันของ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความเท่าเทียมกัน (Equality) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนที่ได้รับจากการให้บริการของรัฐ ทั้งการบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกของประชาชนทั่วไป แต่จะเห็นว่าเมื่อราคาขางพาราตกต่ำมาก สมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางขางพารา ซึ่งมีสมาชิกอยู่เป็นจำนวนมาก ย่อมมีอำนาจในการต่อรองสูง และสมาชิกเหล่านี้ล้วนขาดผลประโยชน์ รายได้ตกต่ำ จึงรวมพลังเข้ามาต่อสู้เพื่อรวมพลังในการเรียกร้องต่อรัฐบาลให้ขางพารามีราคาสูงขึ้น การชุมนุมแต่ละครั้งจะมีผู้เข้าร่วมชุมนุมเป็นจำนวนมาก ดังคำกล่าวของนาย สมศักดิ์ เดชมนิ กล่าวว่า “สมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางขางพารา มีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะของอำนาจต่อรอง โดยใช้ฐานเสียงของกลุ่มที่มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก” (สัมภาษณ์ 7 กุมภาพันธ์ 2559) โดย Myron Weiner (อ้างถึงในวัชรวิไล ไซยสาร, 2545, น. 47-48) ได้ให้ความหมายว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง การกระทำใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือในระดับชาติก็ตาม” จะเห็นว่าแนวทางในการชุมนุมเรียกร้องของชาวสวนยางตลาดกลางขางพารา บางครั้งก็ไม่ได้ถูกต้องตามก”หมายเสมอไป เพราะมีการปิดถนน ซึ่งทำให้ประชาชนทั่วไปซึ่งใช้รถใช้ถนนเดือดร้อนเป็นอย่างมาก เพียงเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินนโยบายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งจะเห็นว่าคำกล่าวของ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมือง จะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุมกำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน” กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางขางพาราที่มีความสามารถในการผลักดันให้รัฐบาลออกนโยบายที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มได้ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เมื่อสมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางขางพาราได้รับการสนองความต้องการจากรัฐบาลแล้ว กลุ่มนี้ก็จะสลายตัวไป โดยกลับไปอยู่ในสถานะปกติของตน แต่เมื่อไหร่ที่คิดว่าขางพารามีราคา

ตกต่ำมากจนชาวสวนยางขาดทุน สมาชิกกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราก็จะออกมารวมตัวกันเพื่อเรียกร้องราคายางพาราต่อรัฐบาลอีกครั้ง

จากบทสัมภาษณ์พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน ดังนี้

“ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตลอดเวลา” (นางสาวสุพรรณศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ท้องถิ่นมีการทำงานที่โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบโดยเข้ามาขอข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา มีช่องทางแสดงความคิดเห็นได้หลายทาง เช่น เว็บไซต์ ผู้รับความคิดเห็น ศูนย์ร้องทุกข์ร้องเรียน” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบได้ และสามารถเข้ามาตรวจสอบดูแลในด้านงบประมาณได้ และขอความชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ได้” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ตรวจสอบได้ตลอดเวลาและหลายช่องทางที่มีความสะดวกรวดเร็ว” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“มีหลายช่องทางมาก ทั้งทางอินเตอร์ให้เข้าตรวจสอบหรือดูผลการดำเนินการดำเนินงานที่ผ่านมา ทั้งแผ่นพับ ใบปลิว หรือการแสดงความคิดเห็น ขอร้องเรียนของประชาชน” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ทุกคนได้ตรวจสอบการทำงานอย่างเท่าเทียมกันทุกคน และมีหลายช่องทางที่เปิดให้มีการตรวจสอบ” (นายสมศักดิ์ เชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ เสนอแนะความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการบริหาร เช่นการเข้าร่วมรับฟังการประชุมของสภาท้องถิ่น หรือสามารถติดตามประกาศต่างๆ ของสภาท้องถิ่น ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น มีส่วนในการติดตามตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสตามกฎหมาย สามารถติดตามตรวจสอบการทำงานของท้องถิ่นได้ ผ่านทางการประชุม จาก สอบต.หรือทางเว็บไซต์ขององค์กร” (นายสมบูรณ์ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“รับฟังปัญหาที่ประชาชนแสดงความคิดเห็น หรือร้องเรียนเข้ามาและมีการเปิดโอกาสอยู่ตลอดเวลา” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“มีหลายช่องทางในการให้ประชาชนเข้าตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีความเต็มใจที่จะให้ประชาชนเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเป็น

นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานให้ตรงกับความต้องการหรือสภาพปัญหาของประชาชน” (นางสาวอัจฉรา ชุง, สัมภาษณ์ 2559)

“การตรวจสอบการทำงานประชาชนก็จะเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำอะไรให้กับชาวบ้านบ้าง เพื่อชาวบ้านเห็นว่าบางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะถูกต้อง ก็จะจัดประชุมแสดงความคิดเห็นหรือเรียกร้องไปทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ดำเนินการแก้ไข จะเห็นว่าเป็นการที่ประชาชนได้ตรวจสอบการทำงานไปในตัวอยู่แล้ว” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดให้ประชาชนทุกคนได้ตรวจสอบเพื่อความโปร่งใสทุกขั้นตอน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตลอดเวลา เสนอแนะความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการบริหาร เช่น การเข้าร่วมรับฟังการประชุมของสภาท้องถิ่น หรือสามารถติดตามประกาศต่างๆ ของท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกนโยบายมาเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนมากที่สุดและให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีขึ้นตามที่ Lucian W. Pye (สุจิต บุญบงการ, 2546, น. 8) กล่าวว่า “ความเท่าเทียม (Equality) หมายถึง ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความเสมอภาคในฐานะที่เป็นราษฎร ซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษ ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สามคือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำ หรืออาจกล่าวได้ว่า ราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง” จะเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับชุมชนใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด จึงเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองในหลายๆ ด้าน ทั้งการให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีนโยบายที่ทำแล้วไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนไหม ดังคำกล่าวของนายสมเดช มณีวัต “การตรวจสอบการทำงานประชาชนจะเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำอะไรให้กับชาวบ้านบ้าง เพื่อชาวบ้านเห็นว่าบางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะถูกต้อง ก็จะจัดประชุมแสดงความคิดเห็นหรือเรียกร้องไปทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้ดำเนินการแก้ไข จะเห็นว่าเป็นการที่ประชาชนได้ตรวจสอบการทำงานไปในตัวอยู่แล้ว” (สัมภาษณ์ 3 มีนาคม 2559) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นความต้องการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกนโยบายมาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด ตามที่จันทนา สุทธิจารี (อ้างถึงใน อมร รักษาสัตย์, 2544, น. 410) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้องเกิดขึ้นจากความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ” ส่วนในเรื่องความสามารถของระบบการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถแก้ปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนของชุมชนได้ เพื่อให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดี การเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมกันออกนโยบายเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด ดังคำกล่าวของนางสาวอัจฉรา ชูคง “มีหลายช่องทางในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีความเต็มใจที่จะให้ประชาชนเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานให้ตรงกับความต้องการ หรือสภาพปัญหาของประชาชน” (สัมภาษณ์ 27 กุมภาพันธ์ 2559) และเป็นไปตามที่สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมือง จะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุมกำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน”

จะเห็นว่า กลุ่มการเมืองท้องถิ่นทั้ง 5 กลุ่ม คือกลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้าม ก้าวหน้า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากน้อยแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ในการทำงานของกลุ่มต่างๆ โดยกลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยจะเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงาน มีส่วนร่วมในการหาแนวทางในการแก้ปัญหา เพราะประชาชนในพื้นที่ย่อมต้องรู้ปัญหาในชุมชนของตนเองเป็นอย่างดี ทุกคนสามารถที่จะเข้ามาร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ได้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน ตามที่จันทนา สุทธิจารี (อ้างถึงใน อมร รักษาสัตย์, 2544, น. 410) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้องเกิดขึ้นจากความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งใน

การเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ” โดยทุกคนในชุมชนสามารถที่จะช่วยกันเป็นแรงผลักดันให้กลุ่มการเมืองท้องถิ่นสามารถออกนโยบายมาเพื่อตอบสนองกับความต้องการของประชาชนให้ได้มากที่สุด เพื่อความกินดีอยู่ดีของประชาชน ตามที่ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, น. 35-36) กล่าวว่า “ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุมกำกับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน”

แต่จะเห็นว่ากลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เป็นกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มและทำเพื่อผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มเท่านั้นไม่ได้ทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวม บทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงยังมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่บทบาทการมีส่วนร่วมจะเป็นการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการ การบริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มมากกว่าผลประโยชน์ก็จะคำนึงแต่สมาชิกของกลุ่มเป็นหลัก แต่ที่สังเกตได้ชัดประการหนึ่งคือทั้งกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารามีสมาชิกจำนวนมาก ซึ่งมีพลังมีอำนาจในการต่อรองสูง จะเห็นว่าเมื่อเหล่าสมาชิกกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราขาดประโยชน์ เช่นราคาขายพาราตกต่ำ สมาชิกก็จะออกมารวมพลังเรียกร้องรัฐบาล โดยการประท้วง ตั้งเวทีชุมนุม ปิดถนน เดินขบวน บางครั้งวิธีการที่สมาชิกใช้ในการประท้วงรัฐบาลอาจจะไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้องเสมอไป เช่น การปิดถนน จนประชาชนใช้รถใช้ถนนไม่สามารถใช้เส้นทางสายหลักได้ แต่เป็นวิธีการที่กดดันให้รัฐบาลยอมทำตามข้อเรียกร้องของผู้ชุมนุม ตามที่ สุรพล ราชภัณฑารักษ์ (2540, น. 190) กล่าวว่า “กลุ่มผลประโยชน์ ได้ก่อตั้งขึ้นมา และจัดการองค์กรของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะกลุ่มนั้นจะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก กลุ่มผลประโยชน์ก็จะมีอำนาจ มีพลังบีบบังคับในทางการเมือง ซึ่งมักเรียกว่าเป็นกลุ่มอิทธิพล และคำว่าอิทธิพลนี้หมายถึง อิทธิพลที่มีต่อผู้ปกครอง ผู้บริหารประเทศ ซึ่งได้แก่ องค์กรนิติบัญญัติ คือรัฐสภา และองค์กรบริหาร ซึ่งได้แก่ คณะรัฐมนตรี หรือรัฐบาล” เพื่อให้รัฐบาลยอมทำตามข้อเสนอหรือข้อเรียกร้องของผู้ชุมนุม ผู้ชุมนุมก็จะสลายตัวไปทำหน้าที่ของตนตามเดิม แต่เมื่อเกิดราคาขายพาราตกต่ำอีก เหล่าสมาชิกกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา ก็จะออกมารวมตัวเพื่อกดดันรัฐบาลให้ออกนโยบายมาเพื่อตอบสนองกับความต้องการของประชาชนอีก ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดี ตามที่ Myron Weiner (อ้างถึงใน วัชรวิทย์ วัชรวิทย์, 2545, น. 47-48) กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง การกระทำใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็น

ระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในหารที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม”

3. ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ คือ ความขัดข้องที่เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ ดังนั้น จะเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น จำนวน 5 กลุ่ม ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา ได้แก่ 1) กลุ่มพัฒนาท่าข้าม 2) กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า 3) กลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด 4) กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา และ 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากบทสัมภาษณ์พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ดังนี้

“ถ้าจะให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็ต้องให้ความสำคัญกับทุกความเห็นของชาวบ้านและรับฟังทุกเรื่องที่เสนอและนำไปประกอบการตัดสินใจจริงๆ ในการแก้ปัญหาของชาวบ้านจริงๆ” (นางสาวสุพรศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนยังขาดความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการและบริหารงานของท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่คิดว่าไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของตน เป็นบทบาทหน้าที่ขององค์กรท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการและบริหารงานท้องถิ่น” (นายธีรภัทร พัฒนัยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ชาวบ้านบางส่วนคิดว่าการบริหารจัดการในท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ชาวบ้านจะไม่ค่อยให้ความสนใจกับการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น ชาวบ้านยังให้ความสำคัญกับการทำมาหากินมากกว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการคิดและทำโครงการต่างๆ” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“การดำเนินการของท้องถิ่น ก็ให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ อยู่แล้ว เช่น เวลา อบต.จะทำแผนพัฒนาที่จะให้มีการประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านว่าหมู่บ้านมีปัญหาอะไร จะทำโครงการอะไร แต่อาจจะมีปัญหาบ้างคือชาวบ้านจะมาประชุมน้อย ก็อยากให้ชาวบ้านเข้าร่วมประชุมมากๆ เพื่อจะได้แก้ปัญหาให้ตรงจุดและตามความต้องการ” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะทำโครงการอะไรก็จะมีการประชุมฝ่ายบริหารของแต่ละด้าน โดยจะให้แต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นว่าจะเสนอโครงการอะไร หลังจากที่ได้ร่วมประชุมกับชาวบ้านเพื่อขอรับความเห็นจากประชาชนแล้ว บางครั้งชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมน้อยเนื่องจากบางเรื่องที่ชาวบ้านเสนอ ไม่ได้ได้รับความสนใจหรือตอบสนองความต้องการของชาวบ้าน หรือถ้าเป็นโครงการที่มีผลกระทบกับชาวบ้านเยอะก็จะมีคนสนใจเข้ามาประชุมเยอะ แต่ถ้าไม่กระทบกับชาวบ้านมาก คนก็จะเข้าร่วมประชุมน้อยและไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนสนใจแต่เรื่องทำมาหากิน ไม่ค่อยให้ความสนใจในการร่วมทำโครงการหรือกิจกรรมของส่วนรวมเท่าที่ควร เพราะถือว่าไม่ใช่หน้าที่ของตน” (นายสมศักดิ์ เดชเมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“ทางกลุ่มการเมืองต้องเน้นการพัฒนาที่ตรงกับปัญหาของประชาชนจริงๆ จะทำให้ประชาชนสนใจและเข้าร่วมทำกิจกรรมมากขึ้น กิจกรรมที่จัดขึ้นก็ต้องเป็นการที่ประชาชนเข้าร่วมแล้วนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน และมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“จะเห็นว่าประชาชนขาดความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ให้ความสำคัญ และไม่มีเวลาในการเข้าร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มการเมือง” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“พยายามให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ และต้องบอกข้อดีข้อเสียให้ประชาชนได้รู้ว่าตนมีสิทธิที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการต่างๆ ที่จะเกิดผลแก่ตนเอง ถ้าไม่ชอบก็มีสิทธิที่จะไม่เห็นด้วย หรือถ้าชอบก็ให้การสนับสนุนกับโครงการนั้นๆ ได้ แต่ถ้าตนเองไม่เข้าไปมีส่วนร่วมก็จะไม่มีสิทธิที่จะออกความคิดเห็นอะไรเลยไม่ว่าโครงการนั้นจะมีผลกระทบกับประชาชนหรือไม่” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพร้อมกับชุมชนอย่างจริงจังเพราะการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมจะได้รู้ปัญหาของประชาชนจริงๆ และหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันกับประชาชน เพราะจะทำให้แก้ปัญหาคิดตรงจุดมากกว่า” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองก่อน เพราะถ้าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ประชาชนก็จะเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมกับการตัดสินใจหรือให้ความคิดเห็นกับโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น แต่ถ้าประชาชนยังไม่มีความรู้ความ

เข้าใจในเรื่องของการเมืองเลย ยังไม่ให้ความสำคัญ ก็ยากที่จะให้เค้าเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการต่างๆ” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“กระตุ้นให้ประชาชนเข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางหน่วยงานได้จัดขึ้น โดยประชาสัมพันธ์ ถึงข้อดีของการเข้าร่วมทำกิจกรรม ค่อยๆ กระตุ้นทีละนิดเพื่อเป็นการปลูกฝังว่าการเข้าร่วมทำกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนยังขาดความกระตือรือร้นและสนใจที่จะรับรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย ถือเป็นเรื่องไกลตัว คิดว่าการทำมาหากินเป็นเรื่องสำคัญกว่า” (นางสาวสุพรศรี จรูญรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ถึงเวลาเลือกตั้งถึงจะมีกลุ่มการเมืองท้องถิ่นมาพบชาวบ้านให้ออกไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ชาวบ้านยังต้องมุ่งทำมาหากิน ยังให้ความสนใจการเมืองน้อย เพราะยังห่วงการทำมาหากินเลี้ยงครอบครัวมากกว่า” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“การให้ความรู้เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะมีการประชาสัมพันธ์กันมากช่วงมีการเลือกตั้งเท่านั้น นอกนั้นแทบจะไม่มีเลย ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการประชาสัมพันธ์” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนตามชนบทมักได้รับการศึกษาไม่สูงมากนัก ความเข้าใจทางการเมืองก็มีความค่อนข้างน้อย คิดว่าใครมาเป็นผู้นำทางการเมืองก็ได้ ตัวเค้าก็ยังคงต้องทำงานหาเลี้ยงปากท้องเหมือนเดิม ไม่มีใครเข้ามาช่วยเหลือ ถ้าไม่ทำงานก็ไม่มีกิน” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ผู้นำทางการเมืองไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการเมืองการปกครองอย่างจริงจัง การส่งเสริมในการให้ความรู้กับชาวบ้านยังขาดความต่อเนื่อง และประชาชนก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในการเรียนรู้เรื่องการเมืองการปกครองอย่างจริงจัง เพราะคิดว่าไม่สำคัญกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน แต่จะไปสนใจกับเรื่องของปากท้องของตนเองมากกว่าว่าวันนี้เงินจะพอใช้ไหม ว่าวันนี้จะมีอะไรกินหรือเปล่า” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“คิดว่า การที่ประชาชนเห็นนักการเมืองตอนหาเสียง ให้นโยบายว่าจะทำโครงการต่างๆ เพื่อประชาชน แต่พอเมื่อได้เป็นผู้นำแล้วนโยบายที่ได้เคยพูดไว้เมื่อตอนหาเสียงกลับทำไม่ได้ทุกข้อ ซึ่งชาวบ้านที่เค้าเลือกมา เค้าก็หวังว่าโครงการต่างๆ จะเข้ามาแก้ปัญหาของเค้าได้ ชาวบ้านจึงคิดว่าไม่ว่ากลุ่มการเมืองไหนเข้ามาบริหารงานก็เหมือนๆ กันชาวบ้านจึงขาดความสนใจในการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนยังเห็นว่าเรื่องของการเมืองเป็นเรื่องของผู้นำ เมื่อเลือกตั้งเข้าไปแล้วก็ไม่ได้สนใจอีก แค่คิดว่าเลือกตั้งตามหน้าที่ที่ปล่อยให้เป็นเรื่องของผู้นำที่จะทำหน้าที่ไป เพราะตัวของ

ประชาชนเองก็ไม่ค่อยได้เข้าไปสนใจหรือยุ่งเกี่ยวกับการทำงานของผู้นำอยู่แล้ว” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“บางครั้งการเผยแพร่ข่าวสารหรือการให้ความรู้ยังไม่ถึงประชาชนที่อยู่ในเขตที่ห่างไกลออกไป บางครั้งการเดินทางของประชาชนเพื่อจะเข้ามาในเมืองมาประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องการเมืองก็อาจจะยากลำบาก และประชาชนเค้าจะเห็นว่ามันไม่คุ้มค่าที่จะเดินทางมา” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาชนไม่เห็นความสำคัญในการเข้ามาเรียนรู้ในเรื่องของการเมืองการปกครอง ซึ่งจะทำให้ประชาชนขาดความเข้าใจว่า ความรู้ทางการเมืองนั้นมีประโยชน์มากเพียงใดและมีประโยชน์ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขามากเพียงใด” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“การส่งเสริมการศึกษาในเรื่องของการเมืองการปกครองยังมีค่อนข้างน้อย บางครั้งชาวไร่ชาวนา จะเข้ามาสู่แหล่งเรียนรู้ที่หน่วยงานจัดไว้ให้ก็ยังเป็นการยาก ให้ชาวไร่ชาวนามาจับคอมพิวเตอร์ เค้าก็ทำไม่เป็น จึงทำให้การเข้าถึงยาก” (นายสมเดช ฆณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“ปัจจุบันวิธีการที่ส่งเสริมการเมืองการปกครองมีหลายรูปแบบ อาจใช้สื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์แต่ยังมีประชาชนจำนวนมากที่ใช้สื่อจำพวกนี้ไม่เก่งหรือใช้ไม่เป็นทำให้เข้าไม่ถึงข้อมูล” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น คือในส่วนของ กลุ่มพัฒนาท่าข้าม กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะพบปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทคล้ายๆ กัน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นการทำประโยชน์เพื่อประชาชนโดยส่วนร่วม ไม่ใช่กลุ่มผลประโยชน์ที่จะทำเพื่อผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มของตนเท่านั้น ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่พบ คือ กลุ่มการเมืองไม่สามารถสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะปัญหาของผู้ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้เป็นไปอย่างเต็มที่ หรือไม่ได้ใส่ใจอย่างเต็มที่ สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ระยะเวลาหลังจากได้รับตำแหน่งแล้วไม่ค่อยลงพื้นที่ดูแลเยี่ยมเยียนประชาชนเท่าที่ควร เมื่อมีการลงพื้นที่ การแสดงความคิดเห็นของประชาชนในเวทีประชุมบางปัญหาได้รับการแก้ไข บางปัญหาก็ยังไม่ได้รับความใส่ใจในการแก้ปัญหา เพราะสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นยังขาดความใส่ใจในการแก้ปัญหา เพราะว่ายังขาดแคลนงบประมาณในการแก้ปัญหา และสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการพัฒนาทางการเมือง ดังคำกล่าวของ นายสมบุญ จากถิ่น “ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้ามามีส่วนร่วมกับประชาชนค่อนข้างน้อย เพราะยังขาดแคลนปัจจัยในหลายๆ ด้าน เช่น งบประมาณในการเข้ามาบริหารจัดการในการพัฒนาแก้ปัญหาให้กับประชาชน และการตอบสนองต่อการรับรู้ปัญหาของ

ประชาชนค่อนข้างช้ามาก ทำให้การพัฒนาชุมชนเป็นไปอย่างล่าช้าไม่พัฒนาเท่าที่ควร” (สัมภาษณ์ 24 กุมภาพันธ์ 2559) และคำกล่าวของนายสมเดช มณีวัต กล่าวว่า “กลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน แต่ทางกลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้ามามีส่วนร่วมในบางกิจกรรม และเป็นบางครั้ง บางคราวเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทางกลุ่มไม่ได้สนใจจะแก้ปัญหาให้กับประชาชนจริงๆ” (สัมภาษณ์ 3 มีนาคม 2559) สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นบางคนยังมีความลำเอียง เน้นให้การช่วยเหลือผู้ที่เป็นญาติ หรือเพื่อนฝูงของตนมากกว่าประชาชนทั่วไป ดังคำกล่าวของ นายภิรมย์ พริกไทย กล่าวว่า “การวางตัวของผู้นำ จะต้องไม่ลำเอียงไปยังฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องให้ความเท่าเทียมกันแก่ประชาชนทุกคน” (สัมภาษณ์ 5 มกราคม 2559) สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นยังขาดความรู้ความสามารถทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง การทำงานให้กับประชาชนจึงขาดความเข้าใจ ในปัญหาที่เกิดขึ้น การแก้ปัญหาให้กับประชาชนจึงยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประชาชนบางส่วนยังไม่ได้รับการสนองความต้องการที่แท้จริง จะเห็นว่าสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นบางส่วนเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่ม โดยสมาชิกเก่าในกลุ่มการเมืองท้องถิ่น แนะนำ ชักชวน โดยดึงพรรคพวกเพื่อนฝูง ญาติพี่น้องของตนเองเข้าไปร่วมสมัครเป็นสมาชิกกลุ่ม สมาชิกเหล่านี้มีอำนาจบารมีที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ หรือให้ความเกรงใจอยู่แล้ว เพราะเมื่อเวลาหาเสียงก็จะหาเสียงให้กับพรรคพวกเพื่อนฝูง ญาติพี่น้องของตนด้วย ประชาชนก็จะเลือกสมาชิกที่เป็นญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงเหล่านั้นด้วยความเกรงใจ เพราะเห็นว่า คนที่แนะนำเป็นคนี่เคารพนับถือกันมาก่อน โดยที่พรรคพวกที่มาลงสมัครเป็นสมาชิกนั้น ยังขาดความรู้ความสามารถในการเข้ามาทำงาน ขาดความเชี่ยวชาญ และยังขาดประสบการณ์ แต่จะได้เพราะอาศัยบารมีเก่าของญาติพี่น้องของตน ดังนั้น เมื่อสมาชิกเหล่านี้เข้ามาทำงานให้กับประชาชนจริงๆ แนวทางในการดำเนินงานจะขาดประสิทธิภาพ และไม่สามารถแก้ไขความเดือดร้อนให้ประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเห็นได้ว่าระบบอุปถัมภ์ยังอยู่กับสังคมไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบันก็ยังมีระบบอุปถัมภ์ให้เห็นกันอยู่ ตามที่ ปรีชา คุวินทร์พันธุ์ (2539, น. 34) กล่าวว่า “เครือข่ายของระบบอุปถัมภ์ได้กลายมาเป็นวิธีการที่พรรคการเมืองใช้ในการหาคะแนนเสียงในชนบท ผู้รับอุปถัมภ์ในทางการเมือง มักจะถูกพรรคการเมืองใช้เป็นหัวคะแนน โดยอาจให้ผลตอบแทนแก่ผู้รับอุปถัมภ์ ทั้งหมดเป็นกระบวนการทางการเมืองของมวลชนที่ได้รับการจัดตั้งจากเบื้องบนเชื่อมลงมาจนถึงท้องถิ่น กลุ่มการเมืองท้องถิ่นถูกผนวกเข้าไปภายในระบบอุปถัมภ์และต้องสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง” ดังคำกล่าวของ ร.ต.อ. ประเสริฐ ประกอบพร กล่าวว่า “บางคนมารับตำแหน่งไม่ตรงกับงาน หรือการศึกษาที่เล่าเรียนมา การทำความเข้าใจในการทำงานยังไม่ดี บางครั้งการทำงานจึงออกมาไม่ได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร” (สัมภาษณ์ 11 มกราคม 2559) และตามที่นายภิรมย์ พริกไทย กล่าวว่า “เนื่องจากคนที่มาสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นมีหลากหลายอาชีพ หลายฐานะ คนที่เข้ามาอาจจะไม่มี

ความสามารถในการพัฒนาชุมชนเท่าที่ควร แต่เข้ามาเพราะอำนาจ บารมี ที่ประชาชนเกรงใจ” (สัมภาษณ์ 5 มกราคม 2559) ส่วนในกรณีของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด และ กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารายังไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองที่ชัดเจน เพราะทั้งกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด และกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่ทำเพื่อผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มของตนเองเท่านั้นไม่ได้ทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยทั่วไป

4. ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางหนึ่งในการให้ข้อเสนอ ข้อคิดเห็นในการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และขอยกนำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองในชุมชนได้ จากบทสัมภาษณ์พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ดังนี้

“ควรให้การสนับสนุนด้านการศึกษา การให้ความรู้แก่เด็กในชุมชนที่มีความลำบากอย่างแท้จริง จัดการศึกษาตั้งแต่การศึกษาระดับอนุบาล การจัดสวัสดิการอาหารกลางวัน อาหารเสริมแก่โรงเรียนอย่างทั่วถึง” (นางสาวสุพศรี จรุงรักษ์, สัมภาษณ์ 2559)

“ต้องสร้างแรงดึงดูดใจ หรือการจัดกิจกรรมหรือโครงการนั้น ต้องทำให้ประชาชนคิดว่า เมื่อเข้ามาแล้วจะต้องได้ประโยชน์ และเรื่องนั้นต้องเป็นที่สนใจ และมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่สำคัญในการดำเนินชีวิต ประชาชนจึงสนใจที่จะมาเข้าร่วม” (นายธีรภัทร พัฒนยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชน ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรประชุมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องพบปะประชาชนแถลงผลงานให้ประชาชนได้รับทราบเป็นระยะๆ และนโยบายที่จะพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตต่อไป” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“จัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้องและที่เป็นเรื่องใกล้ตัวกับประชาชนมากที่สุดที่เกี่ยวกับทำมาหากินชีวิตความเป็นอยู่พื้นฐานที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะตัดสินใจในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้กระทบกับประชาชนน้อยที่สุดและให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์มากที่สุด” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“ต้องพยายามให้ผู้นำกลุ่มการเมืองต่างๆ คอยกระตุ้นให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองอยู่เสมอ และต้องพยายามกระตุ้นในเรื่องของการให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นกลุ่มเป็นก้อนเดียวกันที่จะเป็นพลังเสียงในการเป็นพลังผลักดันในการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง” (นายสมศักดิ์ เดชมนี, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจถึงสิทธิของตนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือร่วมกิจกรรมต่างๆ และกลุ่มการเมืองต่างๆ ควรจะกระตุ้นให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิของตนและใช้สิทธินั้นได้อย่างเต็มที่” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ต้องสร้างความรู้ให้กับประชาชน ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลของโครงการได้โดยไม่มี ความยุ่งยากซับซ้อน โดยการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รู้ข้อมูล อาจจะต้องทำเป็น เอกสารหรือแผ่นพับหรือมีกิจกรรมที่กลุ่มการเมืองมาพบปะกับประชาชน หรือเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้มากยิ่งขึ้น” (นายสมบุญ จาค์ถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“พยายามให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ และต้องบอกข้อดีข้อเสียให้ ประชาชนได้รู้ว่าตนมีสิทธิที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการต่างๆ ที่จะเกิดผลแก่ตนเอง ถ้าไม่ชอบก็มีสิทธิที่จะไม่เห็นด้วย หรือถ้าชอบก็ให้การสนับสนุนกับโครงการนั้นๆ ได้ แต่ถ้าตนเอง ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมก็จะไม่มีสิทธิที่จะออกความคิดเห็นอะไรเลยไม่ว่าโครงการนั้นจะมีผลกระทบ กับประชาชนหรือไม่” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพร้อมกับชุมชนอย่างจริงจังเพราะการที่ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมจะได้รู้ปัญหาของประชาชนจริงๆ และหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกัน กับประชาชน เพราะจะทำให้แก้ปัญหาได้ตรงจุดมากกว่า” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“ต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองก่อน เพราะถ้าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ประชาชนก็จะเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมกับการตัดสินใจ หรือให้ความคิดเห็นกับโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น แต่ถ้าประชาชนยังไม่มีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องของการเมืองเลย ยังไม่ให้ความสำคัญ ก็ยากที่จะให้เค้าเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจในโครงการต่างๆ” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“กระตุ้นให้ประชาชนเข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางหน่วยงานได้จัดขึ้น โดย ประชาสัมพันธ์ ถึงข้อดีของการเข้าร่วมทำกิจกรรม ค่อยๆ กระตุ้นทีละนิดเพื่อเป็นการปลุกฝังว่าการ เข้าร่วมทำกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ” (นายประดิษฐ์ ดวงพุมเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

“ให้ประชาชนรับรู้ถึงสิทธิของตนที่สามารถจะตรวจสอบการทำงานของกลุ่มการเมืองได้ ประชาชนจะได้รู้ว่ามีการทุจริตในการทำงานหรือไม่ อย่างเช่นอยากรู้เรื่องที่ตนเองยังสงสัยหรือข้องใจก็สามารถยกมือถามในที่ประชุมได้ หรือสอบถามไปทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้ แต่ข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้นั้นจะต้องชี้แจงให้ประชาชนได้รู้ด้วยว่าจะสามารถตรวจสอบได้ทางไหนบ้าง เช่นทางเว็บไซต์ ทางแผ่นพับ การติดประกาศ หรือทางอื่นๆ” (นางสาวสุพรศรี จรุงวิทย์, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษามากขึ้น มีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้พอเลี้ยงครอบครัวแบบไม่ลำบาก จะมีส่วนช่วยให้ประชาชนหันมาสนใจการเมืองมากขึ้น เริ่มจะสนใจกับสิ่งที่จะกระทบกับตนเองมากขึ้น เมื่อเกิดความรู้สึกว่าตนเองถูกเอาเปรียบ ก็จะเข้ามาร่วมตรวจสอบการทำงานของกลุ่มการเมืองมากยิ่งขึ้นเพื่อป้องกันการงานที่จะเกิดการทุจริตกันได้” (นายธีรภัทร พัฒน์ยัง, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ให้ได้รับข้อมูลที่แท้จริงในการทำงาน ผลการปฏิบัติงานของกลุ่มการเมืองนั้น เพราะประชาชนจะเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างประชาชนด้วยกัน ซึ่งจะทำให้การพูดคุยสื่อสารกันจะเข้าใจง่ายขึ้น” (นายวินัย บุญช้าง, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรจัดอบรมการให้ความรู้ในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร เพราะประชาชนบางคนก็ยังเข้าถึงแหล่งข้อมูลไม่เป็น เช่นการเข้าเว็บไซต์ การใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยังเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ไม่มากนัก ซึ่งจริงๆ แล้วการมีแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสะดวกรวดเร็ว และประหยัดมาก” (นายสุนทร กล่อมเมือง, สัมภาษณ์ 2559)

“ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญในการติดตามหรือตรวจสอบการทำงานของ กลุ่มการเมือง ถ้าประชาชนไม่ให้ความสำคัญ ไม่ให้ความสนใจ เวลาเกิดผลกระทบต่อตัวเองก็ต้องยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น” (นายภิรมย์ พริกไทย, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกเกี่ยวกับการทำงานของกลุ่มการเมืองและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาชุมชนหรือสนับสนุนในบทบาทหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวกับโครงการนั้นๆ” (นายสมศักดิ์ เดชมณี, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ประชาชนมีการทำประชาพิจารณ์ในโครงการต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่” (นายธีรยุทธ อินทร์โท, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรให้คนในท้องถิ่นร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อพิจารณาแสดงความคิดเห็น โดยคัดเลือกตัวแทนในชุมชนเพื่อนำปัญหาต่างๆ มาเสนอในที่ประชุมให้ได้รับรู้ และหาแนวทางในการแก้ปัญหาาร่วมกัน” (นายสมบุญ จากถิ่น, สัมภาษณ์ 2559)

“ประชาสัมพันธให้ประชาชนได้รู้ถึงการทำงานในโครงการต่างๆ และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนได้รับรู้ถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของประชาชนว่าสามารถแสดงออกทางการเมืองได้แค่ไหนอย่างไรบ้าง” (ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร, สัมภาษณ์ 2559)

“ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบการบริหารงานของกลุ่มการเมืองได้โดยประชาชนมีสิทธิที่จะร้องเรียนได้เมื่อเห็นการกระทำที่เป็นการทุจริต” (นางสาวอัจฉรา ชูคง, สัมภาษณ์ 2559)

“การให้ประชาชนเข้าถึงการตรวจสอบอาจใช้วิธีการจัดประชุมชาวบ้าน ให้แสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ตนเห็นว่ายังไม่ถูกไม่ควร หรือเรียกร้องความต้องการที่เป็นประโยชน์กับชุมชน เพราะการแสดงความคิดเห็นเป็นการแสดงออกขั้นพื้นฐานเลย” (นายสมเดช มณีวัต, สัมภาษณ์ 2559)

“เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงออกในเรื่องที่เป็นประชาธิปไตย ไม่กีดกันการแสดงออกของประชาชนทั้งด้านฐานะ การศึกษา สภาพร่างกาย เปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงออกอย่างเท่าเทียมกัน” (นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ, สัมภาษณ์ 2559)

จากการศึกษาบทสัมภาษณ์ข้างต้น จะเห็นว่า กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ทั้งกลุ่มพัฒนาทำข้าม กลุ่มทำข้ามก้าวหน้า และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น สร้างความรู้ความเข้าใจ รับฟังปัญหา และความต้องการของประชาชน ตามที่นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ กล่าวว่า “ส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดกว้าง และพร้อมที่จะรับฟังปัญหา และร่วมกันแก้ปัญหาไปพร้อมๆ กัน ทั้งหน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชน” (สัมภาษณ์ 5 มีนาคม 2559) ต้องพยายามกระตุ้นให้ประชาชนได้แสดงออกทางความคิดและกลุ่มการเมืองท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับทุกๆ ความคิดเห็น สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ควรมีแนวคิดร่วมกัน และมีอุดมการณ์เดียวกันในการเข้ามาทำงาน และควรมีความจริงใจในการทำงาน สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในด้านการเมืองการปกครอง เพราะจะได้นำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การคัดเลือกคนเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ควรตัดระบบอุปถัมภ์ออก และควรตัดระบบผู้มีอิทธิพลผู้มีบารมีออกไปจากสังคม ไม่ควรมีระบบญาติพี่น้อง พรรคพวกเพื่อฝูง เพราะคนเหล่านี้เข้ามาโดยขาดความรู้ความสามารถ ซึ่งจะทำให้ไม่มีความสามารถในการเข้ามาทำงานจริงๆ อีกทั้ง ระบบเหล่านี้จะทำให้ประชาชนไม่กล้าตัดสินใจทำ

ตามที่ใจตัวเองต้องการจริงๆ เพราะมีความเกรงใจผู้ที่ตนเคารพนับถือ และเกรงกลัวอำนาจบารมีของผู้มีอิทธิพลที่ยังมีอยู่ในชุมชน ทำให้ได้สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่ยังไม่ได้คุณภาพตรงกับงานที่ทำ สมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นไม่ควรเอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องให้ความเท่าเทียมกันแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นควรมีการจัดประชุมชี้แจงผลการทำงานให้ประชาชนทราบมากขึ้น และอาจจะติดประกาศในสถานที่ที่ประชาชนสามารถรับทราบได้โดยง่าย และการดำเนินงานของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นยังขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาชุมชน อาจจะเป็นเพราะงบประมาณมีจำนวนจำกัด กลุ่มการเมืองท้องถิ่นควรจะมีอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้กลุ่มการเมืองท้องถิ่นต้องส่งเสริมให้ประชาชน ได้รับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนในการเข้ามามีส่วนร่วมกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ได้ทราบถึงผลประโยชน์หรือผลกระทบจากการเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น แต่ทั้งนี้กลุ่มการเมืองท้องถิ่นจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เมื่อประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้ว ประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองมากขึ้นตามไปด้วย ดังคำกล่าวของ ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร กล่าวว่า “ต้องส่งเสริมเรื่องความเป็นอยู่ที่ดี มีพอมีพอกินให้กับประชาชน ถ้าประชาชนพอมีพอกินแล้วเค้าก็จะเข้ามามีส่วนร่วมรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น เข้ามาศึกษาเรียนรู้เรื่องของการเมืองรักษาผลประโยชน์ของตนเองและส่วนรวมมากขึ้น แต่ถ้าทราบใดที่เค้าต้องทำมาหากินแบบที่ทำกินแล้วยังไม่ค่อยพอจะกินแล้ว เค้าก็จะไม่ค่อยมีเวลาไปศึกษาหาความรู้เรื่องการเมืองหรือเรื่องอื่นๆ จะสนใจแต่เรื่องของการทำมาหากิน” (สัมภาษณ์ 11 มกราคม 2559) และเมื่อมีการเลือกตั้ง จะเห็นว่า ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็ให้นโยบายว่าจะทำโครงการต่างๆ เพื่อประชาชน แต่เมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแล้ว ต้องนำนโยบายที่ได้เคยพูดไว้มาปฏิบัติ จึงจะทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธา และหันมาให้ความสนใจในการเข้ามาเรียนรู้ในเรื่องของการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้ศึกษาจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นสำคัญมานำเสนอโดยจำแนกออกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษา บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1.2 เพื่อศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1.3 เพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) ใช้การเก็บข้อมูลแบบมีโครงสร้าง (Structured interview) โดยแนวทางในการสัมภาษณ์ทั้งหมดจะเป็นปลายเปิด (Open ended question) เพื่อผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นในด้านบทบาทหน้าที่ ปัญหา อุปสรรค ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น กับการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางการแก้ปัญหาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง จากประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ข้าราชการประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1 คน คือ นิติกรชำนาญการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มที่ 2 ข้าราชการทั่วไป จำนวน 3 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยางงาม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมะเลาะ และข้าราชการบ้านาญ กลุ่มที่ 3 ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 2 คน คือ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5

ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน จำนวน 1 คน คือ ประธานชุมชนเจริญลาภ 5 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มที่ 5 ประชาชน จำนวน 5 คน คือ ข้าราชการบำนาญ, กรรมการผู้จัดการ บริษัท พี.เอส.อาร์ เซฟตี้การ์ด (2006) จำกัด, พนักงานเสมียน, ทำสวน, พนักงานรับจ้างตามภารกิจของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งหมดจำนวน 12 คน และการสังเกตการณ์กลุ่มประชากรตัวอย่างในพื้นที่ ข้อมูลมุขัตยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้า พร้อมทั้งจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ แนวคิด ทฤษฎี บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตำราเอกสารต่างๆ ที่ปรากฏในห้องสมุดและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากทฤษฎีเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method)

1.3 ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” จากการรวบรวมซึ่งมีรายละเอียดจากการรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร และการสัมภาษณ์ตลอดจนการนำข้อมูลมาจัดลำดับการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปผลการศึกษาดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษา บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มพัฒนาท่าข้าม

(1) นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง กลุ่มพัฒนาท่าข้ามมีนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมืองไม่เลือกปฏิบัติ คนจน คนรวยให้สิทธิอย่างเท่าเทียมกัน เช่น สิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น ระบบสาธารณสุขพื้นฐานเน้นการให้ความสำคัญกับคนทุกคนในเมืองท่าข้ามอย่างเสมอเหมือนกันทั้งหมดผู้บริหารมีการส่งเสริมความเท่าเทียมผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้การส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง โดยได้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น ส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ประชาชนสามารถที่จะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยในประเด็นต่างๆ ของที่ประชุมได้อย่างอิสระ เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาของชุมชนให้

ครอบคลุมทุกด้าน อาทิ การแก้ไขปัญหาเสพติด การรักษาความสงบเรียบร้อย การแก้ไขปัญหาหลัก เล็กขโมยน้อย พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ปัญหาาร่วมกัน

(2) สมาชิกของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคมในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการศึกษา กลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เช่น การซ่อมแซมถนนในชุมชน พัฒนาชุมชน ดูแลเยี่ยมเยียนชาวบ้าน จัดสรรเงิน ให้คนในชุมชนเพื่อนำไปปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัย มีส่วนร่วมในการพัฒนาในด้านอุปโภค บริโภค ความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชน มีความพยายามแก้ปัญหาให้กับประชาชน ในด้านต่างให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

(3) สมาชิกของกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ โดยมาจากการเลือกของ ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งส่วนมากสมาชิกจะมาจากคนที่มีความพร้อมทางการเงินหรือมาจาก กลุ่มคนระดับกลางซึ่งจะมีความสามารถมีความเชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลที่จะสามารถ แก้ปัญหาให้ชาวบ้านได้ด้วยอำนาจarmi หรือเป็นผู้ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ ให้ความ เกรงใจ

(4) การสรรหาและเลือกสรรนักรการเมืองท้องถิ่นเข้าสู่ตำแหน่ง ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่น พรรคพวกเพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง บุคคลที่ ประชาชนให้ความเคารพยำเกรง หรือผู้มีอำนาจarmiในท้องถิ่น

(5) ลักษณะของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม มีการรวมตัวกันที่เห็นได้อย่างเด่นชัด จะเป็นช่วงหาเสียง ที่สมาชิกทุกคนมีความพร้อมเพียง กระตือรือร้น แต่หลังจากนั้น ก็จะเป็นใน งานของงานที่เกี่ยวข้องกับความสามารถหรือตามหน้าที่ของสมาชิกคนใด สมาชิกคนนั้น ก็จะลง พื้นที่ในการดูแล แก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ไม่ได้มารวมตัวกันทั้งกลุ่ม

(6) การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา กลุ่มพัฒนาท่าข้ามควรจะเข้าถึง ประชาชนที่เดือดร้อนและต้องการความช่วยเหลือมากกว่านี้ โดยการลงเยี่ยมประชาชนร่วมกิจกรรม จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น และนำปัญหาของประชาชนไปแก้ปัญหา ให้ได้มากกว่านี้ การลง พื้นที่บ่อยๆ จะทำให้รู้ถึงปัญหาของชุมชนได้ดีที่สุด และข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลจากคนที่มีปัญหา จริงๆ ข้อมูลจะไม่ถูกบิดเบือน

2) กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า

(1) นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง กลุ่มท่าข้ามมีการ ส่งเสริมความเท่าเทียมด้านการมีส่วนร่วม เช่น การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกคนทุกกลุ่ม โดยไม่เลือกว่าจะเป็นคนระดับใด ให้โอกาสทุกคนได้รับบริการสาธารณะอย่างเท่าเทียมกันไม่เลือก ปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ให้มีการตรวจสอบการทำงาน ประชาชนสามารถร้องเรียนได้ สามารถใช้สิทธิ

ต่างๆ ตามกฎหมายได้ และยอมรับฟังปัญหา ยอมรับทุกคำติชม และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ
แก่ทุกๆ ฝ่าย ดูแลและให้บริการสาธารณะ สิทธิขั้นพื้นฐาน ที่ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับอย่างเท่า
เทียมกัน

(2) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม ในอำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานีจากการศึกษา กลุ่มทำข้ามก้าวหน้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ได้แก่ เข้าไปดูแล
สอบถามความเป็นอยู่กับประชาชนผู้รับประโยชน์โดยตรง มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความ
คิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนและพยายามกระตุ้นให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนร่วมกัน

(3) สมาชิกของกลุ่มทำข้ามก้าวหน้ามาจากหลากหลายอาชีพ และมี
บทบาทหน้าที่ความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับการพัฒนาทางการเมือง สมาชิกของกลุ่มมาจาก
หลากหลายอาชีพ เนื่องจากเป็นการคัดเลือกจากคนในชุมชน มีการเปิดรับสมาชิกกลุ่มทั้งที่เป็น
นักการเมืองเดิม ตัวแทนของเอกชน เกษตรกร หรือ มาจากฐานเสียงของ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน แต่ส่วน
ใหญ่ก็ยังเป็นสมาชิกคนเดิมๆ ที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามา

(4) การสรรหาและเลือกสรรนักการเมืองท้องถิ่นเข้าสู่ตำแหน่ง กลุ่มมี
การคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์อุดมการณ์ร่วมกัน จากคนในท้องถิ่น มี
ประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว แต่ส่วนใหญ่ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากประชาชนจะเป็น
ผู้สมัครคนเดิมๆ เป็นพรรคพวกเดียวกันในกลุ่ม เป็นญาติมิตรเพื่อฝูง เป็นคนที่ประชาชนในท้องถิ่น
ให้ความเคารพนับถือหรือเป็นผู้ที่มีอำนาจบารมี ผู้คนให้ความเกรงใจ

(5) ลักษณะของกลุ่มทำข้ามก้าวหน้า มีการรวมตัวกันในการทำกิจกรรม
ให้กับชุมชน หรือมีการประชุมร่วมกับชุมชน แต่การรวมกลุ่มกันอย่างจริงจังยังไม่ค่อยเห็นมากนัก
ส่วนใหญ่ก็จะแยกย้ายกันปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของตนที่ได้รับมอบหมาย

(6) การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาในด้านใด กลุ่มมีการเข้าถึงประชาชนที่
เดือดร้อน และต้องการความช่วยเหลือ การทำงานหรือกิจกรรมควรมีความต่อเนื่อง และบ่อยครั้ง
มากขึ้น และไม่ควรลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องให้ความเท่าเทียมกันกับประชาชนทุกคน
แนวทางในการพัฒนาชุมชนส่วนใหญ่ยังเป็นการสานต่อหรือทำงานตามแนวทางของผู้บริหารคน
ก่อน ยังขาดแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนาชุมชน การลงเยี่ยมเยียนประชาชนไม่บ่อยมาก จึงอาจจะไม่
รู้ปัญหาของปัญหาได้อย่างถ่องแท้ การแก้ไขปัญหาจึงขาดความต่อเนื่อง จึงไม่ค่อยได้ผลอย่างจริงจัง

3) กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด

(1) การดำเนินการในการของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการ
ให้บริการแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปอย่างเท่าเทียมกัน จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคให้กับสมาชิก
ในราคาถูกลงกว่าร้านค้าตามท้องตลาดทั่วไป สมาชิกของ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ได้มาจากการ

ซื้อหุ้นเข้ามาเป็นสมาชิกสหกรณ์อย่างเท่าเทียมกันทุกคน เปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด อย่างเท่าเทียมกัน และเปิดรับการตรวจสอบการทำงานจากสมาชิก พร้อมให้การชี้แจงแก่สมาชิกสหกรณ์ฯ

(2) การมีส่วนร่วมในการพัฒนา สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ช่วยเหลือสมาชิกให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการขายสินค้าในราคาถูกลงกว่าท้องตลาด จัดให้มีการจ้างงานในแต่ละหน่วยงานเพื่อที่สมาชิกหรือลูกหลานของสมาชิกได้เข้ามาทำงานและมีรายได้ประจำ มีการคืนกำไรสู่สังคมจากกำไรที่ได้รับ เพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อน

(3) การสรรหาและเลือกสรรสมาชิกเข้าสู่ตำแหน่ง กลุ่มมีการสรรหาและเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากสมาชิกของ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด และเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกจากสมาชิกสหกรณ์ฯ มาเป็นคณะกรรมการสหกรณ์ เพื่อทำหน้าที่บริหารงานของสหกรณ์

(4) การดำเนินการของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มผลประโยชน์อื่นๆ เนื่องจากการดำเนินการในรูปแบบของสหกรณ์ ซึ่งไม่ได้เป็นองค์กรที่แสวงหาแสวงหากำไรเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปทางช่วยเหลือสมาชิกสหกรณ์ฯ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมากกว่า จึงไม่ทำให้มีผลกระทบต่อกลุ่มผลประโยชน์อื่นๆ แต่อย่างไร ในทางตรงกันข้ามมีผลดีต่อสมาชิกสหกรณ์ฯ ในพื้นที่ เนื่องจากประชาชนได้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในราคาที่ต่ำกว่าร้านค้าทั่วไป หรือห้างสรรพสินค้าอื่นๆ

(5) ลักษณะการรวมตัวของสมาชิกกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการนัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีและเปิดรับสมัครสมาชิกสหกรณ์ฯ และให้สมาชิกสหกรณ์ฯ ลงหุ้นตามความสมัครใจ สมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นในการบริหารจัดการและมีการประชุมสมาชิกเพื่อชี้แจงการทำงาน ผลการทำงาน และเงินผลที่สมาชิกจะได้รับ

(6) การดำเนินการของ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ควรได้รับการแก้ไขหรือไม่ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการดูแลคัดสรร ตรวจสอบคุณภาพสินค้า โดยเอื้อประโยชน์แก่สมาชิก การบริหารงานของคณะกรรมการมีความโปร่งใส ปราศจากการฉ้อฉล และมีการบริหารแบบมืออาชีพ มีศูนย์อาหารที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และยึดหลักความเป็นธรรม ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ แต่ความรวดเร็วในการให้บริการ บางครั้งทางสหกรณ์ฯ จะให้ความสำคัญกับสมาชิกรายใหญ่ที่เข้ามาซื้อสินค้าก่อน ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการให้บริการ

4) กลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา

(1) การดำเนินงานของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา สามารถดำเนินงานให้เกิดความเป็นธรรมแก่สมาชิกกลุ่มได้ เนื่องจากกลุ่มจะเป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่ง

จะสามารถตรวจสอบราคาขายและเรียกร้องให้ราคาขายสูงขึ้นได้ มีการประกันราคาขายพารา เพื่อรับซื้อจากสมาชิกด้วยราคาที่ยุติธรรม นอกจากนี้ยังพัฒนาระบบการตลาดตลอดจนการให้ความรู้ เรื่องการผลิตยางแผ่นคุณภาพให้กับสมาชิกอีกด้วย

(2) การสร้างความเข้มแข็งทางระบบการเมืองของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา สามารถสร้างความเข้มแข็งของระบบการเมืองได้ เนื่องจากกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่และมีความเข้มแข็งและอำนาจที่จะต่อรองในบางเรื่อง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางพารา เมื่อราคาขายพาราคต่ำมาก สมาชิกก็จะรวมตัวกัน และอาจเป็นแกนนำในการต่อสู้เรียกร้องด้วย

(3) การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างโครงสร้างทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกยอมรับ และนำมาปรับแก้ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสมาชิกมากที่สุด ส่วนสมาชิกเมื่อเห็นว่าการบริการงาน หรือราคาขายพาราที่สมาชิกได้รับไม่เป็นธรรม ก็จะรวมตัวกันเรียกร้องเพื่อรักษาประโยชน์ของสมาชิกด้วยตนเอง

(4) การสรรหาและเลือกสรรสมาชิกเข้าสู่ตำแหน่ง มีการเสนอชื่อผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้สมาชิกเป็นผู้เลือกเข้ามาทำงานอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา สามารถตรวจสอบได้ ส่วนสมาชิกทั่วไปก็สมัครเป็นสมาชิกกลุ่มได้เพื่อจะได้ขายยางพาราในราคาที่เป็นธรรม

(5) การรวมตัวของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีการนัดประชุมและพบปะพูดคุยกันถึงปัญหาการทำสวนยางและราคาขายอยู่เป็นระยะ แต่หากช่วงที่ยางพารามีคาคต่ำมาก สมาชิกก็จะรวมตัวกันสร้างอำนาจต่อรองราคาขายพารา และสร้างอำนาจต่อรองทางการเมืองทางอ้อมได้ เพราะสมาชิกกลุ่มมีเป็นจำนวนมาก จึงมีฐานอำนาจที่มีความเข้มแข็ง

(6) การดำเนินงานของกลุ่มตลาดกลางยางพารา ควรมีการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาในด้านการจัดให้มีหน่วยรับซื้อยาง โดยตรงจากชาวสวนยางพารา เพราะบางครั้งชาวสวนยางพาราอยากขายยางพาราในราคาที่เป็นธรรม แต่มียางพาราที่จะขายได้เป็นจำนวนน้อย หากต้องนำไปขายที่ตลาดกลางยางพาราต้องมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเพิ่มขึ้น การเปิดประมูลราคาขายบางครั้ง มีการเข้ามาฮั้วราคากันไม่ได้มีการแข่งขันราคากันอย่างแท้จริง

5) กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) การเข้ามาของสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเสมอภาคและเป็นธรรมเพราะสมาชิกที่เข้ามาได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ถึงแม้บางครั้งการเข้าสู่ตำแหน่งยังขาดความเป็นธรรมมีการซื้อเสียงเพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกส่วน

ใหญ่ก็จะเป็นผู้มีอำนาจในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นคนที่มีฐานะทางการเงิน ทางฐานะทางสังคมดี ถ้าเป็นชาวบ้านธรรมดาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้รับการคัดเลือก

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้ามาดำเนินการ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้ค่อนข้างชัดเจน เพราะเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับคนในชุมชนมากที่สุด ย่อมรู้ปัญหาในชุมชนเป็นอย่างดี มีการประชุมกับชาวบ้านเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาหารือร่วมกัน มีการพบปะชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ และจัดหาเงินงบประมาณเพื่อมาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของคนในชุมชน

(3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเปิดรับการตรวจสอบการทำงานจากประชาชน โดยเปิดรับการตรวจสอบจากประชาชน สามารถเข้าถึงประชาชน รับรู้ความต้องการ ข้อบกพร่องขององค์กรจากประชาชน ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบการทำงานได้ โดยเข้ามาขอข้อมูลข่าวสารได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ และมีช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นได้หลายช่องทางทาง เช่น เว็บไซต์ ผู้รับความคิดเห็น ศูนย์ร้องทุกข์ร้องเรียน เป็นต้น

(4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เปิดโอกาสให้กลุ่มหลากหลายในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เนื่องจากเป็นการปกครองท้องถิ่น มีระเบียบกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ให้หน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการแบบบูรณาการร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในชุมชนมากที่สุด

(5) การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น อย่างเช่นซ้ำซ้อนกับการทำงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาล เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกัน และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน

(6) การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาในด้านการจัดประชุมชี้แจงผลการดำเนินงานให้แก่ประชาชนทราบและคิดให้ประชาชนรับทราบข้อมูลได้โดยง่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาชุมชน เพราะงบประมาณมีจำกัด สมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจจริงๆ ในการดำเนินงาน ผู้นำจะต้องมีอุดมการณ์วิสัยทัศน์ที่ดี เพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

1.3.2 เพื่อศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถแยกเป็นประเด็นๆ ดังนี้

1) ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่นยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของประชาชน ยังยึดความคิดของกลุ่มเป็นหลัก ทำให้การแก้ปัญหาให้กับประชาชนไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนจริงๆ จึงทำให้ประชาชนไม่ค่อยอยากแสดงความคิดเห็น หรือเข้ามามีส่วนร่วมใน โครงการหรือกิจกรรมที่ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ได้จัดขึ้น ทางกลุ่มจะต้องลงพบปะ เยี่ยมเยียนประชาชนให้มากขึ้นเพื่อจะได้รู้ถึงปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในชุมชน และจะได้จัดโครงการหรือกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของประชาชนจริงๆ ถ้าประชาชนเห็นว่าโครงการหรือกิจกรรมที่กลุ่มการเมืองท้องถิ่นจัดขึ้นมีประโยชน์ ประชาชนก็จะมาเข้าร่วมโครงการโดยที่ไม่ต้องมีการบังคับ ทางกลุ่มต้องรับฟังปัญหาของประชาชนมากขึ้น และนำมาหาแนวทางแก้ไข ร่วมกันกับประชาชน และจัดทำโครงการขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาจริงๆ ให้ประชาชนได้เห็นความจริงใจ ที่จะแก้ปัญหาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นจริงๆ ทางกลุ่มขาดการมีส่วนร่วมในการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น หรือร่วมกิจกรรมต่างๆ กลุ่มการเมืองท้องถิ่นขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงประชาชนทุกคน จึงทำให้บางโครงการที่มีการจัดทำขึ้น ยังไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควร ทางกลุ่มควรจะเน้นในเรื่องของการดำเนินโครงการที่สามารถแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้จริงๆ ไม่ใช่แค่ฉาบฉวย

(2) กลุ่มการเมืองท้องถิ่นควรจัดอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการเมืองการปกครองให้กับสมาชิกในองค์กร เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองมากขึ้นเพื่อมีส่วนช่วยแก้ปัญหาในชุมชนและการอยู่ร่วมกันกับประชาชน และจะได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญมาแก้ปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่นให้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงๆ หรือสามารถที่จะแก้ปัญหาให้กับสมาชิกของกลุ่มจริงๆ และไม่เป็นภาระใช้งบประมาณอย่างไม่มีคุณค่า ซึ่งจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ประชาชนในชุมชนหรือสมาชิกของกลุ่มอยากที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการเพื่อดูแลชุมชนของตนไม่ให้เกิดปัญหา ซึ่งประชาชนหรือสมาชิกกลุ่มอาจจะเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์การทำงานเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรมที่ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นจัดขึ้น เพื่อให้ชุมชนของตนมีการพัฒนาขึ้น

2) ปัญหาและอุปสรรคของการให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการที่จะให้ประชาชนเข้าไปตรวจสอบการทำงานยังไม่ทั่วถึง หากประชาชนที่ต้องการเข้าไปตรวจสอบหรือขอทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมาโดยเข้าไปที่หน่วยงานโดยตรงบางครั้งก็จะไม่ได้รับการบริการที่ดีจากหน่วยงาน หรืออาจจะไม่ให้ข้อมูล ทำให้ประชาชนไม่อยากจะเข้าไปขอข้อมูลจากหน่วยงาน บางครั้งการเข้าไปตรวจสอบการทำงาน หรือรู้ข้อมูลที่มีการทุจริต ประชาชนก็จะไม่กล้าที่จะร้องเรียน เนื่องจากกลัวภัยอันตราย เพราะเป็นการทำทุจริตจากผู้มีอำนาจในชุมชน บางครั้งการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานนั้นยังสลับซับซ้อนยากต่อการทำความเข้าใจของประชาชน การเผยแพร่ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของหน่วยงาน ไม่สามารถที่จะให้ทุกคนเข้าไปใช้ตรวจสอบข้อมูลได้ เนื่องจากประชาชนบางคนยังขาดความรู้ในเรื่องของเทคโนโลยี ทางกลุ่มควรที่จะมีเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่ง่ายขึ้นเพื่อให้เข้าถึงประชาชนทุกคนในการตรวจสอบการทำงานได้อย่างเท่าเทียมกัน

(2) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น สมาชิกยังขาดความรู้ในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.2540 ที่ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิที่จะขอข้อมูล หรือสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้อย่างเท่าเทียมกัน และเจ้าหน้าที่ก็ต้องให้บริการแก่ประชาชนที่เข้ามาตรวจสอบการทำงานหรือขอข้อมูลนั้นด้วยความเต็มใจไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีฐานะเป็นอย่างไร ทุกคนต้องได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน

3) ปัญหาและอุปสรรค การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น เข้ามาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยค่อนข้างน้อยและขาดความจริงจัง บางครั้งการเผยแพร่ข่าวสารไปไม่ถึงประชาชนที่อยู่ห่างไกล การให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะมีความเข้มข้นและจริงจังเฉพาะเวลาที่มีการเลือกตั้งเท่านั้น พอหลังจากเลือกตั้งแล้วก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าที่ควร

(2) เมื่อมีการเลือกตั้ง ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็ให้นโยบายว่าจะทำโครงการต่างๆ เพื่อประชาชน แต่เมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแล้ว กลับไม่นำนโยบายที่ได้เคยพูดว่ามาปฏิบัติ จึงทำให้ประชาชนหมดศรัทธา และขาดความสนใจในการเข้ามาเรียนรู้ในเรื่องของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

1.3.3 เพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมือง สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ต้องสร้างเวทีในระดับท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น เสนอปัญหาความต้องการ เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในท้องถิ่น

(2) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ของตนในการเข้ามามีส่วนร่วมกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ได้ทราบถึงผลประโยชน์หรือผลกระทบจากการเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(3) กลุ่มการเมืองต้องมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ร่วมกับชุมชนอย่างจริงจัง เพราะการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมจะได้รู้ปัญหาของประชาชนจริงๆ และหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันกับประชาชน และทำให้แก้ปัญหาได้ตรงจุดมากกว่า

2) แนวทางแก้ไขในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

(1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ต้องหาวิธีที่จะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน และต้องเป็นวิธีที่ง่าย สดวก ไม่สลับซับซ้อน

(2) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจ ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของประชาชนเองและเพื่อประโยชน์ของชุมชนด้วย

(3) ส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงสิทธิของตน ที่สามารถจะตรวจสอบการทำงานของกลุ่มการเมืองได้ และมีช่องทางไหนที่สามารถตรวจสอบได้ เช่นทางเว็บไซต์ ทางแผ่นพับ การติดประกาศ หรือทางอื่นๆ

3) แนวทางการแก้ไขปัญหา ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ควรเข้ามาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้บ่อยครั้ง สม่ำเสมอ และมีความจริงจัง การ

เผยแพร่ข่าวสารต้องให้ถึงประชาชนที่อยู่ห่างไกล การให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะมีความเข้มข้นและจริงจังไม่ใช่เฉพาะเวลาที่มีการเลือกตั้งเท่านั้น

(2) เมื่อมีการเลือกตั้ง ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็ให้นโยบายว่าจะทำโครงการต่างๆ เพื่อประชาชน แต่เมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแล้ว ต้องนำนโยบายที่ได้เคยพูดไว้มาปฏิบัติ จึงทำให้ประชาชนเกิดศรัทธา และหันมาให้ความสนใจในการเข้ามาเรียนรู้ในเรื่องของการเมืองการปกครองระบอบในประชาธิปไตยมากขึ้น

2. อภิปรายผล

การพัฒนาทางการเมือง คือ การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางการเมืองไปในทิศทางที่ดีขึ้น เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและประชาชนอย่างมีคุณภาพ

การพัฒนาการเมืองท้องถิ่น คือ กระบวนการทางการเมืองที่ส่งเสริมการปกครองตนเองให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในสังคมท้องถิ่น

ความสามารถของระบบการเมือง คือ ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กากับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเมืองจะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน

ความเท่าเทียมกัน คือ ความเท่าเทียมกันนี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะความเท่าเทียมกันตามกฎหมายหรือสิทธิเท่าเทียมกันในทางการเมืองของประชาชนเท่านั้น แต่ยังรวมความถึงการเข้ามา มีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เรื่องชาติตระกูลเป็นเกณฑ์

กลุ่มการเมืองท้องถิ่น คือ กลุ่มบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติในทางการเมืองที่สอดคล้องกัน และได้รวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมือง กลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น คือ กลุ่มพัฒนาทำข้าม กลุ่มทำข้ามก้าวหน้า กลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย ทำให้ผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองได้มีโอกาสทราบความต้องการของกันและกันอย่างแท้จริง ทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐตอบสนองต่อผู้เป็นเจ้าของประเทศในด้าน เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม

งานวิจัยเรื่อง กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาคือ ต้องการศึกษายาทบทวนหน้าที่ของกลุ่ม

การเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ว่า กลุ่มการเมืองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ความสามารถความรู้ความเชี่ยวชาญ การเลือกสรรสมาชิก เข้ามาร่วมกลุ่ม หรือมีการรวมตัวกันในการทำงานอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามบทบาทหรือไม่ อย่างไร และนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

2.1 บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.1.1 กลุ่มพัฒนาทำข้าม

1) *นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง* พบว่า กลุ่มพัฒนาทำข้าม มีนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง ไม่เลือกปฏิบัติ คนจน คนรวยให้สิทธิอย่างเท่าเทียมกัน เช่น สิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น ระบบสาธารณสุขพื้นฐานเน้นการให้ความสำคัญกับคนทุกคนในเมืองทำข้ามอย่างเสมอเหมือนกันทั้งหมดผู้บริหารมีการส่งเสริมความเท่าเทียมผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้การส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง โดยได้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น ส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ประชาชนสามารถที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในประเด็นต่างๆ ของที่ประชุมได้อย่างอิสระ เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาของชุมชนให้ครอบคลุมทุกด้าน อาทิ การแก้ไขปัญหาเสพติด การรักษาความสงบเรียบร้อย การแก้ไขปัญหาหลักเล็กๆ โมยน้อย พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ปัญหาาร่วมกัน ส่งผลไปสู่การพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญขึ้น ผู้คนรักใคร่กลมเกลียวกันมากขึ้น ไม่ใช่ต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างไป นำไปสู่พลังในการร่วมกันเรียกร้องเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และประโยชน์ร่วมกันของชุมชน เพื่อให้ประชาชนเกิดการยอมรับในตัวผู้นำกลุ่ม และยอมรับกลุ่มพัฒนาทางการเมือง จากการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล ของ วสุธร พานทอง (2554) พบว่า ความเท่าเทียมกันมีการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย สิทธิทางการเมือง จะได้รับจากการให้บริการของภาครัฐทั้งการบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดประชุมประจำเดือน การจัดเวทีประชาคม และการประชาสัมพันธ์

2) *สมาชิกของกลุ่มพัฒนาทำข้าม* เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคมในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มพัฒนาทำข้ามเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เช่น การซ่อมแซมถนนในชุมชน พัฒนาชุมชน ดูแลเยี่ยมเยียนชาวบ้าน จัดสรรเงินให้คนในชุมชนเพื่อนำไปปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัย มีส่วนร่วมในการพัฒนาในด้านอุปโภค บริโภค ความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานของประชาชนในชุมชน มีความพยายามแก้ปัญหาให้กับประชาชนในด้านต่างให้

สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามแนวคิดของ (Lucian W. Pye อ้างในสุจิต บุญบงการ, 2546) ได้กล่าวว่า ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงยังไม่ขาดสายด้วย จึงเห็นได้ว่าคำว่าความสามารถของระบบในแง่นี้หาได้มีความหมายเฉพาะในเรื่องของความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป แต่ยังหมายถึงความสามารถของระบบในการที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมบางอย่างเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของระบบเอง ความสามารถในการสร้างสิ่งใหม่ๆ ปรับปรุงแก้ไขและสามารถดำเนินการให้การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ นี้เอื้ออำนวยต่อเป้าหมายใหม่ๆ ของระบบอีกด้วย

3) สมาชิกของกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ พบว่า มาจากการเลือกของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งส่วนมากสมาชิกจะมาจากคนที่มีความพร้อมทางด้านการเงินหรือมาจากกลุ่มคนระดับกลางซึ่งจะมีความสามารถมีความเชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลที่จะสามารถแก้ปัญหาให้ชาวบ้านได้ด้วยอำนาจบารมี หรือเป็นผู้ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ ให้ความเกรงใจ ตามแนวคิดของ เกริกเกียรติ พิพัฒนเสวีธรรม (2544) กลุ่มที่เป็นผู้นำของสังคมหรือกลุ่มที่เป็นฝ่ายได้เปรียบในสังคมนั้นจะได้แก่กลุ่มที่เป็นผู้กุมอำนาจทางการเมือง กลุ่มที่กุมอำนาจทางเศรษฐกิจ และกลุ่มที่เป็นปัญญาชนของสังคม บุคคลในกลุ่มต่างๆ ดังกล่าวนั้น จะมีการคบค้าสมาคมกันอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะว่าแต่ละฝ่ายต่างต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันลักษณะของการมีสถานภาพทางสังคมที่ตัดเทียมกัน และการมีผลประโยชน์ที่ร่วมกันนั้นจะทำให้บุคคลในกลุ่มดังกล่าวมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและแน่นแฟ้นกัน สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จึงเป็นพรรคพวกเดียวกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน และมักเป็นสมาชิกเดิมๆ

4) การสรรหาและเลือกสรรนักการเมืองท้องถิ่นเข้าสู่ตำแหน่งพบว่า ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากคนในท้องถิ่น พรรคพวกเพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง บุคคลที่ประชาชนให้ความเคารพยำเกรง หรือผู้มีอำนาจบารมีในท้องถิ่น ตามแนวคิดของ สุนัย จุลพงศธร (2542) อิทธิพล หมายถึง กำลังที่ยังผลให้สำเร็จ อำนาจซึ่งแฝงอยู่ในบุคคลหรือรัฐ ซึ่งสามารถบันดาลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ อำนาจที่สามารถบันดาลให้ผู้อื่นต้องคล้อยตามหรือทำตามอำนาจที่สามารถบันดาลให้เป็นไปได้ต่างๆ อำนาจนอกเหนือหน้าที่ เช่น ใช้อิทธิพลบังคับให้ยอมซึ่งสมาชิกที่สมัครเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มจะใช้อำนาจหรืออิทธิพลเพื่อบังคับทางจิตใจให้ประชาชนเกิดความกลัวหรือความเกรงใจว่าหากไม่เลือกหรือไม่ทำตามจะทำให้ตัวเองเดือดร้อน หรือบางครั้งก็จะเป็นการใช้อำนาจเงินในการบังคับจิตใจของประชาชนให้เลือกคนเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม และจากการศึกษาแนวคิดของ ชูบ กาญจนประกร (2514) ได้อธิบายถึงความหมายของระบบอุปถัมภ์หรือ

patronage system นั้น ก็ยังเป็นเรื่องของระบบพรรคพวก หรือเส้นสายอยู่บ้างในชั้นหลังๆ นี้ ความหมายกลายเป็นการใช้ระบบนี้เพื่อประโยชน์ในทางการเมือง ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง ปฏิบัติการในประการต่างๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทั้งในทางการเมืองและทางการบริหารของพรรคการเมืองที่กำความมีชัยในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อให้ลูกพรรคหรือผู้ที่ช่วยสนับสนุน วิ่งเดินช่วยเหลือในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งได้รับผลตอบแทนเป็นสินน้ำใจ

5) *ลักษณะของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม* มีการรวมตัวกันที่เห็นได้อย่างเด่นชัด จะเป็นช่วงหาเสียง ที่สมาชิกทุกคนมีความพร้อมเพรียง กระตือรือร้น แต่หลังจากนั้น ก็จะเป็นในงานของงานที่เกี่ยวข้องกับความสามารถหรือตามหน้าที่ของสมาชิกคนใด สมาชิกคนนั้น ก็จะลงพื้นที่ในการดูแล แก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ไม่ได้มารวมตัวกันทั้งกลุ่ม ตามแนวคิดของ (Lucian W. Pye อ้างใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2539) ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงยังไม่ขาดสายด้วย

6) *การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา* กลุ่มพัฒนาท่าข้ามควรจะเข้าถึงประชาชนที่เดือดร้อนและต้องการความช่วยเหลือมากกว่านี้โดยการลงเยี่ยมประชาชนร่วมกิจกรรม จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น และนำปัญหาของประชาชนไปแก้ปัญหา ให้ได้มากกว่านี้ การลงพื้นที่บ่อยๆ จะทำให้รู้ถึงปัญหาของชุมชนได้ดีที่สุด และข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลจากคนที่มีปัญหาจริงๆ ข้อมูลจะไม่ถูกบิดเบือน

2.1.2 กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า

1) *นโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง* กลุ่มท่าข้ามมีการส่งเสริมความเท่าเทียมด้านการมีส่วนร่วม เช่น การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกคนทุกกลุ่ม โดยไม่เลือกว่าจะเป็นคนระดับใด ให้โอกาสทุกคนได้รับบริการสาธารณะอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ให้มีการตรวจสอบการทำงาน ประชาชนสามารถร้องเรียนได้ สามารถใช้สิทธิต่างๆ ตามกฎหมายได้ และยอมรับฟังปัญหา ยอมรับทุกคำติชม และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่ทุกๆ ฝ่าย ดูแลและให้บริการสาธารณะ สิทธิขั้นพื้นฐาน ที่ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับอย่างเท่าเทียมกัน ตามแนวคิดของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539) ตามแนวคิดของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539) ครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนที่ได้รับจากการให้บริการของรัฐ ทั้งทางบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

2) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีจากการศึกษา กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ได้แก่ เข้าไปดูแลสอบถามความเป็นอยู่กับประชาชนผู้รับประโยชน์โดยตรง มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนและพยายามกระตุ้นให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนร่วมกัน ตามแนวคิดของ นฤมล รัตนภิบาล (2540) การพัฒนา เป็นการเปลี่ยนแปลงฐานะของสังคมจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ฐานะที่ดีกว่าจึงต้องการพัฒนาด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน เพราะทุกด้านมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและมีทั้งอิทธิพลหรือเป็นผลกระทบต่อกันอีกด้วย

3) สมาชิกของกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้ามาจากหลากหลายอาชีพ และมีบทบาทหน้าที่ความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับการพัฒนาทางการเมือง สมาชิกของกลุ่มมาจากหลากหลายอาชีพ เนื่องจากเป็นการคัดเลือกจากคนในชุมชน มีการเปิดรับสมาชิกกลุ่มทั้งที่เป็นนักการเมืองเดิม ตัวแทนของเอกชน เกษตรกร หรือ มาจากฐานเสียงของ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน แต่ส่วนใหญ่ก็ยังเป็นสมาชิกคนเดิมๆ ที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามา ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัญวงศ์, 2539) การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการระดมพลและอำนาจ เหตุสำคัญที่จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองและทำให้สถาบันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของระบบการเมือง ถ้าระบบการเมืองใดสามารถที่จะระดมพลและอำนาจเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถทำให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนของระบบ และระบบเองก็สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากประชาชนแล้ว

4) การสรรหาและเลือกสรรนักการเมืองท้องถิ่นเข้าสู่ตำแหน่ง กลุ่มมีการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์อุดมการณ์ร่วมกัน จากคนในท้องถิ่น มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว แต่ส่วนใหญ่ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากประชาชนจะเป็นผู้สมัครคนเดิมๆ เป็นพรรคพวกเดียวกันในกลุ่ม เป็นญาติมิตรเพื่อฝูง เป็นคนที่ประชาชนในท้องถิ่นให้ความเคารพนับถือ หรือเป็นผู้ที่มีอำนาจบารมี ผู้คนให้ความเกรงใจ ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัญวงศ์, 2539) การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงเฉพาะทาง นั้นเป็นไปเพื่อให้แต่ละฝ่ายสามารถจัดหาบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตามแนวคิดของ สุนัย จุลพงศธร (2542) กลุ่มอิทธิพลทางการเมือง เป็นกลุ่มบุคคลที่ใช้อำนาจทางการเมืองบังคับดลให้ผู้อื่นในสังคมต้องคล้อยตามไม่ว่าจะโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจก็ตาม เพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มตน

5) ลักษณะของกลุ่มท่าข้ามก้าวน้ำ มีการรวมตัวกันในการทำกิจกรรมให้กับชุมชน หรือมีการประชุมร่วมกับชุมชน แต่การรวมกลุ่มกันอย่างจริงจังยังไม่ค่อยเห็นมากนัก ส่วนใหญ่ก็จะแยกย้ายกันปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของตนที่ได้รับมอบหมาย ตามแนวคิดของ นพพร อัจฉริยวนิช (2527) การพัฒนาทางการเมืองสำหรับสังคมไทย คือ ความสามารถของระบบในการตอบสนองความต้องการจำเป็น (Basic Needs) ของประชาชนในสังคม ซึ่งผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงก็คือผู้นำทางการเมือง โดยมีสถาบันทางการเมือง และอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นส่วนสนับสนุน และมีระบบราชการเป็นผู้นำเอานโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผล

6) การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาในด้านใด กลุ่มมีการเข้าถึงประชาชนที่เดือดร้อน และต้องการความช่วยเหลือ การทำงานหรือกิจกรรมควรมีความต่อเนื่อง และบ่อยครั้งมากขึ้น และไม่ควรลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องให้ความเท่าเทียมกันกับประชาชนทุกคน แนวทางในการพัฒนาชุมชนส่วนใหญ่ยังเป็นการสานต่อหรือทำงานตามแนวทางของผู้บริหารคนก่อน ยังขาดแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนาชุมชน การลงเยี่ยมเยียนประชาชนไม่บ่อยมาก จึงอาจจะไม่รู้ปัญหาของปัญหาได้อย่างถ่องแท้ การแก้ไขปัญหาลงความต่อเนื่อง จึงไม่ค่อยได้ผลอย่างจริงจัง

2.1.3 กลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด

1) การดำเนินการในการของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการให้บริการแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปอย่างเท่าเทียมกัน จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคให้กับสมาชิกในราคาถูกกว่าร้านค้าตามท้องตลาดทั่วไป สมาชิกของ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ได้มาจากการซื้อหุ้นเข้ามาเป็นสมาชิกสหกรณ์อย่างเท่าเทียมกันทุกคน เปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด อย่างเท่าเทียมกัน และเปิดรับการตรวจสอบการทำงานจากสมาชิก พร้อมให้การชี้แจงแก่สมาชิกสหกรณ์ฯ ตามแนวคิดของ สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2539) สังคมแบบดั้งเดิมที่ปกครองแบบอำนาจนิยมมักจะปลูกฝังให้ประชาชนเห็นว่าผู้ปกครองเป็นผู้มีบุญญาบารมี การพัฒนาทางการเมืองจึงเป็นไปในทางมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนให้เหตุผลในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะความเป็นเหตุเป็นผลที่ประชาชนจะต้องควบคุม กำกับและตรวจสอบการเมืองอย่างใกล้ชิด

2) การมีส่วนร่วมในการพัฒนา สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ช่วยเหลือสมาชิกให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการขายสินค้าในราคาถูกกว่าท้องตลาด จัดให้มีการจ้างงานในแต่ละหน่วยงานเพื่อที่สมาชิกหรือลูกหลานของสมาชิกได้เข้ามาทำงานและมีรายได้ประจำ มีการคืนกำไรสู่สังคมจากกำไรที่ได้รับ เพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อน ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2539) การพัฒนาการเมือง เป็นพื้นฐานทางการเมืองของการ

พัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองที่พัฒนาแล้วจะเปรียบเสมือนปัจจัยที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น

3) การสรรหาและเลือกสรรสมาชิกเข้าสู่ตำแหน่ง กลุ่มมีการสรรหาและเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากสมาชิกของ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด และเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกจากสมาชิกสหกรณ์ฯ มาเป็นคณะกรรมการสหกรณ์ เพื่อทำหน้าที่บริหารงานของสหกรณ์ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2539) ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงยังไม่ขาดสายด้วย

4) การดำเนินการของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มผลประโยชน์อื่นๆ เนื่องจากการดำเนินการในรูปแบบของสหกรณ์ ซึ่งไม่ได้เป็นองค์กรที่แสวงหาแสวงหากำไรเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปทางช่วยเหลือสมาชิกสหกรณ์ฯ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมากกว่า จึงไม่ทำให้มีผลกระทบต่อกลุ่มผลประโยชน์อื่นๆ แต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามมีผลดีต่อสมาชิกสหกรณ์ฯ ในพื้นที่ เนื่องจากประชาชนได้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในราคาต่ำกว่าร้านค้าทั่วไป หรือห้างสรรพสินค้าอื่นๆ ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2539) การพัฒนาการเมือง เป็นพื้นฐานทางการเมืองของการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองที่พัฒนาแล้วจะเปรียบเสมือนปัจจัยที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น

5) ลักษณะการรวมตัวของสมาชิกกลุ่มสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการนัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกปีและเปิดรับสมัครสมาชิกสหกรณ์ฯ และให้สมาชิกสหกรณ์ฯ ลงหุ้นตามความสมัครใจ สมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นในการบริหารจัดการและมีการประชุมสมาชิกเพื่อชี้แจงการทำงาน ผลการทำงาน และเงินผลที่สมาชิกจะได้รับ ตามแนวคิดของ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจและการบริการให้มีเสถียรภาพ โดยเน้นการมีวินัยทางการเงินการคลังและการตรวจสอบได้

6) การดำเนินการของ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ควรได้รับการแก้ไขหรือไม่ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการดูแลคัดสรร ตรวจสอบภาพสินค้า โดยเอื้อประโยชน์แก่สมาชิกการบริหารงานของคณะกรรมการมีความโปร่งใส ปราศจากการฉ้อฉล และมีการบริหารแบบมืออาชีพ มีศูนย์อาหารที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และยึดหลักความเป็นธรรม ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ แต่ความรวดเร็วในการให้บริการ บางครั้งทางสหกรณ์ฯ จะให้ความสำคัญกับสมาชิกรายใหญ่ที่เข้ามาซื้อสินค้าก่อน ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการให้บริการ

2.1.4 กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา

1) การดำเนินงานของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา สามารถดำเนินงานให้เกิดความเป็นธรรมแก่สมาชิกกลุ่มได้ เนื่องจากกลุ่มจะเป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่งจะสามารถตรวจสอบราคาขายและเรียกร้องให้ราคาขายสูงขึ้นได้ มีการประกันราคาขายพารา เพื่อรับซื้อยางพาราจากสมาชิกด้วยราคาที่ยุติธรรม นอกจากนี้ยังพัฒนาระบบการตลาด ตลอดจนการให้ความรู้ เรื่องการผลิตยางแผ่นคุณภาพให้กับสมาชิกอีกด้วย ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างในสมบัติ ชำรงฉัตรวงศ์, 2539) การพัฒนาการเมือง เป็นพื้นฐานทางการเมืองของการพัฒนาเศรษฐกิจในจะเปรียบเสมือนปัจจัยที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น หากระบบการเมืองมีการพัฒนาสูง จะส่งเสริมให้เกิดความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมืองของแต่ละสังคม

2) การสร้างความเข้มแข็งทางระบบการเมือง ของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา สามารถสร้างความเข้มแข็งของระบบการเมืองได้ เนื่องจากกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพาราเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่และมีความเข้มแข็งและอำนาจที่จะต่อรองในบางเรื่อง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางพารา เมื่อราคายางพาราคต่ำมาก สมาชิกก็จะรวมตัวกัน และอาจเป็นแกนนำในการต่อสู้เรียกร้องด้วย ตามแนวคิด ฮันติงตันและโดมิงเกส (Huntington & Dominguez อ้างใน บันลือ สุกใส, 2549) การพัฒนาการเมืองคือกระบวนการที่จะพาสู่จุดหมายปลายทางอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

3) การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างโครงสร้างทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกยอมรับ และนำมาปรับแก้ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสมาชิกมากที่สุด ส่วนสมาชิกเมื่อเห็นว่าการบริการงาน หรือราคายางพาราที่สมาชิกได้รับไม่เป็นธรรม ก็จะรวมตัวกันเรียกร้องเพื่อรักษาประโยชน์ของสมาชิกด้วยกันเอง Myron Weiner (อ้างถึงใน วัชรา ไชยสาร, 2545) การมีส่วนร่วมคือ การกระทำเพื่อสนับสนุนหรือเรียกร้องกับผู้นำของรัฐบาล ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและเผด็จการได้ เช่น การชุมนุมคัดค้านหรือสนับสนุนการกระทำของรัฐบาล การออกเสียงประชามติ หรือการทำโพล (pole) ที่แสดงให้เห็นว่าเป็นความเห็นของมหาชน อันจะมีผลต่อการคัดค้านหรือสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล และสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐบาล

4) การสรรหาและเลือกสรรสมาชิกเข้าสู่ตำแหน่ง มีการเสนอชื่อผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้สมาชิกเป็นผู้เลือกเข้ามาทำงานอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา สามารถตรวจสอบได้ ส่วนสมาชิกทั่วไปก็สมัครเป็นสมาชิกกลุ่มได้เพื่อจะได้ขาย

ข่างพาราในราคาที่เป็นธรรม ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สุจิต บุญบงการ, 2546) ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถของระบบการเมือง ในการที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องจากเหล่าสมาชิก สามารถกำจัดข้อขัดแย้ง แก้ไขความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสังคมและยังก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ หรือนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงยังไม่ขาดสายด้วย

5) การรวมตัวของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางข่างพารา มีการนัดประชุมและพบปะพูดคุยกันถึงปัญหาการทำสวนยางและราคาข่างอยู่เป็นระยะ แต่หากช่วงที่ข่างพารามีคาคต่ำมาก สมาชิกก็จะรวมตัวกันสร้างอำนาจต่อรองราคาข่างพารา และสร้างอำนาจต่อรองทางการเมืองทางอ้อมได้ เพราะสมาชิกกลุ่มมีเป็นจำนวนมาก จึงมีฐานอำนาจที่มีความเข้มแข็ง ตามแนวคิดของ Myron Weiner (อ้างถึงใน วัชรา ไชยสาร, 2545) “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” (Political Participation) หมายถึง การกระทำใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่ และ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐหรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปได้ไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม

6) การดำเนินงานของกลุ่มตลาดกลางข่างพารา ควรมีการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาในด้านการจัดให้มีหน่วยรับซื้อข่างโดยตรงจากชาวสวนข่างพารา เพราะบางครั้งชาวสวนข่างพาราอยากจะขายข่างพาราในราคาที่เป็นธรรม แต่มีข่างพาราที่จะขายได้เป็นจำนวนน้อย หากต้องนำไปขายที่ตลาดกลางข่างพาราต้องมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเพิ่มขึ้น การเปิดประมูลราคาข่างบางครั้ง มีการเข้ามาฮั้วราคากันไม่ได้มีการแข่งขันราคากันอย่างแท้จริง

2.1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) การเข้ามาของสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเสมอภาคและเป็นธรรมเพราะสมาชิกที่เข้ามาได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ถึงแม้บางครั้งการเข้าสู่ตำแหน่งยังขาดความเป็นธรรมมีการซื้อเสียงเพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง หรือผู้ที่ได้รับการคัดเลือกส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้มีอำนาจในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นคนที่มีฐานะทางการเงิน ทางฐานะทางสังคมดี ถ้าเป็นชาวบ้านธรรมดาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้รับการคัดเลือก ตามแนวคิดของ สุนัย จุลพงศธร (2542) กลุ่มอิทธิพลทางการเมือง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ใช้อำนาจทางการเมืองบันดาลให้ผู้อื่นในสังคมต้องคล้อยตามไม่ว่าจะโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจก็ตาม เพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มตน

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถเข้ามาดำเนินการ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ค่อนข้างชัดเจน เพราะเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับคนในชุมชนมากที่สุด ย่อมรู้ปัญหาในชุมชนเป็นอย่างดี มีการประชุมกับชาวบ้านเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข

ปัญหาาร่วมกัน มีการพบปะชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ และจัดหาเงินงบประมาณเพื่อมาแก้ไขปัญหาความเดือนร้อนของคนในชุมชน ตามแนวคิดของ พิชาช รัตนดิถ ก ณ ฎุเก็ด (2533) ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ระหว่างผู้นำชุมชนในตำแหน่งกับลูกบ้าน เนื้อหาความสัมพันธ์แบบนี้ คือ กลุ่มผู้นำเป็นลูกพี่ที่จะดึงเอาผลประโยชน์จากภายนอกมาแบ่งปันกลุ่มตน โดยแลกเปลี่ยนกับความจงรักภักดีและการรับใช้ลูกน้อง ส่วนชาวบ้านทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ภายในกลุ่มจะได้รับผลประโยชน์น้อย หรืออาจจะไม่ได้รับ

3) *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* มีการเปิดรับการตรวจสอบการทำงานจากประชาชนโดยเปิดรับการตรวจสอบจากประชาชน สามารถเข้าถึงประชาชน รับรู้ความต้องการข้อบกพร่องขององค์กรจากประชาชน ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบการทำงานได้ โดยเข้ามาขอข้อมูลข่าวสารได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ และมีช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นได้หลายช่องทางทาง เช่น เว็บไซต์ ผู้รับความคิดเห็น ศูนย์ร้องทุกข์ร้องเรียน เป็นต้น ตามแนวคิดของมิลเบรธ และ โกลด์ (Milbrath & Goal) (อ้างใน อำพร สุคนธรัตนสุข, 2547) บุคคลยังมีความสนใจและห่วงใยเรื่องการเมืองย่อมมีแนวโน้มจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

4) *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* เปิดโอกาสให้กลุ่มหลากหลายในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เนื่องจากเป็นการปกครองท้องถิ่น มีระเบียบกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ให้หน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการแบบบูรณาการร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในชุมชนมากที่สุด ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัญวงศ์, 2539) การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของกรรมผลและอำนาจ เหตุสำคัญที่จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองและทำให้สถาบันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของระบบการเมือง ถ้าระบบการเมืองใดสามารถที่จะระดมผลและอำนาจเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) *การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* ยังมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นอย่างเช่นซ้ำซ้อนกับการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาล เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกัน และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ตามแนวคิดของ สมบัติ ชำรงชัญวงศ์ (2539) การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ (Differentiation and Specialization) เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงเฉพาะทาง ส่วนการจัดแบ่งโครงสร้างทางการเมืองออกเป็นฝ่ายต่างๆ เป็นไปเพื่อให้แต่ละฝ่ายสามารถจัดหาบุคลากรมี

ความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาในด้านการจัดประชุมชี้แจงผลการดำเนินงานให้แก่ประชาชนทราบและคิดให้ประชาชนรับทราบข้อมูลได้โดยง่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาชุมชน เพราะงบประมาณมีจำกัด สมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจจริงๆ ในการดำเนินงาน ผู้นำจะต้องมีอุดมการณ์วิสัยทัศน์ที่ดี เพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

2.2 ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2.1 ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่นยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของประชาชน ยังยึดความคิดของกลุ่มเป็นหลัก ทำให้การแก้ปัญหาให้กับประชาชนไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนจริงๆ จึงทำให้ประชาชนไม่ค่อยอยากแสดงความคิดเห็น หรือเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมที่ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นได้จัดขึ้น ทางกลุ่มจะต้องลงพบปะ เยี่ยมเยียนประชาชนให้มากขึ้นเพื่อจะได้รู้ถึงปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในชุมชน และจะได้จัดโครงการหรือกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของประชาชนจริงๆ ถ้าประชาชนเห็นว่าโครงการหรือกิจกรรมที่กลุ่มการเมืองท้องถิ่นจัดขึ้นมีประโยชน์ ประชาชนก็จะมาเข้าร่วมโครงการ โดยที่ไม่ต้องมีการบังคับ ทางกลุ่มต้องรับฟังปัญหาของประชาชนมากขึ้น และนำมาหาแนวทางแก้ไข ร่วมกันกับประชาชน และจัดทำโครงการขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาจริงๆ ให้ประชาชนได้เห็นความจริงใจที่จะแก้ปัญหาของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นจริงๆ ทางกลุ่มขาดการมีส่วนร่วมในการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น หรือร่วมกิจกรรมต่างๆ กลุ่มการเมืองท้องถิ่นขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงประชาชนทุกคน จึงทำให้บางโครงการที่มีการจัดทำขึ้น ยังไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควร ทางกลุ่มควรจะเน้นในเรื่องของการดำเนินโครงการที่สามารถแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้จริงๆ ไม่ใช่แค่แอบขายตามแนวคิดของ ออร์แกนิกส์ (อ้างใน กรรณิการ์ กาญจนวัฏศรี, 2539) มองการพัฒนาทางการเมืองว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของรัฐบาลในอันที่จะใช้ทรัพยากรมนุษย์และวัตถุ เพื่อวัตถุประสงค์ของชาติ นอกจากนี้ยังเห็นว่าการพัฒนาทางการเมืองนั้นจะดำเนินการไปตามขั้นตอน คือ การเมืองของการสร้างชาติ การเมืองของการทำให้เป็นอุตสาหกรรม การเมืองของการสวัสดิการ และการเมืองของการมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์

2) *กลุ่มการเมืองท้องถิ่นควรจัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการเมืองการปกครองให้กับสมาชิกในองค์กร เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองมากขึ้นเพื่อมีส่วนช่วยแก้ปัญหาในชุมชนและการอยู่ร่วมกันกับประชาชน และจะได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญมาแก้ปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่นให้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงๆ หรือสามารถที่จะแก้ปัญหาให้กับสมาชิกของกลุ่มจริงๆ และไม่เป็นภาระซึ่งงบประมาณอย่างไม่คุ้มค่า* ซึ่งจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ประชาชนในชุมชนหรือสมาชิกของกลุ่มอยากที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือ โครงการเพื่อดูแลชุมชนของตนไม่ให้เกิดปัญหา ซึ่งประชาชนหรือสมาชิกกลุ่มอาจจะเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์การทำงาน เข้าร่วมร่วมทำกิจกรรมที่ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นจัดขึ้น เพื่อให้ชุมชนของตนมีการพัฒนาขึ้น ตามแนวคิดของ มิลเบรธ และ โกลด์ (Milbrath & Goale) (อ้างใน อำพร สุคนธรัตนสุข, 2547) บุคคลยังมีความสนใจและห่วงใยเรื่องการเมืองย่อมมีแนวโน้มจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

2.2.2 ปัญหา และอุปสรรคของการให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการติดตาม กำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

1) *ทำงานยังไม่ทั่วถึง* หากประชาชนที่ต้องการเข้าไปตรวจสอบหรือขอทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมาโดยเข้าไปที่หน่วยงานโดยตรงบางครั้งก็อาจจะไม่ได้รับการบริการที่ดีจากหน่วยงาน หรืออาจจะไม่ให้ข้อมูล ทำให้ประชาชนไม่อยากจะเข้าไปขอข้อมูลจากหน่วยงาน บางครั้งการเข้าไปตรวจสอบการทำงาน หรือรู้ข้อมูลที่มีการทุจริต ประชาชนก็จะไม่กล้าที่จะร้องเรียน เนื่องจากกลัวภัยอันตราย เพราะเป็นการทำทุจริตจากผู้มีอำนาจในชุมชน บางครั้งการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานนั้นยังสลับซับซ้อนยากต่อการทำความเข้าใจของประชาชน การเผยแพร่ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของหน่วยงาน ไม่สามารถที่จะให้ทุกคนเข้าไปใช้ตรวจสอบข้อมูลได้ เนื่องจากประชาชนบางคนยังขาดความรู้ในเรื่องของเทคโนโลยี ทางกลุ่มควรที่จะมีเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่ง่ายขึ้นเพื่อให้เข้าถึงประชาชนทุกคนในการตรวจสอบการทำงานได้อย่างเท่าเทียมกัน ตามแนวคิดของ จันทนา สุทธิจารี (อ้างใน อมร รักษาสัตย์, 2544) “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนตามสิทธิที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ เป็นการกระทำที่ต้องเกิดขึ้นจากความสมัครใจของประชาชน เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ”

2) *กลุ่มการเมืองท้องถิ่น สมาชิกยังขาดความรู้ในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.2540 ที่ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิที่จะขอข้อมูล หรือสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้อย่างเท่าเทียมกัน และเจ้าหน้าที่ก็ต้อง*

ให้บริการแก่ประชาชนที่เข้ามาตรวจสอบการทำงานหรือขอข้อมูลนั้นด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีฐานะเป็นอย่างไร ทุกคนต้องได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกัน ตามแนวคิดของ Lucian W. Pye (อ้างใน สุจิต บุญบงการ, 2546) ความเสมอภาคเท่าเทียมกันแยกออกเป็น 3 ประการ คือ ประการแรก เป็นความเสมอภาคในฐานะที่เป็นราษฎรซึ่งมีสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน ประการที่สองคือ ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎระเบียบที่เป็นสากลอันเดียวกัน หมายความว่า ราษฎรที่ทำผิดก็จะต้องได้รับโทษไม่มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่เป็นอภิสิทธิ์ชนอยู่เหนือกฎหมายได้ ส่วนประการที่สามคือ ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของชาติตระกูลสูงหรือต่ำหรืออาจกล่าวได้ว่า ราษฎรในสังคมที่พัฒนาแล้วจะมีความเท่าเทียมกันในโอกาสบนเงื่อนไขของความสามารถนั่นเอง

2.2.3 ปัญหาและอุปสรรค การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

1) *กลุ่มการเมืองท้องถิ่น* เข้ามาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยค่อนข้างน้อยและขาดความจริงจัง บางครั้งการเผยแพร่ข่าวสารไปไม่ถึงประชาชนที่อยู่ห่างไกล การให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะมีความเข้มข้นและจริงจังเฉพาะเวลาที่มีการเลือกตั้งเท่านั้น พอหลังจากเลือกตั้งแล้วก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าที่ควร ตามแนวคิดของ มิลเบรธ (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2545) การแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง การที่บุคคลจะแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง ย่อมแสดงว่า บุคคลนั้นได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมือง (Political Stimuli) จากสิ่งแวดล้อมมาพอสมควร จนกระทั่งเกิดความสนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยตนเอง บุคคลที่คาดหวังว่าจะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอุทิศความพยายามเพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางการเมืองของตน กิจกรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นรากฐานเบื้องต้นที่จำเป็นในการร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ โดยทั่วไป การที่บุคคลได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมืองยิ่งมาก จะยิ่งทำให้บุคคลนั้นมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

2) *เมื่อมีการเลือกตั้ง* ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็ให้นโยบายว่าจะทำโครงการต่างๆ เพื่อประชาชน แต่เมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแล้ว กลับไม่นานนโยบายที่ได้เคยพูดว่า มาปฏิบัติ จึงทำให้ประชาชนหมดศรัทธา และขาดความสนใจในการเข้ามาเรียนรู้ในเรื่องของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตามแนวคิดของ มิลเบรธ (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัยวงศ์,

2545) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติ ความเชื่อ ลักษณะทางบุคลิกภาพ การสืบลักษณะนิสัยจากบิดมารดา และความต้องการเชิงจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

2.3 แนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.3.1 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ต้องสร้างเวทีในระดับท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น เสนอปัญหาความต้องการ เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในท้องถิ่น ตามแนวคิดของ ฮันติงตันและโดมิงเกส (Huntington & Dominguez) (อ้างใน บันลือ สุกใส, 2549) การใช้คำว่าพัฒนาการเมืองในความหมายของกระบวนการที่จะพาผู้จุดหมายปลายทางอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้เช่นเรื่องของการพัฒนาประชาธิปไตยของเสถียรภาพทางการเมืองหรือเรื่องของการให้เสถียรภาพทางการเมืองหรือจุดหมายหลายอย่างของระบบการเมืองเช่นคำนึงถึงความมั่นคงทางการเมืองพร้อมกับการให้เสถียรภาพทางการเมืองแก่ประชาชน

2) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนในการเข้ามามีส่วนร่วมกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ได้ทราบถึงผลประโยชน์หรือผลกระทบจากการเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นตามแนวคิดของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2539) การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีเหตุมีผล (Secularization of Political Culture) โดยทั่วไปนั้น สังคมแบบดั้งเดิมที่ปกครองแบบอำนาจนิยมมักจะปลูกฝังให้ประชาชนเห็นว่า ผู้ปกครองเป็นผู้มีบุญญาบารมี การพัฒนาทางการเมืองจึงเป็นไปในทางมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนให้เหตุผลในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะความเป็นเหตุเป็นผลที่ประชาชนจะต้องควบคุม กำกับและตรวจสอบการเมืองอย่างใกล้ชิด

3) กลุ่มการเมืองต้องมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพร้อมกับชุมชนอย่างจริงจังเพราะการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมจะได้รู้ปัญหาของประชาชนจริงๆ และหาแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันกับประชาชน และทำให้แก้ปัญหาได้ตรงจุดมากกว่า ตามแนวคิดของ Myron Weiner (อ้างใน วัชรวิไล ไซยสาร, 2545) การมีส่วนร่วมทางการเมืองหมายถึง การที่ประชาชนเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ หรือผู้นำรัฐบาล รวมทั้งกดดันให้รัฐบาลกระทำตามความประสงค์ของตนหรือกลุ่มของตน และโดยที่การมี

ส่วนร่วมในทางการเมืองเป็นเครื่องชี้วัดพัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ

2.3.2 แนวทางแก้ไขในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ต้องหาวิธีที่จะประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน และต้องเป็นวิธีที่ง่าย สะดวก ไม่สลับซับซ้อน

2) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในการติดตามตรวจสอบ การปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของประชาชนเอง และเพื่อประโยชน์ของชุมชนด้วย ตามแนวคิดของ สมบัติ ชำรงชัญญวงศ์ (2539) การพัฒนาทางการเมืองให้ประชาชนเป็นประชาธิปไตย ต้องการพัฒนาระบบการศึกษา ทั้งนี้เพราะเรามีความเชื่อว่าการศึกษาคือกระบวนการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความเข้าใจและกล่อมเกลாதองการเมือง (Political Socialization) แก่คนได้ดีที่สุดวิธีการหนึ่ง ทั้งการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ

3) ส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงสิทธิของตน ที่สามารถจะตรวจสอบการทำงานของกลุ่มการเมืองได้ และมีช่องทางไหนที่สามารถตรวจสอบได้ เช่นทางเว็บไซต์ ทางแผ่นพับ การติดประกาศ หรือทางอื่นๆ ตามแนวคิดของ Myron Weiner (อ้างใน วัชรวิทย์ ชาญสาร, 2545) “การมีส่วนร่วมทางการเมือง” (Political Participation) หมายถึง การกระทำที่ประสงค์จะมีอิทธิพลต่อผู้นำทางการเมือง และการมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการและดำเนินการของข้าราชการได้ด้วย

4) อบรมข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 ให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการให้มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อที่จะให้บริการประชาชนที่มาติดต่อขอข้อมูลได้อย่างถูกต้องและต้องมีความเต็มใจในการให้บริการประชาชนด้วย

2.3.3 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาในการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

1) กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ควรเข้ามาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้บ่อยครั้ง สม่ำเสมอ และมีความจริงจัง การเผยแพร่ข่าวสารต้องให้ถึงประชาชนที่อยู่ห่างไกล การให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะมีความเข้มข้นและจริงจังไม่ใช่เฉพาะเวลาที่มีการเลือกตั้งเท่านั้น ตามแนวคิดของ มิลเบรธ (อ้างใน สมบัติ ชำรงชัญญวงศ์, 2545) การแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง การที่บุคคลจะแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง ย่อมแสดงว่า บุคคลนั้นได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมือง (Political Stimuli) จากสิ่งแวดล้อมมาพอสมควร จนกระทั่งเกิดความ

สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยตนเอง บุคคลที่คาดหวังว่าจะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอุทิศความพยายามเพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางการเมืองของตน กิจกรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นรากฐานเบื้องต้นที่จำเป็นในการร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ โดยทั่วไป การที่บุคคลได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมืองยิ่งมาก จะยิ่งทำให้บุคคลนั้นมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

2) *เมื่อมีการเลือกตั้ง* ทางกลุ่มการเมืองท้องถิ่นก็ให้นโยบายว่าจะทำโครงการต่างๆ เพื่อประชาชน แต่เมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแล้ว ต้องนำนโยบายที่ได้เคยพูดไว้มาปฏิบัติ จึงทำให้ประชาชนเกิดศรัทธา และหันมาให้ความสนใจในการเข้ามาเรียนรู้ในเรื่องของการเมืองการปกครองระบอบในประชาธิปไตยมากขึ้น ตามแนวคิดของ มิลเบรธ (อ้างใน สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2545) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติ ความเชื่อ ลักษณะทางบุคลิกภาพ การสืบลักษณะนิสัยจากบิด มารดา และความต้องการเชิงจิตวิทยา ว่าบุคคลยังมีความสนใจและห่วงใยเรื่องการเมืองย่อมมีแนวโน้มจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ในครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยได้ให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือกับการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี เพื่อที่จะเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการพัฒนาทางการเมืองให้เจริญก้าวหน้า และให้เป็นไปตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ผู้ศึกษาจึงมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้

3.1.1 *การพัฒนาทางการเมืองของอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี* กลุ่มการเมืองท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นของทุกคนทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องในชุมชนนั้นๆ ควรประสานการทำงานระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นต่างๆ และประชาชนในชุมชนเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาพัฒนาทางการเมืองโดยทุกคนมีส่วนร่วม

3.1.2 *การได้มาของสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่น* สะท้อนให้เห็นว่า สมาชิกส่วนใหญ่ที่ได้รับการคัดเลือกมาจากประชาชนนั้น อาจจะยังไม่ได้มาจากความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง เพราะยังมีสมาชิกบางส่วนที่ยังใช้อำนาจเงิน อำนาจบารมี ที่ประชาชนในท้องถิ่นต้องให้ความเคารพ เกรงใจ เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกผู้นำของประชาชน ซึ่งจะทำได้สมาชิกที่

ไม่ได้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง การพัฒนาทางการเมืองก็จะไม่ได้รับการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร

3.1.3 การแก้ไขปัญหาต่างๆ ในพื้นที่ กลุ่มการเมืองท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่มีการทำงานใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ควรเป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนา ต้องแสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยให้กลุ่มการเมืองท้องถิ่นเป็นเครื่องมือของประชาชน ไม่ใช่ให้ประชาชนเป็นเครื่องมือของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น จึงจะเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาทางการเมืองอย่างแท้จริง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ในภาพที่กว้างขวางขึ้นในระดับภาค ทุกภาค และระดับประเทศ เพราะกลุ่มการเมืองท้องถิ่นมีอยู่ในทุกภาคของประเทศ ล้วนมีส่วนช่วยพัฒนาทางการเมืองทั้งสิ้น จะทำให้ทราบว่าการเมืองในระดับรากหญ้ามีรูปแบบอย่างไร และส่งผลดีในระดับประเทศอย่างไร

3.2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในยุคก่อนและกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในยุคปัจจุบัน กับการพัฒนาทางการเมือง เพื่อศึกษาว่าบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในแต่ละยุคแตกต่างกันอย่างไร ยุคใดดีกว่าอย่างไร ทั้งนี้เนื่องจาก แนวคิดกลุ่มการเมืองท้องถิ่นส่วนหนึ่งได้มาจากสภาพแวดล้อม เหตุการณ์ สภาพสังคม หรือปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย ย่อมส่งผลต่อบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาทางการเมือง

3.2.3 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่เป็นทางการต่อการพัฒนาทางการเมือง ว่ามีความแตกต่างหรือมีความสอดคล้องกันอย่างไร ส่วนที่สอดคล้องก็นำมาใช้ในการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นต่อไป ถือว่าเป็นจุดแข็งของการเมืองท้องถิ่น และในส่วนที่แตกต่างหันก็เป็นจุดอ่อนของท้องถิ่น ส่งผลดีหรือผลเสียอย่างไรในการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น เป็นการสร้างกำลังใจและสร้างการยอมรับให้คนทำงานในการพัฒนาทางการเมืองและเป็นทางออกให้กับปัญหาทางการเมืองในระดับท้องถิ่นและสามารถขยายไปในระดับประเทศต่อไป



บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

บรรณานุกรม

- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. (2522). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจการเมืองกับการรวมอำนาจทางเศรษฐกิจโดยเอกชนในประเทศไทย. ใน สม มานะรังสรรค์ (บก.), *การขยายตัวของระบบทุนนิยมในประเทศไทย (พ.ศ.2488-ปัจจุบัน)*. กรุงเทพฯ: สว่างสรรค์.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอเน็ต.
- _____. (2548). *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- จุมพล หนิมพานิช. (2546). *การวิเคราะห์นโยบาย : ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎีและกรณีตัวอย่าง*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชญาดา ศิริภิรมย์. (2539). *การวิจัยสาธารณสุขประยุกต์*. เชียงใหม่: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2517). *ความคิดอิสระ*. รวมบทความทางการเมืองระหว่างปี 2511 – 2516. กรุงเทพฯ: พิมพ์ศ.
- _____. (2535). *รัฐ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาคริตชัย จอมแจ้ง. (2550). *บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภوتاบ่อ จังหวัดหนองคาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ชูป กาญจนประกร. (2514). *รัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มงคลการพิมพ์.
- เดชะ สิทธิสุทธิ. (2541). *การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มการเมืองในการเมืองท้องถิ่น : ศึกษากลุ่ม “สันติธรรม” ในเทศบาลเมืองนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิตร. (2550). *รัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล รัตนภิบาล. (2540). *บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- นฤมิตร อามิน. (2550). *การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทางการเมืองของผู้นำศาสนาอิสลาม กรณีศึกษา เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา*. (การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- นพพร อัจฉริยวนิช. (2527). *ระบบการเมืองไทย : ความเป็นสมัยใหม่แต่ไร้การพัฒนา*. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากร” *ทิศทางไทย* 1(5): 1-10.
- บันลือ สุกใส. (2549). *บทบาทของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ประณต นันทิยะกุล. (2540). “คณะกรรมการการเลือกตั้ง” รวมบทความการปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการรณรงค์เพื่อการปฏิรูปการเมือง (ครก.).
- ปรีชา คูวินทร์พันธุ์. (2539). *โครงสร้างสังคมอย่างเป็นทางการกับกฎเกณฑ์พฤติกรรมที่ไม่ได้ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรในชนบทของไทย*. ใน *ระบบอุปถัมภ์*. อมรา พงศาพิชญ์. บรรณาธิการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธโสธร ตู้อองคำ. (2555). *กระบวนการเลือกตั้ง สถาบันและกระบวนการทางการเมือง*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พิชาย รัตนดิถ ก ภูเก็ต. (2539). *องค์การและการบริหารจัดการ*. นนทบุรี: ชิงค์บีคอนด์บุ๊กส์.
- พีรภัทร จันท์พรหม. (2555). *โครงสร้างอำนาจในชุมชนกับการเมืองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- โพสต์ทูเดย์. (2556). *มีอบบยงสุรชกรูร์ไม่พอใจกระบคัปปัดถนน*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com>
- ไพบุลย์ ช่างเรียน. (2527). *ลักษณะสังคมและการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วสุธร พานทอง. (2554). *องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญผล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์กับการพัฒนาทางการเมือง*. (การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วัชร ไซยสาร. (2545). *ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

- วันชัย วัฒนศัพท์. (2543). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของชุมชน*. มปท. : มปป.
- วิริยม ศรีสองเมือง. (2553). *บทบาททางการเมืองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกับการพัฒนา
ทางการเมืองระดับท้องถิ่นด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน : กรณีศึกษาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดอุดรธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2539). *นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*.
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- _____. (2545). *การเมือง : แนวความคิด และการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ:
เสมาธรรม.
- สมบุญ สุขสำราญ. (2537). *การเมืองการปกครองสหราชอาณาจักร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนัย จุลพงศธร. (2542). *บทบาทกลุ่มอิทธิพลทางการเมืองในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลต่อ
สถาบันการเงินไทย*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุรพล ราชภัณฑารักษ์. (2540). *พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- สิทธิโชค ลางกุลานนท์. (2552). *พัฒนาการและบทบาททางการเมืองของกลุ่มธุรกิจการเมืองใน
ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมาน รังสิโยกฤษฎ์. (2546). *การบริหารราชการไทย อดีต ปัจจุบัน และอนาคต*. กรุงเทพฯ:
บรรณกิจ.
- สันสิทธิ์ ชาลิตธารง. (2550). *หลักการบริหารรัฐกิจกับระบบราชการไทย*. กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์. (2539). *ระบบอุปถัมภ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำพร สุคนธ์รัตนสุข. (2547). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดขอนแก่น*. (ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ASTV ผู้จัดการรายวัน. (2557). *ขีดเส้นสิ้นปีैयाงวิกฤต นัดเข้ากรุงชุมนุม ยุบลด'หม่อมอู่'ตั้ง
"บึกป้อม"แก้*. สืบค้นจาก <https://www.ASTV South.com>



ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อและตำแหน่งผู้ตอบแบบสัมภาษณ์



รายชื่อและตำแหน่งผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ข้าราชการประจำองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

1.1 นางสาว สุพรรณศรี จรูญรักษ์ ตำแหน่ง นิติกร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอ
พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ข้าราชการทั่วไปในพื้นที่

2.1 นายธีรภัทร พัฒน์ยัง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยางงาม

2.2 นายวินัย บุญช้าง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมะละาะ

2.3 นายสุนทร กล่อมเมือง อาชีพข้าราชการบำนาญ

3. ผู้ใหญ่บ้าน

3.1 นายสมศักดิ์ เดชมณี ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี

3.2 นายภิรมย์ พริกไทย ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี

4. ผู้นำชุมชน

4.1 นายธีรยุทธ อินทร์โท ตำแหน่ง ประธานชุมชนเจริญตาก ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5. ประชาชนในอำเภอพุนพิน

5.1 นายสมบูรณ์ จากถิ่น อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

5.2 ร.ต.อ.ประเสริฐ ประกอบพร ตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท พี เอส.อาร์.เซฟตี้การ์ด
(2006) จำกัด

5.3 นางสาว อัจฉรา ชูคง อาชีพ พนักงานเสมียน

5.4 นายสมเดช มณีวัต อาชีพ ทำสวน

5.5 นายประดิษฐ์ ดวงพุ่มเมศ ตำแหน่ง พนักงานรับจ้างตามภารกิจ องค์การบริหารส่วน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง



แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง

กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อประโยชน์ในการวิจัย ซึ่งข้อมูลของท่านจะมีประโยชน์ในทางวิชาการ โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่าน โดยคำตอบและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถือเป็นความลับที่สุด ผู้ศึกษาจะนำคำตอบหรือความคิดเห็นของท่านไปประมวลและวิเคราะห์เพื่อการศึกษาวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นไปเพื่อการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขารัฐศาสตร์ วิชาเอก การเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งจะสำเร็จด้วยดีหากได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลจากท่าน ขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

3. แบบสัมภาษณ์การวิจัยฉบับนี้มีทั้งหมด 4 ข้อ คือ

ข้อ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อ 2 บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นที่มีผลต่อการพัฒนาทางการเมือง

ข้อ 3 ปัญหาและอุปสรรค ของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

ข้อ 4 ข้อเสนอแนะแนวทาง การส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น กับการพัฒนาทางการเมือง

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง

กลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง
ของอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สัมภาษณ์วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สถานที่สัมภาษณ์.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ประเด็นในการสัมภาษณ์

ข้อ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1.1 ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

1.2 ที่อยู่ บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอพุนพิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 อายุ.....ปี

1.4 วุฒิการศึกษา.....

1.5 ประวัติการทำงาน.....

.....

.....

1.6 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

ข้อ 2 บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ที่มีผลต่อการพัฒนาทางการเมือง

2.1 บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ในเรื่อง การกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง

2.1.1 บทบาทของกลุ่มพัฒนาทำข้าม มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

.....

.....

2.1.2 บทบาทของกลุ่มท่าข้ามก๊าวหน้่า มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมความ
เท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

.....
.....

2.1.3 บทบาทของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการกำหนดนโยบาย
ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

.....
.....

2.1.4 บทบาทของกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา มีการกำหนดนโยบาย
ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

.....
.....

2.1.5 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดนโยบายส่งเสริม
ความเท่าเทียมกันทางการเมือง อย่างไร

.....
.....

2.2 บทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ในเรื่อง การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองใน
การพัฒนาชุมชน

2.2.1 บทบาทของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการ
พัฒนาชุมชน อย่างไร

.....
.....

2.2.2 บทบาทของกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

.....
.....

2.2.3 บทบาทของกลุ่มสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

.....
.....

2.2.4 บทบาทของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

.....
.....

2.2.5 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการพัฒนาชุมชน อย่างไร

.....
.....

ข้อ 3 ปัญหาและอุปสรรค ของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

3.1 การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

3.1.1 ปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

.....
.....

3.2 การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

3.2.1 ปัญหาและอุปสรรคของการให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

.....
.....

3.3 การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย

3.3.1 ปัญหาและอุปสรรคการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย

.....
.....

ข้อ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมบทบาทของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับการพัฒนาทางการเมือง

4.1 การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

4.1.1 ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

.....
.....

4.2 การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามกำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

4.2.1 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

.....
.....

**4.3 การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครองใน
ระบอบประชาธิปไตย**

**4.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความ
เข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย**

.....
.....

จบการสัมภาษณ์ ขอบพระคุณที่ให้สัมภาษณ์





ภาคผนวก ค
กลุ่มการเมืองท้องถิ่น

1. กลุ่มพัฒนาท่าข้าม

กลุ่มพัฒนาท่าข้าม ข้าม เริ่มก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ ปี 2531 โดยมี นายทงศักดิ์ ทวีทอง เป็นหัวหน้า ซึ่งเป็นอดีตนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม ตั้งแต่ปี 2536-2539 ปี 2539-2543 และ ปี 2544-2548 มาถึง 3 สมัย และเป็นอดีตนายกสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เขตอำเภอพุนพิน เมื่อปี 2522 ติดต่อกัน 3 สมัย ซึ่งมีสมาชิกในทีมงานเป็นสมาชิกสภาเทศบาลครอบคลุมคะแนนเสียงข้างมากเอาไว้เป็นอย่างดี

นายทงศักดิ์ ทวีทอง มีโอกาสเริ่มต้นมีประสบการณ์เกี่ยวข้องในการทำงานการเมือง ตั้งแต่เดินขบวนเรียกร้องดินแดนเขาพระวิหาร ตั้งแต่เรียนหนังสือชั้นประถมปีที่ 5 เมื่ออายุ 11 ปี เป็นกรรมการ ร่างธรรมนูญนักศึกษาฯ และเป็นรองนายกองค์การนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เมื่อปี พ.ศ.2514-2516 ได้ร่วมนำนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เรียกร้องรัฐธรรมนูญร่วมกับศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เมื่อ 14 ตุลาคม 2516

ต่อมา นายทงศักดิ์ ทวีทอง ได้มีการผลักดันให้ นายอนุวัฒน์ รจิตานนท์ เป็นผู้นำกลุ่มแทน โดยได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาล 2 สมัย และเป็นประธานสภาเทศบาล เมื่อ พ.ศ. 2551-2552 ส่วนสมัยที่ 3 กลุ่มพัฒนาท่าข้ามไม่ได้รับเลือก แต่ยังทำงานการเมืองท้องถิ่นอยู่ตลอดเวลา ทำกิจกรรมสังคมเพื่อส่วนรวมในทุกชุมชนในทุกเรื่อง และในสมัยที่ 4 กลุ่มพัฒนาท่าข้ามก็ได้รับเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง และ นายอนุวัฒน์ รจิตานนท์ ดำรงตำแหน่ง นายกเทศบาลเมืองท่าข้าม ตั้งแต่วันที่ 21 มิ.ย.2556 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ นายอนุวัฒน์ รจิตานนท์ ยังให้สนับสนุนการทำงานของพรรคการเมืองใหญ่ ที่ยังครองแชมป์ ขวัญใจคนใต้ อีกด้วย นายอนุวัฒน์ รจิตานนท์ ทำงานโดยเน้นนโยบายในการทำงานคือ การทำงานต้องตรงกับความต้องการของประชาชน ตรงกับปัญหาของประชาชนที่จำเป็นเร่งด่วน





ภาพที่ 6.1 แสดงการมีส่วนร่วมกับพรรคการเมืองขนาดใหญ่ของกลุ่มพัฒนาท่าข้าม

กลุ่มพัฒนาท่าข้าม เป็นกลุ่มที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของประชาชน เป็นกลุ่มที่ประชาชนเลือกให้เข้ามามีโอกาสทำงานให้กับประชาชนในหลายสมัย เป็นกลุ่มที่ก่อตั้งมาเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร ประชาชนจะได้ยินชื่อพรรคจนติดหู และเมื่อมีการลงแข่งขันจะมีชื่อกลุ่มพัฒนาท่าข้ามเข้าร่วมลงสมัครด้วยทุกครั้ง

คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองท่าข้าม ซึ่งได้รับเลือกจากกลุ่มพัฒนาท่าข้าม

คณะผู้บริหาร



นายอนวัตร รจิตานนท์

นายกเทศมนตรี



นายธีรวัฒน์ นิจันพันธ์ศรี

รองนายกเทศมนตรี



นายอนุกุล เขมาภิวงศ์

รองนายกเทศมนตรี



นายไพฑูรย์ จิตราภิรมย์

รองนายกเทศมนตรี



นายชาติชาย เชิงทอง
เลขานุการนายกเทศมนตรี



นายจิตติรัตน์ เจริญกุล
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี



นายเสริมศักดิ์ สุนทรวาทาส
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

ภาพที่ 6.2 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารเทศบาลเมืองท่าข้าม ซึ่งได้รับเลือกจากกลุ่มพัฒนาท่าข้าม

2. กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า

กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า นำโดย นายทศพลงาน ไพโรจน์ เคยเป็นนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม เมื่อปี พ.ศ. 2552 -2556 มีวิสัยทัศน์ คือ “มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านการศึกษา เรียนรู้ การกีฬา และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร” มีการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองให้เอื้อต่อการศึกษา โดยมีการจัดตั้งโรงเรียนสังกัดเทศบาล สร้างนวัตกรรมด้านการส่งเสริมการอ่านจัดกิจกรรมพัฒนาการศึกษาเพื่อท้องถิ่น เช่น กิจกรรมนิทานในสวนและนิทานเคลื่อนที่กิจกรรมติดตั้งตู้อ่านหนังสือบริเวณศาลาพักผ่อนผู้โดยสาร จัดตั้งห้องสมุดเด็กและครอบครัว จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติฯ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ป่าयरณเมล์ มีการร่วมมือกับโรงพยาบาลสวนสราญรมย์เริ่มต้นพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อันโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองท่าข้ามภายใต้โครงการ “สุขภาพจิตในโรงเรียน”เช่น ปัญหาการเรียนของเด็กประถมศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ โดยดำเนินการจัดสร้างแหล่งเรียนรู้แห่งใหม่ของเมืองท่าข้าม แหล่งนันทนาการแห่งใหม่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งเป็นศูนย์กลางของการถ่ายทอด และการแลกเปลี่ยนด้านการศึกษาแก่เยาวชนเช่น โครงการจัดสร้างอุทยานการเรียนรู้ “ห้องสมุดมีชีวิต” จัดทำโครงการจัดตั้งอาคารพิพิธภัณฑ์ ซากดึกดำบรรพ์ และธรรมชาติวิทยา

กลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า เพราะว่า เป็นกลุ่มที่ก่อตั้งมาเป็นเวลายาวนาน ประชาชนรู้จักกันเป็นอย่างดี หัวหน้าพรรคเป็นที่ยอมรับของประชาชน ได้เคยมีโอกาสเข้ามาทำงานให้ประชาชนในหลายสมัย และเป็นคู่แข่งกับ กลุ่มพัฒนาท่าข้ามมาโดยตลอด มีการต่อสู้แข่งขันทางการเมืองกับกลุ่มพัฒนาท่าข้ามที่เป็นการต่อสู้ที่สูสีกันมาโดยตลอด

คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองท่าข้าม ซึ่งได้รับเลือกจากกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า

คณะผู้บริหาร



นายทศพล งามไพโรจน์
นายกเทศมนตรีเมืองท่าข้าม



นางพรชนก สู้บันเทิง
ปลัดเทศบาล

ภาพที่ 6.3 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารเทศบาลเมืองท่าข้าม ซึ่งได้รับเลือกจากกลุ่มท่าข้ามก้าวหน้า

3. สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด

สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2539 มีสมาชิกแรกตั้ง 176 คน มีทุนเรือนหุ้นแรกตั้ง 176,000 บาท ตั้งอยู่บนเนื้อที่ 104 ไร่ 21 ตารางวา เลขที่ 138-138/1 หมู่ที่ 3 ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2542 สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ดำเนินงานโดยสมาชิก ซึ่งสมาชิกจะเลือกตั้งตัวแทนเข้ามาบริหารงานสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด ในรูปของคณะกรรมการดำเนินการจำนวน 15 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมฐานะทางเศรษฐกิจและ

สังคมของสมาชิกโดยดำเนินธุรกิจการค้า การบริการเพื่อประโยชน์ ของสมาชิกและประชาชนทั่วไป

สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีจำนวนสมาชิกประมาณ 12,000 คน มีการดำเนินงานของสหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด แยกเป็นศูนย์ธุรกิจ ดังนี้ 1) สำนักงานใหญ่ ประกอบกิจการเกี่ยวกับรับจัดงานเลี้ยง งานแต่งงาน งานประชุมสัมมนา งานแสดงสินค้า และงานอื่นๆ และเป็นส่วนงานสนับสนุนศูนย์ธุรกิจต่างๆ 2) ร้านค้าสหกรณ์ ประกอบกิจการเกี่ยวกับ จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ของฝากของที่ระลึก จำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคทั้งขายส่งและขายปลีก รวมถึงมีหน่วยจัดส่งสินค้าให้กับสมาชิกที่อยู่ต่างอำเภอ 3) สถานีบริการน้ำมัน เป็นสถานีบริการน้ำมันเช่าจาก ปตท. โดยจำหน่ายน้ำมันไฮ น้ำมันหล่อลื่นและอุปกรณ์ของ ปตท. 4) โครงการเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวโดยเพาะพันธุ์กุ้งเพื่อเลี้ยงและเพื่อขาย

รูปแบบการดำเนินธุรกิจ

1. สำนักงานใหญ่ ดำเนินเกี่ยวกับการจัดงานเลี้ยง งานประชุมสัมมนา ใช้เช่าพื้นที่ทั้งในส่วนของอาคารต่างๆ เช่นอาคารห้องเย็น อาคารตลาดผักและผลไม้ อาคารพาณิชย์ อาคารอเนกประสงค์ และพื้นที่ในการจัดงานแสดงสินค้า และเป็นส่วนงานสนับสนุน ศูนย์ธุรกิจต่างๆ แบ่งส่วนงานเป็น 5 ฝ่าย มีเจ้าหน้าที่ประจำ 40 คน และลูกจ้าง 13 คน รวมทั้งหมด 53 คน มีรายละเอียดดังนี้

- 1.1 สำนักงานผู้จัดการ
- 1.2 ฝ่ายธุรการและบุคคล
- 1.3 ฝ่ายบริหารทรัพย์สิน
- 1.4 ฝ่ายระบบงานคอมพิวเตอร์
- 1.5 ฝ่ายบัญชีและการเงิน

2. ร้านค้าสหกรณ์ ประกอบกิจการเกี่ยวกับ จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ของฝากของที่ระลึก จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ทั้งขายส่งและขายปลีก รวมถึงมีหน่วยจัดส่งสินค้าให้กับสมาชิกที่อยู่ต่างอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการบริหารจัดการแบ่งส่วนงานออกเป็น 3 ฝ่าย โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำ 36 คน ลูกจ้าง 13 คน รวมทั้งหมด 49 คน มีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 ฝ่ายบริหารจัดการร้าน
- 2.2 ฝ่ายบริหารคลังสินค้า
- 2.3 ฝ่ายบัญชีและการเงิน (ส่วนงานการเงินและแคชเชียร์)

3. สถานีบริการน้ำมัน เป็นสถานีบริการน้ำมันเช่าจาก ปตท. โดยจำหน่ายน้ำมันใส น้ำมันหล่อลื่นและอุปกรณ์ของ ปตท. ในการบริหารจัดการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำ 12 คน และลูกจ้าง 7 คน รวมทั้งหมด 19 คน มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ส่วนงานสำนักงาน

3.2 ส่วนงานบริการหน้าลาน

4. โครงการเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นธุรกิจฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว ตั้งอยู่เลขที่ 74 หมู่ที่ 3 ตำบลพลายวาส อำเภอกายจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ทั้งหมด 334.14 ไร่ พื้นที่น้ำ 269.22 ไร่ มีบ่ออนุบาลกุ้ง 6 บ่อ บ่อเลี้ยงกุ้ง 20 บ่อ โดยแบ่งส่วนงานออกเป็น 2 ส่วน มีเจ้าหน้าที่ประจำ 14 คน ลูกจ้าง 36 คน รวมทั้งหมด 50 คน มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ส่วนสำนักงาน

4.2 ส่วนเพาะเลี้ยง

สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด มีการจัดสรรกำไร ดังนี้ 1) จัดสรรกำไรสุทธิเพื่อผ่อนใช้เงินขาดทุนสะสม 2) ค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย (ร้อยละ 1 ของกำไรสุทธิ แต่ไม่เกิน 30,000 บาท) 3) จัดสรรเป็นเงินปันผลในอัตราร้อยละ 3 ของมูลค่าหุ้น

เป็นกลุ่มที่มีสมาชิกลงหุ้นเป็นจำนวนมาก เพราะสหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้กับสมาชิกในสหกรณ์ฯ การที่สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ย่อมมีพลังในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องในสิ่งที่ทางกลุ่มต้องการได้

คณะผู้บริหาร สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด



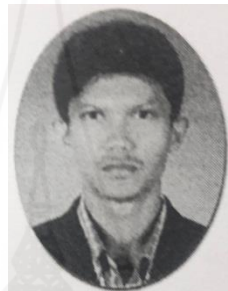
นายพิสันต์ เหมาะประมาณ
ผู้จัดการสหกรณ์



นางสาวศรีประภา มิตรพัฒน์
ผู้ช่วยผู้จัดการ และหัวหน้าฝ่ายบัญชีและการเงิน



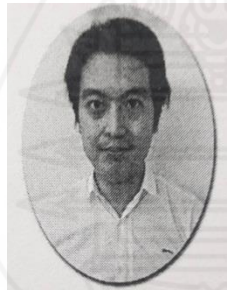
นายพรชัย พ่วงจินดา
หัวหน้าสถานีบริการน้ำมัน



นายจักรกฤษ เป่าสวัสดิ์
หัวหน้าฟาร์มสหกรณ์ฯ



นายวิโรจน์ เตียนกั้ว
หัวหน้าฝ่ายบริหารทรัพย์สิน



นายอนวัช พวงจันทร์
หัวหน้าฝ่ายบริหารจัดการร้าน
ร้านค้าสหกรณ์ฯ



นายณัฐวุฒิ ชุมทองโต
หัวหน้าฝ่ายบริหารคลังสินค้า
ร้านค้าสหกรณ์ฯ

ภาพที่ 6.4 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหาร สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด

คณะกรรมการ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี จำกัด



นายเชวง ใจสมุทร
ประธานกรรมการ



นายวณิชย์ ใจสมุทร
รองประธานกรรมการคนที่ 1



นายสาขันธ์ อนันตยากุล
รองประธานกรรมการคนที่ 2



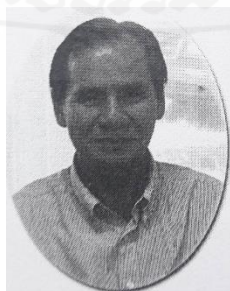
นายไพบูรณ์ น้อยเจริญ
เลขานุการ



นายสมพร วัชรภูมิต
เหรัญญิก



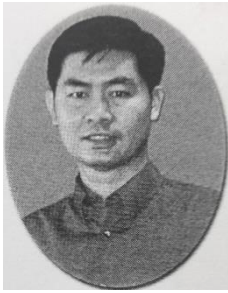
นายอนุกุล กุ่มรักษ์
กรรมการบริหาร



นายสัราญ วราชัย
กรรมการบริหาร



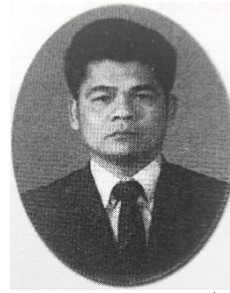
นางจิริรัตน์ ใหม่น้อย
กรรมการบริหาร



นายชิวิต พรพานิช
กรรมการ



นายสิทธิพร ศรีเทพ
กรรมการ



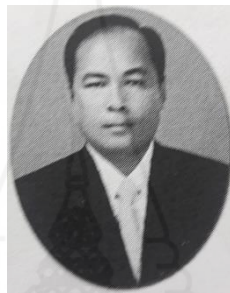
นายสำราญ อภัยสวัสดิ์
กรรมการ



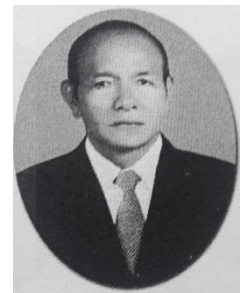
นายต่วน คงเรือง
กรรมการ



นายสันติ พุทธศรี
กรรมการ



นายสรพล รัชกายศ
กรรมการ



นายธีรพงษ์ สองพี่น้อง
กรรมการ

4. กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา

ตลาดกลางยางพารา เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2541 เรื่อง ให้เปลี่ยนแปลงหมวดเงินงบประมาณรายจ่าย (โครงการจัดตั้งตลาดกลางยางพารา จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังนี้

ให้สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด ดำเนินการก่อสร้างตลาดกลางยางพาราเอง ตามแบบที่กรมวิขา การเกษตรกำหนดและเป็นผู้ให้คำปรึกษาในรายละเอียดของแบบก่อสร้าง โดยให้ก่อสร้างบนพื้นที่ของ สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด บริเวณสามแยก บ้านหนองขรี หมู่ที่ 3 ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จให้กรมวิขาการเกษตรเป็นของกรมวิขาการเกษตรเพื่อให้ การดำเนินตาม โครงการดังกล่าวอยู่ภายใต้การบริหารงานและการจัดการของกรมวิขาการเกษตร และให้สหกรณ์สุราษฎร์ธานี จำกัด อนุญาตให้กรมวิขาการเกษตรใช้พื้นที่ดังกล่าว เป็นระยะเวลา 30 ปี

ตลาดกลางยางพารา เป็นองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการซื้อขายยางพาราในราคาที่เป็นธรรม เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ตลาดกลางยางพารามี สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นสำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ 86 หมู่ที่ 2 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานอำเภอ 7 แห่ง คือ

1. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
2. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอบ้านนาสาร
3. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเวียงสระ
4. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอคีรีรัฐนิคม
5. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอไชยา
6. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอพระแสง
7. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเคียนซา

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ.2523 สำนักงานตั้งอยู่ภายในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ด้านหลัง) รับผิดชอบการปฏิบัติงานในเขตท้องที่ 1) อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี 2) อำเภอกาญจนดิษฐ์ 3) อำเภอพุนพิน 4) อำเภอเกาะสมุย 5) อำเภอเกาะพะงัน 6) อำเภอดอนสัก

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอบ้านนาสาร เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ.2525 สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 21 ถนนคลอง ตำบลนาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบการปฏิบัติงานในเขตท้องที่ 1) อำเภอบ้านนาสาร 2) อำเภอบ้านนาเดิม

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเวียงสระ เปิดดำเนินการ เมื่อปี พ.ศ. 2525 โดยแยกตัวออกมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอบ้านนาสาร สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 632 หมู่ที่ 4 ถนนนาสาร - บ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบการปฏิบัติงานในเขตท้องที่อำเภอเวียงสระ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอคีรีรัฐนิคม เปิดดำเนินการ เมื่อปี พ.ศ.2534 โดยแยกตัวออกมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 12/2 หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านท่าเนียน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบการปฏิบัติงานในเขตท้องที่ 1) อำเภอคีรีรัฐนิคม 2) อำเภอบ้านตาขุน 3) อำเภอพนม 4) อำเภอวิภาวดี

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอไชยา เปิดดำเนินการ เมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยแยกตัวออกมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี สำนักงานตั้งอยู่ เลขที่ 103/6-7 หมู่ที่ 5 ตำบลป่าเว อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบการปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ 1) อำเภอไชยา 2) อำเภอท่าชนะ 3) อำเภอท่าฉาง

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอพระแสง เปิดดำเนินการ เมื่อปีพ.ศ. 2557 โดยแยกตัวออกมาจาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเวียงสระ สำนักงาน ตั้งอยู่เลขที่ 302 หมู่ที่ 1 ตำบลอูบ้น อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบการปฏิบัติงาน ในเขตพื้นที่ 1) อำเภอพระแสง 2) อำเภอชัยบุรี

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเคียนซา เปิดดำเนินการ เมื่อปีพ.ศ. 2558 โดยแยกตัวออกมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอบ้านนาสาร สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 173/1 หมู่ที่ 2 ตำบลเคียนซา อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบ การปฏิบัติงานในเขตพื้นที่อำเภอ เคียนซา

**ผู้บริหาร สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี**



นายสุกษามย์ ช่อเรืองศักดิ์

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี



นายสุวิทย์ ก้องศักดิ์ศรี
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานี



นางภาวิดา วังวิเศษการณ
หัวหน้าส่วนบริหารทั่วไป



นายลินธุ์ชัย สังสันไทย
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี



นายวีระพัฒน์ เดชารัตน์
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอบ้านนาสาร



นายสุทัน ไชยสุวรรณ
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอเวียงสระ



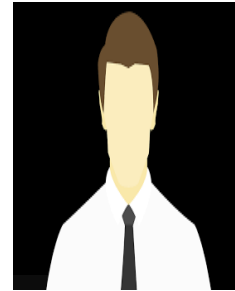
นายพงษ์เทพ บางรักษ์
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอบ้านนาสาร



นายวิฑูรย์ ไกรสิทธิ์
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอไชยา



นายอำนาจ ทองนา
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอพระแสง



นายเพชรโรจน์ จุ่งพิวัฒน์
หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยางอำเภอเคียนซา

ภาพที่ 6.5 แสดงรายชื่อผู้บริหาร สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารา เป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ มีสมาชิกเป็นจำนวนมาก เพราะประชาชนในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ทำอาชีพสวนยางพารา และปล้ำม น้ำมัน ประชาชนจึงเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา เพื่อจะได้นำยางพาราของตน มาขายในราคายุติธรรม การที่สมาชิกของกลุ่มชาวสวนยางตลาดกลางยางพารามีเป็นจำนวนมาก จะเป็นผลดี จะมีพลังในการต่อสู้เรียกร้องค่อนข้างมาก หรือการที่จะรวมกลุ่มทำกิจกรรมอย่างใดอย่าง หนึ่ง ก็จะมีพลังค่อนข้างมาก นำมาซึ่งผลสำเร็จได้ ดังนี้

การเรียกร้องราคายางพาราตกต่ำ ปี 2556 ของกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา





ภาพที่ 6.6 แสดงการเรียกร้องราคาขางพาราตกต่ำ ปี 2556 ของกลุ่มสวนยางตลาดกลางขางพารา



นายมนูญ อุปลา

แกนนำและผู้ประสานงานการชุมนุมชาวสวนยาง

ภาพที่ 6.7 แสดงภาพ นายมนูญ อุปลา แกนนำและผู้ประสานงานการชุมนุมชาวสวนยาง

เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2556 เวลา 09.00 น. พล.ต.ต. ธวัช บุญเฟื่อง รองเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ได้นั่งเฮลิคอปเตอร์จาก จ.นครศรีธรรมราช เดินทางมายังสนามบิน สุราษฎร์ธานีและประชุมร่วมกับ นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ ผวจ.สุราษฎร์ธานี พล.ต.ท.ยงยุทธ เจริญวานิช ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 พล.ต.ต.เกียรติพงษ์ ขาวสำอางค์ ผู้บังคับการตำรวจภูธร จ.สุราษฎร์ธานี ที่ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี โดยเชิญ นายมนูญ อุปลา แกนนำและผู้ประสานงานการชุมนุมชาวสวนยาง เข้าหารือเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้น ทั้งหมดได้ร่วมประชุมกับ แกนนำเกษตรกรชาวสวนยาง 14 จังหวัดภาคใต้

ขณะเดียวกันที่ด้านหน้าประตูทางเข้าสนามบินสุราษฎร์ธานี ริมถนนทางหลวงเอเชีย 41 ได้มีตำรวจชุดควบคุมฝูงชน จำนวน 1 กองร้อย รักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวดและเปิดเส้นทางเข้าออกเพียง 1 ช่องเพื่อป้องกันการบุกยึดสนามบิน

พล.ต.ต.ธวัช กล่าวกับแกนนำเกษตรกรชาวสวนยางว่า ขอรับเป็นคนกลางนำข้อเรียกร้องไปเสนอต่อนายกรัฐมนตรีนำเข้าไปประชุมคณะกรรมการนโยบายยางแห่งชาติ (กนย.) ในวันที่ 5 ก.ย. 56 ซึ่งนายกรัฐมนตรีรับทราบปัญหาและไม่เคยทอดทิ้งชาวสวนยาง

ทั้งนี้ ข้อเรียกร้องจากมติเครือข่ายชาวสวนยางภาคใต้ ประกอบด้วย ให้รับซื้อยางรมควันกิโลกรัมละ 101 บาท ยางแผ่นดิบชั้น 3 กิโลกรัมละ 92 บาท น้ำยางสดกิโลกรัมละ 82 บาท

และยางด้วยกิโลกรัมละ 83 บาท โดยให้ประกันราคา ณ จุดรับซื้อและชดเชยส่วนต่างจ่ายเงินให้เกษตรกรที่ลงทะเบียนเท่านั้น

ค่านายมณูญ กล่าวว่า หากรัฐบาลมีความจริงใจในการแก้ไขปัญหาตั้งแต่ที่เครือข่ายชาวสวนยางเสนอจะใช้เงินไม่มากเพียง 4-5 พันล้านบาทนั้นและมั่นใจว่าเงินจะไม่ตกหล่นตามแนวทางการประกันราคาโดยวิธีโอนเงินเข้าบัญชีเกษตรกรโดยตรง ซึ่งมุมมองแก้ปัญหาของรัฐบาลกับเกษตรกรมองคนละมุมกันจึงเกิดปัญหาคืน ส่วนกลุ่มที่ชุมนุมปิดถนนไม่ใช่ชาวสุราษฎร์ธานีและไม่ใช่มติของเครือข่ายจึงให้ตำรวจจัดการไปตามกฎหมาย

ภายหลังการเจรจายนายมณูญ ให้สัมภาษณ์ว่า ยังไม่พอใจการเจรจาเรียกร้องเพราะว่าตัวแทนของรัฐบาลที่มาเจรจายังไม่มีอำนาจตัดสินใจ แต่รองเลขาธิการนายกฯรับจะไปเสนอ นายกรัฐมนตรี โดยตรงจึงให้เวลาระยะหนึ่งว่ารัฐบาลจะจริงใจหรือไม่ที่จะนำเข้าไปประชุม กนย.

นายมณูญ กล่าวว่า รัฐบาลยังแข็งกร้าวทำให้เราไม่มีทางเลือกจึงจะประชุมเครือข่ายชาวสวนยางภาคใต้ให้แต่ละจังหวัด ไปชี้แจงผู้ชุมนุมของจังหวัดนั้น หากยังไม่ฟังพอใจให้ไปที่ศาลากลางแล้วแต่ละจังหวัดกันเอง เพราะอยู่ที่นี้ไม่รู้จะไปเฝ้าอะไรแล้ว

"เรื่องการยกระดับการชุมนุมมันผ่านไปแล้วให้แต่ละพื้นที่ไปชุมนุมที่บ้านเองแล้วแต่พื้นที่ที่จะพอใจอย่างไรหรือจะตอบโต้อย่างไร วันนี้เราจะยุติเรื่องของเวทีการชุมนุม ส่วนชาวสงขลา สตูลที่อยู่ที่นี่ให้เครือข่ายไปดูแล หากยังไม่พอใจไม่มีที่ฟังก็ให้ไปยึดศาลากลางจังหวัด" นายมณูญ กล่าว

ต่อมาเมื่อเวลา 11.50 น.นายมณูญและแกนนำได้ขึ้นเวทีปราศรัยชี้แจงผลการเจรจากับ พล.ต.ต.ชวัช เพื่อยุติการชุมนุม ปราบกฏวาระหว่างนั้นนายเสงี่ยม เกิดสมบัติ อดีตกำนัน ต.คลองไทร อ.ท่าฉาง ซึ่งเคยเป็นแกนนำชาวสวนยางพาราชุมนุมปิดถนนทางหลวงเอเชีย 41 ที่ อ.ท่าฉาง เมื่อปี 2555 ได้ขึ้นเวทีแย่งไมโครโฟนจาก นายมณูญ และประกาศว่า จะไม่ยอมแพ้และไม่ยอมยุติการชุมนุมเนื่องจากต้องการให้รัฐบาลประกาศรับซื้อยางตามข้อเรียกร้องทันที

จากนั้นนายเสงี่ยม ได้นำผู้ชุมนุมกว่า 3,000 คนเดินเท้าออกจากที่ชุมนุมสหกรณ์สุราษฎร์ธานี มุ่งหน้าไปปิดถนนที่บริเวณจุดตัดทางแยกถนนทางหลวงเอเชีย 41 กับถนนทางหลวง 417 (ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี) โดยย้ายจากจุดสะพานต่างระดับหน้าสหกรณ์สุราษฎร์ธานี มาสมทบและได้แยกผู้ชุมนุมไปปิดถนนสาย พุนพิน-ท่าฉาง ส่งผลให้เส้นทางสัญจรเข้าสู่ อ.พุนพิน และอ.เมืองสุราษฎร์ธานีและเส้นทางสู่ภาคใต้เป็นอัมพาต โดยกำลังตำรวจไม่สามารถรับมือได้

ขณะที่กลุ่มชาวสวนยางที่ชุมนุมปิดถนนถนนนครศรีธรรมราช-สุราษฎร์ธานี ที่ อ.ท่าศาลา ขอมสลายการชุมนุมแล้ว หลัง พล.ต.ต.ชวัช เข้าเจรจาและรับซื้อเรียกร้องไปเสนอต่อรัฐบาล (โพสต์ทูเดย์ 2556, <https://www.posttoday.com/social/local/244713> ; สืบค้น 25 สิงหาคม 2562)

การเรียกร้องราคาขางพาราตกต่ำ ปี 2557 ของกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา



ภาพที่ 6.8 แสดงการเรียกร้องราคาขางพาราตกต่ำ ปี 2557 ของกลุ่มสวนยางตลาดกลางยางพารา



นายไพโรจน์ ฤกษ์ดี

แกนนำชาวสวนยาง

ภาพที่ 6.9 แสดงภาพนาย ไพโรจน์ ฤกษ์ดี แกนนำชาวสวนยาง

ASTV ผู้จัดการรายวัน- "นายกฯ" ขอผู้ประกอบการช่วยรับซื้อยาง ก.ก.ละ 60 บาท พร้อมเร่งจ่ายเงินช่วยเหลือไร่ละ 1,000 บาท ให้ถึงมือชาวสวนยางเร็วที่สุด "อรรถวิชัย" จาก "หม่อมอ้อย" ไม่ไหวก็ลาออกไป เปลี่ยนเป็น"ประวิตร" แก้ปัญหายาง แทน "อำนาจ" ปิดประตูราคาขางพารา ตอนนี้ให้ได้แค่ 60 บาท วอนชาวสวนยางฯ เข้าใจ ivo พร้อมพาทะยานหากสถานการณ์เอื้อ แนะนำให้คู่เพื่อนบ้านตอนนี้ราคาแย่มากหมด เกษตรกรชาวสวนยางบุกทำเนียบ จี้รัฐบาลรับซื้อกก. ละ 80บ. ให้เวลาถึงสิ้นปีหากไม่ดีขึ้นนัดเข้ากรุงเทพมหานคร

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) กล่าวภายหลังประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ถึงมาตรการช่วยเหลือชาวสวนยางพารา ว่าวันนี้ได้มีการพูดคุยในที่ประชุม ครม. โดยตกลงว่าให้เกษตรกรที่เดือดร้อน ส่งตัวแทนเข้ามาพูดคุยและมาทำงานคู่ขนานกับกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งที่ผ่านมาปัญหาคือเงินที่ลงไปไม่ทันเวลา เพราะอยู่ในขั้นตอนของงบประมาณ จึงได้เร่งรัดให้งบประมาณลงไปให้เร็วที่สุด เพื่อให้เงินช่วยเหลือไร่ละ 1,000 บาท ถึงมือชาวสวนยางก่อน และจากนี้ไป จะมีการตั้งคณะกรรมการเพื่อเข้ามาดูแลในเรื่องขางพาราโดยเฉพาะ แต่ยังไม่สามารถประเมินได้ว่า ยางจะอยู่ที่ราคาเท่าไร แต่จะทำให้ราคาไม่ต่ำกว่า 50-60 บาท ซึ่งรัฐบาลจะพยายามทำอย่างเต็มที่ แต่หากตั้งราคาสูงเกินไป ก็ไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนมารับซื้อ รัฐบาลไม่สามารถรับซื้อเองได้ จึงต้องประสานให้ผู้ประกอบการช่วยกันรับซื้อในราคา 60 บาทให้ได้เร็วที่สุด รวมทั้งรัฐบาลจะหามาตรการอื่นๆ รองรับต่อไป

พล.อ.ประยุทธ์ กล่าวถึงข้อเสนอของเกษตรกรชาวสวนยาง ให้ออกพันธบัตรรัฐบาลว่า "เรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา แต่หากคิดว่ารัฐบาลจะต้องหาเงินมาอุดหนุน ถ้ามี ตนคงให้ได้หมด แต่ขณะนี้เอาเงินมาจากไหน เงินส่วนต่างเท่าไร รู้หรือไม่ ตอนนี้รัฐบาลมีเงินงบกลางอยู่เท่าไร ถ้าใช้งบกลางไปเรื่อยๆ แล้วมีเหตุการณ์เร่งด่วนอื่นๆ เกิดขึ้นมา จะเอาเงินที่ไหนมาใช้ ประเทศจะล้มละลายได้ ฉะนั้นทุกคนต้องช่วยกัน หากเสนอมาอย่างไรก็ได้แล้วแต่ บังคับผมไม่ได้อยู่แล้ว" นายกรัฐมนตรี กล่าว

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี อดีต ส.ส.กทม. พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงกรณี ม.ร.ว. ปรีดียาทร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ ออกระบุว่า ราคาขางพาราจะไม่ถึง ก.ก.ละ 80 บาท ตามที่เกษตรกรร้องขอว่า ม.ร.ว.ปรีดียาทร ไม่ควรออกมาส่งสัญญาณขึ้นาราคาว่า ยางจะราคาไม่ถึง 80 บาท และปนเปื้อนถึงการบังคับใช้มาตรการที่ตนเป็นผู้ออก เพราะประเทศไทยเราเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลก โดยธรรมเนียมแล้วจะต้องมีการเจรจาผู้ค้าโดยมีท่าทีขึ้นาราคาตลาดให้สูงขึ้น ถ้ารองนายกฯด้านเศรษฐกิจไม่ไหว ก็เปลี่ยนคนอื่นมาดูแลเรื่องยางแทนก็ได้ จะเป็น พล.อ. ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกฯ ด้านความมั่นคง ก็ได้ เพราะ พล.อ.ประวิตร ชัดเจนและเด็ดขาด สมัยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกฯก็ยังใช้ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกฯ ด้านความ

มันคง ดูเรื่องยาง และยางก็ขึ้นสูงสุดถึง 180 บาทด้วย เรื่องยางต้องติดตามมาก เพราะขณะนี้ ตัวเลข การผลิตลดลง ขณะที่ความต้องการซื้อยังเท่าเดิม แต่แปลก ราคากลับไม่ขึ้น มาตรการดึงยางออกไป เก็บ หรือกระตุ้นการแปรรูปยางสุกรี แต่ปฏิบัติได้ผลช้า เพราะกว่าจะสั่งเครื่องจักรใหม่มา รวมถึง มาตรการเงินให้กู้ต่างๆ มีขั้นตอนยาว ส่วนเงินให้เปล่าอยู่แต่ในรูปเงินเยียวยาในอดีต ไม่มีส่วนชี้นำ ราคาในอนาคต คนคิดว่า ที่ต้องเสริมคือ หาแหล่งซื้อใหม่ ปีนี้สำนักงบประมาณกำหนดสเปกราคา กลางยางมะตอยผสมยางพารา ลาดถนนแล้ว เมื่อเดือน มี.ค.57 ที่ผ่านมาในราคา 380 บาท ต่อตารางเมตร ซึ่งแพงกว่ายางมะตอยปกติแค่ 60 บาทเท่านั้น และทนกว่าด้วย

อำนาจ' ปิดประตู ราคาขางพารา เพศตอนนี้ได้แค่ 60 บาท วานนี้ (9 ธ.ค.) ที่ทำเนียบ รัฐบาล นายอำนาจ ปะติเส รมช.เกษตรและสหกรณ์ กล่าวภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ผ่าให้ดูแลมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้ดี ส่วนที่มีบางส่วนเรียกร้องราคา 80 บาท ต่อกก.นั้น เป็นไปไม่ได้แน่นอน ทำยาก คิดได้แต่ให้ไม่ได้ ถ้าให้ได้ตนให้ไปนานแล้ว ให้ได้แค่ 60 บาท ขอยืนยันที่ 60 บาทก่อน ขณะนี้ราคาขางแผ่นรมควันขึ้นมา 3 วันติดต่อกันแล้วที่ 52 บาท เพราะฉะนั้นเหลืออีก 8 บาท ก็จะทำทุกมาตรการ คิดว่าน่าจะทำได้ภายในสิ้นปีนี้ ซึ่งตอนนี้มีความ เข้าใจที่ดีต่อกัน

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้มาตรการในการช่วยเหลือชาวสวนยางออกไปหมดแล้ว ที่เข้า ครม.เพียงแค่แก้ไขนิดหน่อย คือเร่งให้เร็วขึ้นเท่านั้น โดยที่ประชุม ครม. ได้หารือและอนุมัติ มาตรการอุดหนุนในส่วนน้ำยางข้นที่จะใช้งบประมาณ 10,000 ล้านบาท วันนี้ขั้นตอนทุกอย่างทั้ง กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงบประมาณ และธนาคารต่างๆ ได้จบสิ้นแล้ว หน่วยปฏิบัติสามารถ ดำเนินการได้ทันที

ชี้เคสเส้นปีแกยางราคาตก วานนี้ (9 ธ.ค.) นายสุนทร รัชย์รงค์ ผู้ประสานงานแนวร่วม กู้ชีพชาวสวนยาง ได้เดินทางมาอ่านแถลงการณ์ปัญหา ราคาขางพารา ถึงพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผ่านสื่อมวลชน ที่ประตู 4 ทำเนียบรัฐบาล โดยมีนายอำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับฟังการอ่านแถลงการณ์ โดยนายสุนทร ระบุถึงการแก้ปัญหา ราคาขางของรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จ และเป็นการแก้ปัญหาอย่างผิดวิธี ทำให้ เกษตรกรชาวสวนยางหลายรายเกิดหนี้สิน ราคาขางตกต่ำขายได้ไม่คุ้มทุน

ดังนั้นแนวร่วมกู้ชีพชาวสวนยางจึงขอขึ้นชื่อเรียกร้องตามมติที่ประชุมใหญ่ เมื่อวันที่ 8 ต.ค. ที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จ.นครศรีธรรมราช ให้รัฐบาลรับซื้อขางพาราภิโลกกรัมละ 80 บาท โดย ชดเชยส่วนต่างเป็นพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งประมาณการงบประมาณในการซื้อขางพาราแผ่นดิบชั้นสาม ไร่ที่ 1 ล้านตันจนถึงฤดูปิดกรีต โดยชดเชยส่วนต่างภิโลกกรัมละ 30-40 บาท เป็นเงินงบประมาณที่

ออกเป็นพันบัตร 30,000-40,000 ล้านบาท และรัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินให้ชาวสวนยางจนกว่าจะครบกำหนดของพันบัตร ซึ่งเชื่อว่ามาตรการดังกล่าวได้ผลอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ นายสุนทร กล่าวว่า ที่ผ่านมาชาวสวนยางเห็นว่า ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรี และนายปิณฑุพงษ์ ฝั่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการแก้ไขปัญหาราคายางได้ผิดพลาดจึงขอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาว่าควรให้บุคคลทั้งสองคน ดำเนินการแก้ไขปัญหาค่าหรือไม่ ทั้งนี้ หากภายในสิ้นปีนี้ ราคาขายยังคงตกต่ำหรือไม่เป็นที่พึงพอใจ เกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศจะเดินทางมาพบนายกรัฐมนตรีที่ทำเนียบรัฐบาลทันที

ขณะที่นายอำนาจ ธิปาคว่าจะไม่ทิ้งเกษตรกรชาวสวนยางแน่นอน ซึ่งที่ผ่านมาได้แก้ไขปัญหาราคายางไปบางส่วนแล้ว โดยยืนยันว่าจะแก้ไขปัญหาลงอย่างต่อเนื่อง

ชาวสวนสุราษฎร์ยื่นเสร็จสลายตัว เมื่อเวลา 09.00 น. วานนี้ (9 ธ.ค.) ที่หน้าศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชาวสวนยางพาราสุราษฎร์ธานีประมาณ 200 คน ชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ปัญหาราคายางตกต่ำ โดยมีการปราศรัยถึงความเดือดร้อนจากราคายางตกต่ำ ขณะที่ค่าครองชีพที่สูงขึ้น โดยผู้ชุมนุมเรียกร้องราคายางแผ่นดิบกิโลกรัมละ 80 บาท น้ำยาง 70 บาท เศษยาง 30 บาท นายไพโรจน์ ฤกษ์ดี แกนนำชาวสวนยาง กล่าวว่า การชุมนุมครั้งนี้ไม่มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง เพียงแต่ต้องการให้รัฐบาลเร่งแก้ปัญหาราคายางตกต่ำให้เร็วที่สุด โดยหลังจากที่นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายนำชัย พรหมมีชัย ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พล.ต.เกื้อกูล อินนาจักร ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกสุราษฎร์ธานี มารับข้อเรียกร้องของแกนนำเพื่อส่งต่อรัฐบาล พร้อมขีดเส้นตายภายใน 7 วัน หากไม่ได้ราคายางตามที่เรียกร้อง จะมาทวงถามอีกก่อนจะสลายการชุมนุมในเวลา 10.30 น. โดยไม่มีเหตุรุนแรงใดๆ (ASTV ผู้จัดการรายวัน 2557, <https://www.ASTV South.com> ; สืบค้น 25 สิงหาคม 2562)

5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล 16 แห่ง และ เทศบาลเมืองท่าข้าม นำโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี นายองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพุนพิน จำนวน 16 แห่ง ได้แก่ที่ 1) ตำบลท่าข้าม 2) ตำบลท่าสะท้อน 3) ตำบลลิเล็ด 4) ตำบลบางมะเดื่อ 5) ตำบลบางเดือน 6) ตำบลท่าโรงช้าง 7) ตำบลกรูด 8) ตำบลพุนพิน 9) ตำบลบางอน 10) ตำบลศรีวิชัย 11) ตำบลน้ำรอบ 12) ตำบลมะลวน 13) ตำบลหัวเตย 14) ตำบลหนองไทร 15) ตำบลเขาหัวควาย 16) ตำบลตะปาน รวมถึงนายกเทศมนตรีเมืองท่าข้ามด้วย และผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ซึ่งองค์กรบริหารส่วน

ท้องถิ่นนับว่ามีอิทธิพลค่อนข้างมาก เพราะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีใกล้ชิดกับประชาชนทำให้รับรู้รับทราบปัญหาของประชาชนได้มากกว่า จึงมีส่วนช่วยในแก้ปัญหาหรือพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คณะผู้บริหาร



นายทนงศักดิ์ ทวีทอง
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี



นายก่อเกียรติ อินทรักษ์
รองนายกคนที่ 1



นายดำรง เทือกสุบรรณ
รองนายกคนที่ 2



นายวิวัฒน์ สรรพา
รองนายกคนที่ 3



นายไชยชุด เอื้อกฤดาธิการ
เลขานุการนายก



นายศิลายุทธ์ คงอุดหนุน
เลขานุการนายก



นายพงศรัตน์ ปิ่นแก้ว
ที่ปรึกษานายก คนที่ 1



นายปรีชา เรืองศรี
ที่ปรึกษานายก คนที่ 2



นายสมเกียรติ วิรัตน์
ที่ปรึกษานายก คนที่ 3

ภาพที่ 6.10 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. องค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะท้อน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะท้อน

คณะผู้บริหาร



นายรัชชัย ทองคำสิง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะท้อน



นายประยงค์ เกตุกรณ์
รองนายกอบต.ท่าสะท้อน



นายวิระชัย พันธุ์ประทุม
รองนายกอบต.ท่าสะท้อน



นายวิระยุทธ วังแซ
เลขานุการนายก อบต.ท่าสะท้อน

ภาพที่ 6.11 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะท้อน

2.2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหัวควาย

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหัวควาย

คณะผู้บริหาร



นายสุเมธ เย็นมาก
นายก อบต.เขาหัวควาย



นายธีรพล เย็นมาก
รองนายก อบต.



นายประกาศ จวนศรี
รองนายก อบต.



นางสุนันทา แก้วสะอาด
เลขานุการนายก อบต.

ภาพที่ 6.12 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเขาหัวควาย

2.3 องค์การบริหารส่วนตำบลตะพาน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะพาน

คณะผู้บริหาร



นายธนิก กิจเวชวิสุทธิ์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะพาน



นายประพัฒน์ สุภากรณ์
รองนายก อบต.ตะพาน



นายสนธยา ชิงโส
รองนายก อบต.ตะพาน



นายพิรุทธิ์ นาคกุล
เลขานุการนายก อบต.ตะพาน

ภาพที่ 6.13 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตะพาน

2.4 องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ คณะผู้บริหาร



นายสิทธิพงษ์ ปานดี
นายก อบต.บางมะเดื่อ



นายอริคม ฤกษ์วัลย์
รองนายก อบต. บางมะเดื่อ



นายมานิช ศรีสวัสดิ์
รองนายก อบต. บางมะเดื่อ



นายมนต์ชัย ทิพย์เพชร
เลขานุการนายก อบต.บางมะเดื่อ

ภาพที่ 6.14 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ

2.5 องค์การบริหารส่วนตำบลกรูด

องค์การบริหารส่วนตำบลกรูด

คณะผู้บริหาร



นายสมพร อภิวัฒน์สว่างค์
นายก อบต.กรูด



นางสุภาณีย์ คชไกร
รองนายก อบต.กรูด



นายจिरาฐ หนูไชยแก้ว
รองนายก อบต.กรูด



นายธรรมรงค์ฤทธิ์ อินทรกำเนิด
เลขานุการนายก อบต.กรูด

ภาพที่ 6.15 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกรูด

2.6 องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบ
คณะผู้บริหาร



นายสุระศักดิ์ อินทชาติ
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบ



นายวรรณะ วรรณศรี
รองนายก อบต.น้ำรอบ



นายสัญญา สักดา
รองนายก อบต.น้ำรอบ



นายโอภาส สุวรรณะ
เลขานุการนายก อบต.น้ำรอบ

ภาพที่ 6.16 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบ

2.7 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร
คณะผู้บริหาร



นายศักดิ์ชาย ไชยธานี
นายก อบต.หนองไทร



นายทรงวุฒิ ช่อผูก
รองนายก อบต.หนองไทร



นายกฤษณพงษ์ สังข์เทพ
รองนายก อบต.หนองไทร



นายสุริยา ถึงเจริญ
เลขานุการ นายก อบต.หนองไทร

ภาพที่ 6.17 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร

2.8 องค์การบริหารส่วนตำบลลีเล็ด

องค์การบริหารส่วนตำบลลีเล็ด

คณะผู้บริหาร



นายเลิศชาวี ยศम्मจ
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลีเล็ด



นายพรธษา รักเดช
รอง นายก อ.บ.ต.ลีเล็ด



นายก้องเกียรติ มากคำ
รอง นายก อ.บ.ต.ลีเล็ด



นายศักดิ์ดา ชมพู่แดง
เลขานุการ นายก อ.บ.ต.ลีเล็ด

ภาพที่ 6.18 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลลีเล็ด

2.9 องค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน

องค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน

คณะผู้บริหาร



นายจักรา วรกุล
นายก อบต.มะลวน



นายสมโภช พรหมวิเศษ
รองนายก อบต.มะลวน



นายเดจ บุตรน้ำเพชร
รองนายก อบต.มะลวน



นายวัชรินทร์ ชมัน
เลขานุการ นายก อบต.มะลวน

ภาพที่ 6.19 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมะลวน

2.10 องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
คณะผู้บริหาร



นางสาวดวงกนา คาวเลือน
นายก อบต.ห้วยเตย



นายบรรเทง คงขันธุ์
รองนายก อบ.ต.ห้วยเตย



นางสาวสุกษิณี ศรีเกษตริินทร์
รองนายก อบ.ต.ห้วยเตย



นายวีรเกียรติ์ กลิ่นเมฆ
เลขานุการนายก อบ.ต.ห้วยเตย

ภาพที่ 6.20 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

2.11 องค์การบริหารส่วนตำบลบางเดือน

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเดือน

คณะผู้บริหาร



นายอำนาจ สังข์เทพ
นายก อ.บ.ต.บางเดือน



นายอนันท์ เกตุรัตน์
รองนายก อบต.บางเดือน



นายประดิษฐ์ แสงอาวุธ
เลขานุการนายก อ.บ.ต.บางเดือน

ภาพที่ 6.21 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางเดือน

2.12 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

คณะผู้บริหาร



นายชลาวุฒิ ประดิษฐพร
นายก อบต.ท่าโรงช้าง



นายเจือผล นาคบำรุง
รองนายก อบต.ท่าโรงช้าง



นายโสพล ใจชื่น
รองนายก อบต.ท่าโรงช้าง



นางปริดาพร เพชรวงษ์
เลขานุการนายก อบต.ท่าโรงช้าง

ภาพที่ 6.22 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

2.13 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบางงอน

องค์การบริหารส่วนตำบลบางงอน

คณะผู้บริหาร



นายไพโรจน์ พิกุลทอง
นายก อบต.บางงอน



นายสหัส เพชรศรี
รองนายก อบต.บางงอน



นางสาวรจนา บุญแทน
เลขานุการนายก อบต.บางงอน

ภาพที่ 6.23 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางงอน

2.14 องค์การบริหารส่วนตำบลศรีวิชัย

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีวิชัย

คณะผู้บริหาร



นายชัยศ กล่อมทอง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีวิชัย



นายสุชา ทิพย์บรรทด
รองนายก อบต.ศรีวิชัย



นายสุเทพ ขวัญแก้ว
รองนายก อบต.ศรีวิชัย



นายอำนาจ ศรีเพชรพุด
เลขานุการนายก อบต.ศรีวิชัย

ภาพที่ 6.24 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีวิชัย

2.15 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

คณะผู้บริหาร



นายประดิษฐ์ ทองจันทร์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม



จ.ส.ต.ทวาร รอดระกำ
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

ภาพที่ 6.25 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

2.16 องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน

องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน
คณะผู้บริหาร



นายบรรจบ สุดต่อง
นายก อบต.พุนพิน



นายกิตติศักดิ์ ชราลักษณ์
รองนายก อบต.พุนพิน



นายจิรพงษ์ สังข์เพชร
รองนายก อบต.พุนพิน



นายวิรพงษ์ รณา
เลขานายก อบต.พุนพิน

ภาพที่ 6.26 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน

3. เทศบาลเมืองท่าข้าม

เทศบาลเมืองท่าข้าม

คณะผู้บริหาร



นายอนวัตร รจิตานนท์
นายกเทศมนตรี



นายธีรวัฒน์ นิจันพันธ์ศรี
รองนายกเทศมนตรี



นายอนุกุล เชมากิวงศ์
รองนายกเทศมนตรี



นายไพฑูรย์ จิตราภิรมย์
รองนายกเทศมนตรี



นายชาติชาย เเชิงทอง
เลขานุการนายกเทศมนตรี



นายจิตติรัตน์ เจริญกุล
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี



นายเสริมศักดิ์ สุนทรวราภาส
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

ภาพที่ 6.27 แสดงรายชื่อคณะผู้บริหารเทศบาลเมืองท่าข้าม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	จำลองคำรพหุญจ วรรณรัตน์ แซ่ลื้อ
วัน เดือน ปีเกิด	3 เมษายน 2529
สถานที่เกิด	อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2550
สถานที่ทำงาน	ตำรวจภูธรภาค 8
ตำแหน่ง	ผู้บังคับหมู่ ฝ่ายอำนวยการ 1 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 8

